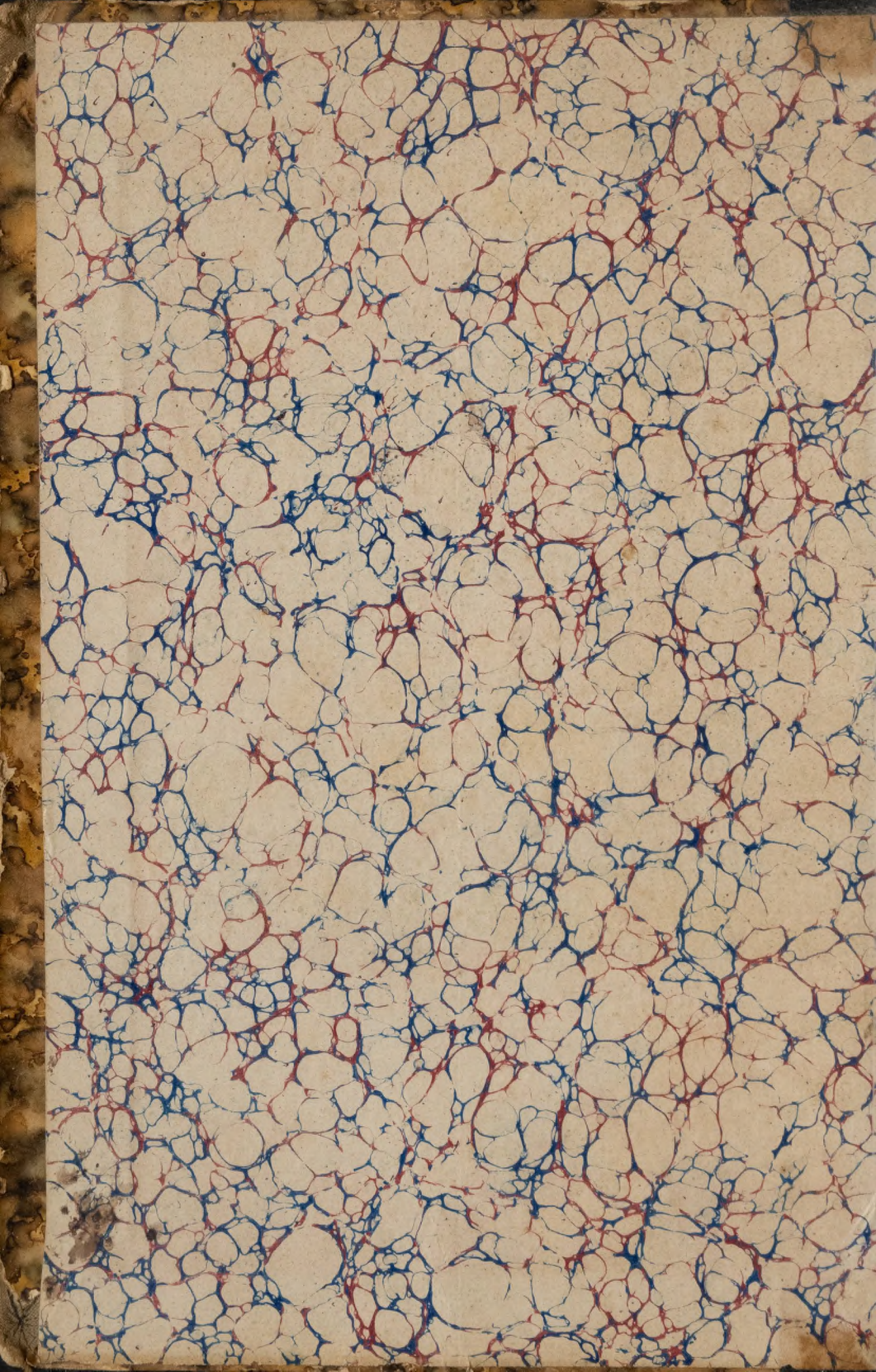
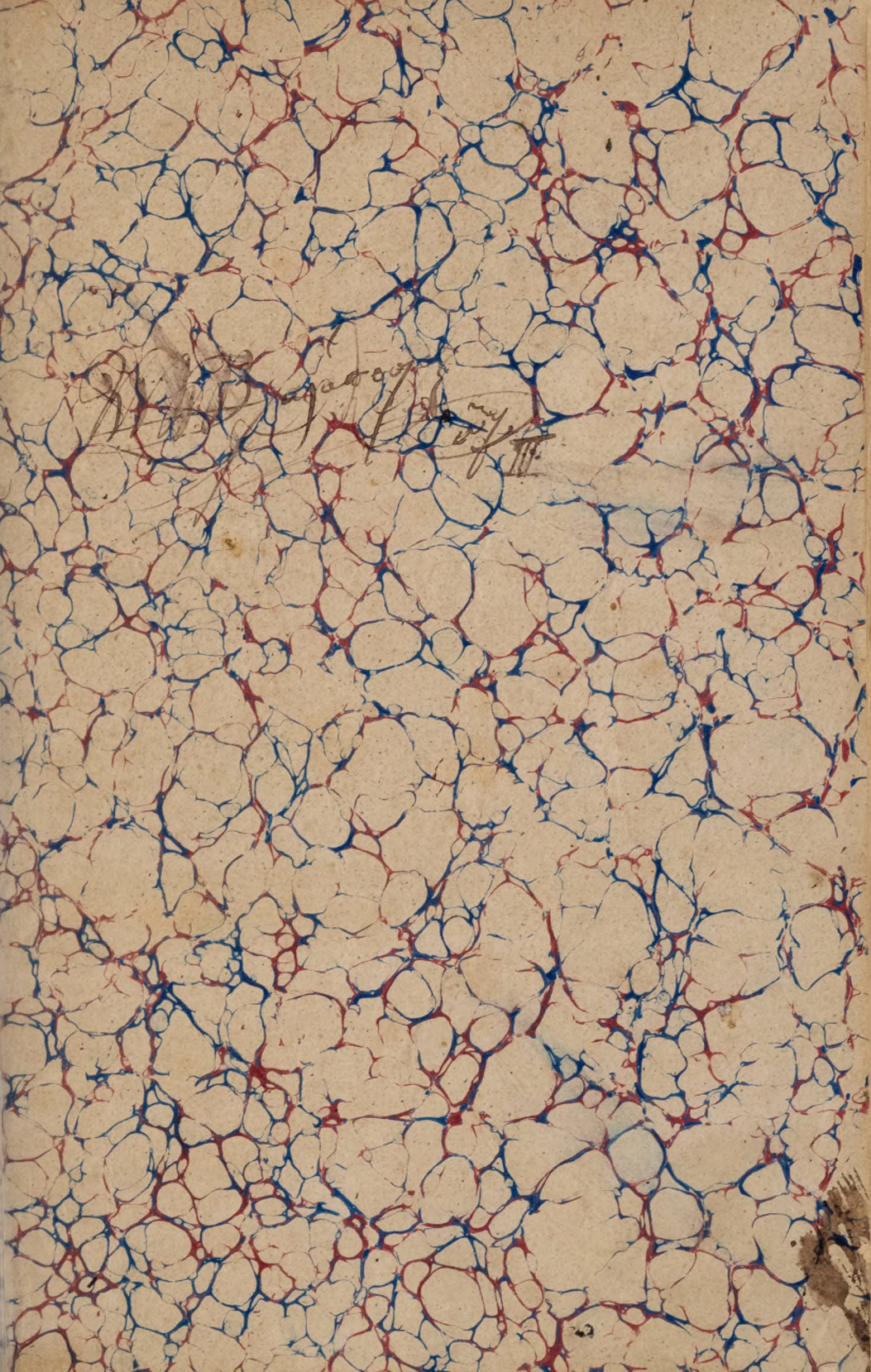

W.B. Bayou
III

WIII

Jung Lützow

C. G. Koonen
21/2/18

Κομμάς. Π.
585

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

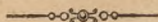
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΤΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ὑπὸ

Α. ΜΑΝΑΡΑΚΗ καὶ Ι. Κ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τυπογραφεῖον, ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.

—
1876.

Πὰρ ἀντίτυπον, μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν ἐνός
τῶν ἐκδοτῶν, ὡς ἐκ τυποκ.λοπίας προσερχόμενον, καταδιωχθή-
σεται κατὰ τὸν νόμον.

[illegible]

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἀπὸ τινων ἐτῶν ζωηρῶς ἀνεπτύχθη ὁ ζήλος τῆς ἡμετέρας νεολαίας περὶ τὴν σπουδὴν τῆς γερμανικῆς γλώσσης, τῇ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς κατανοῶσαν, ὥρισε καὶ ἔδραν πρὸς διδασκαλίαν αὐτῆς ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

Οὐδενὸς δ' ὑπάρχοντος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ εὐμεθόδου διδακτικοῦ τῆς Γερμανικῆς βιβλίου, καὶ ἐκφρασθείσης ἡμῖν πολλὰ χόθεν τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐκδώσωμεν τοιοῦτο, ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναλάβωμεν τὸ δυσκολώτατον τοῦτο ἔργον, δημοσιεύοντες μεθοδικὴν σειρὰν διδακτικῶν βιβλίων τῆς γλώσσης ταύτης, ἀρχὴν ποιούμενοι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος τυπικοῦ τῆς γερμανικῆς γραμματικῆς, ἐν ἧ ἑμπεριέχονται οὐ μόνον οἱ κανόνες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα γυμνάσματα καὶ θέματα πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων τῆς γλώσσης· Ἐπιφυλαχσόμεθα δὲ λίαν προσεχῶς νὰ ἐκδώσωμεν καὶ τὸ δεύτερον αὐτῆς μέρος τὸ συντακτικόν, εἰς ὃ θέλει προστεθῇ καὶ συνοπτικὸν λεξικὸν δι' ἀμφοτέρωτα τὰ μέρη τῆς γραμματικῆς.

Τὸ παρὸν τῆς γραμματικῆς μέρος συνετάξαμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γραμματικῆς τῆς ἡμετέρας γλώσσης, λαβόντες ὅμως ὑπ' ὄψιν τὰς διαφορὰς ἀξιολόγους γερμανικᾶς γραμματικᾶς, ἐν τῇ γαλλικῇ συντεταγμένας μεθόδους, καὶ ἐκ τῆς πείρας ὀδηγηθέντες. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλομεν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς φιλομαθοῦς νεολαίας καὶ διευκολύνει αὐτῇ τὴν ἐκμάθησιν τῆς σπουδαίας καὶ πλουσιωτάτης ταύτης γλώσσης, ἥτις ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι κατέχει τὴν ὑψίστην θέσιν ἔν τε τῇ φιλολογίᾳ καὶ ταῖς ἐπιστήμαις.^(α)

(α) Ἐνεκα τῆς ἀπειρίας τῶν στοιχειωθετῶν περὶ τοὺς γερμανικοὺς χαρακτήρας, κατὰ πρῶτον εἰσαγγεμένους, παρσισέφρυσαν ἐν τῷ κειμένῳ παροράματα τινὰ, δι' ἃ ἐξαιτούμεθα τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἀναγνωστῶν.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Σελίδες.

§. 1.	Περὶ γραμμάτων	1
§. 2.	Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων	
1.	Τῶν ἀπλῶν φωνηέντων	2
2.	Τῶν διπλῶν φωνηέντων	2
3.	Τῶν τραπέντων φωνηέντων	3
4.	Τῶν διφθόγγων	3
5.	Τῶν ἀπλῶν συμφώνων	3
6.	Τῶν συνθέτων συμφώνων	4
7.	Τῶν διπλῶν συμφώνων	5
§. 3.	Περὶ τονισμοῦ καὶ χρόνου τῶν συλλαβῶν	5
	Ἀνάγνωσμα	6
§. 4.	Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου	7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἄρθρου.

§. 1.	Εἰδῆ ἄρθρων	9
§. 2.	Περὶ κλίσεως τῶν ἄρθρων	10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ οὐσιαστικοῦ.

§. 1.	Περὶ τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν	14
	Α'. Ἀρσενικά	14
	Β'. Θηλοκά	16

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΟΛΛΑΤΤ

Γ'. Οὐδέτερα	47
'Υποκοριστικά	49
Δ'. Γένος καὶ σχηματισμός τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν . . .	24
Ε'. Σχηματισμός τῶν θηλυκῶν οὐσιαστικῶν	22
ΣΤ. Οὐσιαστικά διγενῆ, διαφέροντα κατὰ τὴν σημασίαν . .	24
§. 2. Περὶ τῆς κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν	26
Πρώτη κλίσις	28
Δευτέρα κλίσις	31
Τρίτη κλίσις	37
Τετάρτη κλίσις	47
§. 3. Περὶ κλίσεως τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν	52
§. 4. Περὶ οὐσιαστικῶν ἐλλειπτικῶν κατ' ἀριθμόν	53
§. 5. Περὶ οὐσιαστικῶν σχηματιζόντων δύο πληθυντικοὺς κατὰ τὴν διάφορον σημασίαν των	56
§. 6. Περὶ κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν μετὰ προσθέσεων	58
§. 7. Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων	
Α'. Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν προσώπων	63
Β'. Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν χωρῶν, πόλεων, νήσων κτλ.	68

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐπιθέτου.

§. 1. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν ἐπιθέτων	74
§. 2. Περὶ κλίσεως τῶν ἐπιθέτων	76
§. 3. Περὶ παραθετικῶν βαθμῶν	84

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἀριθμητικῶν.

§. 1. Ἀπόλυτα ἀριθμητικά	90
§. 2. Τακτικά ἀριθμητικά	93

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ βοηθητικῶν ῥημάτων.

§. 1. Βοηθητικά ῥήματα πρὸς σχηματισμὸν τῶν χρόνων καὶ κλί- σις αὐτῶν	99
Προκαταρκτικαὶ παρατηρήσεις περὶ συντάξεως	107
§. 2. Βοηθητικά ῥήματα πρὸς σχηματισμὸν τῶν ἐγκλίσεων καὶ κλί- σις αὐτῶν	111

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

Σελ.

§. 1. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι	120
§. 2. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι	125
§. 3. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι	131
§. 4. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι	136
§. 5. Ἀνταποδοτικαὶ ἢ συσχετικαὶ ἀντωνυμίαι	139
§. 6. Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι	142
§. 7. Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι	148

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

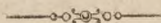
Περὶ ῥήματος.

§. 1. Προεισγωγικαὶ παρατηρήσεις	153
Α'. Παρεπόμενα τῶν ῥημάτων	154
Β'. Σχηματισμός τῶν ῥημάτων	155
Γ'. Συζυγίαι τῶν ῥημάτων	157
§. 2. Περὶ τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων	
Α'. Σχηματισμός τῶν χρόνων	158
Β'. Συζυγία τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων	
I. Ἑνεργητικὴ φωνή	162
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων	166
II. Παθητικὴ φωνή	173
§. 3. Περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων	
Α'. Σχηματισμός τῶν χρόνων αὐτῶν	177
Β'. Συζυγία τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων	179
Γ'. Διαίρεσις τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων	180
Τάξις Α'.	181
» Β'.	186
» Γ'.	188
» Δ'.	191
» Ε'.	197
Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων	200
§. 4. Περὶ τῶν αὐτοπαθῶν ἢ ἀντωνυμιακῶν ῥημάτων	203
§. 5. Περὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων	209
§. 6. Περὶ τῶν συνθέντων ῥημάτων	217
Α'. Σύνθετα ἀχώριστα ῥήματα	218

Β'. Σύνθετα χωριζόμενα ῥήματα	222
Γ'. Σύνθετα ποτὲ μὲν χωριζόμενα, ποτὲ δ' ἀχώριστα ῥήματα	228
Παράρτημα. Περὶ ῥημάτων συνθέτων ἐξ ἄλλων ῥημάτων . .	233
ΚΕΦΑΛ. Η'. Περὶ ἐπιρρήματος	238
» Θ'. Περὶ προθέσεως	253
» Ι'. Περὶ συνδέσμων	260
» ΙΑ'. Περὶ ἐπιφωνήματος	270

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

§. 1. Περὶ ὀρθογραφίας	271
§. 2. Περὶ τῶν σημείων τῆς στίξεως	279
Γενικά θέματα	280

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

§. 1.

Περὶ γραμμάτων.

Τὸ γερμανικὸν ἀλφάβητον περιέχει εἴκοσιν ἑξ γράμματα, τὰ ὅποια ἔχουσι τὰ ἀκόλουθα σχήματα καὶ ὀνόματα :

Σχῆμα.	Ὄνομα.	Σχῆμα.	Ὄνομα.
A, a	α	N, n	έν
B, b	μπέ	O, o	ο
C, c	τσέ	P, p	πέ
D, d	ντέ	Q, q	κοῦ
E, e	ε	R, r	έρ
F, f	эф	S, s	ές
G, g	γκέ	T, t	τέ
H, h	χά	U, u	ού
I, i	ι	V, v	φάου
J, j	γιότ	W, w	βέ
K, k	κά	X, x	ίξ
L, l	έλ	Y, y	ύψιλον
M, m	έμ	Z, z	τσέτ.

Τὰ γράμματα διαιροῦνται εἰς φωνήεντα καὶ σύμφωνα.

Τὰ φωνήεντα εἶναι ἑξ΄

a, e, i, o, u καὶ y.

Τὰ σύμφωνα εἰσὶν εἴκοσι·

b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x καὶ z.

Ἐκ τῶν φωνηέντων σχηματίζονται : α) διπλᾶ φωνήεντα, β) τραπεύς φωνήεντα, καὶ γ) δίφθογγοι (ζυγὴ φωνή).

- α) Διπλᾶ φωνήεντα : Αα, αα—εε—οο καὶ ιε.
 β) Τραπέντα φωνήεντα : Ae, Ä, ä—De, D, d—Ne, N, n, καὶ ü.
 γ) Δίφθογγοι : Ai, ai—Ei, ei—Eu, eu—Au, au—Aeu, Äu äu.
 Τα σύμφωνα διαιροῦνται εἰς
 α) Ἀπλᾶ σύμφωνα, τὰ ἀνωτέρω σημειωθέντα εἴκοσι.
 β) Σύνθετα σύμφωνα : ch, sch, fh, th, ph καὶ qu, ἅτινα ὁμῶς ἰσοδυναμοῦσι μὲ ἀπλᾶ.
 γ) Διπλᾶ σύμφωνα : ff, ll, mm, nn, rr, ss, tt, ff, (h ch), zz (h ch).
 πρὸς δὲ καὶ τὰ : pf, ft, καὶ sp.
 ΣΗΜ. Τὰ σύνθετα σύμφωνα δὲν χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων, καθὼς καὶ τὰ διπλᾶ, ἐκτὸς ἂν τὰ τελευταῖα ταῦτα σύγκεινται ἐξ ὁμοίων γραμμάτων.

§. 2.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων.

1. Τῶν ἀπ.λῶν φωνηέντων.

Τὰ φωνήεντα εἶναι γενικῶς μακρὰ, ὅταν ἔπεται τούτοις ἐν μόνον ἀπλοῦν ἢ σύνθετον σύμφωνον· βραχέα δὲ, ὅταν ἔπονται διπλᾶ σύμφωνα.

Α.

Τὸ Α, α προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικόν : α.

Ε.

Τὸ Ε, ε, προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικόν : ε.

Ι.

Τὸ Ι, ι, προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικόν : ι.

Ο.

Τὸ Ο, ο, προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικόν : ο.

Υ.

Τὸ Υ, υ, προφέρεται ὡς ἡ ἐλληνικὴ δίφθογγος : ου.

Ψ.

Τὸ Ψ, ψ, δὲν ὑπάρχει ὡς ἀπλοῦν φωνήεν, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς ξένας λέξεις, ὅτε καὶ προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικόν : ι· οῖον· Ξιψις, Ψυπρη.

2. Τῶν διπ.λῶν φωνηέντων.

Τὸ Αα, αα, προφέρεται ὡς μακρόν : α, οῖον Ααλ, Saal, baar, Gaar.

Τὸ ee, προφέρεται ὡς μακρὸν : e, ὅσον· See, Meer, Thee.

Τὸ ou, προφέρεται ὡς ἓν μόνον ἑλληνικόν : o, μακρὸν, ὅσον· Boot, Moos, Moor.

Τὸ ie, προφέρεται ὡς ἓν μακρὸν : i, ὅσον· die, lieben, Bienen.

3. Τῶν τραπέντων φωνηέντων.

Τὰ φωνήεντα : ä, ö, καὶ ü, εἶναι ἰδίως φωνήεντα ἀπλᾶ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γερμανικὴ γλῶσσα δὲν εἶχεν ἰδιαιτέρα δι' αὐτὰ σημεῖα ἐτροποποίησεν, ὅπως παραστήσῃ ταῦτα, τὰ : a, o καὶ u, προσθέσασα αὐτοῖς ἓν μικρὸν e, ἀντικατασταθὲν κατόπι διὰ δύο διακριτικῶν γραμμῶν ('), τιθεμένων ἄνωθι τούτων, ὡς : ä, ö, ü, ἅςτινας μεταχειρίζεται ἤδη γενικῶς. Ἐν ἀρχῇ δὲ μόνον τῶν λέξεων τὸ μικρὸν e, εὐρίσκεται πολλάκις πρὸς δεξιὰν τοῦ κεφαλαίου γράμματος, ὡς : Ae ἢ Ä — De ἢ D — Ue ἢ Ü.

Τὸ Ä, (Ae) ä, προφέρεται ὡς ἡ ἑλληνικὴ δίφθογγος : αῖ· ὅσον : Aetna Käse, Bäder, Säffer.

Τὸ D, (De) ö, προφέρεται ὡς τὸ γαλλικόν : eu ἢ oeu, εἰς τὰς λέξεις : seul, coeur ὅσον : Hölle, können.

Τὸ Ü, (U) ü, προφέρεται ὡς τὸ γαλλικόν u, εἰς τὴν λέξιν vu· ὅσον : über, grün, Uebel, fülhen, füllen.

4. Τῶν διφθόγγων.

Τὸ Ai, ai, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν αἰ· ὅσον : Mai, Main, Kaiser.

Τὸ Au, au, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν αυ· ὅσον : Bau, Haus, faum.

Τὸ Ei, ei, προφέρεται σχεδὸν ὡς τὸ ἑλληνικόν αἰ· ὅσον : Mein, Wein, Wein.

Εἰς δὲ τὰς διφθόγγους äu καὶ eu, τὸ u προφέρεται ὡς u γαλλικόν.

5. Τῶν ἀπλῶν συμφώνων.

Τὸ B, b, προφέρεται ὡς μπέ, ἢ μάλλον ὡς τὸ γαλλικόν b εἰς τὴν λέξιν : abord· ὅσον : Brud, Bad.

Τὸ C, c, ὡς λατινικὸν μὲν γράμμα, προφέρεται ὡς τσέ· καὶ πρὸ μὲν τῶν a, o καὶ u, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν κ, εἰς τὴν λέξιν καλός, ὅσον : Cato, Corfu, Cumulus. Πρὸ δὲ τῶν ä, e καὶ i, προφέρεται ὡς τσέ, ὅσον : Cäsar, Centner, Citrone.

Ὡς γερμανικὸν δὲ γράμμα παρουσιάζεται μόνον ἐν συνθέσει μετ' ἄλλα σύμφωνα, ἥτοι· ὡς ch, sch, ff, περὶ ὧν κατωτέρω.

Τὸ D, d, προφέρεται ὡς ντὲ ἢ μᾶλλον ὡς τὸ γαλλικόν d· οἶον: der, dann.

Τὸ F, f, προφέρεται ὡς φ· οἶον: Fall, frei.

Τὸ G, g, προφέρεται, ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς λέξεως, ὡς τὸ γαλλικόν g, εἰς τὴν λέξιν: agréable, οἶον: Garten, geben, gern, Gift, Glas, Gebet. Ὡς γ δὲ, ὅταν ἔπεται τοῦ i καὶ e, ὡς καὶ ἐν τέλει τῆς λέξεως· οἶον: König, muthig, billig, Regen.

Τὸ H, h, ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν χ· ἀλλ' ἥττον δασέως· οἶον Haus, Hafen, Hirt, ge-habt, er-halten, Ge-wiß-heit.— Ὅταν δὲ τὸ h ὑπάρχει ἐντὸς ἢ ἐν τέλει τῆς λέξεως δὲν προφέρεται, ἀλλὰ μακρύνει τὸ πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχον φωνῆεν· οἶον: Sehn, Sahn, sah.

Τὸ J, j, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν γ, εἰς τὴν κοινὴν λέξιν γιὰ τρὸς, οἶον: jung, Jahr.

Τὰ K, k, — L, l, — M, m, — N, n, — P, p, καὶ R, r, προφέρονται ὡς τὰ ἀντιστοιχοῦντα ἑλληνικὰ, κ, λ, μ, ν, π καὶ ρ· οἶον: Knabe, kochen, Lob, loben, Mann, mein, Null, neu, Paar, preisen, Rand, rein.

Τὸ S, s, ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τῆς λέξεως, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν σ· οἶον: satt, sein, Sarg, Preis, aus, ins. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς λέξεως καὶ μεταξὺ δύο φωνηέντων εὐρισκόμενον τὸ s, προφέρεται ὡς ζ· οἶον: lesen, Miese, Riese. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς λέξεως τὸ s γράφεται διὰ τοῦ σχήματος ss· οἶον: es, Haus, aus-gehen, Bos-heit.

Τὸ T, t, προφέρεται ὡς τὸ ἀντιστοιχοῦν ἑλληνικόν τ· οἶον: Tau, treu. Ὅταν ὅμως τὸ t, ἦναι πρὸ τοῦ iον, προφέρεται ὡς z· οἶον: Nation, (νατσιόν).

Τὸ V, v, προφέρεται ὡς φ· οἶον: von, vier, voll, Wetter, Trevel.

Τὸ W, w, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν β· οἶον: Wein, wenn, Wille gehohnt.

Τὸ X, x, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν ξ· οἶον: Xaver, Xre.

Τὸ Z, z, προφέρεται ὡς τσέ· οἶον: Zeit, Zahn, zu, Tanz.

6. Τῶν συνθέτων συμφώνων.

Τὸ Ch, ch, προφέρεται εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ληφθείσας λέξεις, ὡς κ, ἀντὶ τοῦ ἡμετέρου χ, οἶον, Christ, Charakter, — ὡς τὸ ἑλληνικόν δὲ χ εἰς ὅλας τὰς πραγματικῶς γερμανικὰς λέξεις, οἶον: mich, Milch, Bücher, lachen.

Τὸ Sch, sch, προφέρεται ὡς τὸ γαλλικόν ch, οἶον: Schall, schnell, Schiff, fischen, Waschen, Mensch, Marsch.

Τὸ ß, προφέρεται ὡς σ. Τὸ γράμμα τοῦτο ἀναπληροῦ τὸ μὲν ἄπλοον f,

ὅταν πρέπει νά τηρηθῇ ἡ προφορά του συριστικῆ, τὸ δὲ διπλοῦν ff, ὅταν τοῦτο τύχη ἐν τέλει τῆς λέξεως, ἢ πρὸ συμφώνου, οἷον: StraÙe, der WeiÙe, der WeiÙe, PaÙ, SchloÙ, müÙt.

Τὸ Th, th, προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν τ· οἷον: That, thun, Muth, rathen.

Τὸ Ph, ph, προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν φ· οἷον: Philosoph, Adolph.

Τὸ Qu, qu, προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν κβ· οἷον: Qual (κβάλ) Quelle, quer.

7. Τῶν διπλῶν συμφώνων.

Τὰ ἐξ ὁμοίων γραμμάτων διπλᾶ σύμφωνα ff, ll, κτλ. προφέρονται ὡς τὰ ἀπλᾶ.

Τὰ ff καὶ zz γράφονται καὶ διὰ τῶν σημείων ff καὶ zz. Ἀπαντα δὲ τὰ διπλᾶ σύμφωνα εὐρίσκονται μόνον ἐν τῷ μέσῳ ἢ καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων καὶ μετὰ ἀπλοῦν φωνῆν, ποτὲ ὅμως μετὰ συμφωνον ἢ δίφθογγον.

Τὰ Pf, pf, St, st, Sp, sp, προφέρονται ὡς πφ, στ καὶ σπ· οἷον: SpeiÙe, Spiel, sprechen, Meiße, Stab, sterben, AÙt, Fenster, Pfeil, Pferd, Apfel.

ΠΑΡΑΤ. Εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν προφέρονται ὅλα τὰ γράμματα τῶν λέξεων, ἀλλ' ἡ προφορὰ δὲν εἶνε δυνατόν νά διδαχθῇ, ἢ διὰ τῆς ζώσης φωνῆς.

§. 3.

Περὶ τονισμοῦ καὶ χρόνου τῶν συλλαβῶν.

Αἱ λέξεις τονίζονται ἐπὶ τῶν ῥιζικῶν συλλαβῶν των, ἐκτὸς τῆς λέξεως: lebendig τονιζομένης ἐπὶ τῆς παραληγούσης καὶ οὐχὶ τῆς προπαραληγούσης.

Αἱ τονούμεναι συλλαβαὶ εἰσὶ μακραὶ ἢ βραχεῖαι, ἥτοι ἡ προφέρονται διὰ φωνῆς ἀνοικτῆς καὶ μακρᾶς, οἷον: Bad, Haar, hoch, viel, Tag, ἢ διὰ φωνῆς κλεισμένης, οὕτως εἰπεῖν, καὶ βραχείας· οἷον: Blatt, starr, voll, füllt.

1. Μακρὰ εἶναι ἡ συλλαβή.

α) Ὅταν ἡ συλλαβὴ ἔχη διπλοῦν φωνῆν· οἷον: Saal, Meer, Loos, Lieb.

β) Ὅταν αὕτη περιέχῃ δίφθογγον· οἷον: Wein, Baum, Bäume, Wein, heiß, neu, treu.

γ) Ὅταν τοῦ φωνήεντος τῆς συλλαβῆς ἔπεται ἀπλοῦν ἢ σύνθετον

σύμφωνον, ὅσον Gut, gut, sagen, über, Mühe, Dach, frisch, groß, Rath, bequem.

2. Βραχεῖα εἶναι ἡ συλλαβή.

α) Ὅταν τοῦ ἀπλοῦ φωνήεντος αὐτῆς ἔπωνται διπλὰ σύμφωνα, ὅσον: alle, schaffen, klirren, zittern, brennen, klemmen, Paß, blitzen, essen, Äst, Älter, bringen, Geld, Topf, Kaspar.

6) Εἰς ὅλας τὰς μὴ τονουμένας συλλαβάς ἀρχικάς καὶ τελικάς· ὅσον: Geschenk, erfinden, verehrt, Kinder, legen.

Vesestück. (Ἀνάγνωσμα).

Alexander der Große und die Diener Gottes.

Als Alexander, Philipps Sohn, zu Babylon war, ließ er aus jeglichem Lande und Volke, die er überwunden hatte, einen Priester kommen, und versammelte sie allesamt in seinem Palast. Darauf setzte er sich auf seinen Thron, und fragte sie — es war ihrer aber eine große Anzahl — und er sprach: Wohlan, saget mir, erkennet und verehret ihr ein höchstes und unsichtbares Wesen? Da verneigten sich die Priester allzumal und sprachen: Ja!

Und der König fragte weiter: Mit welchem Namen nennet ihr dasselbe? Darauf antwortete der Priester aus Indien: Wir nennen es Brama, das heißt: das Große! Der Priester aus Persien: Wir nennen es Ormuz, das heißt: das Urlicht! Der Priester aus Judäa: Jehova Adonai, den Herrn der da ist, war und sein wird — Und so hatte ein jeglicher Priester ein eigenes Wort und einen besonderen Namen, womit er das höchste Wesen benannte.

Da ergrimte der König in seinem Herzen und sprach: Ihr habet nur einen Herrscher und König; so sollt ihr auch nur einen Gott haben: Zeus ist sein Name.

Da wurden die Priester sehr betrübt ob der Rede des Kö-

nigs, und sprachen: Mit dem Worte, das wir genannt haben, nennet ihn unser Volk von Jugend auf. Wie sollen wir das ändern?

Der König aber zürnte noch mehr. Da trat ein alter Weiser mit grauem Haupte hervor, ein Bramine, der ihn nach Babylon begleitet hatte, dieser hub an und sprach: Der König, mein Herr, erlaube, daß ich zu den Versammelten reden möge.

Darauf wandte er sich zu den Priestern und fragte: Leuchtet auch bei euch allen das himmlische Gestirn des Tages, die Quelle des irdischen Lichts?

Die Priester verneigten sich allesammt, und sprachen: Ja!

Da fragte der Bramine sie, einen nach dem andern: Wie nennt ihr dasselbe? Und ein jeglicher nannte ein anderes Wort und eigenen Namen seines Landes und Volkes. Da sprach der Bramine zu dem König: Sollen sie nicht fortan das Gestirn des Tages mit gleichem Worte benennen? Helios ist sein Name.

Bei diesen Worten ward der König voll Scham, und sprach: Lasset sie einen jeglichen sein eigenes Wort gebrauchen. Ich sehe wohl, daß das Bild und Zeichen noch nicht das Wesen ist.

§. 4.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν εἶνε δέκα, τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ Ἄρθρον.	Das Geschlechtswort.
2. Τὸ Οὐσιαστικόν.	Das Nenn- oder Hauptwort.
3. Τὸ Ἐπίθετον.	Das Eigenschaftswort oder Beiwort.
4. Τὸ Ἀριθμητικόν.	Das Zahlwort.
5. Ἡ Ἀντωνομία.	Das Fürwort.
6. Τὸ Ῥῆμα.	Das Rede- oder Zeitwort.

7. Τὸ Ἐπίρρημα.	Das Neben-oder Umstandswort.
8. Ἡ Πρόθεσις.	Das Verhältniß-oder Vorwort.
9. Ὁ Σύνδεσμος.	Das Bindewort καὶ
10. Τὸ Ἐπιφώνημα.	Das Ausrufungswort oder der
Empfindungslaut.

Ἐκ τῶν μερῶν τούτων τοῦ λόγου, τὰ μὲν πρῶτα ἐξ εἰσὶ κλιτὰ, ἤτοι πάσχουσι διαφοροὺς μεταβολὰς καὶ λέγονται πτωτικά, τὰ δὲ τελευταῖα τέσσαρα εἰσὶν ἄκλιτα, ἤτοι μένουσι πάντοτε τὰ αὐτὰ καὶ ἀμετάβλητα.

Ὅταν ἐκθέτῃμεν τὰ πτωτικά καθ' ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς πτώσεις αὐτῶν, τότε λέγομεν, ὅτι ταῦτα κλίνονται.

Τὸ μέρος τῶν πτωτικῶν, ὅπερ μένει ἀμετάβλητον εἰς τὴν κλίσιν, ὀνομάζεται ῥίζα, τὸ δὲ μεταβαλλόμενον κατάληξις.

Εἰς τὰ ἄρθρα, τὰ οὐσιαστικά, τὰ ἐπίθετα, τὰ ἀριθμητικά καὶ τὰς ἀντωνυμίας ἐξετάζομεν τρία τινὰ, ἤτοι: 1. Γένος, Geschlecht. 2. Ἀριθμόν, Zahl. 3. Πῶσιν, Beugungsfall.

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει:

α) Γένη τρία.

1. Ἀρσενικόν, männlich. 2. Θηλυκόν, weiblich. 3. Οὐδέτερον, sächlich.

β) Ἀριθμοὺς δύο.

1. Ἐνικόν, Einzahl. 2. Πληθυντικόν, Mehrzahl.

γ) Πτώσεις τέσσαρας.

1. Ὀνομαστικὴν, Nominativ.	3. Δοτικὴν, Dativ.
2. Γενικὴν, Genitiv.	4. Αἰτιατικὴν, Accusativ.

ΣΗΜ. Ἡ κλητικὴ, Vocativ, ἐκφράζεται διὰ τῆς ὀνομαστικῆς ἄνευ ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἄρθρου. (Vom Geschlechtswort.)

§. 1.

Εἶδη ἄρθρων.

Δύο εἰσὶ τὰ ἄρθρα εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν:

1. Τὸ ὀριστικόν, das bestimmte: der, die, das, δ, ή, τὸ, οἶον:

der Vater	ὁ πατήρ
die Mutter	ἡ μήτηρ
das Kind	τὸ παιδίον, τὸ τέκνον.

2. Τὸ ἀόριστον, das unbestimmte, ὕπερ εἶναι:

- α) ἡ καταφατικόν: ein, eine, ein, εἷς, μία, ἕν.
 β) ἡ ἀρνητικόν: kein, keine, kein, οὐδεις, οὐδεμία, οὐδέν.

π. χ.	ein Vater	πατήρ τις,
	eine Mutter	μήτηρ τις,
	ein Kind	παιδίον τι,
	kein Vater	οὐδεις πατήρ,
	keine Mutter	οὐδεμία μήτηρ,
	kein Kind	οὐδέν παιδίον,

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι τὸ ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων ἄρθρων, εἶναι ὅμοια.

Ὁρομαστικόν 1.

alt, ηλικιωμένος, παλαιός, ἀρχαῖος	die Königin, ἡ βασίλισσα
das Buch, τὸ βιβλίον	die Kasse, ἡ γαλῆ
das Dorf, τὸ χωρίον	klein, μικρός
die Frau, ἡ γυνή	der Mann, ὁ ἀνὴρ
frisch, ὀρεσερός, νωπός, πρόσφατος,	nein, ὄχι
der Garten, ὁ κήπος	der Sohn, ὁ υἱός
groß, μέγας	die Stadt, ἡ πόλις
gut, ἀγαθός, καλός,	schön, ὡραῖος
der Hund, ὁ κύων	stark, ἰσχυρός, δυνατός
das Haus, ἡ οἰκία	die Tochter, ἡ θυγάτηρ
hat, ἔχει	und, καὶ
ist, εἶναι	das Wasser, τὸ ὕδωρ
jung, νέος (ὡς πρὸς τὴν ηλικίαν)	der Wein, ὁ οἶνος
der König, ὁ βασιλεὺς	wie? πῶς;

Γύμνασμα (Uebung) 1.

Der Vater und der Sohn. Die Mutter und das Kind. Der König und die Königin. Der Vater ist alt¹⁾. Die Mutter ist alt. Die Frau ist jung. Ein Hund und eine Katze. Wie ist das Wasser²⁾. Das Wasser ist frisch. Das Haus ist klein. Die Tochter ist schön. Der Mann ist stark. Der Garten ist groß. Ein Kind ist klein. Hat das Kind ein Buch? Nein, das Kind hat kein Buch. Hat der Mann eine Tochter? Der Mann hat keine Tochter und keinen Sohn.

Θέμα (Aufgabe) 1.

Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή. Ἡ οἰκία καὶ ὁ κῆπος. Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ. Κύων καὶ γαλῆ. Ἡ θυγάτηρ εἶναι νέα¹⁾. Ὁ κῆπος εἶναι μεγάλος. Ὁ οἶνος εἶναι καλός. Ὁ κύων εἶναι ὄρατος. Βιβλίον τι εἶναι μικρόν. Ὁ υἱός εἶναι νέος. Ὁ οἶνος εἶναι παλαιός. Πῶς εἶναι ἡ πόλις²⁾; Ἡ πόλις εἶναι μικρά. Ἡ θυγάτηρ εἶναι νέα. Πῶς εἶναι τὸ ὕδωρ; Τὸ ὕδωρ εἶναι δροσερόν. Ἐχει ἡ μήτηρ γαλῆν; Ἡ μήτηρ δὲν ἔχει γαλῆν. Εἶναι τὸ Ἀμαρούσιον χωρίον; Ὁχι, τὸ Ἀμαρούσιον δὲν εἶναι χωρίον.

§. 2.

Περὶ κλίσεως τοῦ ἄρθρου.

1. Κλίσις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον κλίνεται ὡς ἐξῆς :

	Ἑνικός			Πληθυντικός			
	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.	(καὶ διὰ τὰ τρία γένη).			
Ὄνομ.	δεῖ, ὁ	διε, ἡ	δαδ, τὸ	διε, οἱ,	αἱ,	τά	
Γεν.	δεῖ, τοῦ	δεῖ, τῆς	δεῖ, τοῦ	δεῖ, τῶν,	τῶν,	τῶν	
Δοτ.	δεῖν, τῷ	δεῖ, τῇ	δεῖν, τῷ	δεῖν, τοῖς,	ταῖς,	τοῖς	
Αἰτ.	δεῖν, τὸν	διε, τὴν	δαδ, τὸ	διε, τοὺς,	τάς,	τά	

1) Τὰ ἐπίθετα ὅταν ᾖναι κατηγορούμενα μένουσιν ἄκλιτα, διότι παρὰ Γερμανοῖς εἶναι ἐπιρρήματα.

2) Εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς προτάσεις τὸ ὑποκείμενον ἔπεται τοῦ ῥήματος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνονται καὶ αἱ ἀντωνυμίαι, αἱ ἔχουσαι τὰς καταλήξεις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, οἷον:

dieser,	ε,	εἰ,	οὗτος, αὕτη, τοῦτο
jener,	ἐ,	εἰ,	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο
jeder,	ε,	εἰ,	ἐκαστος (πᾶς), ἐκάστη, ἐκαστον.
welcher,	ε,	εἰ?	τίς, τό;

Ἄρσενικόν. Θηλυκόν. Οὐδέτερον.

Ὄνομ.	dieser	diese	dieses	diese
Γεν.	dieses	dieser	dieses	dieser
Δοτ.	diesem	dieser	diesem	diesen
Alt.	diesen	diese	dieses	diese.

2. Κλίσις τοῦ ἀόριστου ἄρθρου.

Τό τε καταφατικόν καὶ ἀρνητικόν ἀόριστον ἄρθρον κλίνονται ὡς ἐξῆς:

Ἄρσενικόν. Θηλυκόν. Οὐδέτερον.

Ὄνομ.	ein, kein	eine, keine	ein, kein
Γεν.	eines, keines	einer, keiner	eines, keines
Δοτ.	einem, keinem	einer, keiner	einem, keinem
Alt.	einen, keinen	eine, keine	ein, kein.

Καὶ τὸ μὲν καταφατικόν δὲν ἔχει πληθυντικόν, τὸ δὲ ἀρνητικόν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ὄνομ.	keine	} Καὶ διὰ τὰ τρία γένη.
Γεν.	keiner	
Δοτ.	keinen	
Alt.	keine	

Αἱ καταλήξεις τοῦ ἀόριστου ἄρθρου εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ τὰς τοῦ ὀριστικοῦ, ἐκτὸς τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἄρσενικοῦ καὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς τοῦ οὐδετέρου, αἵτινες εἰσὶν ὅμοιαι καὶ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν κατάληξιν.

Ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον κλίνονται καὶ αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι, αἵτινες εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

Ἑρικόδες

Πληθυντικοὶ

Ἄρσενικόν. Θηλυκόν. Οὐδέτερον.

mein	meine	mein	ἰδικός μου, μου	meine
dein	deine	dein	ἰδικός σου, σου	deine
sein	seine	sein	ἰδικός του, του	seine
ihr	ihre	ihr	ἰδικός της, της	ihre
unser	unsere	unser	ἰδικός μας, μας	unsere
euer)	eu(e)re)	euer)	ἰδικός σας, σας	eu(e)re
Ihr)	Ihre)	Ihr)	ὁμέτερος	Ihre
ihr	ihre	ihr	ἰδικός των, των	ihre.

Παραδείγματα.

mein Vater	ὁ πατήρ μου	unsere Freunde	οἱ φίλοι μας
deine Mutter	ἡ μήτηρ σου	euer Bruder	ὁ ἀδελφός σας
sein Kind	τὸ παιδίον του	eure Schwester	ἡ ἀδελφή σας
ihr Bruder	ὁ ἀδελφός της	euer Kind	τὸ παιδίον σας
ihre Schwester	ἡ ἀδελφή της	Ihr Vater	ὁ ὑμέτερος πατήρ
ihr Buch	τὸ βιβλίον της	ihr Vater	ὁ πατήρ των
unser Vater	ὁ πατήρ μας	ihre Mutter	ἡ μήτηρ των
unsere Mutter	ἡ μήτηρ μας	ihr Kind	τὸ παιδίον των.
unser Haus	ἡ οἰκία μας		

Αἱ ἀνωτέρω ἀντωνυμιαί κλίνονται ὡς ἐξῆς :

Ἑρικός

Πληθυντικός

Ὅνομ.	mein,	meine,	mein	meine
Γεν.	meines,	meiner,	meines	meiner
Δοτ.	meinem,	meiner,	meinem	meinen
Αἰ.	meinen,	meine,	mein	meine

καὶ οὕτω καθεξῆς.

"Όταν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπάρχῃ τὸ οὐσιαστικὸν ἄνευ ἄρθρου, εἰς τὴν Γερμανικὴν τίθεται εἰς τὸν ἐνικὸν τὸ ἀόριστον καταφατικόν, ἐκτὸς ἂν τὸ ὄνομα ᾖ περιληπτικὸν ἢ ἀφηρημένον, ὅτε καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν προτάσσουσιν ἄρθρον, εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν καὶ εἰς τὴν Γερμανικὴν δὲν τίθεται ἄρθρον, οἷον :

"Υπόρασα ξίφος ῥάβδον καὶ δακτύλιον. Ich kaufte einen Degen, einen Stof und einen Ring.

"Εχω ἄρτον, Ich habe Brod.

"Εκ φιλίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Aus Freundschaft und Liebe zu dem Nächsten.

Τὰ παιδιὰ μου χρειάζονται ἐνδύματα καὶ βιβλία. Meine Kinder brauchen Kleider und Bücher.

ΣΗΜ. Οἱ Γερμανοὶ ἔχουσιν ἰδιαιτερόν τύπον φιλοφρόνου προσφωνήσεως εἰς τὴν ὁμιλίαν, ἐφ' ᾗ καὶ μεταχειρίζονται πρὸς τοῦτο, εἰς μὲν τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ῥημάτων, ἀντὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας *ihr*, σεις, τὸ *Sie*. Εἰς δὲ τὴν κτητικὴν ἀντωνυμίαν ἀντὶ τῆς: *euer*, *eure*, *euer*, ἰδικός σας, ἰδική σας, ἰδικόν σας, τὸ: *Ihr*, *Ihre*, *Ihr*, Ὑμέτερος, Ὑμετέρα, Ὑμέτερον. Γράφουσι δὲ τὰς λέξεις ταύτας διὰ κεφαλαίου γράμματος πρὸς διάκρισιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν τριτοπροσώπων ἀντωνυμιῶν οἷον: *Kinder*, *habt ihr eure Bücher?* Παιδιά, ἔχετε τὰ βιβλία σας; *Mein* Herr, *haben Sie Ihre Bücher?* Κύριέ μου, ἔχετε τὰ βιβλία σας;

Ὁρομαστικὸν 2.

Ἑνεστῶς.

Παρατατικός.

Ἐνικ. Ich habe	Ἔχω	Ich hatte	ἔχον
du hast	ἔχεις	du hattest	ἔχες
er, ſi, es, man hat,	ἔχει	er, ſie, es, man hatte	ἔχς
Πληθ. Wir haben,	ἔχομεν	wir hatten	ἔχομεν
ihr habt)		ihr hattet)	ἔχετε
Sie haben)	ἔχετε ὑμεῖς	Sie hatten)	» ὑμεῖς
ſie haben	ἔχουσι	ſie hatten	ἔχον

das Bier, ὁ ζῦθος;
die Baſe, ἡ ἐξαδέλφη
der Freund, ὁ φίλος;
geben Sie, δότε
der Gut, ὁ πῖλος;
hier iſt, ἰδοὺ
das Meſſer, τὸ μαχαίριον

der Nachbar, ὁ γείτων
ſterblich, θνητός;
das Thier, τὸ ζῶον
die Uhr, τὸ ὠρολόγιον
unvernünftig, ἄφρων, ἄλογος;
der Wetter ὁ ἐξαδέλφος
wo? ποῦ;

Γύμνασμα 2.

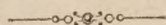
Hier iſt eine Kage. Dieſe Kage iſt ſchön. Jener Freund.
Welcher Mann? Ich habe Wein und Waſſer. Dieſer Mann
iſt mein Vater. Welcher Mann? Unſere Mutter iſt alt. Ich
habe kein Kind. Dieſes Bier iſt gut. Mein Sohn hat einen
Gut. Wo iſt euer Garten? Wir haben keinen Garten. Iſt
der Hund ein Thier? Ja, der Hund iſt ein Thier. Geben
Sie dieſes Meſſer meinem Wetter. Unſere Uhr iſt ſchön. Eu-
ere Schweſter iſt unſere Baſe. Ihr Bruder iſt mein Freund.
Haben Sie eine Uhr? Nein, ich habe keine Uhr.

Θέμα 2.

Ἔχω πῖλον. Ἔχεις κῆπον; Ὁ υἱός μου ἔχει τὸ βιβλίον τοῦτο.
Ἡ ἀδελφὴ σου εἶναι νέα. Τὸ παιδίον της εἶναι νέον. ἔχομεν οἰ-
κίαν. Ἡ οἰκία μας εἶναι ὠραία. Δότε μοι ζῦθον. Ὁ ἀδελφός μου
ἔχει τὸν κῆπόν του. Ὁ υἱός του ἔχει κύνα. Τίς ἔχει οἶνον; Ὁ γεί-
των μου ἔχεν οἶνον. ἔχετε μαχαίριον; Τοῦτο τὸ ζῶον εἶναι ὠ-
ραῖον. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι ἐξαδέλφος μου. Ἐκεῖνος ὁ κῆπος εἶναι

μέγας. Ἡ μήτηρ μας εἶναι ἡλικιωμένη. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἀδελφὴ μου. Δότε μοι ὕδωρ. Ἐκαστον ζῶον εἶναι ἄλογον. Ἐκαστος ἄνθρωπος εἶναι θνητός. Ἐχετε ἀδελφὴν; Ὁ ὑμέτερος πατὴρ εἶναι ἐξ ἀδελφῶν μου.

ΣΗΜ. Ἀπαντα τὰ ἐν τῇ γυμνάσματι καὶ θέματι τούτῳ ἀναφερόμενα οὐσιαστικὰ ἔχουσι τὰς πλαγίας πτώσεις των, τὰς ἀναφερομένας ἐν αὐτοῖς, ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ οὐσιαστικοῦ (Von dem Hauptworte.)

Οὐσιαστικὰ ὀνομάζονται αἱ λέξεις, δι' ὧν ἐκφράζομεν πάντα τὰ εἰς τὰς αἰσθήσεις ὑποπίπτοντα, ἢ πάντα ὅσα στοχαζόμεθα μὲ τὸν νοῦν μας, πρόσωπα, ζῶα καὶ πράγματα, οἷον:

Gott	Θεός,	Baum	δένδρον,
Mensch	ἄνθρωπος,	Jugend	ἀρετὴ,
Thier	ζῶον,	Kälte	ψυχρός,
Pferd	ἵππος,	Geist	νοῦς,

§. 1.

Περὶ τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν.

Τὸ γένος τῶν γερμανικῶν οὐσιαστικῶν γνωρίζεται ἢ ἐκ τῆς σημασίας ἢ ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ οὐσιαστικοῦ, μανθάνεται δὲ μᾶλλον διὰ τῆς πείρας. Οὐχ ἥττον ὅμως δυνάμεθα νὰ δώσωμεν γενικῶς τοὺς ἐξῆς κυριωτέρους κανόνας πρὸς διάκρισιν αὐτοῦ.

Α') Γένους ἀρσενικοῦ εἰσὶ:

1. Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ δηλοῦντα ὄντα ἀρσενικὰ ἢ κατὰ φύσιν, ἢ κατ' ἐπάγγελμα, ἢ κατ' ἐργασίαν οἷον:

der Vater	ὁ πατὴρ
der Mann	ὁ ἀνὴρ
der Lehrer	ὁ διδάσκαλος
der Gärtner	ὁ κηπουρὸς
der Schuster	ὁ σανδαλοποιὸς

Ἐξαίρουνται τὰ υποκοριστικά τούτων, ἅτινα εἰσὶ γένους οὐ-
δετέρου.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, τῶν μερῶν τοῦ ὀρίζοντος,
τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν, οἷον:

α') Ὀνόματα τῶν ὥρων τοῦ ἔτους.

der Frühling	τὸ ἔαρ
der Sommer	τὸ θέρος
der Herbst	τὸ φθινόπωρον
der Winter	ὁ χειμὼν

β') Ὀνόματα τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ ὀρίζοντος.

der Nord ἢ der Norden	ἡ ἄρκτος
der Süd ἢ der Süden	ἡ μνησημβρία
der Osten	ἡ ἀνατολή
der Westen	ἡ δύσις

γ') Ὀνόματα τῶν μηνῶν.

der Januar	ὁ Ἰανουάριος
der Februar	ὁ Φεβρουάριος
der März	ὁ Μάρτιος
der April	ὁ Ἀπρίλιος
der Mai	ὁ Μάϊος
der Juni	ὁ Ἰούνιος
der Juli	ὁ Ἰούλιος
der August	ὁ Αὐγουστος
der September	ὁ Σεπτέμβριος
der October	ὁ Ὀκτώβριος
der November	ὁ Νοέμβριος
der Dezember	ὁ Δεκέμβριος

δ') Ὀνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος.

der Sonntag	ἡ Κυριακή
der Montag	ἡ Δευτέρα
der Dienstag	ἡ Τρίτη
der Mittwoch	ἡ Τετάρτη
der Donnerstag	ἡ Πέμπτη
der Freitag	ἡ Παρασκευή
der Samstag, ἢ Sonntabend	τὸ Σάββατον

3. Τὰ ὀνόματα τῶν κοινῶν καὶ πολυτίμων λίθων, οἷον:

der Stein	ὁ λίθος
der Marmor	τὸ μάρμαρον
der Diamant	ὁ ἀδάμας
der Smaragd	ὁ σμάραγδος

4. Τὰ εἰς ε λήγοντα ὀνόματα ἐμψύχων ὄντων, οἷον:

der Erbe	ὁ κληρονόμος
der Grieche	ὁ Ἕλλην
der Jude	ὁ Ἰουδαῖος
der Knabe	ὁ παῖς
der Löwe	ὁ λέων
der Türke	ὁ Τοῦρκος

5. Τὰ εἰς ig, ich, üng, lüng, καὶ aft λήγοντα, οἷον:

der Eßig	τὸ ὄξος
der Espich	τὸ σέλινον
der Pfennig	τὸ λεπτόν (νόμισμα γερμανικόν)
der Flüchtling	ὁ φυγάς
der Palast	τὸ παλάτιον, ἀνάκτορον

B') Γένους θηλυκοῦ εἰσι:

1. Τὰ ὀνόματα τὰ δηλοῦντα ὄντα θηλυκά, ἢ κατὰ φύσιν. ἢ κατ' ἐπάγγελμα, ἢ κατ' ἐργασίαν, οἷον:

die Mutter	ἡ μήτηρ
die Tochter	ἡ θυγάτηρ
die Frau	ἡ γυνή
die Ziege	ἡ αἰξ
die Amme	ἡ τροφός
die Magd	ἡ ὑπηρέτρια

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς:

das Weib	} ἡ γυνή	} ὡς ὑποκοριστικά
das Frauenzimmer		
das Mädchen	τὸ κοράσιον	
das Fräulein	ἡ δεσποσύνη	

2. Ἄπαντα τὰ δισύλλαβα ὀνόματα ἀψύχων πραγμάτων λήγοντα εἰς ε οἷον:

die Blume	τὸ ἄνθος	die Schule	τὸ σχολεῖον
die Ehre	ἡ τιμή	die Sonne	ὁ ἥλιος
die Erde	ἡ γῆ	die Straße	ἡ ὁδός
die Hütte	ἡ καλύβη	die Stunde	ἡ ὥρα
die Kirche	τὸ κεράσιον	die Woche	ἡ ἐβδομάς
die Liebe	ὁ ἔρως, ἡ ἀγάπη		

3. Ἄπαντα τὰ παράγωγα λήγοντα εἰς ei, heit, keit, schaft, ung καὶ in, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἐκ ξένων γλωσσῶν λήγοντα εἰς ie, ion καὶ tät, οἷον:

die Druckerei	τὸ τυπογραφεῖον
die Krankheit	ἡ ἀσθένεια
die Herrlichkeit	ἡ λαμπρότης
die Gesellschaft	ἡ συναναστροφή, ἑταιρία
die Erfindung	ἡ ἐφεύρεσις
die Dichterin	ἡ ποιήτρια
die Poesie	ἡ ποίησις
die Religion	ἡ θρησκεία
die Universität	τὸ πανεπιστήμιον

Γ') Γένους οὐδετέρου εἰσί:

1. Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων· οἷον:

das Gold	ὁ χρυσὸς
das Silber	ὁ ἄργυρος
das Eisen	ὁ σιδηρός
das Metall	τὸ μέταλλον

Ἐξαιροῦνται:

der Stahl	ὁ χάλυψ,
der Zink	ὁ ψευδάργυρος
der Tombak	τὸ τομπάκι (κοινῶς)
der Kobalt,	τὸ κοβάλτιον
der Wismuth. ἢ Bismuth	τὸ βισμούθιον

2. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων καὶ νήσων, ἅτινα εἰσὶν ἀναρθρα· λαμβάνουσι δὲ τὸ ἄρθρον, ὅταν προηγῇται αὐτῶν ἐπίθετον, οἷον:

Deutschland	ἡ Γερμανία	Paris	οἱ Παρίσιοι
England	ἡ Ἀγγλία	Athen	αἱ Ἀθηναί
Frankreich	ἡ Γαλλία	Rom	ἡ Ῥώμη
Griechenland	ἡ Ἑλλάς	Petersburg	ἡ Πετρούπολις
Italien	ἡ Ἰταλία	Korfu	ἡ Κέρκυρα
Rußland	ἡ Ῥωσσία	Kreta	ἡ Κρήτη
Berlin	τὸ Βερολῖνον	Malta	ἡ Μάλτα, Μελίτη
London	τὸ Λονδῖνον		

das schöne Griechenland	ἡ ὡραία Ἑλλάς
das große Deutschland	ἡ μεγάλη Γερμανία
das herrliche Athen	αἱ λαμπραὶ Ἀθηναί
das alte Rom	ἡ ἀρχαία Ῥώμη

Ἐξαιροῦνται τὰ λέγοντα εἰς εἰ καὶ αὐ, ἅτινα εἰσὶ γένους θηλυκοῦ οἷον:

die Türkei	ἡ Τουρκία
die Wallachei	ἡ Βλαχία
die Moldau	ἡ Μολδαβία

ὥς καὶ τὰ

die Schweiz ἡ Ἑλβετία die Pfalz τὸ Παλατινάτον
καὶ ἑτέρων ἐπαρχιῶν ὀνόματα.

3. Τὸ ἀπαρέμφατον τῶν ῥημάτων καὶ ὅλα τὰ μέρη τοῦ λόγου,
ἐκλαμβανόμενα ὡς οὐσιαστικά, οἷον:

das Essen	τὸ τρώγειν, φαγητόν	das Schöne	τὸ ὠρατόν
das Trinken	τὸ πίνειν, ἡ πόσις	das Ich	τὸ ἐγὼ
das Leben	τὸ ζῆν, ἡ ζωή, ὁ βίος	das Nichts	τὸ μηδέν

4. Ἄπαντα σχεδὸν τὰ περιληπτικά ὀνόματα (Sammelnamen,
Collectiva) ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς Ge, οἷον:

das Gebirge	τὰ ὄρη	das Gewässer	τὰ ὕδατα
das Gewölbe	ὁ θόλος	das Gebäude	τὸ οἰκοδόμημα
das Geschenk	τὸ δῶρον	das Geschlecht	τὸ γένος

Ἐξαιροῦνται τὰ:

der Gedanke	ὁ συλλογισμός	die Geschichte	ἡ ἱστορία
der Gebrauch	ἡ χρῆσις, τὸ ἔθιμον	die Gefahr	ὁ κίνδυνος
der Genuß	ἡ ἀπόλαυσις	die Geburt	ἡ γέννησις
der Geschmack	ἡ γεῦσις	die Gestalt	ἡ μορφή, ὁ τύπος
der Gehorsam	ἡ ὑπακοή, εὐπειθεῖα	die Gebühr	ἡ ἀξία, τὸ τέλος
der Gestank	ἡ ἀποφορά	die Geduld	ἡ ὑπομονή
der Gewinn	τὸ κέρδος	die Gewalt	ἡ ἰσχὺς

5. Τὰ παράγωγα λήγοντα εἰς: thum, sal καὶ sel, πρὸς δὲ καὶ
τὰ πλεῖστα τῶν εἰς: niß ληγόντων, οἷον:

das Eigenthum	ἡ ἰδιοκτησία	das Räthsel	τὸ αἰνίγμα
das Alterthum	ἡ ἀρχαιότης	das Zeugniß	ἡ μαρτυρία
das Schicksal	ἡ τύχη		

Ἐξαιροῦνται τὰ:

der Irrthum	ἡ πλάνη	die Erlaubniß	ἡ ἄδεια
der Reichtum	ὁ πλοῦτος	die Fäulniß	ἡ σήψις
die Besorgniß	ὁ φόβος, ἡ φροντίς	die Finsterniß	τὸ σκότος
die Bedrängniß	ἡ στενοχωρία	die Kenntniß	ἡ γνώσις
die Bekümmerniß	ἡ μέριμνα	die Mühsal	ὁ κόπος
die Betrübniß	ἡ θλίψις	die Trübsal	ἡ λύπη, θλίψις
die Bewandniß	ἡ σχέσις	die Verdammniß	ἡ καταδίκη
die Drangsal	ἡ ταλαιπωρία	die Verderbniß	ἡ διαφθορά
die Empfängniß	ἡ σύλληψις	die Wildniß	ὁ ἔρημος τόπος
die Ersparniß	ἡ οἰκονομία		

6. Ἄπαντα τὰ ὑποκοριστικά (Verkleinerungswörter) λέγοντα εἰς chen καὶ lein, οἷον:

das Bäumchen,	τὸ δενδρίον, δενδράκι	das Bächlein	τὸ ρυάκιον
das Mädchen	τὸ κοράσιον	das Kindlein	τὸ παιδάκι
das Mütterchen	τὸ μητράριον	das Vögelein	τὸ πουλάκι
das Väterchen	τὸ πατρίδιον		

Σχηματισμός τῶν ὑποκοριστικῶν.

Τὰ ὑποκοριστικά σχηματίζονται προστιθεμένης εἰς τὴν ἀρχικὴν λέξιν τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς: chen ἢ lein, καὶ τρεπομένου τοῦ ριζικοῦ αὐτῆς φωνήεντος, a, o, καὶ u, εἰς ä, ö, καὶ ü, οἷον:

der Bach	ὁ ρυάξ	das Bächlein
das Buch	τὸ βιβλίον	das Büchlein
die Frau	ἡ γυνή	das Fräulein
das Kind	τὸ παιδίον	das Kindlein
der Mann	ὁ ἀνὴρ	das Männchen καὶ Männlein
die Mutter	ἡ μήτηρ	das Mütterchen
der Sohn	ὁ υἱός	das Söhnchen καὶ Söhnelein
die Stadt	ἡ πόλις	das Städtchen
der Tisch	ἡ τράπεζα	das Tischlein
der Vater	ὁ πατήρ	das Väterchen
der Vogel	τὸ πτηνόν	das Vögelein
das Weib	ἡ γυνή	das Weibchen καὶ Weiblein

Ἄν ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ λέγῃ εἰς e ἢ en ἡ κατάληξις αὐτῇ ἀποβάλλεται εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑποκοριστικοῦ, οἷον:

der Garten	ὁ κήπος	das Gärtchen
der Knabe	ὁ παῖς	das Knäblein
die Taube	ἡ περιστέρα	das Täubchen

Ὁρομαστικὸν 5.

Ἑνεστώς.

Παρατατικός.

*Ενικ.	Ich bin	εἶμαι	Ich war	Ἦμην
	du bist	εἶσαι	du warst	ἦσο
	er, sie, es, man ist	εἶναι	er, sie, es, man war	ἦτο
Πληθ.	wir sind	εἵμεθα	wir waren	ἦμεθα
	ihr seid)	εἰσθε	ihr waret)	ἦσθε
	Sie sind)	» ὑμεῖς	Sie waren)	» ὑμεῖς
	sie sind	εἶναι	sie waren	ἦσαν

die Frucht	ὁ καρπὸς	lästig	ὄχληρός, βαρὺς
flach	ἐπιπεδός, ὀμαλός	die Lehrerin	ἡ διδασκάλισσα
die Gesundheit	ἡ ὑγεία	mächtig	ἰσχυρός, κραταῖος
grün	πράσινος	merkwürdig	περίεργος
gefährlich	ἐπικίνδυνος	die Näherin	ἡ ῥάπτρια
hart	σκληρός, τραχὺς	nützlich	ὠφέλιμος
heiß	καυστικός	die Rose	τὸ ῥόδον
hoch	ὕψηλός	der Schäfer	ὁ ποιμὴν
die Insel	ἡ νῆσος	der Stern	ὁ ἀστήρ
das Jahr	τὸ ἔτος	sehr	λίαν, πολὺ
der Käfig	τὸ κλωβίον	schwer	δύσκολος, βαρὺς
kostbar	πολύτιμος	der Tag	ἡ ἡμέρα
krank	ἀσθενής	verzeihlich	συγγνωστός
klar	διαυγής, καθαρὸς		

Γύμνασμα 3.

1. Mein Vater ist ein Schuster. Die Jahreszeiten sind der Frühling, der Sommer, der Herbst, der Winter, und die Weltgegenden, der Norden, der Süden, der Osten und der Westen. Der Juli und der August sind sehr heiß. Der Marmor ist ein Stein. Der Diamant ist hart. Der Grieche ist kein Türke. Der Knabe hat einen Vogel in dem (ἐν τῷ) Käfig.

2. Der König wohnt (κατοικεῖ) in einem Palaste. Dieses Weib hat eine Ziege. Jene Frau ist eine Amme. Dieses Mädchen hat eine Rose. Die Liebe der Mutter. Mein Sohn und meine Tochter sind in der (ἐν τῷ) Schule. Die Sonne beleuchtet (φωτίζει) die Erde. Der Schäfer wohnt in einer Hütte. Die Gesundheit ist kostbar, die Krankheit ist lästig. In dieser Gesellschaft war eine Dichterin.

3. Das Gold und das Silber sind Metalle. Ich bin aus Griechenland. Athen hat eine Universität. Deutschland ist mächtig. Die Schweiz ist klein. Korsu ist eine Insel. Jenes Gebirge ist hoch. Dieser Gedanke war schön. Vernst du (μανθάνεις) Geschichte? Das Alterthum ist merkwürdig. Der Reichthum war groß. Mein Mütterchen ist krank. Das Kindlein hat ein Vögelein. Ein Täubchen ist in dem (ἐν τῷ) Gärtchen.

Θέμα 3.

1. Ὁ κηπουρός μου εἶναι καλός. Ὁ σανδαλοποιὸς οὗτος εἶναι γείτων μου. Ἴδου ὁ κληρονόμος τοῦ Ἑλλήνος. Ὁ λέων εἶναι ζῶον. Τὸ μάρμαρον εἶναι σκληρόν. Ὁ σμάραγδος εἶναι πράσινος. Ὁ υἱός μου εἶναι ἤδη (schon) νεανίας. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι φυγὰς. Ἡ μήτηρ μου χρειάζεται (braucht) σέλινον καὶ ξύδι. Ὁ φίλος μου ἔχει τυπογραφεῖον. Οἱ μῆνες τοῦ ἔτους εἶναι ὁ Ἰανουάριος κτλ., αἱ δὲ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος ἡ Κυριακὴ κτλ. Τὸ μάρμαρον τοῦτο εἶναι ὠραῖον. Οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶναι Ἰουδαῖοι. Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο εἶναι μεγάλον.

2. Ἡ θυγάτηρ μου εἶναι διδασκάλισσα. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι βράπτρια. Τὸ ῥόδον εἶναι ἄνθος. Τὸ κεράσιον εἶναι καρπός. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ γῆ εἶναι ἀστέρες (Sterne). Πόσας ἡμέρας (Wie viele Tage) ἔχει ἡ ἐβδομάς; Αὕτη ἡ ἀσθένεια εἶναι ἐπικίνδυνος. Ὅποια (Welche) λαμπρότης! Τὸ ἐν Ἀθήναις (in Athen) Πανεπιστήμιον

3. Ὁ πατήρ μου ἔχει χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ὁ σίδηρος εἶναι ὠφέλιμος. Ὁ χάλυψ καὶ ὁ ψευδάργυρος εἶναι γένους ἀρσενικοῦ. Ἡ Γερμανία εἶναι μεγάλη. Αἱ Ἀθῆναι εἶναι ὠραῖαι. Ἡ Κρήτη εἶναι νῆσος. Ἡ Βλαχία εἶναι ἐπίπεδος. Τὸ ὠραῖον ἀρέσκει (gefällt). Τὰ ὕδατα ταῦτα εἶναι καθαρὰ. Ἐκεῖνα τὰ οἰκοδομήματα εἶναι ἀρχαῖα. Γνωρίζεις (kennst du) τὸ ἔθιμον τοῦτο; Οὐδένα κίνδυνον γνωρίζω (kenne ich). Τὸ αἶνιγμα εἶναι δύσκολον. Αὕτη ἡ μαρτυρία εἶναι καλὴ. Ἡ πλάνη εἶναι συγχωρητέα. Τὸ σκότος εἶναι μεγάλον. Τὸ πατρίδιον καὶ τὸ μητράριόν μου ἔχουσι δενδρίδια καὶ πουλάκια. Τὸ ξυάκιον τοῦτο εἶναι καθαρόν.

Δ') Γένος καὶ σχηματισμὸς τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.

Οὐσιαστικὰ σύνθετα ὀνομάζονται τὰ σχηματιζόμενα ἐκ δύο ἢ πλειοτέρων λέξεων, ὧν ἡ τελευταία συνθετικὴ λέξις ἀποδίδει εἰς τὸ ὅλον ὄνομα τὴν κυρίαν σημασίαν, οἷον:

der Haushater	ὁ πατήρ τοῦ οἴκου ἐκ τοῦ Haus καὶ Vater
das Neujahr	τὸ νέον ἔτος » » neu » Jahr
die Baukunst	ἡ ἀρχιτεκτονικὴ » » Bau » Kunst

Ὁ σχηματισμὸς τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν γίνεται διὰ τῆς παραθέσεως τῶν συνθετομένων λέξεων. Παρατηρητέον μόνον, ὅτι μεταξὺ τῶν συνθετομένων λέξεων προστίθεται ἐνίοτε, χάριν εὐφωνίας τὸ: e, en, n, es, καὶ s, οἷον:

das Tagebuch	τὸ ἡμερολόγιον
der Menschenfreund	ὁ φιάνθρωπος
das Riesenwerk	τὸ γιγαντιαῖον ἔργον
der Landesfürst	ὁ ἡγεμὼν τῆς χώρας
der Geburtstag	ἡ ἡμέρα τῶν γενεθλίων

Τὰ σύνθετα οὐσιαστικὰ λαμβάνουσι τὸ γένος τοῦ τελευταίου συνθετικοῦ μέρους, οἷον:

der Hausherr	ὁ οἰκοδεσπότης	das Rathhaus	τὸ δημαρχεῖον
die Hausfrau	ἡ οἰκοδέσποινα	das Gasthaus	τὸ ξενοδοχεῖον

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς, ἅτινα εἰσὶ γένους θηλυκοῦ, καίπερ τοῦ τελευταίου συνθετικοῦ αὐτῶν μέρους: der Muth ἡ τόλμη, ἡ εὐτολμία, τὸ θάρρος, ὄντος γένους ἀρσενικοῦ, οἷον:

die Anmuth	ἡ χάρις
die Demuth	ἡ ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη
die Großmuth	ἡ μεγαλοψυχία, ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία
die Langmuth	ἡ μακροθυμία
die Sanftmuth	ἡ πραότης
die Schwermuth	ἡ μελαγχολία, βαρυθυμία
die Wehmuth	ἡ λύπη, βαρυθυμία

Ε') Σχηματισμὸς τῶν θηλυκῶν οὐσιαστικῶν.

Ἐκ τῶν πλείστων ἀρσενικῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζονται θηλυκὰ διὰ τῆς προσθήκης τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς in καὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν ληκτικῶν e καὶ en, ἂν τοιαῦτα ἔχῃ τὸ ἀρσενικόν· τρέπουσι δὲ ταῦτα εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ ριζικὸν φωνῆεν των, ἐκτὸς τῶν ἐκ ξένης γλώσσης παραγῶγων, καὶ τῶν εἰς ei ληγόντων καὶ ἐκ ῥημάτων παραγῶγων, ἅτινα δὲν τρέπουσι τοῦτο εἰς τὸ θηλυκόν, καὶ τινῶν ἄλλων, οἷον:

der Freund	ὁ φίλος	die Freundin
der Fürst	ὁ ἡγεμὼν	die Fürstin
der Grieche	ὁ Ἕλλην	die Griechin
der Hirt	ὁ ποιμὴν	die Hirtin
der König	ὁ βασιλεὺς	die Königin

der Franzose	ὁ Γάλλος	die Französin
der Graf	ὁ κόμης	die Gräfin
der Löwe	ὁ λέων	die Löwin
der Hund	ὁ κύων	die Hündin
der Thor	ὁ μωρός	die Thörin
der Wolf	ὁ λύκος	die Wölfin
der General	ὁ στρατηγός	die Generalin
der Professor	ὁ καθηγητής	die Professorin
der Maler	ὁ ζωγράφος	die Malerin
der Schuster	ὁ σανδαλοποιός	die Schusterin
der Gatte	ὁ σύζυγος	die Gattin
der Gemahl	ὁ σύζυγος	die Gemahlin
der Herzog	ὁ δούξ	die Herzogin
der Kaiser	ὁ αὐτοκράτωρ	die Kaiserin
der Mohr	ὁ Αἰθίοψ	die Mohrin
der Nachbar	ὁ γείτων	die Nachbarin

ΠΑΡΑΤΗΡ. 1) Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω σχηματισμὸς τῶν θηλυκῶν οὐσιαστικῶν ἐκ τῶν ἀρσενικῶν λαμβάνει χώραν, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν εἰδικὰ ὀνόματα διὰ τὰ θηλυκά, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, π. γ.

der Bräutigam	ὁ μνηστήρ,	die Braut	ἡ μνηστῆ,
der Bruder	ὁ ἀδελφός	die Schwester	ἡ ἀδελφή
der Jüngling	ὁ νεανίας	die Jungfrau	ἡ παρθένος
der Knabe	ὁ παῖς	das Mädchen	ἡ κόρη
der Mann	ὁ ἀνὴρ	die Frau	ἡ γυνή
der Nefte	ὁ ἀνεψιός	die Nichte	ἡ ἀνεψία
der Oheim, Onkel	ὁ θετός	die Muhme, Tante	ἡ θεία
der Sohn	ὁ υἱός	die Tochter	ἡ θυγάτηρ
der Vater	ὁ πατήρ	die Mutter	ἡ μήτηρ
der Vetter	ὁ ἐξάδελφος	die Base	ἡ ἐξάδελφη
der Wittwer	ὁ χήρος	die Wittve	ἡ χήρα
der Hahn	ὁ ἀλέκτωρ	die Henne	ἡ ἀλεκτορίς
der Kater	ὁ γάτος	die Katze	ἡ γαλή
der Ochse	ὁ βοῦς	die Kuh	ἡ ἀγελάς
das Schwein	ὁ χοῖρος	die Sau	ἡ σῦς

2) Τὰ ἐκ τῶν Μανν συνθετὰ ἀρσενικά σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν ὀνόμα; κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, οἷον:

der Hauptmann	ὁ λοχαγός	die Hauptmännin
der Landsmann	ὁ συμπατριώτης	die Landsmännin

3) Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν πτηνῶν, ὧν τὸ γένος δὲν δηλοῦται διὰ τοῦ ἁρθρου, προστίθεται πρὸς διασάφησιν αὐτοῦ, εἰς μὲν τὰ ὀνόματα τῶν μικρῶν πτηνῶν τὸ ὑποκοριστικόν: Μάννιτσην (ἀρσενικόν) ἢ: Μειδισσην

(θηλυκόν), εἰς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων πτηνῶν γίνεται ἡ σύνθεσις ἐκ τοῦ: Hahn (ἀλέκτωρ) καὶ Henne (ἀλεκτορίς) οἷον:

der Pfauenhahn, ὁ ταῶς die Pfauenhenne ἡ ταῶς

E') Οὐσιαστικὰ διγενῇ, διαφέροντα κατὰ τὴν σημασίαν.

der Band	ὁ τόμος [μαχία	das Band	ἡ ταινία
der Bund	ὁ δεσμός, ἡ συμ-	das Bund	τὸ δέμα
der Bauer	ὁ χωρικός	das Bauer	τὸ κλωβίον [ποσκευῆς
der Buckel	ὁ ὕβος, καμπούρα	die Buckel	μετάλλινος κόμβος ἱπ-
der Chor	ὁ χορός	das Chor	τόπος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
der Erbe	ὁ κληρονόμος	das Erbe	ἡ κληρονομία
der Flur	ὁ πρόδομος	die Flur	πεδῖον, ἀγρός
der Geißel	ὁ ὄμηρος	die Geißel	ἡ μάστιξ
die Gift (Mitgift) ἡ προίξ		das Gift	τὸ δηλητήριον
der Harz	ὁρος Γερμανίας	das Harz	ἡ ῥητίνη
der Heide	ὁ ἐθνικός	die Heide (Haide)	πεδῖον ἔρημον
der Hut	ὁ πῖλος	die Hut	ἡ φυλακὴ, προσοχή
der Kapper	ὁ πειρατής	die Kapper	ἡ κάπαρις
der Kiefer	ἡ σιαγών	die Kiefer	ἡ πεύκη
der Koller	νόσος ἵππων	das Koller	ἱμάτιον δερμάτινον.
der Kunde	ὁ πελάτης	die Kunde	ἡ ἀγγελία, φήμη
der Leiter	ὁδηγός, ἀγωγός	die Leiter	ἡ κλίμαξ (κινητὴ)
die Mandel	τὸ ἀμύγδαλον	das Mandel	ὁ ἀριθμός 13 [δέρωμα
der Mangel	ἡ ἔλλειψις	die Mangel	εἶδος ἐργαλείου πρὸς σι-
die Mark	τὸ σύνορον	das Mark	ὁ μυελός [σιν
der Mast	ὁ ἱστός	die Mast	τροφὴ ζώων πρὸς πάχυν-
der Mensch	ὁ ἄνθρωπος	das Mensch	• γυνή (καταφρονητικῶς)
der Ohm	ὁ θετός	die Ohm	ἀρχαῖον μέτρον
der Pack	τὸ δέμα	das Pack	οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι
der Schild	ἡ ἀσπίς	das Schild	ἐπιγραφή καταστήματος
der See	ἡ λίμνη	die See	ἡ θάλασσα
der Sprosse	ὁ βλαστός	die Sprosse	ἡ βαθμὶς
die Steuer	ὁ φόρος	das Steuer	τὸ πηδάλιον
der Stift	τὸ καρφίον	das Stift	ἵδρυμα
der Theil	τὸ μέρος	das Theil	τὸ μερίδιον
der Thor	ὁ μωρός	das Thor	ἡ πύλη
der Verdienst	τὸ κέρδος	das Verdienst	ἡ ἐκδούλευσις, ἡ ἀξία
das Wehr	τεχνιτὸς καταρ-	die Wehr	ἡ ὑπεράσπισις, ἀμυνα
	ράκτης, πρόχωμα		
der Weiße	ὁ δρόβιον πτηνόν	die Weiße	ἡ ἐγκαίνιασις, χειροτο-
			νία, λειτουργία
der Weise	ὁ σοφός	die Weise	ὁ τρόπος
der Zeug	τὸ ὄψαγμα	das Zeug	τὸ πρᾶγμα

Ὅρομαστικὸν 4.

der Hochmuth	ἡ ἀλαζωνεία	das Schiff	τὸ πλοῖον
das Laster	ἡ κακία, τὸ ἀμάρτημα,	schädlich	ἐπιβλαβής
das Land	ἡ χώρα, ἡ ἐξοχή	die Thüre	ἡ θύρα
reich	πλούσιος	der Tabak	ὁ καπνός

Γύμνασμα 4.

Dieses Gebäude ist ein Gasthaus. Dieser Mann ist ein Hausherr. Der Hochmuth ist ein Laster. Die Demuth und die Großmuth sind Tugenden. (ἀρεταί). Hier ist ein Band meines Werkes (τοῦ ἔργου μου, συγγράμματος). Dieses Band ist schön. Das Gift ist schädlich. Die Gifft, (Mittgift) war reich. Der Schild ist eine Schutzwaffe (ὄπλον προφυλακτικόν). Das Schild ist über der Thüre. Dieser Mensch ist ein Thor. Der Palast hat ein Thor. Der König ist ein Däne, die Königin eine Russin. Diese Generalin ist eine Gräfin. Dieses Thier ist eine Hündin und kein Hund. Meine Nachbarin ist eine Wittwe. Unser Nefse ist ein Bräutigam und Ihre Nichte ist eine Braut. Mein Onkel ist ein Professor, und meine Tante eine Professorin. Meine Schwester ist eine Hauptmännin.

Θέμα 4.

Ἡ μήτηρ μου εἶναι οἰκοδέσποινα. Ἐνταῦθα εἶναι τὸ δημαρχεῖον. Τὸ κοράσιον τοῦτο ἔχει χάριν. Ἡ παύτης εἶναι ἀρετή. Ἡ συμμαχία εἶναι ἰσχυρά. Τὸ δέμα τοῦτο εἶναι μεγάλον. Ὁ γείτων μου ἔλαβε τὴν κληρονομίαν του. Ὁ κληρονόμος μου δὲν εἶναι ἐνταῦθα (ist nicht hier). Ὁ Ἰουδαῖος δὲν εἶναι ἐθνικός. Ἡ χώρα αὕτη εἶναι πεδῖον ἔρημον. Ὁ σίδηρος εἶναι ἀγωγὸς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ (der Elektrizität). Ἡ κλίμαξ αὕτη εἶναι ὑψηλή. Ὁ φόρος εἶναι βαρὺς. Πᾶν πλοῖον ἔχει πηδάλιον. Ἡ ἡγεμονία εἶναι φίλη μου. Τὸ κοράσιον τοῦτο εἶναι ποιμενίς. Αὕτη ἡ Ἑλληνίς εἶναι ὠραία. Ὁ

γείτων μου είναι καθηγητής. Ἡ γειτόνισσά μας είναι σύζυγος σανδαλοποιοῦ (σανδαλοποιήτρια). Ὁ ζωγράφος ἔχει ἓνα λύκον καὶ μίαν λύκαιναν. Ὁ μνηστήρ τῆς ἐξαδέλφης μου είναι Γάλλος. Αὕτη ἡ παρθένος είναι θυγάτηρ μιᾶς χήρας. Ὁ νεανίας οὗτος είναι ἀνεψιός μου. Ὁ θεός μου είναι χῆρος, ἔχει ὅμως υἱὸν καὶ θυγατέρα. Ἡ κυρία αὕτη είναι συμπατριῶτις μου.

§. 2.

Περὶ τῶν κλίσεων τῶν οὐσιαστικῶν.

Οἱ Γερμανοὶ γραμματικοὶ διαφωνοῦσιν ὥς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κλίσεων. Παραδεχόμενοι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς γερμανικῆς γλώσσης, ὅπερ εἶναι συγγενὲς τῷ τῆς Ἑλληνικῆς, ὥς κυρίαν βάσιν τὸ γένος καὶ τὰς καταλήξεις τῶν οὐσιαστικῶν, διαιροῦμεν τὰς κλίσεις εἰς τέσσαρας, ὧν:

1. Ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει ἀρσενικά μόνον, καταλήγοντα εἰς e.

2. Ἡ δὲ δευτέρα περιλαμβάνει ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα καταλήγοντα εἰς ei, en καὶ er, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ ὑποκοριστικά, καταλήγοντα εἰς chen καὶ lein.

3. Ἡ τρίτη περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα, τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς δύο πρώτας κλίσεις, καὶ

4. Ἡ τετάρτη κλίσις περιλαμβάνει ἅπαντα ἀνεξαίρετως τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά.

Πρὶν ἢ πραγματευθῶμεν τὰ καθέλαστα ἐκάστης κλίσεως ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ ὀρίσωμεν τοὺς ἐξῆς γενικοὺς περὶ τῶν κλίσεων κανόνας:

1. Ἡ κλητικὴ εἶναι πάντοτε ἡ ὀνομαστικὴ ἄνευ ἄρθρου.

2. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τοῦ ἐνικοῦ τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων, εἶναι ὅμοιαι.

3. Ὅλα τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά μένουσιν ἀμετάβλητα (ἄτρεπτα) εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἐνικοῦ.

4. Ἡ ὀνομαστική, γενική καὶ αἰτιατική τοῦ πληθυντικοῦ εἰς πάντοτε ὅμοιαι, οἷοι δὴ ποτε γένους καὶ ἂν ἦναι τὸ οὐσιαστικόν.

5. Ἡ δοτική πληθυντική ὅλων τῶν οὐσιαστικῶν λήγει πάντοτε εἰς η.

6. Εἰς τὰ σύνθετα οὐσιαστικά κλίνεται μόνον τὸ τελευταῖον συνθετικὸν μέρος αὐτῶν.

Πίναξ

τῶν πτωτικῶν καταλήξεων τῶν κλίσεων.

Ἑνικός.

Α'. Κλίσις ἄρσενικά	Β'. Κλίσις ἄρσεν. καὶ οὐδέτ.	Γ'. Κλίσις ἄρσεν. καὶ οὐδέτ.	Δ'. Κλίσις θηλυκά
Ὄνομ. — ε 1)	— εἰ, εν, εν.	—	—
Γεν. — εν	ὑποκορ. φεν, λιν.	—	—
Δοτ. — εν	— ε	— ε (ε)	—
Αιτ. — εν	—	—	—

Πληθυντικός.

	ἄρσεν.	οὐδέτ.	ἄρσεν.	οὐδέτ.	πολυσύλ	μονοσύλ
Ὄνομ. — εν	— 2)	—	— ε	— ε	— εν (η)	— ε
Γεν. — εν	—	—	— ε	— ε	— εν (η)	— ε
Δοτ. — εν	— η	— η	— εν	— εν	— εν (η)	— εν
Αιτ. — εν	—	—	— ε	— ε	— εν (η)	— ε

1) Ἡ γραμμὴ δηλοῖ τὴν ῥιζικὴν συλλαβὴν, τὸ δὲ γράμμα τὴν κατάληξιν.

2) Τὸ σημεῖον (") δηλοῖ, ὅτι τρέπεται εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν.

Πρώτη κλίσις.

1. Ἡ πρώτη κλίσις περιλαμβάνει :

α') Ἀρσενικά οὐσιαστικά λήγοντα εἰς ε.

β') Ὀλίγα ἀρσενικά, ἅτινα ἔλθον μὲν ἀρχικῶς εἰς ε, ἀπώλεσαν ὅμως τοῦτο, ἐφ' ᾧ καὶ κλίνονται κατὰ τὴν παρούσαν κλίσιν καὶ

γ') Ἀρσενικά ἐκ ξένων γλωσσῶν παράγωγα καὶ ἐπὶ τῆς ληγούσης τονιζόμενα, πλὴν τῶν ληγόντων εἰς l, r καὶ st, ἅτινα κλίνονται κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν, π. χ. τὰ :

der General	ὁ στρατηγός
der Offizier	ὁ ἀξιωματικός
der Palast	τὸ παλάτιον

2. Ἡ γενικὴ τοῦ ἐνικοῦ τῆς παρούσης κλίσεως προσλαμβάνει η ἢ εν, ὅπερ διατηροῦσιν ὅλαι αἱ λοιπαὶ πτώσεις τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τηροῦντος τοῦ τελευταίου ἄτρεπτον τὸ ριζικὸν φωνῆν.

Παραδείγματα.

α) Ἀρσενικά οὐσιαστικά λήγοντα εἰς : ε.

	Ἑνικός	Πληθυντικός
Ὄνομ.	der Knabe ὁ παῖς	die Knaben
Γεν.	des Knaben	der Knaben
Δοτ.	dem Knaben	den Knaben
Αἰτ.	den Knaben	die Knaben

Ὅμοιως κλίνονται τὰ ἑξῆς :

der Affe	ὁ πίθηκος	der Preuße	ὁ Πρώστος
der Bote	ὁ ἀγγελιοφόρος	der Riese	ὁ γίγας
der Erbe	ὁ κληρονόμος	der Russe	ὁ Ῥώστος
der Franzeje	ὁ Γάλλος	der Kabe	ὁ κόραξ
der Gatte	ὁ σύζυγος	der Sklave	ὁ δοῦλος
der Grieche	ὁ Ἕλλην	der Sachse	ὁ Σάξων
der Gase	ὁ λαγὼς	der Türke	ὁ Τούρκος
der Neffe	ὁ ἀνεψιός	der Dache (ἢ Dach)	ὁ βοῦς
der Löwe	ὁ λέων	der Hirte (ἢ Hirt)	ὁ ποιμὴν

ε) Ἀρσενικά οὐσιαστικά, ἀπωλέσαντα τὴν κατάληξιν: ε.

	Ἑρικόσ		Πληθυντικόσ
Ὄνομ.	der Mensch	ὁ ἄνθρωπος	die Menschen
Γεν.	des Menschen		der Menschen
Δοτ.	dem Menschen		den Menschen
Αἰτ.	den Menschen		die Menschen

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς:

der Bär	ἡ ἄρκτος	der Mohr	ὁ Αἰθίοψ
der Christ	ὁ χριστιανός	der Narr	ὁ τρελλός
der Fürst	ὁ ἡγεμών	der Prinz	ὁ πρίγκιψ
der Graf	ὁ κόμης	der Thor	ὁ μωρός
der Held	ὁ ἥρωσ	der Unterthan	ὁ ὑπῆκοος
der Herr	ὁ κύριος	der Vorfahr	ὁ πρόγονος
der Insaß	ὁ αὐτόχθων-ἐγκάτοικος		

γ) Ἀρσενικά οὐσιαστικά, ἐκ ξένων γλωσσῶν παράγωγα.

	Ἑρικόσ		Πληθυντικόσ
Ὄνομ.	der Soldat	ὁ στρατιώτης	die Soldaten
Γεν.	des Soldaten		der Soldaten
Δοτ.	dem Soldaten		den Soldaten
Αἰτ.	den Soldaten		die Soldaten

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς:

der Advokat	ὁ δικηγόρος	der Planet	ὁ πλανήτης
der Diamant	ὁ ἀδάμας	der Präsident	ὁ πρόεδρος
der Elephant	ὁ ἐλέφας	der Regent	ὁ Κυβερνήτης
der Kamerad	ὁ σύντροφος	der Student	ὁ φοιτητής
der Kandidat	ὁ ὑποψήφιος	der Theolog	ὁ θεολόγος
der Komet	ὁ κομήτης	der Tyrann	ὁ τύραννος
der Monarch	ὁ μονάρχης	der Vasall	ὁ ὑποτελής

Ὁνομαστικὸν δ.

aber	ὅμως, ἀλλὰ	geschossen	Παθ. μετ. τοῦ: σφίξω φο-
der Jude,	ὁ Ἰουδαῖος	νεύειν διὰ πυροβόλου	
auch	ἐπίσης, καὶ	heute	σήμερον
alle	ὅλοι, αἱ, α	hier	ἐνταῦθα
der Brief	ἡ ἐπιστολή	immer	πάντοτε
früher	πρότερον, ἄλλοτε	viele	πολλοί, αἱ, ἃ
gesehen.	Παθ. μετ. τοῦ: ἑῶν βλέπειν	verkauft	Παθ. μετ. τοῦ: verkaufen πω-
gegeben	» » » geben δίδειν	zwei	δύο [λεῖν

Γύμνασμα 5.

1. Wir waren Knaben und hatten Affen und Raben. Der Bote des Franzosen war ein Grieche. Mein Gatte ist ein Preuße, und meine Nissen sind Russen. Die Türken sind keine Christen und keine Juden. Die Hirten haben viele Ochsen. Der Knabe des Hirten hat einen Löwen gesehen 1). Sind die Sklaven Menschen? Die Sklaven und die Niesen sind Menschen. Dieser Herr hat dem Grafen einen Bären gegeben. Diese Herren sind Sachsen und keine Griechen.

2. Die Fürsten sind nicht immer Helden. Viele Mohren sind Christen. Der Herr dieses Bären ist ein Prinz. Die Fürsten hatten früher Narren. Der Mohr des Präsidenten ist ein Thor. Diese Studenten sind meine Kameraden und sind die Nissen unseres Advokaten. Die Kometen sind keine Planeten. Die Monarchen sind nicht immer Tyrannen. Diese Soldaten sind Helden. Mein Nisse ist ein Kandidat der Theologie. Haben Sie Diamanten? Nein, ich habe keinen Diamanten, aber ich habe einen Elephanten. Die Theologen sind auch Philologen.

Θέμα 5.

1. Ὁ πατήρ τοῦ παιδὸς ἦτο σήμερον ἐνταῦθα. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι ἔχουσι δύο πιθήκους καὶ ἓνα λέοντα. Ὁ Γάλλος ἔχει ἓνα βοῦν καὶ δύο κόρακας. Ὁ ποιμὴν ἐφόνευσε τὸν λαγῶν τοῦτον. Ὁ κύριος οὗτος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ συζύγου μου. Ἐδῶσα τὰς ἐπιστολάς τῷ ἀγγελιαφόρῳ. Ἡ μήτηρ τοῦ ἀνεψιοῦ μου ἦτον ἀσθενής. Ὁ Ἰουδαῖος ἐπώλησεν ἓνα δοῦλον τῷ Τούρκῳ. Ὁ κληρονόμος τοῦ

1) Οἱ παρεχόμενοι χρόνοι, ἧτοι ὁ παρακείμενος (ἀόριστος χρονικός) καὶ ὑπερσυντελικός, εἶναι εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν σύνθετοι χρόνοι, σχηματιζόμενοι διὰ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων haben καὶ sein καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχετικοῦ ῥήματος, τιθεμένης εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, οἷον:

Ich habe das Buch gelesen

Ἀνέγνωσα τὸ βιβλίον

Ich hatte den Löwen gesehen

Ἐἶχον ἰδεῖ τὸν λέοντα

Ich bin in den Garten gegangen

Ἐπῆγον εἰς τὸν κήπον

Ich war im Theater gewesen

Ἦμην εἰς τὸ θέατρον

ἡγεμόνος εἶναι νέος. Οἱ Ῥῶσσοι δὲν εἶναι γίγαντες. Οἱ Πρωσσοὶ καὶ οἱ Σάξωνες εἶναι Γερμανοὶ (Deutsche). Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι Χριστιανοί. Ὁ κύριος οὗτος ἔχει ἓνα Αἰθίοπα. Πολλοὶ ἡγεμόνες ἔχουσιν ἄρκτους. Οἱ παῖδες τῶν ἡγεμόνων εἶναι πρίγκιπες. Εἶναι οἱ Πρίγκιπες καὶ οἱ Κόμητες πάντοτε ἥρωες; Ὁχι—

2. Οἱ στρατιῶται δὲν εἶναι σπουδασαί. Οἱ σπουδασαὶ οὗτοι εἶναι θεολόγοι. Οἱ ἀδάμαντες εἶναι πολίτιμοι. Οὗτος εἶναι ὑποψήφιος διὰ τὴν θέσιν (für die Stelle) τοῦ Προέδρου. Εἶδες ἐλέφαντα; Εἶναι οἱ κομῆται πλανῆται; Οἱ τύραννοι ἦσαν μονάρχαι καὶ κυβερνήται. Ἐδῶσα τῷ συντρόφῳ μου ἓνα λαγὼν. Οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ κυρίου τούτου εἶναι σπουδασταί. Εἶναι οἱ φοιτηταὶ οὗτοι θεολόγοι; ἢ φιλόλογοι; Οἱ ἡγεμόνες οὗτοι εἶναι ὑποτελεῖς τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἔχουσι πολλοὺς ὑπηκόους.

Δευτέρα κλίσις.

1. Ἡ δευτέρα κλίσις περιλαμβάνει :

α) Ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα οὐσιαστικά, λήγοντα, εἰς ει, en καὶ er' καὶ

β) τὰ εἰς chen καὶ lein λήγοντα ὑποκοριστικά, ἅτινα εἰσὶ γένους οὐδετέρου.

2. Ἡ γενικὴ τοῦ ἐνικοῦ τῆς παρούσης κλίσεως προσλαμβάνει θ' ἅπασαι δ' αἱ λοιπαὶ πτώσεις ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν οὐδεμίαν λαμβάνουσι κατάληξιν, πλὴν τῆς δοτικῆς τοῦ πληθυντικοῦ, προσλαμβάνουσης κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα II.

3. Τὰ πλεῖστα ἀρσενικά τῆς κλίσεως ταύτης τρέπουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ῥιζικά φωνήεντά των, ἂν ταῦτα ᾧσιν α, ο καὶ η, εἰς ä, ö καὶ ü.

4. Τὰ οὐδέτερα δὲν τρέπουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνήεν των, ἐκτὸς μόνου τοῦ ὀνόματος: daß Kloster, ἡ μονή, ὅπερ εἰς τὸν πληθυντικὸν κἀμνει: die Klöster.

5. Κατὰ τὴν παροῦσαν κλίσιν κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς δύο ἀρ-
σενικά οὐσιαστικά, λήγοντα εἰς ατ.

der Nachbar ὁ γείτων der Ungar ὁ Οὐγγρος

Πρὸς δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς Λατινικῆς παράγωγα καὶ εἰς: οὐ λή-
γοντα, ἀνωμαλοῦντα δὲ ἅπαντα εἰς τὸν πληθυντικόν.

Παραδείγματα.

1). Ἀρσενικά.

	Ἑνικός		Πληθυντικός
Ὄνομ.	der Mantel	ὁ μανδύας	die Mäntel
Γεν.	des Mantels		der Mäntel
Δοτ.	dem Mantel		den Mänteln
Αἰτ.	den Mantel		die Mäntel
Ὄνομ.	der Ofen	ἡ θερμάστρα	die Ofen
Γεν.	des Ofens		der Ofen
Δοτ.	dem Ofen		den Ofen
Αἰτ.	den Ofen		die Ofen
Ὄνομ.	der Vater	ὁ πατήρ	die Väter
Γεν.	des Vaters		der Väter
Δοτ.	dem Vater		den Vätern
Αἰτ.	den Vater		die Väter

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς:

der Acker	ὁ ἀγρός	der Kasten	τὸ κιβώτιον
der Besen	τὸ σάρωθρον	der Körper	τὸ σῶμα
der Bogen	τὸ τόξον	der Löffel	τὸ κοχλιάριον
der Bruder	ὁ ἀδελφός	der Regen	ἡ βροχή
der Engel	ὁ ἄγγελος	der Schlüssel	ἡ κλεῖς
der Engländer	ὁ Ἀγγλος	der Schneider	ὁ ράπτης
der Esel	ὁ ὄνος	der Schüler	ὁ μαθητής
der Flügel	ἡ πτέρυξ	der Spiegel	τὸ κάτοπτρον
der Garten	ὁ κήπος	der Stiefel	τὸ ὑπόδημα
der Graben	ὁ χάνδαξ	der Teller	τὸ πινάκιον (πίατον)
der Hammer	ἡ σφόρα	der Vogel	τὸ πτηνόν
der Himmel	ὁ οὐρανός	der Wagen	τὸ ὄχημα, ἡ ἄμαξα

2). Οὐδέτερα.

	Ἑνικός		Πληθυντικός
Ὄνομ.	das Mittel	τὸ μέσον	die Mittel
Γεν.	des Mittels		der Mittel
Δοτ.	dem Mittel		den Mitteln
Αἰτ.	das Mittel		die Mittel

Ἑρικός

Ὄνομ.	das Wesen	τὸ ὄν
Γεν.	des Wesens	
Δοτ.	dem Wesen	
Αἰτ.	das Wesen	

Ὄνομ.	das Ufer	ἡ ὄχθη
Γεν.	des Ufers	
Δοτ.	dem Ufer	
Αἰτ.	das Ufer	

Πληθυντικός

die Wesen
der Wesen
den Wesen
die Wesen

die Ufer
der Ufer
den Ufern
die Ufer

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

das Bündel	τὸ δέμα	das Muster	τὸ δείγμα
das Eisen	ὁ σίδηρος	das Räthsel	τὸ αἰνίγμα
das Fenster	τὸ παράθυρον	das Rauchen	τὸ κάπνισμα
das Feuer	τὸ πῦρ	das Silber	ὁ ἄργυρος
das Kupfer	ὁ χαλκός	das Nebel	τὸ κακόν
das Laster	τὸ ἀμάρτημα, ἡ ἀμαρτία	das Wasser	τὸ ὕδωρ [ρικός]
das Leben	τὸ ζῆν, ἡ ζωή, ὁ βίος	das Wetter	ὁ καιρός (ἀτμοσφαί-)
das Lesen	ἡ ἀνάγνωσις	das Wunder	τὸ θαῦμα
das Messer	τὸ μαχαίριον	das Zimmer	τὸ δωμάτιον

3) Ὑποκοριστικά.

Ἑρικός

Ὄνομ.	das Hündchen	τὸ κυνάριον
Γεν.	des Hündchens	
Δοτ.	dem Hündchen	
Αἰτ.	das Hündchen	

Ὄνομ.	das Büchlein	τὸ βιβλίον
Γεν.	des Büchleins	
Δοτ.	dem Büchlein	
Αἰτ.	das Büchlein	

Πληθυντικός

die Hündchen
der Hündchen
den Hündchen
die Hündchen

die Büchlein
der Büchlein
den Büchlein
die Büchlein

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

das Bäumchen	τὸ δενδρίδιον	das Mädchen	τὸ κοράσιον
das Biendchen	τὸ μελισσάκι	das Söhnlein	ὁ μικρός υἱός
das Fensterlein	τὸ παραθυράκι	das Tischlein	τὸ τραπέζακι
das Fräulein	ἡ δεσποινίς	das Vögelein	τὸ πουλάκι
das Häuschen	ὁ οἰκίσκος		

ΠΑΡΑΤΗΡ. 1) Δὲν τρέπousι τὸ ῥιζικόν φωνῆν των εἰς τὸν πληθυντικόν ἅπαντα τὰ ἐκ ῥημάτων παράγωγα ἀρσενικά οὐσιωστικά, λήγοντα εἰς en καὶ em, οἷον·

der Βαρχνερ	ὁ κάτοικος	der Βρατν	τὸ ψητόν
der Μασερ	ὁ ζωγράφος	der Ρυθεν	τὸ πλοκοῦντιον
der Σχuhnmacher	ὁ σανδαλοποιός	der Τροψfen	ἡ σταγών

2) Ἐπίσης δὲν τρέπουσι τὸ ῥιζικόν φωνῆεν των καὶ τὰ ἐξῆς ἀρσενικά.

der Αδler	ὁ ἀετός	der Μοργεν	ἡ πρωτα
der Gulden	τὸ φορλίνιον	der Θαλερ	τὸ τάλληρον
der Knochen	τὸ ὀστοῦν		

3) Τὰ ἐξῆς δέκα ἀρσενικά οὐσιαστικά, καὶ τοὶ λήγουσι καὶ εἰς ε καὶ εἰς εν, κλίνονται κατὰ τὴν παρούσαν κλίσιν, μὴ τρέποντα εἰς τὸν πληθυντικόν τὸ ῥιζικόν φωνῆεν των :

der Buchstabe	ἡ der Buchstaben	τὸ γράμμα, στοιχεῖον
der Funke	ἡ der Funken	ὁ σπινθήρ
der Friede	ἡ der Frieden	ἡ εἰρήνη
der Fels	ἡ der Felsen	ὁ σκόπελος, βράχος
der Gedanke	ἡ der Gedanken	ὁ λογισμός
der Glaube	ἡ der Glauben	ἡ πίστις
der Haufe	ἡ der Haufen	ὁ σωρός
der Name	ἡ der Namen	τὸ ὄνομα
der Same	ἡ der Samen	ὁ σπόρος, καὶ
der Wille	ἡ der Willen	ἡ θέλησις

Ἀνωμαλίας τοῦ Πληθυντικοῦ.

Ἀνωμαλοῦσιν εἰς τὸν πληθυντικόν :

1. Τὰ ἐξῆς ἀρσενικά οὐσιαστικά, προσλαμβάνοντα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις αὐτοῦ η καὶ μὴ τρέποντα τὸ ῥιζικόν φωνῆεν των.

der Baier	ὁ Βαβαρός	die Baiern
der Bauer	ὁ χωρικός	die Bauern
der Gewatter	ὁ κουμπάρος	die Gewattern
der Nachbar	ὁ γείτων	die Nachbarn
der Pantoffel	ἡ ἐμβάς	die Pantoffeln
der Stachel	τὸ κέντρον	die Stacheln
der Ungar	ὁ Οὐγγρος	die Ungarn
der Wetter	ὁ ἐξάδελφος	die Wettern

τὸ δέ: der Charakter, ὁ χαρακτήρ, κάμνει εἰς τὸν πληθυντικόν :
die Charaktere.

2. Τὰ ἐκ τῆς Λατινικῆς παράγωγα ἀρσενικά, λήγοντα εἰς οι,

ἄτινα κλίνονται, ὡς εἴρηται, κατὰ τὴν παρούσσαν κλίσιν, προσλαμ-
βάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις αὐτοῦ τὴν
κατάληξιν en, τηροῦντα συνάμα καὶ τὸν τόνον εἰς τὴν παρα-
λήγουσαν ὄλον:

der Direktor	ὁ διευθυντής	die Direktoren
der Doktor	ὁ διδάκτωρ	die Doctoren
der Inspektor	ὁ επιθεωρητής	die Inspektoren
der Professor	ὁ καθηγητής	die Professoren

Ἐξαιρεῖται:

der Major	ὁ ταγματάρχης	die Majore
-----------	---------------	------------

Ὁρομαστικὸν 6.

angenehm	εὐχάριστος	neu	καινούριος
achtungswürdig	ἀξιόσεβαστος	das Regiment	τὸ σύνταγμα
aller, e, es,	πᾶς, πᾶσα, πᾶν	sieben	ἑπτὰ
die Eltern	οἱ γονεῖς	ungesund	νοσώδης, (μὴ ὕγιενός)
fleißig	ἐπιμελής	verschieden	διάφορος
geachtet	ἐντιμος, περιβλεπτός	wie viel?	πόσος;
hier sind	ἰδοὺ	was?	τί;
kennen Sie?	γνωρίζετε;	wer?	τίς;
kennst du?	γνωρίζεις;		
die Leute	οἱ ἄνθρωποι		

Γύμνασμα 6.

1. Die Schneider haben die Mäntel. Diese Zimmer haben keine Öfen.
Hier sind die Stiefel meines Vaters. Die Engel sind in (εἰς) dem Himmel.
Wir haben Löffel, Messer und Zeller. In dem Garten ist ein Graben. Der
Wagen meines Bruders ist schön. Habt ihr Acker und Gärten? Wir ha-
ben einen Acker und einen Garten. Der Engländer hat viele (πολλά) Bö-
gel. Der Körper des Esels. Hat dein Vater viele Esel? Meine Schüler sind
fleißig. Das Eisen ist nützlich. Dieses Räthsel ist alt. Der Knabe hat viele
Bündel. Diese Ufer sind flach. Das Rauchen ist ungesund. Die Laster der
Menschen. Die Muster der Schneider. Das Bettler ist heute schön. Was
sind Wunder? Mein Vender hat ein Hündchen. Dieses Mädchen hat viele
Büchlein. Dieses Fräulein hat ein Gärtchen. Unser Nachbar hat meinem
Söhnchen ein Vögelein gegeben.

2. Die Bewohner dieses Hauses sind Maler. Diese Leute sind Schu-
ler.

macher. Hier sind Braten und Kuchen. Die Flügel der Adler. Wer hat Gulden und Thaler? die Morgen sind sehr angenehm. Kennen Sie diese Buchstaben? die Funken des Feuers sind gefährlich. Diese Insel hat viele Felsen. Meine Gedanken sind immer bei (eiz) meinen Eltern. Die Namen unserer Väter sind geachtet. Meine Nachbarn sind Baiern. Die Muskeln der Menschen. Die Bauern haben Aecker und Döfen. Meine Gevattern sind Ungarn. Die Binnchen haben Stacheln. Haben Sie Pantoffeln? die Charaktere der Menschen sind verschieden. Diese Herren sind Doktoren und jene Professoren. Kennen Sie diese Direktoren und Inspektoren? Wie viele Majore hat ein Regiment?

Θέμα 6.

1. Ὁ μανδύας τοῦ πατρός μου εἶναι νέος. Ἐχομεν θερμάστρας εἰς ὅλα (πάντα) τὰ δωμάτια. Οἱ πατέρες μας δὲν εἶχον κάτοπτρα. Τὰ πτηνὰ ἔχουσι πτέρυγας. Ἐχετε κῆπον; Ἐχομεν κήπους καὶ ἀγρούς. Εἶναι τὸ ὄχημά σας ὠραῖον; Εἴμεθα ἀδελφοί. Τὰ κοχλιάρια καὶ τὰ μαχαίρια εἶναι ἐν τοῖς κιβωτίοις. Ποῦ εἶναι αἱ κλεῖς τῶν δωματίων τούτων; Οἱ ῥάπται δὲν ἔχουσι σφύρας. Τὸ τόξον τοῦ οὐρανοῦ εἶναι μέγα. Ἐνταῦθα εἶναι πολλοὶ χάνδακες. Οἱ ἀγροὶ μας εἶναι εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ (des Ilissus). Ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς εἶναι ὠφέλιμοι. Πόσα παράθυρα ἔχει τὸ δωμάτιον τοῦτο; Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔχουσι μοχθηρίας. Γνωρίζεις τὰ ἐπτὰ θαύματα; Τὰ δείγματα ταῦτα εἶναι ὠραῖα. Ὁ καιρὸς δὲν εἶναι ὠραῖος. Τὸ κοράσιον τοῦτο ἔχει κυνάριον. Ποῦ εἶναι τὰ βιβλιάρια σου; Ἐχομεν οἰκίσκον, κηπάριον καὶ δενδρίδια. Ἡ δεσποσύνη ἔχει πουλάκια. Τίς εἶναι ὁ παῖς οὗτος; Ὁ μικρὸς μου υἱός.

2. Εἴμεθα κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν (Athens). Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι ζωγράφοι. Οἱ παῖδες τῶν ὑποδηματοποιῶν εἶναι νέοι. Εἴχομεν σήμερον ψητὰ καὶ πλακούντια. Αἱ σταγῶνες τῆς βροχῆς ἦσαν μεγάλαι. Οἱ ἀστοὶ εἶναι πτηνά. Ἐχεις φοιρίνια ἢ τάλληρα; Αἱ πρωταὶ κατὰ τὸ ἔαρ (im Frühling) εἶναι πολλὰ ὠραῖα καὶ εὐχάριστοι. Πόσα στοιχεῖα ἔχει τὸ ἀλφάβητον (das Alphabet). Βλέπεις (siehst du) τοὺς σπινθῆρας; Αὗται αἱ ὄχθαι ἔχουσι πολλοὺς

βράχους. Οἱ λογισμοί μου εἶναι εἰς (bei) τοὺς μαθητάς μου. Τὰ ὀνόματα τῶν προγόνων μας εἶναι σεβαστά. Οἱ γείτονές μου εἶναι χωρικοί. Οἱ ἐξάδελφοί μου εἶναι βαθαροί. Ἔχεις ἐμβάδας; Τὰ ῥόδα (die Rosen) ἔχουσι κέντρα. Γνωρίζεις τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἀνθρώπων; Οἱ ἀνεψιοί μου εἶναι διδάκτορες. Εἶδες τοὺς καθηγητάς σου; Οἱ ταγματάρχαι οὗτοι εἶναι καὶ (auch) διευθυνταί.

Τρίτη κλίσις.

1. Ἡ τρίτη κλίσις περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ ἐπίλοιπα ἄρσενικά καὶ οὐδέτερα οὐσιαστικά, τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς δύο προηγούμενας κλίσεις.

2. Ἡ γενική τοῦ ἐνικοῦ τῆς κλίσεως ταύτης προσλαμβάνει εἰς, ἡ δὲ δοτική εἰς ἀλλὰ τὸ εἰς ἀμφοτέρων τῶν πτώσεων τούτων δύναται νὰ ἐκθλιβῇ, ὅταν ἐπιτρέπη τοῦτο ἡ εὐφωνία καὶ ἰδίως εἰς τὴν ὁμιλίαν.

3. Εἰς τὸν πληθυντικὸν, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις αὐτοῦ, προσλαμβάνουσι τὰ οὐσιαστικά ἀμφοτέρων τῶν γενῶν τὴν κατάληξιν ε, τῆς δοτικῆς προσλαμβάνουσης κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα καὶ τὸ II.

4. Τὰ πλεῖστα ἄρσενικά τῆς παρούσης κλίσεως τρέπουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των. Τὰ δὲ οὐδέτερα οὐδεμίαν πάσχουσι τροπὴν.

Παραδείγματα.

1) Ἀρσενικά.

	Ἐνικὸς		Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	der Ast	ὁ κλών	die Aeste
Γεν.	des Astes		der Aeste
Δοτ.	dem Aste		den Aesten
Αἰτ.	den Ast		die Aeste
Ὄνομ.	der Fluß	ὁ ποταμός	die Flüsse
Γεν.	des Flußes		der Flüsse
Δοτ.	dem Fluße		den Flüssen
Αἰτ.	den Fluß		die Flüsse

**Εἰκοὸς*

Ὄνομ.	der Jüngling	ὁ νεανίας
Γεν.	des Jüngling (e) s	
Δοτ.	dem Jüngling (e)	
Alt.	den Jüngling	

Πληθυντικός

die Jünglinge
der Jünglinge
den Jünglingen
die Jünglinge

*Ομοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

der Admiral	ὁ ναύαρχος	der König	ὁ βασιλεὺς
der Altar	ὁ βωμὸς	der Kopf	ἡ κεφαλὴ
der Bart	τὸ γένειον	der Offizier	ὁ ἀξιωματικὸς
der Baum	τὸ δένδρον	der Palast	τὸ ἀνάκτορον
der Brief	ἡ ἐπιστολὴ	der Pfirsich	τὸ ροδάκινον
der Eßig	τὸ ὄξος	der Rock	τὸ φόρεμα, ἱμάτιον
der Feind	ὁ ἐχθρὸς	der Schatz	ὁ θουσαυρὸς
der Fisch	ὁ ἰχθύς	der Sohn	ὁ υἱὸς
der Fremdling	ὁ ἀλλοδαπὸς, ξένος	der Stuhl	ἡ ἔδρα, καθέκλα
der Freund	ὁ φίλος	der Stock	ἡ ῥάβδος
der Fuchs	ἡ ἀλώπηξ	der Sturm	ἡ τρικυμία
der Fuß	ὁ ποῦς	der Tanz	ὁ χορὸς
der Gast	ὁ ξένος, σύνδειπνος	der Teppich	ὁ τάπης
der General	ὁ στρατηγὸς	der Thurm	ὁ πύργος
der Hahn	ὁ ἀλέκτωρ	der Tisch	ἡ τράπεζα
der König	τὸ μέλι	der Traum	τὸ ὄνειρον
der Käfig	τὸ κλωβίον	der Wolf	ὁ λύκος
der Kamm	τὸ κτάνιον	der Zahn	ὁ ὀδὸς

ΣΗΜ. Τὰ ἑξῆς ἀρσενικά τῆς παρούσης κλίσεως δὲν τρέπουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ριζικὸν φωνῆν των.

der Aal	ὁ ἑγγελοῦς	die Aale
der Abend	ἡ ἑσπέρα	die Abende
der Arm	ὁ βραχίον	die Arme
der Besuch	ἡ ἐπίσκεψις	die Besuche
der Bursch	ὁ παῖς	die Bursche
der Dachs	ὁ τρώχος (μικρὸν ζῶον)	die Dache
der Docht	ἡ θρυαλλίς (φωτῖλιον)	die Dochte
der Dolch	τὸ ἐγχειρίδιον	die Dolche
der Erfolg	ἡ ἐκβάσις, τὸ ἀποτέλεσμα	die Erfolge
der Forst	ὁ δρυμὼν, δάσος	die Forste
der Gehalt	ὁ μισθὸς	die Gehalte
der Gemahl	ὁ σύζυγος	die Gemahle
der Grad	ὁ βαθμὸς	die Grade
der Halm	ὁ κάλαμος	die Halme
der Herzog	ὁ δούξ	die Herzoge

der Hund	ὁ κύων	die Hunde
der Lachz	ὁ σολομός (ψάρι)	die Lachse
der Laut	ὁ φθόγγος, ἡ φωνή	die Laute
der Monat	ὁ μήν	die Monate
der Mond	ἡ σελήνη	die Monde
der Ort	ἡ θέσις	die Orte
der Pfau	ὁ ταῶς	die Pfaue
der Pfad	ἡ ἀτραπός	die Pfade
der Puls	ὁ σφυγμός	die Pulse
der Punkt	ἡ στιγμή	die Punkte
der Schuß	μηδαιμός	die Schüsse
der Schuh	τὸ σανδάλιον	die Schuhe
der Staar	ὁ ψάρ, (ψαράνι, εἶδος πτηνοῦ)	die Staare
der Strauß	ὁ στρουθοκάμηλος	die Strauße
der Stoff	ἡ ὕλη, τὸ ὕψωμα	die Stoffe
der Takt	ὁ ῥυθμός	die Takte
der Tag	ἡ ἡμέρα	die Tage
der Thriumpf	ὁ θρίαμβος	die Thriumphe
der Thron	ὁ θρόνος	die Throne
der Verlust	ἡ ἀπώλεια	die Verluste
der Versuch	ἡ πετρα, δοκιμή	die Versuche
der Vokal	τὸ φωνήεν	die Vokale
der Zoll	ὁ δάκτυλος (μέτρον)	die Zölle

2) Οὐδέτερα.

Παραγωγή 27. II

Ἑνεκός	Πληθυντικός
Ὄνομ. das Geschäft τὸ ἔργον	die Geschäfte
Γεν. des Geschäftes	der Geschäfte
Δοτ. dem Geschäfte	den Geschäften
Αἰτ. das Geschäft	die Geschäfte
Ὄνομ. das Metall τὸ μέταλλον	die Metalle
Γεν. des Metalles	der Metalle
Δοτ. dem Metalle	den Metallen
Αἰτ. das Metall	die Metalle
Ὄνομ. das Wein τὸ σκέλος (ὁ ποῦς)	die Weine
Γεν. des Weines	der Weine
Δοτ. dem Weine	den Weinen
Αἰτ. das Wein	die Weine

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς:

das Weß	ὁ πέλεκυς	das Brod	ὁ ἄροτος
das Boot	ἡ λέμβος	das Compliment	ἡ φιλοφροσύνη

das Concert	ἡ συναυλία	das Meer	ἡ θάλασσα
das Ding	τὸ πρᾶγμα	das Netz	τὸ δίκτυον
das Erz	τὸ μέταλλον	das Paar	τὸ ζεύγος
das Fell	τὸ δέρμα, ἡ δορά	das Papier	ὁ χάρτης
das Gebäude	τὸ οἰκοδόμημα	das Pferd	ὁ ἵππος
das Gebirge	τὰ ὄρη	das Pfund	ἡ λίτρα
das Geheimniß	τὸ μυστήριον	das Recht	τὸ δίκαιον
das Geschenk	τὸ δῶρον	das Reich	τὸ Κράτος
das Gesetz	ὁ νόμος	das Rohr	ἡ κάλαμος
das Gespräch	ἡ συνδιάλεξις, ὁμιλία	das Ross	ὁ ἵππος
das Gemälde	τὸ ζωγράφημα	das Seil	τὸ σχοινίον
das Gewehr	τὸ ὄπλον	das Salz	τὸ ἅλας
das Gewölbe	ὁ θόλος	das Schaf	τὸ πρόβατον
das Gift	τὸ δηλητήριον	das Schiff	τὸ πλοῖον
das Gleichniß	ἡ παραβολή	das Schwein	ὁ χοῖρος
das Haar	ἡ θρίξ, κόμη	das Thau	ὁ κάλως
das Heer	ὁ στρατός	das Theater	τὸ θέατρον
das Heft	τὸ τετράδιον, φυλλά-	das Thier	τὸ ζῶον
das Jahr	τὸ ἔτος [διον	das Thor	ἡ πύλη
das Joch	ὁ ζυγός	das Werk	τὸ ἔργον
das Kameel	ἡ κάμηλος	das Zeugniß	ἡ μαρτυρία
das Lineal	ὁ κανὼν (ρήγα)	das Ziel	τὸ σημεῖον, τὸ τέ-
das Loos	ὁ κλήρος		λος

Ὀρομαστικὸν 7.

der Bleistift	τὸ μολυβδοκόνδυλον	der Tempel	ὁ ναός
erhalten	Παθ. μετ. τοῦ: erhalten λαμβά-	unerträglich	ἀφόρητος
der Hof	ἡ αὐλή [νειν	vier	τέσσαρα
lang	μακρὸς	wohnen	κατοικοῦσι
naß	ὕγρὸς	weiß	λευκός
der Schöpfer	ὁ δημιουργός	weise	σοφός
selten	σπανίως	zwölff	δώδεκα
füß	γλυκὺς		

Γύμνασμα 7.

1. Kennst du den Baum des Lebens? Die Bäume haben Äste. Die Fische sind in den Flüssen, Seen und im Meere. Diese Jünglinge sind unsere Gäste. Hier ist das Boot des Admirals. In den Tempeln waren Altäre. Ich habe heute Briefe von meinen Freunden erhalten. Die Generale der Feinde hatten Bärte. Die Könige wohnen in Palästen. In diesem Lande sind viele Schätze. Wie viele Vokale hat das deutsche (γερμανικόν) Alphabet? Die Vögel sind in Käfigen. Die Büchse, die Wölfe, die Kameele, die Pferde, die Schafe, die

Schweine sind Thiere mit vier Beinen. Wir haben heute Essig, Honig, Pflirsche, Brod und Salz gekauft. Die Hähne sind in dem Hofe. Offiziere sind bei (eis) dem Heere und auf den Schiffen. Die Röcke meiner Söhne waren naß. Wieviele Tische und Stühle sind in diesem Zimmer?

2. In diesem Gebäude sind Gemälde und Gewehre. Die Gesetze Solons waren weise. Kennst du die Geheimnisse dieser Menschen? Die Haare dieser Mädchen sind lang. Das Joch der Türken war unerträglich. Die Schüler haben Hefte, Lineale, Bleistifte und Papler. Die Thau und Seile der Schiffe sind stark. Hier sind die Werke Göthes. Die Nase und die Achse sind Fische. Die Abende dieser Tage sind sehr schön. Unsere Arme sind stark. Haben Sie Gunde? Das Jahr hat zwölf Monate. Diese Knaben haben keine Schuhe.

Θέμα 7.

1. Τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν εἶναι γλυκύ. Οἱ νεανῖαι οὗτοι δὲν ἔχουσι γένεια. Οἱ κλώνες τῶν δένδρων εἶναι μεγάλοι καὶ μικροί. Εἶχες ἐπιστολὰς παρὰ (von) μετὰ δοτ.) τῶν φίλων σου; Οἱ ἀλλοδαποὶ οὗτοι εἶναι ἀξιωματικοί. Ἐχουσιν οἱ στρατηγοὶ παλάτια; Τὰ παλάτια ταῦτα ἔχουσι πύργους. Οἱ ναύαρχοι εἶναι ἐπὶ (auf) μετὰ δοτ.) τῶν πλοίων. Οἱ βασιλεῖς ἔχουσι θησαυρούς. Οἱ υἱοὶ τῶν βασιλέων γίνονται (werden) στρατηγοί. Αἱ ἀλώπεκες, οἱ λύκοι, οἱ ἰχθῦς, οἱ ἀλέκτορες, αἱ κάμηλοι, οἱ ἵπποι, τὰ πρόβατα καὶ οἱ χοῖροι εἶναι ζῶα. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι κεφαλὰς, πόδας, σκέλη, ὀδόντας καὶ τρίχας. Οἱ ξένοι ἔχουσιν εἰς (in) μετὰ δοτ.) τὸ δωμάτιόν των ἑδρας, τραπέζας καὶ τάπητας. Ἴδου τὰ κτένια τῶν κορασιῶν καὶ τὰ ἱμάτια καὶ αἱ ῥάβδοι τῶν υἱῶν μου. Ἦμην πολλὰ ἔτη καὶ πολλοὺς μῆνας εἰς (in) μετὰ δοτ.) τὰ Κράτη τοῦ Αὐτοκράτορος. Πόσα θέατρα εἶναι εἰς τὰς Ἀθήνας (Athen); Οἱ στρατοὶ τῶν Περσῶν ἦσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ τρίχες τῶν ἵππων μας εἶναι λευκαί. Τὰ ὄρη μας εἶναι ὑψηλά. Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα ἔχουσι πύλας καὶ θόλους. Τὰ ζωγραφήματα ταῦτα εἶναι δῶρα. Γνωρίζεις τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦ; Οἱ στρατιῶται ἔχουσιν ὅπλα.

2. Τὸ ἔτος ἔχει μῆνας καὶ ἡμέρας. Πόσους βραχίονας ἔχει ὁ ἄνθρωπος; Ἐχουσιν οἱ υἱοὶ μας σανδάλια; Ὁ φίλος μας ἔχει πολλοὺς κύνας. Οἱ βαθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν. Εἰς (auf) μετὰ δοτ.) τὰς ἀγορὰς σπανίως εὕρισκει τις ἐγγέλεις καὶ σολομούς. Ὅλας τὰς ἐσπέρας ἔχει θέατρον ἢ συναυλίαν. Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ εἶναι

πολλαὶ ἀτραποί. Τὰ ὑφάσματα ταῦτα εἶναι ὄρατα καὶ πολύτιμα. Οἱ τρόχοι εἶναι μικρὰ ζῶα (ὕποκοριστικόν). Οἱ ἀστέρες εἶναι στιγμαὶ εἰς (αὐτὰ) μετὰ δοτ. τὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ. Οἱ τασοί, τὰ ψάρια καὶ οἱ στρουθοκάμηλοι εἶναι πτηνά. Οἱ βασιλεῖς ἔχουσι θρόνους. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ γείτονός μας εἶναι μεγάλαι. Ὁ καθηγητὴς ἔκαμε πολλὰς δοκιμὰς.

Ἀνωμαλίαι τοῦ Πληθυντικοῦ.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν παροῦσαν τρίτην κλίσιν ὑπαγομένων ἄρσενικῶν καὶ οὐδετέρων οὐσιαστικῶν ἀνωμαλοῦσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἑξῆς:

1) Ἀρσενικά.

4. Ὀλίγα τινὰ μονοσύλλαβα ἄρσενικά, προσλαμβάνοντα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τὴν κατάληξιν *ων* καὶ μὴ τρέποντα τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των, οἷον:

der Affe	ἡ πρᾶξις	die Affen
der Dorn	ἡ ἄκανθα	die Dornen
der Mast	ὁ ἱστός	die Masten
der Psalm	ὁ ψαλμός	die Psalmen
der Quell ἢ die Quelle	ἡ πηγὴ	die Quellen
der Schmerz	ἡ λύπη, τὸ ἄλγος, ὁ πόνος	die Schmerzen
der See	ἡ λίμνη	die Seen
der Staat	ἡ πολιτεία, τὸ κράτος	die Staaten
der Sporn	ὁ πτερνηστήρ, παρόρμημα	die Spornen
der Strahl	ἡ ἀκτίς	die Strahlen
der Zins	ὁ τόκος	die Zinsen

2. Τ' ἀκόλουθα, προσλαμβάνοντα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις *ει* καὶ τρέποντα κατὰ τὸν κανόνα τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των, οἷον:

der Geist	τὸ πνεῦμα, ὁ νοῦς	die Geister
der Gott	ὁ θεός	die Götter
der Leib	τὸ σῶμα	die Leiber
der Mann	ὁ ἀνὴρ	die Männer
der Ort	ὁ τόπος (κατοικημένος)	die Orter
der Rand	τὸ χεῖλος	die Ränder
der Strauch	ὁ θάμνος	die Sträucher
der Vormund	ὁ κηδεμὼν	die Vormünder
der Wald	τὸ δάσος	die Wälder
der Wurm	ὁ σκώληξ	die Würmer

2) Οὐδέτερα.

1. Τὰ ἐξῆς οὐδέτερα, προσλαμβάνοντα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις εν.

das Auge	ὁ ὀφθαλμός	die Augen
das Bett	ἡ κλίνη	die Betten
das Ende	τὸ τέλος, τὸ ἄκρον	die Enden
das Hemd	τὸ ὑποκάμισον	die Hemden
das Herz	ἡ καρδία	die Herzen
das Juwel	ὁ πολύτιμος λίθος	die Juwelen
das Insekt	τὸ ἔντομον	die Insekten
das Ohr	τὸ οὖς	die Ohren
das Statut	τὸ καταστατικόν	die Statuten

Τὸ δὲ οὐσιαστικόν: das Herz, ἡ καρδία, ἀνωμαλεῖ καὶ εἰς τὸν ἐνικόν, ἔτσι:

Ἐνικός das Herz, des Herzens, dem Herzen, das Herz
Πληθυντ. die Herzen, der Herzen, den Herzen, die Herzen

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ κλιθῇ καὶ τὸ οὐσιαστικόν: der Schmerz, ὁ πόνος, ἡ λύπη.

2. Πλεῖστα μονοσύλλαβα καὶ τινα πολυσύλλαβα, προσλαμβάνοντα εν, τρέποντα δὲ συγχρόνως καὶ τὸ ριζικὸν φωνῆν των, οἷον:

a) Μονοσύλλαβα.

das Amt	τὸ ὑπουργεῖον, ἡ ἀρχή	die Ämter
" Bad	τὸ λουτρόν	" Bäder
" Band	ἡ ταινία	" Bänder
" Bild	ἡ εἰκὼν	" Bilder
" Blatt	τὸ φύλλον	" Blätter
" Brett	ἡ σανίς	" Bretter
" Buch	τὸ βιβλίον	" Bücher
" Dach	ἡ στέγη	" Dächer
" Dorf	τὸ χωρίον	" Dörfer
" Ei	τὸ ὠόν	" Eier
" Faß	ὁ πίθος	" Fässer
" Feld	τὸ πεδῖον, ὁ ἀγρός	" Felder
" Geld	τὰ χρήματα	" Gelder
" Glas	ἡ ὕαλος, τὸ ποτήριον	" Gläser
" Grab	ὁ τάφος	" Gräber
" Haupt	ἡ κεφαλὴ	" Häupter
" Haus	ὁ οἶκος	" Häuser
" Horn	τὸ κέρας	" Hörner

das	Κυβη	ἡ ὄρνις, (πουλι)	die	Κυβη
"	Καλβ	ὁ μόσχος	"	Κάλβερ
"	Κινδ	τὸ παιδίον, τὸ τέκνον	"	Κινδερ
"	Κλειδ	τὸ ἔνδυμα	"	Κλειδερ
"	Κορν	ὁ κόκκος	"	Κόρνερ
"	Κραυτ	τὸ λάχανον (χόρτον)	"	Κράυτερ
"	Λαμμ	ὁ ἀμνός, τὸ ἀρνίον	"	Λάμμερ
"	Λανδ	ἡ χώρα	"	Λάνδερ
"	Λιχτ	τὸ φῶς	"	Λιχτερ
"	Λιεδ	τὸ ᾄσμα	"	Λιεδερ
"	Λοχ	ἡ ὀπή	"	Λόχερ
"	Νεστ	ἡ φωλεὰ	"	Νεστερ
"	Πσανδ	τὸ ἐνέχυρον	"	Πψάνδερ
"	Ραδ	ὁ τροχός	"	Ράδερ
"	Σχλοß	τὸ ἀνάκτορον, ἡ ἔπαυλις	"	Σχλόσσερ
"	Σχwert	τὸ ξίφος	"	Σχwertερ
"	Τhal	ἡ κοιλάς	"	Τhåler
"	Τυχ	τὸ ροῦχον	"	Τύχερ
"	Βολκ	τὸ ἔθνος, ὁ λαός	"	Βόλκερ
"	Βειβ	ἡ γυνή	"	Βειβερ

6) Πολυσύλλαβα.

das	Denkmal	τὸ μνημεῖον	die	Denkmåler
"	Gastmal	τὸ δεῖπνον	"	Gastmåler
"	Gemach	τὸ δωμάτιον	"	Gemåcher
"	Gemüth	ἡ διάθεσις	"	Gemüthער
"	Geschlecht	τὸ γένος, ἡ γενεὰ	"	Geschlechter
"	Gesicht	τὸ πρόσωπον, ἡ ὄψις	"	Gesichter
"	Gespensst	τὸ φάντασμα	"	Gespensster
"	Gewand	τὸ ἔνδυμα	"	Gewånder
"	Regiment	τὸ σύνταγμα	"	Regimenter
"	Spital	τὸ νοσοκομεῖον	"	Spitåler

3. Ἄπαντα τὰ εἰς thum λήγοντα, προσλαμβάνοντα er, τρέποντα δὲ συγχρόνως καὶ τὸ ριζικὸν φωνῆν των, οἷον:

das	Alterthum	ἡ ἀρχαιότης	die	Alterthümer
das	Fürstenthum	ἡ ἡγεμονία	die	Fürstenthümer
der	Irrthum	ἡ πλάνη	die	Irrthümer
der	Reichthum	ὁ πλοῦτος	die	Reichthümer

4. Τὰ ἐκ τῆς λατινικῆς παράγωγα, λήγοντα εἰς al, καὶ um, προσλαμβάνοντα ien, (λατινιστὶ ia) οἷον:

das Gymnasium	τὸ γυμνάσιον	die Gymnasien
„ Studium	ἡ σπουδὴ, μελέτη	„ Studien
„ Mineral	τὸ ὄρυκτόν	„ Mineralien
„ Kapital	τὸ κεφάλαιον	„ Kapitalien

Ὅρομαστικὸν 8.

aufgeregt	τεταραγμένος, ἐρεθισμένος	heißsam	ἱεματικός
bewohnt	κατοικημένος	niedrig	χαμηλός
blau	γλαυκός	noch	ἔτι, ἀκόμη
fünf	πέντε	die Pflanze	τὸ φυτόν
der Gottesacker	τὸ νεκροταφεῖον	der Römer	ὁ Ῥωμαῖος
Griechenland	ἡ Ἑλλάς	der Sarg	ἡ νεκροθήκη
gerührt, Παθ. μετ. τοῦ:	εὐχρῖναι	widerlich	δυσειδής
gemacht, „ „ „	machen ποιεῖν	wild	ἄγριος

Γύμνασμα 8.

1. Die Blätter haben keine Dornen—die Masten der Schiffe sind hoch. Am Fuß dieses Berges sind viele Quellen—die Spornen verursachen (προξενούσι) dem Pferde viele Schmerzen—die Strahlen der Sonne beleuchten (φωτίζουσι) selten diese Seen. Kennst du die Staaten des Sultans?—die Christen haben nicht viele Götter—die Geister der Menschen sind heute aufgeregter.—Diese Männer sind Vormünder.—Diese Dörfer sind sehr bewohnt. Wer hatte Reichtümer?—die Menschen und die Thiere haben Augen und Ohren. Wer hat Juwelen? Kennst du diese Insekten?—Diese Kinder haben keine Hemden und keine Kleider. Wer hat die Herzen dieser Männer gerührt?

2. In diesem Lande sind viele Bäder.—Diese Länder sind schön—die Bilder und Bücher liegen (εἶναι) auf dem Tische—die Blätter der Bäume sind grün—der Sarg ist ein Häuschen aus Brettern—die Dächer der Häuser in den Dörfern sind niedrig—die Kälber haben noch keine Hörner—die Hühner legen (γεννῶν) Eier—die Lämmer weiden (βόσκουσι) auf (εἰς) den Feldern—die Häupter der Völker heißen (καλοῦνται) Fürsten. In diesen Thälern waren viele Schlösser—die Lieder der Griechen sind schön.—Diese Weiber verkaufen (πωλοῦσι) Eier und Hühner—die Vögel haben Nester. Auf dem Gottesacker sind viele Gräber und Denkmäler—die Römer liebten (ἠγάπων) die Gastmähler—die Kinder fürchten (φοβοῦνται) die Gespenster. Unser Heer hat keine Regimenter—die Spitäler dieser Stadt sind gut. In Griechenland sind viele Alterthümer—die Mineralien sind Steine. Hat dieser Mann viele Kapitalien? In Athen sind drei Gymnasien.

Θέμα 8.

1. Ποῖον φυτὸν ἔχει ἀκάνθας; Τὸ πλοῖον τοῦτο ἔχει πέντε ἱστούς. Αἱ πηγαὶ αὗται εἶναι ἰαματικάι. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶχον πολλοὺς πόνους. Εἰς τὰ Κράτη ταῦτα εἶναι πολλὰί λίμναι. Οἱ ἄνδρες οὗτοι φέρουσι (tragen) πτερνιστήρας. Εἰς (in) μετὰ αὐτὰς τὰς ὁπὰς ταύτας δὲν εἰσβάλλουσιν (dringen) ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον πολλοὺς Θεοὺς. Τὰ πνεύματα δὲν ἔχουσι σώματα. Οἱ τύραννοι ἔχουσι πλοῦτη. Γνωρίζεις τοὺς κηδεμόνας τῶν τέκνων τούτων; Οἱ σκώληκες εἰσὶν ἔντομα. Εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κορασίου τούτου γλαυκοί; Τὰ ὑποκάμισα τῶν τέκνων εἶναι (liegen) εἰς (auf) μετὰ δοτ.) τὰς κλῖνας. Τὰ ἔντομα δὲν ἔχουσιν ὦτα. Τίς γινώσκει (kennt) τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων;

2. Πόσα φύλλα ἔχουσι τὰ βιβλία ταῦτα; Ἐχει ἡ Ἑλλάς λουτρά; Ποῦ εἶναι αἱ ταινίαι τῶν κορασίων; Αἱ εἰκόνες αὗται εἶναι ὠραῖαι. Οἱ πίθοι εἶναι ἐκ (von) μετὰ δοτ.) σανίδων. Εἰς (auf) μετὰ δοτ.) τοὺς ἀγροὺς βόσκουσι ζῶα μὲ κέρατα, μύσχοι, ἀρνία καὶ αἰγες. Αἱ οἰκίαι ἔχουσι στέγας. Ποῦ εἶναι οἱ τάφοι τῶν ἡρώων; Πόσα ποτήρια ἔχομεν; Εἰς τὰς φωλεὰς ταύτας δὲν εἶναι ὦά. Οἱ ἄλλοι τῶν χωρῶν τούτων εἶναι ἀκόμη ἄγριοι. Αἱ γυναῖκες αὗται γνωρίζουσι (kennen) πολλὰ ἄσματα. Πόσους τροχοὺς ἔχει ἡ ἅμαξα αὕτη; Τὰ πρόσωπα τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι δυσειδῆ. Ἐνταῦθα, ἐν Ἀθήναις (in Athen) εἶναι πολλὰ μνημεῖα. Πιστεύεις (glaubst du an) φαντάσματα; Τὰ συντάγματα ἔχουσι νοσοκομεῖα. Ἐν Γερμανίᾳ (in Deutschland) εἶναι ἡγεμονίαι καὶ δουκᾶτα. Ὁ υἱός μου ἔκρινε καλὰς σπουδὰς. Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο ἔχει πολλὰ δωμάτια. Ὁ ἔμπορος οὗτος ἔχει κεφάλαια, ὁ δὲ καθηγητὴς ἐκεῖνος ἔχει βρυκτά.

Τετάρτη κλίσις.

1. Ἡ τετάρτη κλίσις περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά, ἅτινα, ὡς προείπομεν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου (ἐδ. 3 αὐτῆς), μένουσιν ἄτρεπτα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἐνικοῦ.

2. Ὁ πληθυντικὸς τῆς κλίσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλλαβῶν τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Α') Θηλυκὰ πολυσύλλαβα.

1. Τὰ πολυσύλλαβα θηλυκὰ προσλαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν *en*, ὅπερ διατηροῦσιν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις αὐτοῦ, μὴ τρέποντα δὲ τὸ ριζικὸν φωνῆν των. Τὰ δὲ λήγοντα εἰς *e*, *ei* καὶ *er* προσλαμβάνουσι μόνον *n*.

2. Τὰ εἰς *in* λήγοντα διπλασιάζουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ καταληκτικὸν *n* οἷον:

die Königin
die Fürstin

ἡ Βασίλισσα
ἡ ἡγεμονίς

die Königinnen
die Fürstinnen

Παραδείγματα.

	Ἑνικός		Πληθυντικός
Ὄνομ.	die Arbeit	ἡ ἐργασία	die Arbeiten
Γεν.	der Arbeit		der Arbeiten
Δοτ.	der Arbeit		den Arbeiten
Αἰτ.	die Arbeit		die Arbeiten
Ὄνομ.	die Kirche	ἡ ἐκκλησία	die Kirchen
Γεν.	der Kirche		der Kirchen
Δοτ.	der Kirche		den Kirchen
Αἰτ.	die Kirche		die Kirchen
Ὄνομ.	die Gabel	τὸ περόνιον	die Gabeln
Γεν.	der Gabel		der Gabeln
Δοτ.	der Gabel		den Gabeln
Αἰτ.	die Gabel		die Gabeln
Ὄνομ.	die Schwester	ἡ ἀδελφή	die Schwestern
Γεν.	der Schwester		der Schwestern
Δοτ.	der Schwester		den Schwestern
Αἰτ.	die Schwester		die Schwestern

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς :

die Alder	ἡ φλέψ	die Aldern
" Aufgabe	τὸ θέμα	" Aufgaben
" Birne	τὸ ἄπιον	" Birnen
" Blume	τὸ ἄνθος	" Blumen
" Eiche	ἡ δρῦς	" Eichen
" Fabrik	τὸ ἐργοστάσιον	" Fabriken
" Farbe	τὸ χρῶμα	" Farben
" Feder	τὸ κονδύλιον, πτερὸν	" Federn
" Fliege	ἡ μύτα	" Fliegen
" Freundschaft	ἡ φιλία	" Freundschaften
" Gewalt	ἡ δύναμις	" Gewalten
" Hoffnung	ἡ ἐλπίς	" Hoffnungen
" Insel	ἡ νῆσος	" Inseln
" Kirsche	τὸ κεράσιον	" Kirschen
" Krankheit	ἡ ἀσθένεια	" Krankheiten
" Mauer	τὸ τεῖχος	" Mauern
" Muskel	ὁ μῦς	" Muskeln
" Nadel	ἡ βελόνη	" Nadeln
" Pflanze	τὸ φυτόν	" Pflanzen
" Poesie	ἡ ποίησις	" Poesien
" Rose	τὸ ρόδον	" Rosen
" Sache	τὸ πρᾶγμα	" Sachen
" Schmeichelei	ἡ κολακεία	" Schmeicheleien
" Schwierigkeit	ἡ δυσκολία	" Schwierigkeiten
" Tante	ἡ θεία	" Tanten
" Wunde	ἡ πληγή	" Wunden
" Wurzel	ἡ ῥίζα	" Wurzeln
" Wissenschaft	ἡ ἐπιστήμη	" Wissenschaften
" Woche	ἡ ἐβδομάς	" Wochen

B') Θηλυκὰ μονοσύλλαβα.

1. Τὰ μονοσύλλαβα θηλυκὰ οὐσιαστικά προσλαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὴν κατάληξιν ε, ἣν διατηροῦσιν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις αὐτοῦ, τῆς δοτικῆς προσλαμβάνουσης κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα καὶ II' τρέπουσι δὲ ταῦτα τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των οἶον :

Ἑρικόδες

Ὄνομ.	die Hand	ἡ χεὶρ
Γεν.	der Hand	
Δοτ.	der Hand	
Αἰτ.	die Hand	

Πληθυντικός

die Hände
der Hände
den Händen
die Hände

Τοιαῦτα εἰσὶ καὶ τὰ ἑξῆς :

die Art	ἡ ἀξίνη
" Braut	ἡ μνηστή, ἡ νύμφη
" Brust	τὸ στῆθος
" Frucht	ὁ καρπός
" Gans	ὁ χήν, ἡ χήνα
" Gruft	ὁ βόθρος
" Haut	τὸ δέρμα
" Kraft	ἡ ἰσχὺς
" Kuh	ἡ βοῦς, ἀγελάδα
" Kunst	ἡ τέχνη
" Luft	ὁ ἀήρ, ἡ αὔρα
" Lust	ἡ ἡδονή, ἐπιθυμία
" Macht	ἡ δύναμις
" Magd	ἡ ὑπηρέτρια
" Maus	ὁ μῦς
" Nacht	ἡ νύξ
" Nuß	τὸ κάρυον
" Stadt	ἡ πόλις
" Wand	ὁ τοῖχος
" Wurst	ὁ ἄλλας

die Nerte
" Bräute
" Brüste
" Früchte
" Gänse
" Gräfte
" Häute
" Kräfte
" Kühe
" Künste
" Lüfte
" Lüste
" Mächte
" Mägde
" Mäuse
" Nächte
" Nüsse
" Städte
" Wände
" Würste

2. Ὀλίγα τινὰ θηλυκὰ μονοσύλλαβα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν εἰς en, ὡς τὰ πολυσύλλαβα, μὴ τρέποντα καὶ τὸ ρίζικὸν φωνῆέν των, ἵσως διότι ἀρχικῶς ἦσαν δισύλλαβα λήγοντα εἰς e, ἥτοι τὰ ἑξῆς :

Ἑρικόδες

die Art	τὸ εἶδος
" Bahn	ἡ ὁδός
" Bucht	ὁ κόλπος
" Fahrt	ὁ πλοῦς, πορεία
" Bluth	τὸ κῶμα
" Frau	ἡ γυνή
" Frist	ἡ προθεσμία
" Form	ὁ τύπος, σχῆμα
" Furth	ὁ πόρος
" Jagd	ἡ θύρα, κυνήγιον

Πληθυντικός

die Arten
" Bahnen
" Buchten
" Fahrten
" Bluthen
" Frauen
" Fristen
" Formen
" Furthen
" Jagden

die Pflicht	τὸ καθήκον	die Pflichten
" Post	τὸ ταχυδρομεῖον	" Posten
" Dual	ἡ ἀλγυδών, βάσανος	" Dualen
" Raft	ἡ παῦλα, ῥαστώνη ἀνά-	" Rasten
" Schaar	τὸ πλῆθος [παυσις]	" Schaaren
" Schicht	ἡ στρώσις	" Schichten
" Schlacht	ἡ μάχη	" Schlachten
" Schrift	ἡ γραφή, τὸ σύγγραμμα	" Schriften
" Schuld	τὸ χρέος	" Schulden
" Spur	τὸ ἕχνος	" Spuren
" That	ἡ πράξις	" Thaten
" Uhr	τὸ ὥρολόγιον	" Uhren
" Wahl	ἡ ἐκλογὴ	" Wahlen
" Welt	ὁ κόσμος	" Welten
" Zahl	ὁ ἀριθμὸς	" Zahlen
" Zeit	ὁ χρόνος	" Zeiten

Ἀνωμαλῖαι τοῦ Πληθυντικοῦ.

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν κλίσιν κλινομένων θηλυκῶν οὐσιαστικῶν ἀνωμαλοῦσιν εἰς τὸν πληθυντικόν:

1. Τὰ ἐξῆς δύο οὐσιαστικά, ἅτινα οὐδεμίαν μὲν λαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν κατὰλήξιν, τρέπουσιν ὅμως τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των:

die Mutter	ἡ μήτηρ	die Mütter
die Tochter	ἡ θυγάτηρ	die Töchter

2. Τὰ εἰς μή και sal λήγοντα πολυσύλλαβα θηλυκά, ἅτινα προσλαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν e, διατηροῦντα ἄτρεπτον τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των, οἷον:

die Besorgniß	ὁ φόβος, ἡ φροντίς	die Besorgnisse
die Bekümmerniß	ἡ μέριμνα	die Bekümmernisse
die Drangsal	ἡ ταλαιπωρία	die Drangsale
die Kenntniß	ἡ γνώσις	die Kenntniffe
die Trübsal	ἡ λύπη, θλίψις	die Trübsale

Ὁρομαστικὸν 9.

der Bürger	ὁ πολίτης	roth	ἐρυθρός
das Dampfschiff	τὸ ἀτμόπλοιον	die Schülerin	ἡ μαθήτρια
die Erlernung	ἡ ἐκμάθησις	die Sprache	ἡ γλῶσσα
gegessen, Παθ. μετ. τοῦ: essen	τρώγειν	die Tanne	ἡ ἐλάτη
gepflegt, " " "	πfleger περι-		unzählbar ἀναρίθμητος
grob	χονδροειδής [ποιεῖσθαι]		veröffentlicht, Παθ. μετ. τοῦ:
			veröffentlichen, δημοσιεύειν

Γύμνασμα 9.

1. Welche Farben haben die Rosen? — die Farbe der Rosen ist roth. Meine Schwester hat eine Feder — die Federn meiner Schwestern sind gut — Diese Sachen sind schön. Menschen und Thiere haben Adern — die Schülerinnen haben Nüsse gegessen — die Bäume haben Wurzeln — die Königinnen lieben (ἀγαπῶσι) die Pflanzen und die Blumen. Wir haben gute Hoffnungen — Diese Städte haben keine Mauern — die Soldaten haben in den Schlachten viele Wunden bekommen (ἐλάβον) — die Stunden der Arbeit — die Hände der Mägde sind grob — die Griechen haben die Künste und Wissenschaften gepflegt — die Fürstinnen sind die Frauen der Fürsten. Wir haben zwei Uhren — die Federn der Gänse waren schön.

2. Die Eichen und Tannen sind in den Wäldern — die Arbeiten Ihrer Schülerinnen waren nicht schlecht. Ich liebe die Freundschaft — die Buchten der Inseln — die Thaten der Helden — die Wahlen der Bürger — die Welten sind unzählbar — die Schaaren der Vögel — die Pflichten der Mütter — die Bluthen des Meeres — die Formen dieses Gebäudes sind schön — die Qualen des Prometheus waren groß. — Diese Schriften sind noch nicht veröffentlicht. Alle Staaten haben Schulden. — Diese Menschen haben Drangsale — die Kenntnisse dieses Mannes sind groß — die Töchter meines Nachbars sind jung.

Θέμα 9.

1. Αἱ χεῖρες τῶν γυναικῶν εἶναι μικραί. Τὰ τεῖχνη τῆς πόλεως εἶναι ὑψηλά. Ἀγαπῶ τὰ ἄνθη. Τὰ χρώματα τῶν ῥόδων εἶναι ὥραια. Τὰ φυτὰ εἶναι ἐν τοῖς κήποις. Τὰ ἄπια καὶ τὰ κεράσια εἶναι καρποί. Ἡ ἐκμάθησις τῶν γλωσσῶν ἔχει πολλὰς δυσκολίας. Δόσατε τὰς βελόνας εἰς τὰς (δοτ.) ἀδελφάς μου. Εἶναι τὰ κονδύλια σας καλὰ; Τὰ θέματά σας εἶναι μακρά. Αἱ μάχαι τῶν Ἑλλήνων. Αἱ ἐργασίαι τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Ἐχουσι τὰ φυτὰ φλέβας; Εἰς τὰς πόλεις ταύτας εἶναι πολλὰ ἐργοστάσια.

2. Τὰ φυτὰ ἔχουσι ρίζας. Τὰ ὀρολόγια δεικνύουσι (zeigen) τὰς ὥρας. Ἐχετε τὰ συγγράμματα τούτων τῶν ποιητριῶν; Τὰ καθήκοντα τῶν γυναικῶν. Ἀγαπῶ τὰ κυνήγια. Γνωρίζω τούτους τοὺς ἀριθμούς. Ἐπλήρωσας (hast du . . . bezahlt) τὰ χρέη σου; Ἡ χώρα αὕτη ἔχει πολλοὺς κόλπους. Αἱ ὁδοὶ τῶν ἀστέρων. Οἱ πλόες τῶν ἀτμοπλοίων. Αἱ ἀσθένειαι ἐπιφέρουσι (bringen) βάσανα. Τὰ πλήθη τῶν ἀμνῶν. Ἦσο εἰς (bei δοτ.) τὰς ἐκλογάς;

Αἱ ταλαιπωρίαι τῶν γυναικῶν. Αἱ λύπαι τῶν φίλων μας εἶναι μεγάλαι. Αἱ μητέρες καὶ θυγατέρες αὐταὶ ἔχουσι πολλὰ εἶδη πτηνῶν.

§ 3.

Περὶ κλίσεως τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.

Τὰ σύνθετα οὐσιαστικά ἀκολουθοῦσι τὴν κλίσιν τοῦ δευτέρου ἢ τελευταίου συνθετικοῦ αὐτῶν μέρους, ὅπερ καὶ κλίνεται μόνον κατὰ τὴν εἰς ἣν ὑπάγεται κλίσιν ὁμαλῶς ἢ ἀνωμάλως, οἷον :

<i>Ἑρικός</i>		<i>Πληθυντικός</i>
der Hausgarten	ὁ κήπος τῆς οἰκίας	die Hausgärten
der Hausgartens	κτλ.	der Hausgärten
die Großmutter	ἡ μάμμη	die Großmütter
der Kronprinz	ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου	die Kronprinzen
das Goldbergwerk	τὸ χρυσορυχεῖον	die Goldbergwerke
das Schulfkind	ὁ μαθητὴς τοῦ σχολείου	die Schulfkinder

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἐκ τοῦ: mann μόνον σύνθετα οὐσιαστικά, ἅτινα τρέπουσι τοῦτο εἰς τὸν πληθυντικὸν εἰς: Leute, οἷον:

der Hauptmann	ὁ λοχαγός	die Hauptleute
der Kaufmann	ὁ ἔμπορος	die Kaufleute
der Landmann	ὁ γεωργός, ἀγρότης	die Landleute
der Schiffmann	ὁ ναύτης	die Schiffleute

Πλὴν τοῦ: der Staatsmann, ὁ πολιτικός, ὅπερ σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν εἰς: die Staatsmänner.

Οὐχ ἥττον ὅμως καὶ εἰς ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ: mann σύνθετα, ὡς ἀνωτέρω, ὀνόματα, δύναται νὰ γείνη χρῆσις καὶ τοῦ ὁμαλοῦ σχηματισμοῦ, οἷον:

der Untmann, ἀνώτερος ὑπάλληλος, die Untmänner, κτλ.

Ἐπονται σύνθετά τινα οὐσιαστικά.

1) Τῆς Α' Κλίσεως.

der Bergknappe	ὁ μεταλλευτὴς	der Kriegskamerad	ὁ συμπολεμιστὴς
der Ehegatte	ὁ σύμβιος	der Kronprinz	ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου
der Eisbär	ἡ λευκὴ ἀρκτος	der Schneidbergeselle	ὁ βοηθὸς τοῦ ράπτο

2) Τῆς Β' Κλίσεως.

das	Arzneimittel	τὸ φάρμακον
"	Federmesser	τὸ κενδυλομάχαιρον
der	Großvater	ὁ πάππος
"	Kaffelöffel	τὸ κοχλιάριον τοῦ καφῆ
"	Kalbsbraten	τὸ ψητὸν ἐκ μόσχου
"	Polizeidiener	ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ
"	Regenbogen	τὸ τόξον τῆς Ἴριδος
das	Schlafzimmer	ὁ κοιτῶν, ὁ θάλαμος
"	Schößhündchen	τὸ μελιτέον κυνάριον
"	Schreibbüchlein	τὸ σημειοματάριον
der	Schuhmacher	ὁ σανδαλοποιὸς
"	Schullehrer	ὁ δημοδιδάσκαλος
"	Schwiegervater	ὁ πενθερὸς
"	Uhrmacher	ὁ ὥρολογοποιὸς

3) Τῆς Γ' Κλίσεως.

der	Apfelbaum	ἡ μηλέα
"	Armstuhl	ὁ θρόνος (ἡ πολυθρόνα)
das	Baumblatt	τὸ φύλλον τοῦ δένδρου
"	Bergwerk	τὸ ὄρυγετον
der	Blumenfrau	ὁ ἀνθοστέφανος
"	Blumenstraß	ἡ ἀνθοδέσμη
"	Birnbaum	ἡ ἀπιδία
das	Briefpapier	ὁ χάρτης ἐπιστολῶν
"	Dampfschiff	τὸ ἀτμόπλοιον
"	Dampfsboot	
"	Geißsohr	τὸ οὖς τοῦ ὄνου
der	Fingerring	τὸ δακτύλιον
"	Haushahn	ὁ ἀλέκτωρ
das	Hausthier	τὸ οἰκιακὸν ζῷον
der	Jagdhund	ὁ κυνηγετικὸς κύων (τὸ λαγωνικόν)
"	Kirchthurn	τὸ κωδωνοστάσιον
"	Kirschbaum	ἡ κερασία
das	Königreich	τὸ βασιλεῖον
der	Kopfschmerz	ἡ κεφαλαλγία
das	Kornfeld	ὁ σιτοφόρος ἀγρὸς, ὁ σιτῶν
"	Krankbett	ἡ κλίνη τοῦ ἀσθενοῦς
"	Landhaus	ἡ ἐξοχικὴ οἰκία
"	Neujahr	τὸ νέον ἔτος
"	Rathhaus	τὸ δημαρχεῖον, βουλευτήριον
"	Reitpferd	ὁ ἵππος τῆς ἵππασίας
der	Sonnenstrahl	ἡ ἡλιακὴ ἀκτίς
"	Spazierstocf	ἡ ῥάβδος τοῦ περιπάτου

der Speisejaal	τὸ ἐστιατόριον
„ Schwiegersohn	ὁ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ
„ Ueberrock	τὸ ἐπανοφόριον
das Vogelnest	ἡ φωλεὰ τῶν πτηνῶν
„ Volkslied	τὸ ἐθνικὸν ᾄσμα

4) Τῆς Δ' Κλίσεως.

die Abendluft	ἡ ἐσπερινὴ αὔρα (ἀήρ)
„ Eisenbahn	ὁ σιδηρόδρομος
„ Großmutter	ἡ μάμμη
„ Hauptstadt	ἡ πρωτεύουσα
„ Heldenthat	τὸ ἀνδραγάθημα, ὁ ἄθλος
„ Hochschule	τὸ πανεπιστήμιον
„ Jahreszeit	ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, ἐποχὴ
„ Milchfrau	ἡ γαλακτοπῶλις
„ Pressfreiheit	ἡ ἐλευθεροτυπία
„ Rosenknospe	ἡ κάλυξ τοῦ ῥόδου
„ Schwiegermutter	ἡ πενθερά
„ Schwiegertochter	ἡ νόμφη ἐπὶ υἱῷ
„ Stahlfeder	τὸ μετάλλινον κονδύλιον
„ Taschenuhr	τὸ ὠρολόγιον τοῦ κόλπου

Ὀρομαστικὸν 10.

der Arbeiter	ὁ ἐργάτης	der Nachfolger	ὁ διάδοχος
belehrend	διδακτικὸς	nur	μόνον
bitter	πικρὸς	der Obstbaum	τὸ ὀπωροφόρον δένδρον
der Gefelle	ὁ βοηθὸς	das Vaterland	ἡ πατρίς
glücklich	εὐτυχὴς	das Verkehrsmittel	τὸ μέσον τῆς συγκοινωνίας
der Hafen	ὁ λιμὴν	verloren, Παθ.	μετ. τοῦ: verlieren χάνειν
Herkuless	ὁ Ἡρακλῆς	wann?	πότε;

Γύμνασμα 10.

1. Diese Ehegatten sind sehr glücklich. Diese Leute sind Bergknappen. —die Eisbären leben (ζῶσι) in unserem Vaterlande nicht—die Kronprinzen sind die Nachfolger der Landesfürsten —Diese Schneidergesellen sind meine Landsleute—Dieses Arzneimittel ist bitter. Unser Schullehrer hat kein Federmesser. Unsere Großväter waren Freunde—das Schoßhündchen meiner Mutter ist im Schlafzimmer. In dieser Stadt sind viele Schuhmacher—die Apfelbäume sind Obstbäume. Meine Großmutter hat ihren Fingerring verloren.

2. Die Mädchen haben Blumenkränze und Blumensträuße gemacht —

der Haushahn, der Jagdhund und das Reitpferd sind Hausthiere. Unsere Milchfrau hat ein Landhaus und Kornfelder. — Dieses Königreich ist sehr klein, aber es hat viele Bergwerke. In dieser Hauptstadt sind viele Kirchthürme—die Dampfschiffe und Eisenbahnen sind Verkehrsmittel. Wir haben vier Jahreszeiten. Mein Schwiegersohn hat Reitpferde—die Volkslieder sind sehr schön und belehrend.

Θέμα 10.

1. Γνωρίζεις τοὺς συμβίους τούτους; Οἱ συμπολεμισταὶ μου δὲν ζῶσι πλέον (leben nicht mehr). Ὁ διάδοχος τοῦ στέμματος εἶναι πολὺ νέος. Εἶδες λευκὰς ἄρκτους; Οἱ ἐργάται τῶν μεταλλείων λέγονται (heißen) μεταλλευταί. Πόσα κοχλιάρια τοῦ καφφέ ἔχετε; Χθὲς εἶδομεν ἐν τόξῳ τῆς Ἰριδος. Ὁ πάππος μου ἦτο δημοδιδάσκαλος. Ποῦ εἶναι οἱ κοιτῶνες τῶν τέκνων; Ὁ ὥρολογοποιὸς οὗτος ἔχει πολλοὺς βοηθοὺς. Οἱ μαθηταὶ ἔχουσι κονδυλομάχαιρα, μολυβδοκόνδυλα, μετάλλινα κονδύλια καὶ σημειοματάρια. Παρὰ (βεῖ μετ. δοτ.) τὴν ἀγροτικὴν ταύτην οἰκίαν εἰσὶ πολλὰ ὀπωροφόρα δένδρα. Τὸ ἐσιατόριον εἶναι κεκοσμημένον (geschmückt) δι' (mit μετ. δοτ.) ἀνθοστεφάνων καὶ ἀνθοδεσμῶν.

2. Ἐν τῷ λιμένι τούτῳ εἶναι πολλὰ ἀτμόπλοια. Ἔχεις χαρτίον ἐπιστολῶν; Ἡ πενθερά μου ἔχει κεφαλαλγίαν. Εἰς τὰς φωλεὰς τῶν πτηνῶν εἶναι τὰ ὠά. Πότε ἔχομεν νέον ἔτος; Αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες εἶναι θερμαί. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι πολλὰ ἐθνικὰ ἄσματα. Ὁ ἐσπερινὸς ἀήρ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ ἔτους εἶναι εὐχάριστος. Εἰς τὴν πατρίδα μας ἔχομεν ἐλευθεροτυπίαν. Ἐν τῇ πρωτεουσῇ ταύτῃ εἶναι πανεπιστήμιον. Γνωρίζεις τοὺς ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους; Ἀγαπῶ (ich liebe) τοὺς κάλυκας τῶν ρόδων. Εἰς (in) τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν μόνον ἓνα σιδηρόδρομον.

§. 4.

Περὶ οὐσιαστικῶν ἐλλειπτικῶν κατ' ἀριθμὸν.

1. Ἐρικὸν μόνον ἀριθμὸν ἔχουσιν:

α) Ἀπαντα τὰ ἀφηρημένα ῥιζικὰ οὐσιαστικά, οἷον:

die Eintracht	ἡ ὁμόνοια	die Liebe	ἡ ἀγάπη, ὁ ἔρω
der Handel	τὸ ἐμπόριον	der Muth	ἡ τόλμη, τὸ θάρρος
der Haß	τὸ μῖτος	der Verstand	ὁ νοῦς

6) Ἄπαντα τὰ περιληπτικὰ οὐσιαστικὰ, οἶον :

das Bier	ὁ ζύθος	das Obst	ἡ ὀπώρα
das Brod	ὁ ἄρτος	das Wasser	τὸ ὕδωρ
die Milch	τὸ γάλα	der Wein	ὁ οἶνος

ΣΗΜ. Ὅσα ἐκ τῶν περιληπτικῶν ἀναφέρονται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν καταφαίνουσι τὰ εἶδη τοῦ πράγματος καὶ οὐχὶ τὴν πληθύν. οἶον :

die Weine, οἱ οἶνοι (οἱ διάφοροι). die Salze, τὰ ἅλατα (τὰ διάφορα).
die Brode, τὰ κοινῶς καρβέλια λεγόμενα.

Εἰς ὅσα δὲ δὲν σχηματίζεται πληθυντικός προστίθεται, πρὸς δῆλωσιν τῶν εἰδῶν αὐτῶν, ἡ καταληκτικὴ λέξις : Art, πληθ. Arten, οἶον :

die Kaffearten	τὰ εἶδη τοῦ καφφέ
die Milcharten	» » γάλακτος
die Zuckerarten	» τῆς ζακχάρους

2. Εἰς πληθυντικὸν μόνον ἀριθμὸν ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς, ὥς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τὰ πλεῖστα, οἶον :

die Blattern)	ἡ εὐφλογία	die Händel	αἱ ἔριδες
„ Bocken)		„ Kosten	ἡ (αἱ) δαπάνη
„ Einkünfte	τὸ (τὰ) εἰσόδημα	„ Leute	οἱ ἄνθρωποι
„ Eltern	οἱ γονεῖς	„ Masern	ἡ ἰλαρά (ἕληρη)
„ Fasten	αἱ νηστεῖαι	„ Ostern	τὸ Πάσχα
„ Ferien	αἱ διακοπαὶ	„ Pfingsten	ἡ πεντηκοστή
„ Gebrüder	οἱ ἀδελφοί	„ Trümmer	τὰ ἐρείπια, θρόμματα
„ Geschwister	τὰ κοινῶς ἀδελφία	„ Weihnachten	τὰ Χριστούγεννα
„ Gliedmaßen	τὰ μέλη τοῦ σώματος	„ Zeitläufte	οἱ καιροί, αἱ ἐποχαί

§. 5.

Περὶ οὐσιαστικῶν, σχηματιζόντων δύο πληθυντικούς κατὰ τὴν διάφορον σημασίαν των.

Τοιαῦτα οὐσιαστικὰ εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

das Band,	die Bänder	αἱ ταινίαι	die Bande	τὰ δεσμά
die Bank,	„ Bänke	τὰ θρανεῖα	„ Banken	αἱ τράπεζαι
das Gesicht,	„ Gesichter	τὰ πρόσωπα	„ Gesichte	τὰ φαντάσματα
der Laden,	„ Läden	τὰ μαγαζεῖα	„ Laden	τὰ παραθυρόφυλλα
der Mond,	„ Monde	αἱ σελήναι	„ Monden	οἱ μῆνες
der Ort	„ Orter	οἱ τόποι	„ Orte	αἱ θέσεις, τὰ μέρη
der Strauß,	„ Sträuße	αἱ ἀνθοδέσμαι	„ Sträuße	οἱ στρουθοκάμηλοι
das Wort,	„ Wörter	αἱ λέξεις	„ Worte	οἱ λόγοι

Ὀρομαστικὸν 11.

daß Erzeugniß	τὸ προῖον	lieben Sie?	ἀγαπᾶτε;
der Feiertag	ἡ ἑορτὴ	nahrhaft	θρεπτικός
der Jörster	ὁ δασονόμος	schon	ἤδη
der Gegensatz	ἡ ἀντίθεσις	streng	αυστηρῶς
die Gegend	ὁ τόπος, ἡ τοποθεσία	täglich	καθ' ἑκάστην
gehen	ἀπέρχεσθαι, μεταβαίνειν	der Verbrecher	ὁ ἐγκληματίας
gewöhnlich	συνήθως	viel	πολὺς, πολλοί
die Hölle	ὁ ᾄδης, ἡ κόλασις	daß Wörterbuch	τὸ λεξικόν
der Keller	ἡ ἀποθήκη (ὕπογειος)		

Γύμνασμα 11.

1. Der Held hat Muth. Mein Freund ist ein Mann von großem Verstande. Haß und Liebe sind zwei Gegensätze — der Handel bereichert (πλουτίζει) die Völker. Ich habe in meinem Keller viele Weine — der Kaufmann hat verschiedene Kaffe=und Zuckerarten. Haben Sie schon die Blattern gehabt? Meine Einkünfte sind nicht groß. Meine Eltern halten (τηροῦσι) streng die Fasten. In den Ferien gehen meine Geschwister aufs Land. — Dieser Laden gehört (ἀνήκει) den Gebrüdern Christophoros — die Leute haben immer Handel — die größten (αἱ μέγιστα, κυριώτερα) Feiertage sind die Weihnachten, die Ostern und die Pfingsten.

2. Meine Töchter haben viele Bänder — die Verbrecher sind in Banden. Im Garten sind viele Bänke. Griechenland hat verschiedene Banken — die Gesichter dieser Leute gefallen (ἀρέσκουσι) mir nicht. In Träumen sieht (βλέπει) man Gesichte — die Läden dieser Stadt sind schön — die Läden der Fenster sind gewöhnlich grün. Einige Planeten haben Monde. Ich habe Sie seit vielen Monden nicht gesehen. In dieser Gegend gibt es (ὕπάρχουσιν) viele Dörfer. An allen Orten ist Gott — die Sträuße sind aus Blumen gemacht — die Strauße sind Vögel. In den Wörterbüchern findet man (εὕρσκονται) alle Wörter — die Worte dieses Mannes waren bedeutsam (σπουδαῖοι).

Θέμα 11.

1. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει μεγάλην τόλμην καὶ νοῦν. Ἡ ἀγάπη εἶναι δῶρον τοῦ οὐρανοῦ, τὸ δὲ μῖσος προῖον τῆς κολάσεως. Ὁ ἀδελφός μου μετέρχεται (treibt) τὸ ἐμπόριον. Ὁ οἶνος εὐφραίνει (erfreut) τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ζῦθος εἶναι θρεπτικός. Πόσα εἶδη γάλακτος γνωρίζεις; Χρειαζόμεθα (wir brauchen) καθ' ἑκάστην τρεῖς ἄρτους. Ὁ γείτων μας εἶναι πλούσιος, ἔχει

μεγάλα εισοδήματα. Αἱ διακοπαὶ εἶναι λίαν εὐχάριστοι εἰς τοὺς μαθητάς. Οἱ ἀδελφοί μου καὶ αἱ ἀδελφαί μου πάσχουσι (leidēn) ἀπὸ (an met. dot.) ἱερην καὶ διὰ τοῦτο (deswegen) δὲν τηροῦσι (halten nicht) τὰς νηστείας. Δαπάνη τῶν ἀδελχῶν Ν. ζῶσι (leben) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι. Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι (gibt es) πολλὰ ἐρείπια. Τὸ Πάσχα τρώγομεν (essen wir) ἀρνία. Τὰ Χριστοῦγεννα λαμβάνουσι (bekommen) τὰ παιδιὰ δῶρα.

2. Αἱ ταινίαι αὗται εἶναι ὠραῖαι. Τὰ δὲ δεσμὰ δὲν εἶναι εὐχάριστα. Ἐν τοῖς σχολείοις εἶναι θρανεῖα. Αἱ τράπεζαι ἔχουσι πολλὰ χρήματα. Τὰ πρόσωπα τῶν παιδίων τούτων εἶναι χαριέστατα (sehr lieblich). Οἱ ἔμποροι ἔχουσι μαγαζεῖα. Πολλὰ παράθυρα δὲν ἔχουσι παραθυρόφυλλα. Πόσας σελήνας ἔχει ὁ πλανήτης Κρόνος. Πῶς λέγονται (heißen) οἱ μῆνες καὶ ἄλλως (auch sonst.); Λέγονται Ὅλοι οἱ τόποι οὗτοι εἶναι πλούσιοι. Ὁ δασονόμος γνωρίζει (kennt) ὅλας τὰς θέσεις τοῦ δάσους τούτου. Ἀγαπᾶτε τὰς ἀνθοδέσμας; Οἱ στρουθοκάμηλοι ζῶσιν (leben) εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Πόσας λέξεις ἔμαθες; Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ἀλείμνητοι (unvergeßlich).

§. 6.

Περὶ κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν μετὰ προθέσεων.

Περὶ προθέσεων θέλομεν πραγματευθῆ ἐν ἐκτάσει ἐν Κεφαλαίῳ Θ'. — Ἐπειδὴ ὁμως αἱ προθέσεις συντάσσονται μετὰ διαφόρων πτώσεων, ὡς τοιαῦται δὲ παρουσιάζονται εἰς πᾶσαν σχεδὸν φράσιν, ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ γνωρίσωμεν ἀπὸ τοῦδε τὰς μᾶλλον ἐν χρήσει προθέσεις καὶ τὰς πτώσεις, μεθ' ὧν αὗται συντάσσονται.

Εἰσι δ' αὗται αἱ ἐξῆς:

1) Μετὰ γενικῆς.

statt ἢ anstatt, ἀντὶ. wegen, ἕνεκα.

2) Μετὰ δοτικῆς.

aus,	ἐκ, ἐξ.	seit,	ἀπὸ, πρὸ.
bei,	παρὰ, εἰς (πλησίον).	von,	ἀπὸ, ὑπὸ, ἐκ, ἐξ, περὶ.
mit,	σὺν μετὰ.	zu,	εἰς, πρὸς.
nach,	μετὰ (κατόπι), πρὸς, κατὰ.		

3) Μετὰ αἰτιατικῆς.

durch, διὰ, (διὰ μέσου).	ohne, ἄνευ.
für, διὰ, ὑπέρ.	um, περί, περίξ.
gegen, πρὸς, κατὰ.	wider, κατὰ, παρὰ, ἐναντίον.

4) Μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

Αἱ ἐξῆς ἐννέα προθέσεις συντάσσονται ποτὲ μὲν μετὰ δοτικῆς, ποτὲ δὲ μετ' αἰτιατικῆς. Καὶ μετ' αἰτιατικῆς μὲν συντάσσονται, ὅταν δηλοῦσι κίνησιν ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο μέρος, ἢ πρὸς τι ἀντικείμενον, ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει συντάσσονται μετὰ δοτικῆς.

an, παρὰ, πλησίον, πρὸς, (μετ. δοτ.) εἰς.	über, ὑπέρ, (μετὰ γεν. καὶ δοτ.), ὑπεράνω, διὰ.
auf, ἐπὶ, εἰς.	
hinter, ὀπισθεν, κατόπι.	unter, ὑπὸ, κάτω, μεταξύ.
in, ἐν, εἰς.	vor, πρὸ, ἐνώπιον
neben, πλησίον, παρὰ.	zwischen, μεταξύ.

Εἰδικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν προθέσεων ἐπὶ κινήσει καὶ στάσει.

1. Ὅταν ἐκφράζωμεν κίνησιν πρὸς κεκλεισμένον μέρος μεταχειριζόμεθα τὴν πρόθεσιν in, (ἐν, εἰς) μετ' αἰτιατικῆς, ὅταν δὲ στάσιν ἐν κεκλεισμένῳ μέρει τὴν αὐτὴν πρόθεσιν μετὰ δοτικῆς. Ἡ δ' ἐξοδος ἐκ κεκλεισμένου μέρους ἐκφράζεται διὰ τῆς προθέσεως aus (ἐκ, ἐξ) μετὰ δοτικῆς, οἷον:

die Mutter geht in die Kirche, ἡ μήτηρ ὑπάγει εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
 die Mutter ist in der Kirche, ἡ μήτηρ εἶναι εἰς (ἐν) τὴν ἐκκλησίαν.
 die Mutter kommt aus der Kirche, ἡ μήτηρ ἔρχεται ἀπὸ (ἐκ) τὴν ἐκκλησίαν.

2. Ὅταν ἐκφράζωμεν κίνησιν πρὸς μὴ κεκλεισμένον μέρος μεταχειριζόμεθα τὴν πρόθεσιν auf (ἐπὶ, εἰς) μετ' αἰτιατικῆς, ὅταν δὲ στάσιν ἐν μὴ κεκλεισμένῳ μέρει τὴν αὐτὴν πρόθεσιν μετὰ δοτικῆς. Τὴν ἐπιστροφὴν (ἐπάνοδον) ἐκ τοιοῦτου μέρους ἐκφράζομεν διὰ τῆς προθέσεως von (ἀπὸ) μετὰ δοτικῆς, οἷον:

der Vater geht auf den Markt, (auf die Post, auf die Jagd).
 ὁ πατὴρ ὑπάγει εἰς τὴν ἀγορὰν (εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, εἰς τὸ κυνήγιον).

der Vater ist auf dem Markte (auf der Post, auf der Jagd).

ὁ πατήρ εἶναι εἰς τὴν ἀγορὰν (εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, εἰς τὸ κυνήγιον).

der Vater kommt von dem (vom) Markte (von der Post, von der Jagd).

ὁ πατήρ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀγορὰν (ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον, ἀπὸ τὸ κυνήγιον).

3. Ὅταν ἐκφράζωμεν *κίνησιν* πρὸς πρόσωπον μεταχειρίζομεθα τὴν πρόθεσιν *zu*, (εἰς, πρὸς) μετὰ δοτικῆς, ὅταν δὲ *στάσιν* παρὰ προσώπῳ τὴν πρόθεσιν *bei* (παρὰ, εἰς) μετὰ δοτικῆς. Τὴν δ' ἐπ' ἀνόδοι ἀπὸ προσώπου ἐκφράζομεν διὰ τῆς προθέσεως *von* (ἀπὸ) μετὰ δοτικῆς, οἶον:

der Knabe geht zu seinem Lehrer.

ὁ παῖς ὑπάγει εἰς τοῦ διδασκάλου του (εἰς τὸν διδάσκαλόν του).

der Knabe ist bei seinem Lehrer.

ὁ παῖς εἶναι παρὰ τῷ (εἰς τὸν) διδασκάλῳ του.

der Knabe kommt von seinem Lehrer.

ὁ παῖς ἔρχεται ἀπὸ τοῦ (ἀπὸ τὸν) διδασκάλου του.

4. Πρὸς δὴλώσιν ἀπλῶς τῆς διευσθύνσεως πρὸς τινὰ θέσιν ἢ τόπον μεταχειρίζομεθα τὴν πρόθεσιν *nach* μετὰ δοτικῆς οἶον:

Ich gehe nach dem Garten, διευσθύνομαι πρὸς τὸν κήπον.

Mein Sohn geht nach dem Eintrachtplatz.

ὁ υἱός μου διευσθύνεται πρὸς τὴν πλατείαν τῆς Ὁμονοίας.

die Schüler sind nach der Akropolis gegangen.

οἱ μαθηταὶ διευσθύνθησαν πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν.

(Ἴδε καὶ §. 7. Β'. ἐδ. 6. τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν χωρῶν, πόλεων κτλ).

5. Διὰ τὴν ἐκφράσωμεν τέλος *κίνησιν* καὶ *στάσιν* πρὸς τὰ ἴδια ἡμῶν (ἤτοι εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν πατρίδα μας, ἢ τὸν τόπον, εἰς ὃν ἀνήκομεν κτλ) μεταχειρίζομεθα τὰς φράσεις: *nach Hause* (οἴκαδε) καὶ *zu Hause* (οἶκοι), οἶον:

Ich gehe nach Hause, ὑπάγω οἴκαδε

Ich bin zu Hause, εἶμαι οἶκοι.

In den Ferien gehe ich nach Hause.

Εἰς τὰς διακοπὰς πηγαίνω εἰς τὴν πατρίδα μου.

Ich bin in Athen zu Hause.

Κατοικῶ ἐν Ἀθήναις (εἶμαι ἀποκατεστημένος εἰς Ἀθήνας).

Wo sind Sie her zu Hause? Πόθεν εἴσθε, (ποία εἶναι ἡ πατρίς σας);

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀνωτέρω προθέσεων συναίρουσινται τινες

μετὰ τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, οἷον:

am	ἀντὶ an	dem	ins	ἀντὶ in	das
aus (an's)	» an	das	über	» über	das
auf (auf's)	» auf	das	unterm	» unter	dem
beim	» bei	dem	vom	» von	dem
durch	» durch	das	vors	» vor	das
für	» für	das	zum	» zu	dem
im	» in	dem	zur	» zu	der π. χ.:

am Tische, παρὰ τὴν τράπεζαν.

im Hause, ἐν τῇ οἰκίᾳ

ins Theater, εἰς τὸ θέατρον.

zum Beispiel, παραδείγματος χάριν

Ὀρομαστικὸν 12.

ausgegangen, Παθ. μετ. τοῦ: ausgehen ἐξέρ-	das Lob	ὁ ἔπαινος
der Befehl ἡ διαταγή	[χεσθαι der Markt	ἡ ἀγορὰ
der Berg τὸ ὄρος	der Pathe	ὁ ἀνάδοχος
die Deutschen οἱ Γερμανοί	der Pfarrer	ὁ ἐφημέριος
dankbar εὐγνώμων	[σθαι das Spielzeug	τὰ ἀθύρματα
gekommen, Παθ. μετ. τοῦ: kommen ἐρχε-	der Schemel	τὸ ὑπόβαθ.
getrunken, » » » trinken πίνειν	der Spaziergang	ὁ περίπατος
gekämpft, » » » kämpfen πολε-	die Vorschrift	ἡ ὁδηγία
der Hofgarten ὁ βασιλ. κήπος	[μεῖν die Wolke	ἡ νεφέλη
die Jugend ἡ νεότης		

Γύμνασμα 12.

1. Ich habe statt eines Buches ein Heft gekauft. Wir sind wegen des Regens nicht ausgegangen. Wann sind die Kinder aus der Schule gekommen? Mein Freund wohnt (κατοικεῖ) bei meinem Bruder. Mein Sohn spielt (παίζει) mit seinen Kameraden. Nach dem Winter kommt (ἐρχεται) der Frühling. Ich habe dieses nach Ihren Vorschriften gemacht. Mein Vater ist seit zwei Wochen krank. Ich habe dieses Geschenk von meinem Puthen bekommen. Mein Großvater spricht (ὁμιλεῖ) immer von seiner Jugend— die Universität zu Athen. Meine Kinder sind zu ihrem Onkel gegangen. Wer geht (βαίνει) durch den Hof? Diese Bücher habe ich für meinen Sohn gekauft. Ich bin dankbar gegen meine Eltern, und thue (πράττω) nichts ohne

ihren Willen—die Griechen haben einen Haß wider die Tyrannen. Wir sind um die Akropolis gegangen.

2. Diese Stadt liegt (κεῖται) an dem (am) Meere. Dieser Weg führt (φέρει) an das (ans) Meer. Ich gehe auf den Markt. Mein Sohn war heute auf dem Markte. Wir wohnen im Sommer auf dem Lande. Mein Nachbar geht alle Jahre auf das (aufs) Land. Mein Freund wohnt hier bei dem (beim) Pfarrer. Meine Kinder sind durch den Hof in den Garten gegangen—die Mädchen spielen im Garten—die Akademie steht (ἵσταται, κεῖται) neben der Universität und das Spital hinter dieser — die Mutter setzt sich (καθίζεται) neben ihren Sohn, und der Vater steht neben der Mutter — der Tisch steht zwischen den zwei Stühlen. Stellen Sie (θέσate) den Tisch zwischen die zwei Stühle—die Kinder gehen vor das (vors) Haus und spielen (παίζουσι) vor dem (vorm) Hause — der Hirt liegt unter dem (unterm) Baume und die Schafe laufen (τρέχουσι) unter den Baum.—Dieses Heft liegt unter meinen Büchern — der Himmel ist über der Erde — die Wolken ziehen (βαίνουσι) über die Erde. Meine Tochter geht zu der Tante ihrer Freundin. Mein Freund geht zu seinen Eltern. Mein Sohn kommt (έρχεται) von seinem Onkel. Ich reise (πορεύομαι) über Korinth und Nauplia nach Hause.

Θέμα 12.

1. Ὁ πατήρ μου μοι ἔδωκε βιβλίον ἀντὶ ἀθυρμάτων. Δὲν ἦλθον ἔνεκα ἀσθενείας. Ἡ μήτηρ μας ἦλθεν ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ἡ οἰκία μας εἶναι πλησίον τοῦ Θεάτρου. Ὁ ἀδελφός μου ἦλθε μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου μας. Τὰ τέκνα μου ὑπῆγον εἰς τὸν βασιλικὸν κῆπον. Δὲν σὲ εἶδον ἀπὸ τῆς δευτέρας. Ἐπιον ἐξ αὐτοῦ τοῦ οἴνου. Ἐλαβὼν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φίλον μου. Ὅμιλῶ περὶ τῆς γραμματικῆς μας. Ὁ φίλος μου ὑπῆγεν εἰς τοῦ (εἰς τὸν) ἀδελφοῦ του. Ὑπήγαμεν διὰ τοῦ δάσους. Τὰ ἐνδύματα ταῦτα εἶναι διὰ τὰ τέκνα μου. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁμιλεῖ (ἱπρίχτ) κατ' ἐμοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Γάλλων. Δὲν πράττω (thue) τοῦτο ἄνευ τῆς διαταγῆς σας. Αἱ οἰκίαι περὶ τὸν κῆπον εἶναι μικραί.

2. Τὸ μέγαρον τοῦ πατρός μου κεῖται παρὰ τὴν λίμνην. Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἐπὶ τοῦ ὄρους. Οἱ φίλοι μου ὑπῆγον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὰ τέκνα μας παίζουσιν εἰς τὴν αὐλήν. Κατοικοῦμεν (wīu) (wohnen) πλησίον τοῦ Θεάτρου. Δένδρον ἵσταται πρὸ τῆς οἰκίας μου. Ἡ γαλῆ τρέχει (läuft) κατόπι τῶν ποντικῶν. Ὁ μαθητὴς

καθίζει πλησίον τοῦ διδασκάλου. Οἱ ἀστέρες εἶναι ὑπεράνω τῶν νεφελῶν. Τὰ πτηνὰ διέρχονται (ziehen) ὑπεράνω τῶν δένδρων. Θές (setze) τὸ σκαμνίον τοῦτο ὑπὸ τὴν κλίνην. Τὰ μέταλλα εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν. Αἱ ὁδοὶ (die Gassen) τῶν πόλεων εἶναι μεταξὺ οἰκιῶν. Ἦμην σήμερον παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Ἀνάβα (steige) ἐπὶ τῆς στέγης. Ὁ υἱός μου ἔλαβε (hat... bekommen) σήμερον ἔπαινον ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ὑπῆγομεν χθές εἰς τὸ θέατρον καὶ ἐκείθεν (und von dort) εἰς τὸν ζῦθον. Ὑπῆγες υἱέ μου εἰς τῆς (εἰς τὴν) ἀδελφῆς; Μάλιστα, ἔρχομαι (ich komme) ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν καὶ ἀπὸ τὸν περίπατον ἔρχομαι δὲ (auch) ἐκ τοῦ κήπου τοῦ ἀνακτόρου. Ὁ φίλος μου ἦλθε διὰ τῶν Θηβῶν (Theben). Πότε ὑπάγετε οἰκαδε; Εἶναι ὁ πατήρ σας οἶκοι;

§. 7.

Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Κύρια ὀνόματα (Eigennamen) λέγονται τὰ οὐσιαστικά, δι' ὧν ἐκφράζομεν τὰ ὀνόματα ἐνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, χώρας, πόλεως κτλ. οἶον:

Sohrates, Σωκράτης. Griechenland, Ἑλλάς. Athen, Ἀθῆναι.

Α') Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν προσώπων.

Ἡ κλίσις τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν προσώπων εἶναι διττῇ, ἥτοι ἢ κλίνονται ταῦτα μετὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ τότε μένουσιν ἄτρεπτα εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις, ἢ κλίνονται ἄνευ ἄρθρου, καὶ τότε προσλαμβάνουσιν εἰς μόνην τὴν γενικὴν: εἰ, τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς μενούσης ἀτρέπτου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἶον:

Ὄνομα.	Georg	ὁ Γεώργιος	Wilhelm	ὁ Βίλχελμ
Γεν.	des Georg		Wilhelms	
Δοτ.	dem Georg		Wilhelm	
Αἰτ.	den Georg		Wilhelm	

Τὴν κλίσιν τῶν κυρίων ὀνομάτων διέπουσιν οἱ ἐξῆς κανόνες:

1. Ἡ ὀνομοστικὴ μένει πάντοτε ἀναρθρος, οἶον:

Peter	ὁ Πέτρος	Sappho	ἡ Σαπφώ
Konstantin	ὁ Κωνσταντῖνος	Marie	ἡ Μαρία
Ludwig	ὁ Λουδοβίκος		

2. Όταν ὁμοῦς τὸ κύριον ὄνομα συνοδεύηται ὑπὸ ἐπιθέτου προσλαμβάνει εἰς τε τὴν ὀνομαστικὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πτώσεις τὸ ἄρθρον, π. χ.

der fleißige Georg, ὁ ἐπιμελής Γεώργιος.	die junge Marie, ἡ νέα Μαρία.
des fleißigen Georg	der jungen Marie
dem fleißigen Georg	der jungen Marie
den fleißigen Georg	die junge Marie

3. Τὰ εἰς σύμφωνον συριστικὸν (f, ff, sch, x, z καὶ th) λήγοντα δὲν προσλαμβάνουσιν εἰς τὴν γενικὴν: s, ἀλλὰ κλίνονται μετὰ τοῦ ἄρθρου: des, π. χ.

der Schüler des Sokrates	ὁ μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.
der Sohn des Augustus	ὁ υἱὸς τοῦ Αὐγούστου.

4. Πρὸς σχηματισμὸν τῆς γενικῆς τῶν ἰδίως γερμανικῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς συριστικὸν σύμφωνον ὡς ἀνωτέρω, εἶναι ἐν χρήσει ἕτερος τύπος, καθ' ὃν ἡ γενικὴ προσλαμβάνει τὴν κατάληξιν: es, ἄνευ ἄρθρου: π. χ.

Ὄνομ. Thiersch	Boß,	Franz
Γεν. Thierschens	Boßens,	Franzens
die Söhne Thierschens	οἱ υἱοὶ τοῦ Θεϊρσίου	

Τὸν τύπον τοῦτον ἔχουσιν ἰδίως καὶ τὰ εἰς: e, λήγοντα θηλυκά, ἅτινα προσλαμβάνουσιν εἰς μὲν τὴν γενικὴν: es, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν: en. Δύνανται ὁμοῦς ταῦτα νὰ προσλάβωσιν εἰς τε τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ τὸ ἄρθρον, ἄνευ τῶν καταλήξεων τούτων, ὡς καὶ μόνον: s, μετ' ἀποστρόφου εἰς τὴν γενικὴν: π. χ.

Ὄνομ. Luise ἡ Λουίζα	Sophie, ἡ Σοφία
Γεν. Luise's ἡ der Luise, ἡ Luise's	Sophie's, ἡ der Sophie, ἡ Sophie's
Δοτ. Luise ἡ der Luise	Sophieen, ἡ der Sophie
Αἰτ. Luise ἡ die Luise	Sophie, ἡ die Sophie

Ὅμοιως κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς:

Amalie ἡ Ἀμαλία	Polyxene ἡ Πολυξένη
Aspasie ἡ Ἀσπασία	Helene, ἡ Ἑλένη
Katharine ἡ Αἰκατερίνη	Therese ἡ Θηρεσία
Julie ἡ Ἰουλίη	

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διατηρεῖ τὴν λατινικὴν κλίσιν, οἷον :

Ὄνομ.	Iesus Christus	Δοτ.	Iesu Christo
Γεν.	Iesu Christi	Αἰτ.	Iesum Christum

5. Τιθεμένης τῆς γενικῆς τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν προσώπων πρὸ τοῦ προσηγορικοῦ οὐσιαστικοῦ ἀποβάλλει τοῦτο τὸ ἄρθρον ὅπερ συμβαίνει καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ γενικὴ προτάσσεται ἄλλου οὐσιαστικοῦ, π. χ.:

Georgs Bücher, (ἀντὶ die Bücher Georgs) τὰ βιβλία τοῦ Γεωργίου.

Polyxenus und Sappho's Handschube, τὰ χειρόκτια τῆς Πολυξένης καὶ Σαπφούς.

Konstantins Vater, ὁ πατὴρ τοῦ Κωνσταντίνου.

Meines Bruders Garten (ἀντὶ: der Garten meines Bruders), ὁ κήπος τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Des Vaters Bücher, τὰ βιβλία τοῦ πατρός.

6. Ὅταν ἔπονται δύο ἢ πλείονα κύρια ὀνόματα, τὸ 3 τῆς γενικῆς προσλαμβάνει μόνον τὸ τελευταῖον, π. χ.:

Friedrich Schillers Werke, Φρειδερίκου Σίλλερ τὰ ἅπαντα.

Wilhelm Meisters Lehrjahre, τὰ ἔτη τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Βίλχελμ Μάστερ.

die Krönung Franz Josephs, ἡ στέψις τοῦ Φραγγίσκου Ἰωσήφ.

7. Ἐνταῦθα τῶν κυρίων ὀνομάτων λαμβάνουσιν ἐνίοτε καὶ τὴν κατὰ λέξιν τοῦ ὑποκοριστικοῦ sein, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν τοῦ sein, π. χ.:

Albertchen, ὁ μικρὸς Ἀλβέρτος. Gottchen, ἡ μικρὰ Καρλόττα.

Fritzchen, » Φρειδερίκος. Luischen, » Λουίζα.

Karlchen, » Κάρολος. Marielchen, » Μαρία.

8. Ὅταν τοῦ κυρίου ὀνόματος προηγῇται προσηγορικὸν οὐσιαστικόν, οἷον:

Herr, Κύριος. Frau, Κυρία, δέσποινα. Fräulein, δεσποινίς.

ἢ τίτλος, ὥς :

der König, ὁ Βασιλεὺς.

der Doktor, ὁ Διδάκτωρ.

der Professor, ὁ Καθηγητής.

der General, ὁ στρατηγός κτλ.

κλίνεται μόνον τὸ προσηγορικὸν οὐσιαστικόν, τοῦ κυρίου ὀνόμα-
τος μένοντος ἀκλίτου, π. χ.:

Ὄνομ.	der *)	Herr	Weber	ὁ Κύριος Βέβερ
Γεν.	des	Herrn	Weber	κτλ.
Δοτ.	dem	Herrn	Weber	»
Αἰτ.	den	Herrn	Weber	»

die Frau *)	(Fräulein)	Fischer,	ἡ δέσποινα, δεσποινίς, Φίςχερ.
der	»	»	κτλ. κτλ. κτλ.
der	»	»	» » »
die	»	»	» » »

der Garten des Herrn Schubert, ὁ κήπος τοῦ Κυρίου Σούμπερτ.

die Regierung des Kaisers Joseph, ἡ βασιλεία τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσήφ.

ΣΗΜ. Παραλειπομένου δὲ τοῦ ἄρθρου κλίνεται μόνον τὸ κύριον ὄνομα,
τὸ δὲ προσηγορικὸν μένει ἀκλίτον· π. χ.:

Kaiser Joseph's Regierung, ἡ βασιλεία τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσήφ.

Professor Liebig's Erfindungen, αἱ ἐφευρέσεις τοῦ Καθηγητοῦ Λίβικ.

Doktor Huseland's Gesundheitslehre, ἡ ὑγιεινὴ τοῦ διδάκτ. Χούφελανδ.

9. Ὅταν τοῦ κυρίου ὀνόματος ἔπεται ἐπίθετον, ἡ ἀριθμητικὸν
τακτικόν, τότε ταῦτα μὲν κλίνονται, τὸ δὲ κύριον ὄνομα λαμβά-
νει εἰς τὴν γενικὴν β π. χ.

Ὄνομ.	Dtto	der	Erste	Ὁθων ὁ πρῶτος;
Γεν.	Dtto's	des	Ersten	κτλ.
Δοτ.	Dtto	dem	Ersten	»
Αἰτ.	Dtto	den	Ersten	»

Ὄνομ.	Alexander	der	Große,	Ἀλέξανδρος ὁ μέγας
Γεν.	Alexander's	des	Großen	κτλ. κτλ.
Δοτ.	Alexander	dem	Großen	» »
Αἰτ.	Alexander	den	Großen	» »

10. Τὰ κύρια ὀνόματα δύνανται νὰ σχηματίσωσι καὶ πληθυν-
τικὸν ἀριθμὸν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιστάσει σχηματίζουσι ταῦτα τὸν
πληθυντικὸν ὡς καὶ τὰ προσηγορικὰ ὀνόματα, τὰ ἔχοντα τὰς αὐ-
τὰς πρὸς τὰ κύρια καταλήξεις, οἷον:

Schiller, die Schiller; Boß, die Boße,
Katharine, die Katharinen.

*) Εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἐνικοῦ παραλείπεται συνήθως τὸ ἄρθρον.

Τὰ δὲ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ ὀνόματα λαμβάνουσι δια-
φόρους καταλήξεις, οἷον: τὰ λήγοντα εἰς ο καὶ οη, τὰς κατα-
λήξεις ne ἢ nen, οἷον:

Plato, die Platone (n)

Nero, die Neronen.

Ἄλλα πάλιν ὧς :

Cäsar, die Cäsaren. Gracchus, die Gracchen. Fabius, die Fabier. κτλ.

Παρατηρητέον ὅμως ὅτι εἰς τὴν κλίσιν τῶν κυρίων ὀνομάτων δέον
να λαμβάνηται ἐν γένει ὕπ' ὅψιν ἡ εὐφωνία.

Ὅρομαστικὸν 13.

gelesen, παθ. μετ. τοῦ lesen ἀναγινώσκειν. das Porträt, ἡ εἰκὼν. [χον.
gegangen „ „ „ gehen μεταβαίνειν ὁ- der Regenschirm, τὸ ἀλεξιβρο-
der Krieg, ὁ πόλεμος. [πάγειν. der Sonnenschirm, τὸ ἀλεξιήλιον
der Philosoph, ὁ φιλόσοφος. der Sturz, ἡ πτώσις.

Γύμνασμα 13.

1. Die Bücher Georg's. Johann's Stoll. Kennen Sie (γινώσκετε).
Friedrich Schillers Werke? Aspasia's Mutter ist nicht hier und Mariens
Vater ist krank. Euripides, Aeschylus und Aristophanes waren Dichter.
Mein Sohn heißt (ὀνομάζεται) Andreas und meine Tochter heißt Amalie.

2. Nach dem Sturze König Otto's (des Königs Otto). Das Leben Na-
poleons des Dritten (τοῦ τρίτου). Ich habe das Porträt des Herrn Thiersch
und der Frau Weber gesehen. Rufen Sie (καλέσατε) Karl. Dieses Buch
gehört (ἀνήκει) (dem) Friedrich. Ich habe Johann und Marie gesehen.
Wo ist Franzens Hut und Mariens Sonnenschirm? Ich habe einen Brief
von Robert und ein Buch von Agnes erhalten.

Θέμα 12.

1. Ποῦ εἶναι ὁ Ἰωάννης; Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Γεώργιος ἐξῆλθον.
Ἡ Ἀσπασία εἶναι ἀσθενής. Ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων εἶναι φι-
λόσοφοι. Πῶς ὀνομάζονται (heißen) τὰ τέκνα σου; Ὁ υἱός μου
ὀνομάζεται Φρειδερίκος, ἡ δὲ (und) θυγάτηρ μου Μαρία. Ὁ ἀδελ-
φός τῆς Λουίζης εἶναι φίλος μου. Οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνος καὶ τοῦ
Λυκούργου. Ἀνεγνώσατε τὰ ποιήματα τοῦ Σχίλλερ καὶ τοῦ Γκέτε
(Gothe); Ὁ μικρὸς Κωνσταντῖνος μου (ὁποκοριστικὸν) εἶνα

ἀσθενής. Δότε (Geben Sie) τῇ Πολυξένῃ τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ τῇ Ἀλεξάνδρᾳ τοῦτο τὸ τετράδιον.

2. Ὀμιλοῦμεν (Wir sprechen) περὶ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Πέτρου, ἐπίσης (auch) περὶ τῆς Λουίζης καὶ Λόττης Ὁ κύριος Μυλωνόπουλος καὶ ἡ θυγάτηρ του Χαρίκλεια μετέβησαν εἰς τὴν ἐξοχὴν. Οἱ ἀνεψιοὶ Ναπολέοντος τοῦ μεγάλου. Οἱ πόλεμοι Φρειδερίκου τοῦ δευτέρου (des Zweiten) ἢ (oder) τοῦ μεγάλου. Εἶδατε τὸν κῆπον τῆς κυρίας Ἀλεξιάδου; Ποῦ εἶναι τὸ ἀλεξήλιον τῆς δεσποινίδος Ἑλένης καὶ τὸ ἀλεξιβρόχιον τῆς δεσποίνης Τράπα; Γνωρίζεις (Kennst du) τὴν ἀδελφὴν τοῦ στρατηγοῦ Μόλτκε; Ὅλοι οἱ τύραννοι δὲν ἦσαν Νέρονες.

B') Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν χωρῶν, πόλεων, νήσων κτλ.

1. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων καὶ νήσων εἰσὶν ὅπως ἑναρθρα εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, π. χ.:

Griechenland	ἡ Ἑλλάς	Paris	τὰ Παρίσια
Deutschland	ἡ Γερμανία	Rom	ἡ Ῥώμη
England	ἡ Ἀγγλία	Sizilien	ἡ Σικελία
Rußland	ἡ Ῥωσσία	Elba	ἡ Ἑλβα
Frankreich	ἡ Γαλλία	Korsika	ἡ Κέρκυρα
Italien	ἡ Ἰταλία	Sibada	ἡ Ἰθάκη
Athen	αἱ Ἀθῆναι	Gubba	ἡ Εὔβοια
Berlin	τὸ Βερολῖνον	Syra	ἡ Σύρος
London	τὸ Λονδῖνον	Delos	ἡ Δήλος
Petersburg	ἡ Πετροῦπολις	Myros	ἡ Νάξος

Ἐξαιρέσεις:

Ὅσα ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου εἰσὶν ἑναρθρα καὶ κλίνονται ὡς προσηγορικά. Εἰσὶ δὲ ταῦτα.

α') Γένους Ἀρσεικοῦ, τὰ ἐκ τοῦ Gau, Νομὸς σύνθετα, ὡς:

der Rheingau

der Weisgau

προσέτι δὲ καὶ τὰ:

der Peloponnes ἡ Πελοπόννησος

der Chersones ἡ Χερσόνησος

β') Γένους θηλυκοῦ, τὰ εἰς εἰ καὶ αἱ, λήγοντα, οἶον:

die Türkei ἡ Τουρκία. die Wallachei ἡ Βλαχία. die Moldau ἡ Μολδαβία.
προσέτι δὲ καὶ τὰ:

die Schweiz ἡ Ἑλβετία die Krimm ἡ Κριμαία
die Pfalz τὸ Παλατινάτον

καὶ πολλὰ ἄλλα ὀνόματα Ἑπαρχιῶν.

γ') Γένους οὐδετέρου, ἑναρθρον, εἶναι τό:

das Eisatz ἡ Ἑλσατία

2. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων, νήσων κτλ. προσλαμβάνου-
σιν εἰς τὴν γενικὴν β, ἂν δὲν λήγωσιν εἰς σύμφωνον συρι-
στικόν, π. χ:

die Gebirge Deutschlands	τὰ ὄρη τῆς Γερμανίας.
der Himmel Griechenlands	ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος.
die Straßen Athens	αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν.
die Wälder Subbas,	τὰ δάση τῆς Εὐβοίας.
London ist die Hauptstadt	τὸ Λονδῆνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα
[Englands,	[τῆς Ἀγγλίας.

3. Ἄν ὅμως λήγωσιν εἰς σύμφωνον συριστικόν, δὲν προσλαμ-
βάνουσιν β ἀλλὰ μεταχειριζόμεθα τότε τὴν πρόθεσιν von ἢ προσ-
θέτομεν τὰς προσηγορικὰς λέξεις: Stadt, πόλις — Dorf, χω-
ρίον κτλ. π. χ:

der Hafen von Patras (ἡ der Hafen der Stadt Patras)
Ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν (ἢ ὁ λιμὴν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν).

ΣΗΜ. Τὴν πρόθεσιν von δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ εἰς ἅπαντα
τὰ ἄλλα ὀνόματα τῶν χωρῶν ἢ πόλεων, π. χ:

die Universitäten von Deutschland (ἀντι: Deutschlands Universitäten)
τὰ πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας.

die Straßen von Athen (ἀντι: Athens Straßen),
αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν.

4. Ὅταν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων, νήσων καὶ
μηνῶν χρησιμεύωσιν ὡς ἐπίθετον τοῦ πρὸ αὐτῶν προσηγορικοῦ,
δὲν μεταχειριζόμεθα εἰς τὴν γερμανικὴν τὸ ἄρθρον, τοῦ, ἡ τῆς,
ἢ τῶν· π. χ:

das Königreich Griechenland,	τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.
die Stadt Athen,	ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν.
das Dorf Kephissia,	τὸ χωρίον Κηφισσίας.
die Insel Korfu	ἡ νῆσος Κέρκυρα.
der Monat Januar,	ὁ μῆν Ἰανουάριος.

5. Ἡ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ μένουσιν ἀμετάβλητοι π. χ.:

Wir leben in Griechenland, ζῶμεν ἐν Ἑλλάδι.

Kennt Sie Athen? γνωρίζετε τὰς Ἀθήνας;

6. Προκειμένου νὰ ἐκφράσωμεν διεύθυνσιν (κίνησιν), πρὸς χωρὶαν, πόλιν, νῆσον κτλ. καὶ ἐν γένει πρὸς τι μέρος, μεταχειρίζομεθα εἰς τὴν Γερμανικὴν τὴν πρόθεσιν *nach* οἶον:

Ich gehe nach Deutschland, nach Paris, nach Korfu.

Ἐπάγω εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τοὺς Παρισίους, εἰς τὴν Κέρκυραν.

Εἰς δὲ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν μεταχειρίζομεθα τὴν πρόθεσιν *in* μετ' αἰτιατικῆς ἢ καὶ τὴν πρόθεσιν *nach* μετὰ δοτικῆς οἶον:

Ich gehe in die Türkei	} ὑπάγω εἰς τὴν Τουρκίαν
Ich gehe nach der Türkei	

Προκειμένου δὲ νὰ ἐκφράσωμεν διαμονὴν (στάσιν), μεταχειρίζομεθα τὰς πρόθεσεις *in* καὶ *zu* μετὰ δοτικῆς οἶον:

Ich wohne in Griechenland, κατοικῶ ἐν Ἑλλάδι

Der König ist in Nauplia, ὁ βασιλεὺς εἶναι εἰς τὸ Ναύπλιον

Ich war in der Schweiz, ἦμην εἰς τὴν Ἑλβετίαν

Die Universität zu Athen, τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον

Προκειμένου δὲ νὰ ἐκφράσωμεν ἐπάνοδον μεταχειρίζομεθα τὴν πρόθεσιν *von* ἀναφορικῶς εἰς χώρας, τὴν πρόθεσιν δὲ *von*, ἀναφορικῶς εἰς πόλεις καὶ νήσους οἶον:

Mein Bruder ist aus Deutschland und aus der Schweiz gekommen,

Ὁ ἀδελφός μου ἦλθεν ἐκ Γερμανίας καὶ Ἑλβετίας.

Der König ist von Korfu und (von) Patras zurückgekehrt,

Ὁ βασιλεὺς ἐπανῆλθεν ἐκ Κερκύρας καὶ Πατρῶν.

7. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων (τῶν κατοίκων χώρας), τῶν σχηματιζομένων ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ὀνόματα τὰ σχηματιζόμενα ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων,

λήγουσιν εἰς εἰ, καὶ κλίνονται ἐπομένως ἐνάρθως κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν, οἷον:

der Europäer	ὁ Εὐρωπαῖος	der Italiener	ὁ Ἰταλὸς
der Amerikaner	ὁ Ἀμερικανὸς	der Oesterreicher	ὁ Αὐστριακὸς
der Afrikaner	ὁ Ἀφρικανὸς	der Schweizer	ὁ Ἑλβετὸς
der Engländer	ὁ Ἀγγλος	der Pariser	ὁ Παρισινὸς
der Holländer	ὁ Ὀλλανδὸς	der Römer	ὁ Ῥωμαῖος
der Spanier	ὁ Ἰσπανὸς	der Athener	ὁ Ἀθηναῖος

8. Τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων λήγουσιν εἰς ε καὶ κλίνονται ἐπομένως κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν, οἷον:

der Grieche	ὁ Ἑλλην	der Russe	ὁ Ῥώσσος
der Deutsche	ὁ Γερμανὸς	der Pole	ὁ Πολωνὸς
der Preusse	ὁ Πρωσσος	der Türke	ὁ Τοῦρκος
der Franzose	ὁ Γάλλος	der Portugiese	ὁ Πορτογάλλος
der Schwede	ὁ Σουηδὸς	der Chinesse	ὁ Κινέζος
der Däne	ὁ Δανὸς		

Ἐξαιρετικῶς σχηματίζεται ἐκ τοῦ: Asien, ἡ Ἀσία, τὸ ὄνομα τοῦ κατοίκου: Asiat, ὁ Ἀσιανός. Γεν. des Asiaten.

ΣΗΜ. Τὰ θηλυκὰ τῶν ὑπὸ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια 7 καὶ 8 ἀναφερομένων ὀνομάτων σχηματίζονται διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὴν ῥίζαν αὐτῶν τῆς καταλήξεως in, π. χ.:

die Griechin	ἡ Ἑλληνίς	die Spanierin	ἡ Ἰσπανίς
die Russin	ἡ Ῥωσσίς	die Engländerin	ἡ Ἀγγλίς
die Schweizerin	ἡ Ἑλβετίς	die Römerin	ἡ Ῥωμαία
die Französin	ἡ Γαλλίς	die Athenerin	ἡ Ἀθηναία

Ἐξαιρεῖται μόνον:

die Deutsche ἡ Γερμανίς

τῆς λέξεως "Deutsch", οὗσης πραγματικοῦ ἐπιθέτου.

9. Τὰ ἐκ κυρίων ὀνομάτων τῶν χωρῶν παράγωγα ἐπιρρήματα (ἐπίθετα) λήγουσιν εἰς ισχ, ἐξ ὧν ἄλλα μὲν τρέπουσι τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των, ἄλλα δὲ δὲν τρέπουσιν αὐτὸ, οἷον:

afrikanisch	ἀφρικανικὸς—κῶς	englisch	ἀγγλικὸς—κῶς
amerikanisch	ἀμερικανικὸς »	fränkisch	φραγκικὸς »
asiatisch	ἄσιατικὸς »	französisch	γαλλικὸς »
chinesisch	κινεζικὸς »	griechisch	ἐλληνικὸς »
europäisch	εὐρωπαϊκὸς »	holländisch	ὀλλανδικὸς »

italienisch	ιταλικός—κώς	fächfisch	σαξωνικός—κώς
jüdisch	ιουδαϊκός »	schweizerisch	ελβετικός »
russisch	ρωσσικός »	türkisch	τουρκικός »

Ἐξαιρεῖται τὸ:

deutsch γερμανός

40. Τὰ ἐξ ὀνομάτων τῶν πόλεων παράγωγα ἐπίθετα λήγουσιν εἰς ει καὶ εἰσὶν ἀμετάβλητα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις· γράφονται δὲ διὰ γράμματος κεφαλαίου, οἷον:

das Athener Fest ἡ Ἀθηναϊκὴ τελετὴ des Athener Festes κτλ.
Πληθ. die Athener Feste.

die Berliner Zeitungen αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου (αἱ Βερολίναι ἐφημερίδες).

41. Τὰ ὀνόματα τῶν ποταμῶν, λιμνῶν, ὀρέων, μὴνῶν καὶ ἡμερῶν προσλαμβάνουσι τὸ ἄρθρον, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ κλίνονται ὡς τὰ προσηγορικὰ ὀνόματα, κατὰ τὴν οἰκείαν τῶν κλίσιν, π. χ.:

Ὄνομ.	der Rhein	ὁ Ῥήνος
Γεν.	des Rheines	»
Δοτ.	dem Rheine	»
Αἰτ.	den Rhein	»

die Donau	ὁ Δούναβις	der Olymp	ὁ Ὀλυμπος
die Kopais	ἡ Κωπαῖς	der Barnas	ὁ Παρνασσός
die Alpen	αἱ Ἀλπεις	der Januar	ὁ Ἰανουάριος
die Pyrenäen	τὰ Πυρηναῖα ὄρη	der Sonntag	ἡ Κυριακὴ
die Karpathen	τὰ Καρπάθια »		

Οὕτω λέγομεν π. χ.:

im Mai, τὸν Μάιον ἢ im Monate Mai, ἐν μηνὶ Μαΐφ.

Αἱ κυριώτεραι χῶραι εἰσὶν αἱ ἐξ ἧς.

Aegypten	ἡ Αἴγυπτος	Frankreich	ἡ Γαλλία
Afrika	ἡ Ἀφρική	Griechenland	ἡ Ἑλλάς
Amerika	ἡ Ἀμερική	Holland	ἡ Ὀλλανδία
Asien	ἡ Ἀσία	Italien	ἡ Ἰταλία
Australien	ἡ Αὐστραλία	Oesterreich	ἡ Αὐστρία
Belgien	τὸ Βέλγιον	Preußen	ἡ Πρωσσία
China	ἡ Κίνα	Rußland	ἡ Ῥωσσία
Deutschland	ἡ Γερμανία	Spanien	ἡ Ἰσπανία
Europa	ἡ Εὐρώπη	die Schweiz	ἡ Ἑλβετία
England	ἡ Ἀγγλία	die Türkei	ἡ Τουρκία

Ὀρομαστικὸν 14.

der Αἰθελῶς	ὁ Ἀγελῶς	der Εἰμωσνερ	ὁ κἀτοικος
der Αἰφῆαῦς	ὁ Ἀλφειὸς	κἀτ	ψυχρὸς
der Αἰρμενιερ	ὁ Ἀρμένιος	ρεῖν	καθαρὸς
αἰγεκωμμεν, Παθ. μετ. τοῦ :	αἰγεκωμμεν,	μειν	ὀλιγος
der Εἰροταῦς	ὁ Εὐρώτας	μωμῖν?	ποῦ;

Γύμνασμα 14.

1. Griechenland hat wenige (ὀλίγους) Εἰμωσνερ. Die Berge der Schweiz sind hoch. Kennen Sie die Staaten Deutschlands? die Gegend Athens (ἢ von Athen) ist schön. Mein Bruder war in der Türkei. Mein Vater war nicht in Rußland, aber er war in der Wallachei. Kennen Sie München? Nein, ich war noch nicht in Bayern (Βαυαρία). Im Elßaß spricht man (ὁμιλοῦσι) deutsch.

2. Wohin geht (ὁπάγει) dieser Mann? Er geht nach Frankreich? er ist ein Franzose. Mein Bruder geht nach Berlin. Otto der Erste (ὁ πρῶτος) war König von Griechenland. Haben Sie die Stadt Chalkis gesehen? Nein, aber ich habe die Stadt Theben (Θῆβαι) gesehen. Der Monat Januar ist kalt. Der Rhein und die Donau sind Flüsse Deutschlands. Der König ist im Oktober angekommen. Nach dem Sonntag kommt der Montag. Athen ist die Hauptstadt Griechenlands (ἢ von Griechenland). Mein Sohn spricht (ὁμιλεῖ) französisch und deutsch.

Θέμα 14.

1. Ἡ Ἀσία εἶναι μεγάλη. Γνωρίζω (ich kenne) τὴν Γερμανίαν. Ἡ Ἑλβετία ἔχει πολλὰς λίμνας. Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν Ἀθηναίων εἶναι ὡραῖαι. Ὁ Ἀγελῶς, ὁ Ἀλφειὸς καὶ ὁ Εὐρώτας εἶναι ποταμοὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῇ Τουρκίᾳ κατοικοῦσι (μωμνεν) Τοῦρκοι, Ἑλληνες, Ἀρμένιοι, Γερμανοὶ, Γάλλοι, Ἀγγλοὶ καὶ Ἰταλοὶ. Οἱ Γερμανοὶ ἔλαβον πάλιν τὴν Ἀλσατίαν.

2. Τὸ ὕδωρ τοῦ Ῥήνου εἶναι πολὺ καθαρόν. Τὸ Βερολῖνον εἶναι ἡ ἔδρα (die Residenz) τοῦ Γερμανοῦ (des Deutschen) Αὐτοκράτορος. Ὁ ἀδελφός μου ἔρχεται ἐκ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας, ὁπάγει δὲ (und geht) εἰς τὴν Βενετίαν (Venedig) καὶ Ῥώμην. Ὑπάγεις καὶ σὺ (gehst du auch) εἰς τὴν Ἑλβετίαν καὶ

Γαλλίαν; Ὁ θεὸς μου εἶναι εἰς τὰς Θάβας καὶ ὁ ἐξάδελφός μου κατοικεῖ (wohnt) ἐν Παρισίοις. Ὁ Μάιος εἶναι ὥρατος. Ἡ ἀδελφή μου ἀφίκετο τὸν Μάρτιον μῆνα. Ὁ Γερμανὸς οὗτος ὁμιλεῖ Ἑλληνικὰ καὶ ἐγὼ ὁμιλῶ (und ich spreche) γερμανικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐπιθέτου (Von dem Eigenschaftsworte).

Ἐπίθετα ὀνομάζονται αἱ λέξεις, δι' ὧν ἐκφράζομεν τὸ ποίας λογῆς εἶναι τὰ οὐσιαστικά, οἷον :

der tugendhafte Mensch,	ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος.
der böse Johann,	ὁ κακὸς Ἰωάννης.
die gute Frau,	ἡ καλὴ γυνή.
das unartige Kind,	τὸ ἄτακτον παιδίον.

§. 1.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν ἐπιθέτων.

1. Τὰ ἐπίθετα σχηματίζονται ἐκ τῶν ἐπιρρήμάτων καὶ τῶν μετοχῶν.

2. Τὰ ἐπίθετα εἶναι ἢ πρωτότυπα, οἷον :

gut, ἀγαθός, καλός.	schlecht, φαῦλος, κακός.
schön, ὡραῖος.	jung, νέος, κτλ.

ἢ παράγωγα, σχηματιζόμενα διὰ καταλληκτικῶν συλλαβῶν.

Τοιαῦται δὲ καταλληκτικαὶ συλλαβαὶ εἰσὶν αἱ ἑξῆς :

bar: fühlbar, ἐπαίσθητός.	ig: wichtig, σπουδαῖος.
kostbar, πολύτιμος.	vorsichtig, προνοητικός.
en: irden, γήινος, πῆλινος.	isch: kindisch, παιδαριώδης.
wollen, μάλλινος.	tüchtig, πανουργός.
ern: kupfern, χάλκινος.	lich: schädlich, ἐπιβλαβής.
steinern, λίθινος, πέτρινος.	gänzlich, ὁλοσχερής, τέλειος.
haft: fehlerhaft, πλημμελής.	los: sprachlos, ἄφωνος.
dauerhaft, διαρκής.	sinnlos, ἀναίσθητος.
icht: steinicht, πετρώδης.	sam: rathsam, χρήσιμος.
berglucht, βουνώδης.	arbeitfam, ἐργατικός.

Καταλήξεις σημαίνουσai πλησμονήν καὶ ἀξίαν :

reich: geistreich	πνευματώδης.	worth: beachtenswerth	ἀξιοπαρατήρη-
goldreich	πλούσιος χρυσοῦ.	ehrenwerth	ἐντιμος. [τος
voll: achtungsvoll	ἀξιολέβαστος.	würdig: achtungswürdig	ἀξιότιμος.
prachtvoll	μεγαλοπρεπής.	ehrwürdig	σεβάσμιος.

ΣΗΜ. α) Πρὸς μείζονα ἐνίσχυσιν τῆς ἐννοίας τῶν ἐπιθέτων ἐνοῦμεν ταύτας μετὰ οὐσιαστικοῦ ταῦτοσήμου π. χ. :

aschgrau	τεφρώδης, στακτερός.	schlischwarz	ἀνθρακομέλας.
eiskalt	παγετώδης.	purpurroth	πορφυρός, φοινικοῦς.
feuerroth	πυρρός, φλογώδης.	silberweiß	ἀργυρόχρους.
gallenbitter	χολώδης.	weissenblau	ιώδης.

β) Πρὸς σχηματισμὸν τῶν στερητικῶν ἐπιθέτων προτάσσεται εἰς τὴν ῥίζαν τῆς λέξεως τὸ μόριον un, π. χ. unrein, ἀκάθαρτος, βέδηλος. ungläubig, ἄπιστος. ungezogen, ἄτακτος.

3. Τὰ κατηγορούμενα εἶναι παρὰ Γερμανοῖς ἐπιρρήματα καὶ διὰ τοῦτο ἄκλιτα, οἷον :

der Vater ist alt	ὁ πατήρ εἶναι γέρων.
diese Stadt ist schön	ἡ πόλις αὕτη εἶναι ὡραία.
jenes Gebirge ist hoch	τὸ ὄρος ἐκεῖνο εἶναι ὑψηλόν.
die Väter sind alt	οἱ πατέρες εἶναι γέροντες.
diese Städte sind schön	αἱ πόλεις αὗται εἶναι ὡραῖαι.
jene Gebirge sind hoch	τὰ ὄρη ἐκεῖνα εἰσὶν ὑψηλά.

Ἐπίθετα δὲ εἶναι μόνον τὰ τροπικά, ἅτινα καὶ προτάσσονται τῶν ὀνομάτων, μεθ' ὧν συμφωνοῦσι κατὰ τε τὸ γένος, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν πτώσιν, οἷον :

der alte Vater	ὁ γέρων πατήρ.
die schöne Stadt	ἡ ὡραία πόλις.
das hohe Gebirge	τὸ ὑψηλὸν ὄρος.
die alten Väter	οἱ γέροντες πατέρες.
die schönen Städte	αἱ ὡραῖαι πόλεις.
die hohen Gebirge	τὰ ὑψηλὰ ὄρη.

4. Μεταχειριζόμενα, τό τε ἐπὶρρήμα καὶ ἡ μεταχῆ, ὡς ἐπίθετον προσλαμβάνουσι καταληκτικῶς e καὶ eis τὰ τρία γένη οἷον :

der alt-e Vater	ὁ γέρων πατήρ.
die schön-e Stadt	ἡ ὡραία πόλις.
das hoch-e Gebirge	τὸ ὑψηλὸν ὄρος.
der liebend-e Vater	ὁ ἀγαπῶν πατήρ.
die sorgend-e Mutter	ἡ φιλόστοργος μήτηρ.
das geliebt-e Kind	τὸ ἀγαπημένον παιδίον.

§. 2.

Περὶ κλίσεως τῶν ἐπιθέτων.

Τὰ ἐπίθετα ὡς τοιαῦτα, κλίνονται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους:

1. Μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.
2. Μετὰ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου καὶ
3. Ἄνευ ἄρθρου.

A' Τύπος.

Καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων, κλινομένων μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

	Ἑνικός			Πληθυντικός	
	ἄρσεν.	θηλ.	οὐδέτ.		
Ὄνομ.	ε	ε	ε	en	} διὰ τὰ τρία γένη
Γεν.	en	en	en	en	
Δοτ.	en	en	en	en	
Αἰτ.	en	ε	ε	en	

Παραδείγματα.

Ἀρσερικός.

	Ἑνικός			Πληθυντικός	
Ὄνομ.	der alte Vater	ὁ γέρον πατήρ		die alten Väter	
Γεν.	des alten Vaters	» »		der alten Väter	
Δοτ.	dem alten Vater	» »		den alten Vätern	
Αἰτ.	den alten Vater	» »		die alten Väter	

Θηλυκός.

	Ἑνικός			Πληθυντικός	
Ὄνομ.	die schöne Stadt	ἡ ὡραία πόλις		die schönen Städte	
Γεν.	der schönen Stadt	» »		der schönen Städte	
Δοτ.	der schönen Stadt	» »		den schönen Städten	
Αἰτ.	die schöne Stadt	» »		die schönen Städte	

Οὐδέτερον.

	Ἑνικός			Πληθυντικός	
Ὄνομ.	das hohe Gebirge	τὸ ὑψηλὸν ὄρος		die hohen Gebirge	
Γεν.	des hohen Gebirges	» »		der hohen Gebirge	
Δοτ.	dem hohen Gebirge	» »		den hohen Gebirgen	
Αἰτ.	das hohe Gebirge	» »		die hohen Gebirge.	

1. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικοῦ καὶ εἰς τὰ τρία γένη, καθὼς καὶ ἡ αἰτιατικὴ τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐ-

δετέρου λήγουσιν εἰς ε, αἱ δὲ λοιπαὶ πτώσεις τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ εἰς ει. Πρὸς δὲ, ὅτι τὸ ἐπίθετον δὲν τρέπει τὸ ριζικὸν φωνήεν του εἰς τὸν πληθυντικόν, καὶ τέλος ὅτι τὸ ὑπὸ τούτου προσδιοριζόμενον οὐσιαστικὸν κλίνεται κατὰ τὴν οἰκείαν του κλίσιν.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνεται τὸ ἐπίθετον καὶ ὅταν τὸ δριστικὸν ἄρθρον ἀναπληροῦται ὑπὸ τινος ἀντωνυμίας ἐχούσης τὰς καταλήξεις αὐτοῦ, οἷον:

dieser,	ε,	εἰς,	οὗτος, αὐτὰ, τοῦτο.
jener,	ε,	εἰς,	ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.
welcher,	ε,	εἰς?	τίς, τί;
jeder,	ε,	εἰς,	ἕκαστος, (πᾶς) ἑκάστη, ἕκαστον.
mancher,	ε,	εἰς,	ἔνιοι, πολλοί.
jeder,	ε,	εἰς,	ὁ τοιοῦτος.

π. χ:	Ἐνικός	dieser fleißige Knabe	οὗτος ὁ ἐπιμελής παῖς
		dieses fleißigen Knaben	κτλ.
Πληθ.		diese fleißigen Knaben	»
Ἐνικός		jene gute Frau	ἐκεῖνη ἡ καλὴ γυνή.
		jener guten Frau	κτλ.
Πληθ.		jene guten Frauen	»
Ἐνικός		manches artige Kind	κόσμιά τινα παιδιά.
		manches artigen Kindes	κτλ.
Πληθ.		manche artigen Kinder	»

Β'. Τύπος.

Καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων, κλινομένων μετὰ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.

	Ἐνικός	Πληθυντικός
	ἄρσεν. θηλυκ. οὐδέτ.	
Ὄνομ.	er	e
Γεν.	en	en
Δοτ.	en	en
Αἰτ.	en	e

Παραδείγματα.

Ἀρσενικός.

	Ἐνικός	Πληθυντικός
Ὄνομ.	ein guter Sohn	keine guten Söhne
Γεν.	eines guten Sohnes	keiner guten Söhne
Δοτ.	einem guten Sohne	keinen guten Söhnen
Αἰτ.	einen guten Sohn	keine guten Söhne

Θηλυκόν.

	Ἐνικὸς	Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	eine liebe Schwester	meine (Ihre) lieben Schwestern
Γεν.	einer lieben Schwester	meiner (Ihrer) lieben Schwestern
Δοτ.	einer lieben Schwester	meinen (Ihren) lieben Schwestern
Αἰτ.	eine liebe Schwester	meine (Ihre) lieben Schwestern

Οὐδέτερον.

	Ἐνικὸς	Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	ein schönes Haus	eure schönen Häuser
Γεν.	eines schönen Hauses	eurer schönen Häuser
Δοτ.	einem schönen Hause	eueren schönen Häusern
Αἰτ.	ein schönes Haus	eure schönen Häuser

Ὅταν προηγούνται τοῦ ἐπιθέτου τὰ ἀόριστα ἄρθρα: ein, eine, ein, kein, keine, kein, ἡ μία ἐκ τῶν ἀναπληρουσῶν ταῦτα κτητικῶν ἀντωνυμιῶν:

mein,	ἐμός	unser,	ἡμέτερος
dein,	σός	Guer }	ὁμέτερος, ἰδικός εας
sein,	ἰδικός του	Ihr }	
ihr,	ἰδικός της	ihr	ἰδικός των

τότε τὸ ἐπίθετον λαμβάνει εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἐνικοῦ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν τοῦ γένους τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ἥτοι διὰ μὲν τὸ ἀρσενικὸν r, διὰ δὲ τὸ οὐδέτερον s, καθόσον τὸ ἀόριστον ἄρθρον δὲν ἔχει κατάληξιν, οὔτε εἰς τὸ ἀρσενικόν, οὔτε εἰς τὸ οὐδέτερον. Ἐπομένως λέγομεν:

ein gut—e—r Vater	καλὸς πατήρ
ein gut—e—s Kind	καλὸν παιδίον

Τὸ θηλυκὸν κλίνεται εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ὡς καὶ μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Γ. Τύπος.

Καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων, κλινομένων ἄνευ ἄρθρου.

	Ἐνικὸς			Πληθυντικὸς	
	Ἄρσεν.	Θῆλ.	Οὐδέτ.		
Ὄνομ.	er	e	es	}	e
Γεν.	en	er	en		er
Δοτ.	em	er	em		en
Αἰτ.	en	e	es		e

Παραδείγματα.

Ἄρσενικόν.

	Ἑνικὸς		Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	alter Käse	παλαιὸς τυρὸς.	alte Käse
Γεν.	alten Käseß	» »	alter Käse
Δοτ.	altem Käse	» »	alten Käsen
Αἰτ.	alten Käse	» »	alte Käse

Θηλυκόν.

	Ἑνικὸς		Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	kräftige Arznei	ἰσχυρὸν φάρμακον.	kräftige Arzneien
Γεν.	kräftiger Arznei	» »	kräftiger Arzneien
Δοτ.	kräftiger Arznei	» »	kräftigen Arzneien
Αἰτ.	kräftige Arznei	» »	kräftige Arzneien

Οὐδέτερον

	Ἑνικὸς		Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	gutes Brod	καλὸς ἄρτος.	gute Brode
Γεν.	guten Brodesß	» »	guter Brode
Δοτ.	gutem Brode	» »	guten Broden
Αἰτ.	gutes Brod	» »	gute Brode

Ὅταν τοῦ ἐπιθέτου δὲν προηγῇται οὔτε ἄρθρον οὔτε ἀντωνυμία τις, ἀλλ' εἶναι τοῦτο μόνον, τότε λαμβάνει εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τὰς καταλήξεις τοῦ ἄρθρου, ἀντὶ δὲ τῆς καταλήξεως εἰς τῆς γενικῆς προσλαμβάνει αὕτη εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἄρσενικοῦ καὶ οὐδέτερου τὴν κατάληξιν ειη.

ΣΗΜ. Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τρεῖς τύπους κλίνονται τὰ ἐπίθετα καὶ ὅταν προηγῶνται τοῦ οὐσιαστικοῦ πλείονα τοῦ ἐνός· π. χ.:

- 1). der gute, alte, blinde Mann, ὁ καλὸς, γέρων, τυφλὸς ἀνὴρ.
des guten, alten, blinden Mannes » »
Πληθ. die guten, alten, blinden Männer » »
die junge, schöne Braut ἡ νέα, ὡραία νύμφη.
der jungen, schönen Braut » »
Πληθ. die jungen, schönen Bräute » »
das kostbare, edle Metall, τὸ πολυτίμον εὐγενὲς μέταλλον.
des kostbaren, edlen Metalles » »
Πληθ. die kostbaren, edlen Metalle » »

- 2). ein guter, alter, blinder Mann
eines guten, alten, blinden Mannes
Πληθ. keine guten, alten, blinden Männer.
eine junge, schöne Braut
einer jungen, schönen Braut
Πληθ. keine jungen, schönen Bräute.
ein kostbares, edles Metall
eines kostbaren, edlen Metalls
Πληθ. keine kostbaren, edlen Metalle.
3). alter wohlgeschmeckender Käse, παλαιός, ἄγευστος τυρός.
alten wohlgeschmeckenden Käses, κτλ. κτλ.
Πληθ. alte wohlgeschmeckende Käse, » »
Großes, schönes, weißes Papier, μέγας, ὠρατός, λευκός χάρτης.
Großen, schönen, weißen Papiers, κτλ. κτλ.
Πληθ. Große, schöne, weiße Papiere, » »

Παρατηρήσεις.

1). Τὰ εἰς εἰ λήγοντα ἐπιρρήματα, σχηματιζόμενα ἐπίθετα, ἀποβάλλουσι τὸ εἰ πρὸ τοῦ Ι π. χ: edel, εὐγενής.

Ὄνομ.	der edle ἢ ein edler Mann,	ὁ εὐγενής ἀνὴρ.
Γεν.	des edlen ἢ eines edlen Mannes,	» »
Δοτ.	dem edlen ἢ einem edlen Manne,	» »
Αἰτ.	den edlen ἢ einen edlen Mann,	» »

2). Τὰ εἰς εἰ καὶ εἰ λήγοντα ἐπιρρήματα, σχηματιζόμενα ἐπίθετα, δύνανται καὶ νὰ διατηρήσωσι καὶ ν' ἀποβάλωσι τὸ εἰ πρὸ τοῦ ι καὶ η π. χ:

die bittere ἢ bittere Mandel,	τὸ πικρὸν ἀμύγδαλον.
das offene ἢ offene Fenster,	τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον.

3). Τὸ ἦοψ, ὕψηλόν, εἶναι ἐπίρρημα καὶ κατηγορούμενον συγχρόνως. Τοῦτο δὲ μόνον, ὡς ἐπίθετον, μεταβάλλει τὸ ψ εἰς η π. χ:

der Thurm ist hoch,	ὁ πύργος εἶναι ὕψηλός.
der hohe Thurm,	ὁ ὕψηλός πύργος.
des hohen Thurmes	κτλ.

4). Τὸ ἐπίθετον, ὅταν χρησιμεύῃ ὡς οὐσιαστικόν, ὑπονοουμένου τοῦ πραγματικοῦ οὐσιαστικοῦ, κλίνεται κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτοῦ κλίσιν, π χ. λέγομεν:

der Gelehrte (δηλ: Mann) ὁ πεπαιδευμένος.
des Gelehrten, τοῦ πεπαιδευμένου κτλ.
Πληθ. die Gelehrten, οἱ πεπαιδευμένοι.

Μετὰ τοῦ ἀορίστου δὲ ἄρθρου λέγομεν:

ein Gelehrter, πεπαιδευμένος τις.
eines Gelehrten, κτλ.

Πληθ. Gelehrte, πεπαιδευμένοι.

Τοιαῦτα ἐπίθετα εἰσὶ:

der Bediente,	ὁ ὑπηρέτης.	ein Bedienter.
der Deutsche,	ὁ Γερμανός.	ein Deutscher.
der Fremde,	ὁ ξένος, ἄλλοδαπός.	ein Fremder.
der Gefangene,	ὁ αἰχμάλωτος.	ein Gefangener.
der Gesandte,	ὁ Πρέσβυς.	ein Gesandter.
der Reisende,	ὁ ὁδοιπόρος, περιηγητής.	ein Reisender.

Αἱ λέξεις αὗται εἰς τὸ θηλυκὸν λήγουσιν εἰς ε καὶ οὐχὶ εἰς ἰη, π. χ.:

eine Deutsche, μία Γερμανίς. eine Gefangene, μία αἰχμάλωτος.

5. Ἐπίσης μεταχειριζόμεθα ἐνίοτε, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὰ οὐδέτερα ἐπίθετα ὡς οὐσιαστικά π. χ.:

das Schöne,	τὸ ὠραῖον.	Schönes,	ὠραῖον.
das Häßliche,	τὸ δυσειδές.	Häßliches,	δυσειδές.
das Neue,	τὸ νέον.	Neues,	νέον.

6. Μετὰ τὰ ἄκλιτα etwas, genug, allerlei, lauter, viel, wenig, κτλ. τὸ ἐπίθετον προσλαμβάνει τὰς καταλήξεις τοῦ σχετικοῦ ἐλλείποντος ἄρθρου οἷον:

etwas guter Wein,	ὀλίγος καλὸς οἶνος.
genug gutes Papier,	ἄρκετὸς καλὸς χάρτης.
allerlei neues Geld,	παντὸς εἶδους νέα χρήματα.
lauter gute Waaren,	ὅλως καλὰ πρᾶγματται.
viel schönes Getreide,	πολλὰ ὠραῖα σιτηρά.
wenig alter Wein,	ὀλίγος παλαιὸς οἶνος.

7. Προηγούμενων τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν einige, etliche, mehrere, manche, viele, alle, τὰ ἐπίθετα καὶ προσλαμβάνουσιν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ τοῦ πληθυντικοῦ τὸ καταληκτικὸν η καὶ ἀποβάλλουσιν αὐτὸ, οἷον:

einige gekaufte (ἢ gekauften) Bücher,	τινὰ ἀγορασθέντα βιβλία.
manche gute (ἢ guten) Menschen,	πολλοὶ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι.
alle kleine (ἢ kleinen) Kinder,	ὅλα τὰ μικρὰ παιδία.

8. Πρὸς εὐκολωτέραν κατάληψιν τῆς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων σημειοῦμεν τὸν ἐξῆς γενικὸν περὶ αὐτῆς κανόνα:

Τὸ ἐπίθετον, ὅταν δὲν προηγῇται αὐτοῦ ἄλλο μέρος λόγου κλι-
νόμενον, λαμβάνει εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πλη-
θυντικοῦ, τὰς καταλήξεις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ἐκτὸς τῆς γενι-
κῆς τοῦ ἐνικοῦ τῶν ἀρσενικῶν καὶ οὐδετέρων ἐπιθέτων, λαμβανού-
σης τὴν κατάληξιν II.—“Ὅταν δὲ προηγῇται τοῦ ἐπιθέτου ἄλλο
μέρος λόγου, φέρον τὰς καταλήξεις τοῦ ἄρθρου, τότε τὸ ἐπίθετον
προσλαμβάνει εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν
τὴν κατάληξιν II, ἐκτὸς τῆς αἰτιατικῆς τοῦ ἐνικοῦ τῶν θηλυκῶν
καὶ οὐδετέρων, ἧτις εἶναι ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ των’ π. χ.:

Großer, guter Muth schaffst gesundes Blut, Ἡ εὐθυμία φέρει ὑγίαν.

Eine Flasche guten, alten Weines, Φιάλη καλοῦ παλαιοῦ οἴνου.

Mein Nachbar hat schöne, bunte Blumen, Μειν Νάχβαρ ἔχει ὡραία ποικίλα ἄνθη.

‘Ο γείτων μου ἔχει ὡραία ποικίλα ἄνθη.

Haben Sie die schönen, bunten Blumen in meinem kleinen Garten gesehen? Ἐίδατε τὰ ὡραία ποικίλα ἄνθη ἐν τῷ μικρῷ κήπῳ μου;

Ein guter, treuer Freund ist ein werthvoller Schatz in großer Noth; Εἷς καλὸς πιστὸς φίλος εἶναι πολύτιμος θησαυρὸς ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ.

Ein guter, treuer Freund ist ein werthvoller Schatz in großer Noth; Καλὸς πιστὸς φίλος εἶναι πολύτιμος θησαυρὸς ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ.

Ein guter, treuer Freund ist ein werthvoller Schatz in großer Noth; Καλὸς πιστὸς φίλος εἶναι πολύτιμος θησαυρὸς ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ.

Dieser gute Freund meines ältesten Bruders erbarmte sich aller dieser armen und unglücklichen Leute.

‘Ο καλὸς οὗτος φίλος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ μου εὐσπλαγχνίσθη πάντας τούτους τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς ἀνθρώπους.

‘Ονόμαστικὸν 15.

arm,	πτωχὸς	reiß,	ῥιμος.
artig,	κόσμιος, εὐτακτος.	schmeichelfhaft,	κολακευτικός.
breit,	εὐρὸς, πλατύς.	schwarz,	μέλας.
die Flasche,	ἡ φιάλη.	das Stück,	τὸ τεμάχιον.
gehorfam,	εὐπειθής. [θνήσκειν	die Zinte,	ἡ μελάνη.
gestorben,	Παθ. μετ. τοῦ: sterben, ἀπο-	todt,	νεκρὸς, ἀποθ.
hübsch,	εὐμορφος, ὡραῖος.	theuer,	προσφιλής.
kurz,	βραχύς, κοντός.	unterhaltend,	διασκεδαστικός
lobenwürdig	ἢ lobenwerth, ἀξιέπαινος.	weich,	μαλακός.
leicht,	ἐλαφρὸς, εὐκολος.	wohlriechend,	εὐώδης.
der Platz,	ἡ πλατεῖα.	wissen Sie?	γινώριζετε;

Γύμνασμα 15.

1. Die Rose ist schön. — die schöne Rose. Ich habe eine schöne Blume.
—der Knabe ist fleißig. — der fleißige Knabe, mein Sohn ist ein fleißiger
Schüler.—das gute Kind ist immer (πάντοτε) gehorsam.—das gute, gehor-

same Kind. Ein gutes, gehorsames Kind.—dieses Mädchen hat schöne blaue Augen, und schwarze Haare. Haben Sie Ihren alten Freund gesehen? Mein guter alter Freund ist todt. Ich liebe die vielen schmeichelhaften. Worte dieses Fremden nicht.—die jungen Mädchen tragen (φέρουσιν) kurze, leichte Kleider.

2. Wollen Sie weißen oder rothen Wein? Ich habe frisches Bier getrunken. Im Sommer ist das kalte Wasser sehr angenehm. Meinem Freunde sind zwei kleine liebe Kinder gestorben. In dieser Stadt sind viele große, prachtvolle Gebäude. Mein guter, theurer, alter Onkel ist sehr krank. Haben Sie schönes, weißes Papier, und gute, weiche Stahlfedern? Wissen Sie etwas Neues? Ich habe Ihnen etwas Angenehmes zu sagen. Arme Leute wohnen in kleinen niedrigen Häusern. Geben Sie mir ein Stück gutes schwarzes Brod, ein wenig alten Käse und eine Flasche frisches Bier—dieser Mann ist ein Gesandter. Ist dieser Reisende ein Deutscher? Nein er ist ein Franzose.

Θέμα 15.

1. Ὁ παῖς οὗτος εἶναι καλός. Ὁ καλὸς παῖς. Ἡ μικρὰ ἀδελφὴ μου εἶναι ἀσθενής. Ὁ ἐπιμελὴς μαθητής. Αἱ ἐπιμελεῖς μαθήτριά. Ἀγαπῶ τὰ ἐπιμελῆ καὶ εὐτακτα παῖδιά. Ὁ υἱός μου ἀγαπᾷ (liebt) κομψὰ φορέματα. Δόσατε διασκεδαστικὰ βιβλία τῇ ἀσθενῇ (krank) δεσποινίδι. Ἀναγινώσκω (ich lese) ἑλληνικὰ καὶ γερμανικὰ βιβλία. Μεγάλαι πόλεις ἔχουσι πολλὰς ὥραίαις οἰκίας, εὐρείας ὁδοὺς καὶ μεγάλας πλατείας. Τὰ κοράσια ἀγαπῶσι τὰ ὥραϊα ἄνθη, καὶ οἱ παῖδες τοὺς ὀρίμους καρπούς. Ὁ γείτων μου εἶναι πλούσιος ἀνὴρ. Ὀμιλοῦμεν περὶ τοῦ εὐμόρφου κήπου τοῦ ἀγαθοῦ καὶ προσφιλοῦς πάππου μου.

2. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει ὥραίαις ἐπαύλεις. Ἐχετε λευκὰ ἢ μαῦρα χειρόκτια; Πίνετε λευκὸν ἢ μαῦρον οἶνον; Προτιμῶ (ich trinke lieber) δροσερὸν ζῦθον. Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν (es giebt) ὥραϊα εὐώδη ἄνθη. Ἠγόρασα λευκὸν χάρτην, ἐρυθρὰν μελάνην καὶ καλὰ κονδύλια. Ὁ πατήρ μου ἠγόρασε δύο νέας οἰκίας. Οἱ μαθηταὶ ἔχουσι τινὰ γερμανικὰ βιβλία. Ὁ κύριος Φίλιππος εἶναι πεπαιδευμένος. Γνωρίζετε νέον τι; Ἐχετε καλόν τι; Ὁ περίπατος εἶναι ὥραϊόν τι. Ἡ ὑπηρέτριά μας ἠγόρασε καλὸν καφφὲν καὶ λευκὴν ζάχαριν. Ὁ ξένος οὗτος εἶναι Γερμανός. Οἱ περιηγῆται οὗτοι εἶναι Ἀγγλοι. Οἱ ἐπιμελεῖς καὶ εὐτακτοὶ παῖδες εἶναι ἀξιέπαινοι. Ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἶναι πεπαιδευμένος. Ὁ ὑπηρέτης μας εἶναι ἡλικιωμένος. — — —

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΛΑΤΩΝ

§. 3.

Περὶ παραθετικῶν βαθμῶν.

Τὰ ἐπίθετα ἔχουσι τρεῖς βαθμούς :

1. Θετικόν. 2. Συγκριτικόν. 3. Ὑπερθετικόν.

Καὶ θετικὰ μὲν ὀνομάζονται τὰ ἐπίθετα, ὅσα ἐκφράζουσι τὴν ποιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀπολύτως καὶ ἄνευ παραθέσεως πρὸς τὴν ποιότητα ἐτέρου ἢ ἐτέρων οὐσιαστικῶν.

Συγκριτικὰ δὲ τὰ ἐκφράζοντα τὴν σύγκρισιν τῆς ποιότητος δύο οὐσιαστικῶν.

Ὑπερθετικὰ δὲ λέγονται τὰ ἐπίθετα, τὰ ἐκφράζοντα τὴν σύγκρισιν τῆς ποιότητος ἑνὸς οὐσιαστικοῦ πρὸς πολλὰ, ἢ πάντα τὰ οὐσιαστικά.

1. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ μεταχειριζόμεθα τὰς καταλήξεις : er ἢ u καὶ ste, ὡς προσθέτομεν εἰς τὸ θετικὸν ἐπὶ ῥήμα, οἷον :

klein, μικρός. kleiner, der kleinste.

Ἡ κατάληξις τοῦ ὑπερθετικοῦ ste εἶναι διὰ τὰ πραγματικά ἐπίθετα, διὰ δὲ τὰ κατηγορούμενα ἢ ἐπὶ ῥήματα μεταχειριζόμεθα τὸν τύπον : am μὲ τὴν κατάληξιν sten, οἷον :

der fleißigste Knabe, ὁ ἐπιμελέστατος παῖς.
der Knabe ist am fleißigsten, ὁ παῖς εἶναι ἐπιμελέστατος.

Τὰ μονοσύλλαβα ἐπίθετα τρέπουσιν εἰς τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των a, o καὶ u εἰς ä, ö καὶ ü, τὰ δὲ πολυσύλλαβα καὶ ἅπασαι αἱ μετοχαὶ τηροῦσιν αὐτὸ ἄτρεπτον, π. χ. :

klein,	μικρός,	kleiner,	der, die, das	kleinste,	am kleinsten.
schön,	ὠρατός,	schöner,	» » »	schönste,	» schönsten.
gerade,	εὐθύς,	gerader,	» » »	geradeste,	» geradesten.
tapfer,	ἀνδρετός,	tapferer,	» » »	tapferste,	» tapfersten.
stark,	ἰσχυρός,	stärker,	» » »	stärkste,	» stärksten.
grob,	βάναντος,	größer,	» » »	größte,	» größten.
jung,	νέος,	jünger,	» » »	jüngste,	» jüngsten.

ΠΑΡΑΤΗΡ. Δὲν τρέπουσι τὸ ριζικὸν φωνῆν των.

α) Τὰ τὴν δίφθογγον **αι** ἐμπεριέχοντα, οἷον :

blau, γλαυκός,	blauer, der, die, das	blauſte.
grau, γαῖος, πολιός,	grauer, » » »	grauſteſte.
laut, μεγάλῳφωνος,	lauter, » » »	lauteſte. καὶ

β') Τὰ ἐξῆς μονοσύλλαβα ἐπίθετα :

blaß, ὠχρός.	klar, διαυγής.	ſanft, πρῶτος, ἡδύς.
bunt, ποικίλος.	knapp, σενός, εὐάρμοςος.	ſchlaff, χαῦνος.
faiſch, ψευδής.	lahm, χωλός.	ſchlanf, λιγυρός, ῥαδινός.
froh, εὐθυμός.	matt, ἄτονος, κεκμηκός.	ſtarr, ἀκίνητος.
ſlach, ἐπίπεδος.	monſch, σαθρός.	ſtolz, ὑπερήφανος.
glatt, λετός.	naß, γυμνός.	ſtumm, βωβός.
hohl, κοίλος.	ſtump, χονδροειδής.	ſtumf, ἀμβλής.
hold, χαριεῖς.	platt, ἴσιος, ὁμαλός.	toll, μανιώδης, ἄφρων.
ſahl, φαλακρός.	roh, ἀγροῦκος, ὠμός.	waßr, ἀληθής.
ſarg, γλίσχος.	rund, στρογγύλος.	wohl, ὑγιής.
		zahl, ἡμερος.

2. Ἐκτός τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος τύπου : **am kleinſten** κτλ. ὑπάρχει ἐν χρήσει καὶ ἕτερος ἐπιρρήματικὸς τύπος, ὁ ἐξῆς : **aufß** μὲ τὸ ὑπερθετικόν, οἷον :

aufß beſte, ἐπὶ τὸ ἄριſτον. aufß ſchönſte, ἐπὶ τὸ ὠραιότατον.

dieſes Bild iſt aufß ſchönſte gemacht, ἡ εἰκὼν αὕτη κατεσκευάσθη ἐπὶ [τὸ ὠραιότατον.

3. **Der, die, das kleinſte** κτλ. ὡς ἀνωτέρω εἶναι ὁ τύπος τῆς ποιότητος τοῦ ὑπερθετικοῦ καὶ εἶναι ἐν χρήσει, ὅταν τοῦ ἐπιθέτου ἔπεται οὐσιαστικόν, ἢ ὑπονοεῖται τοιοῦτον, π. χ.

der kleinſte Vogel, τὸ μικρότατον πτηνόν. [μέταλλον.

das Gold iſt das koſtbarſte Metall, ὁ χρυσοῦς εἶναι τὸ πολυτιμώτατον
dieſer Soldat iſt der tapferſte, (ἐννοεῖται Soldat) ὁ στρατιώτης οὗτος
[εἶναι ὁ ἀνδρείοτατος.

4. Τὰ εἰς εἰ λήγοντα ἐπίθετα ἀποβάλλουσιν εἰς τὸ συγκριτικόν τὸ εἰ πρὸ τοῦ l' τὰ δὲ εἰς er καὶ en λήγοντα δύνανται καὶ νὰ διατηρήσωσι καὶ ν' ἀποβάλωσι τὸ εἰ πρὸ τοῦ r ἢ n, οἷον :

dunkel, σκοτεινός (ἀσαφής), dunkler, der dunkelſte.

finſter, σκοτεινός (σκυθρωπός), finſterer (finſtrer), der finſterſte.

offen, ἀνοικτός, offener (offner), der offenſte.

5. Τὰ εἰς τρία σύμφωνα, ἢ εἰς ἐν συριστικόν **z, ß, ſch** λήγον-

γοντα ἐπίθετα προσλαμβάνουσιν εἰς τὸ ὑπερθετικὸν τὸ εὖ πρὸ τοῦ
στε, π. χ.

schlecht, φαῦλος, κακός, schlechter, der die das schlechteste, am schlechtesten.
kurz, βραχύς, κοντός, kürzer, der kürzeste, am kürzesten.
ehrlos, ἄτιμος, ehrloser, der ehrloseste, am ehrlosesten.
süß, γλυκὺς, süßer, der süßeste, am süßesten.
groß, μέγας, größer, der größeste, am größten, συνηθέστερον, der größte,
falsch, ψευδής, falscher, der falscheste, am falschesten. [am größten.]

6. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουσιν ἀνωμάλους τοὺς παραθετικούς
βαθμούς των, π. χ.

gut,	καλός,	besser,	der beste,	am besten.
hoch,	ὕψηλός,	höher,	der höchste,	am höchsten.
nahe,	πλησίον,	näher,	der nächste,	am nächsten.
viel,	πολύς,	mehr,	der meiste,	am meisten.
wenig,	ὀλίγον,	weniger)	der wenigste	am wenigsten
		minder)		am mindesten.

Πρὸς δὲ καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιρρήματα, ἐξ ὧν ὁμῶς δὲν σχηματίζον-
ται ἐπίθετα :

balb,	ταχέως,	eher,	am ehesten.
gern,	εὐχαρίστως,	lieber,	am liebsten.

7. Τὰ ἐξῆς ἐπίθετα δὲν ἔχουσι θετικὸν τύπον :

der äußere,	ὁ ἐξωτερικός,	der äußerste.
der innere,	ὁ ἐσωτερικός,	der innerste.
der obere,	ὁ ἄνω, ἀνώτερος,	der oberste.
der untere,	ὁ κάτω, κατώτερος,	der unterste.
der vordere,	ὁ ἐμπρόσθιος,	der vorderste.
der mittlere,	ὁ μεσαῖος,	der mittelste.
der hintere,	ὁ ὀπίσθιος,	der hinterste.

8. Τὰ σύνθετα ἐπίθετα στεροῦνται ἀπολύτως παραθετικῶν
βαθμῶν, ὡς ἐκφράζοντα ἤδη τὸ ὑπερθετικὸν τῆς ποιότητος, οἷον:
eiskalt, παγετώδης. feuerroth, πυρρός, φλογώδης.
steinhart, σκληρώτατος. steinreich, πλουσιώτατος.

9. Οἱ παραθετικοὶ βαθμοὶ κλίνονται ὡς καὶ ὁ θετικὸς π. χ.

1). Μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Ὄνομ.	der größere Mann,	ὁ μεγαλύτερος ἀνὴρ.	Πληθ.
Γεν.	des größeren Mannes	κτλ.	die größeren Männer
Δοτ.	dem größeren Manne	»	κτλ.
Αἰτ.	den größeren Mann	»	

Ὄνομ.	die schönere Blume,	τὸ ὡραιότερον ἄνθος.	Πληθ.
Γεν.	der schöneren Blume	κτλ.	die schöneren Blumen
Δοτ.	der schöneren Blume	»	κτλ.
Αἰτ.	die schönere Blume	»	»

Ὄνομ.	das schönste Haus,	ἡ ὡραιότατη οἰκία.	Πληθ.
Γεν.	des schönsten Hauses	κτλ.	die schönsten Häuser
Δοτ.	dem schönsten Hause	»	κτλ.
Αἰτ.	das schönste Haus	»	»

2) Μετὰ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.

Ὄνομ.	ein tapferer Soldat,	ἀνδρειότερος στρατιώτης.
Γεν.	eines tapfereren Soldaten	κτλ.
Δοτ.	einem tapfereren Soldaten	»
Αἰτ.	einen tapfereren Soldaten	»

Ὄνομ.	eine klügere Frau,	συνετωτέρα γυνή.
Γεν.	einer klügeren Frau	κτλ.
Δοτ.	einer klügeren Frau	»
Αἰτ.	eine klügere Frau	»

3) Ἐν ἄρθρῳ.

			Πληθ.
Ὄνομ.	süßerer Wein,	γλυκύτερος οἶνος.	süßere Weine
Γεν.	süßeren Weines	κτλ.	süßerer Weine
Δοτ.	süßerem Weine	»	süßeren Weinen
Αἰτ.	süßeren Wein	»	süßere Weine
Ὄνομ.	hellere Farbe,	ἀνοικτότερον χρώμα.	hellere Farben
Γεν.	hellerer Farbe	κτλ.	hellerer Farben
Δοτ.	hellerer Farbe	»	helleren Farben
Αἰτ.	hellere Farbe	»	hellere Farben

ΣΗΜ. α') Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς ἐκφραζόμενος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ τῶν: ἡ, παρὰ, ἡ τῆς γενικῆς ἐκφέρεται εἰς τὴν Γερμανικὴν διὰ τοῦ als οἶον:

Ἡ γῆ εἶναι μεγαλειτέρα ἢ—παρὰ τὴν—τῆς σελήνης.

Die Erde ist größer als der Mond.

Ὅταν δὲ τὸ συγκριτικὸν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, τότε εἰς τὴν Γερμανικὴν τίθεται ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς· οἶον:

Τὸ ρόδον εἶναι τὸ ὡραιότερον ἄνθος

Die Rose ist die schönste Blume.

Ὁ μαθητὴς οὗτος εἶναι ὁ ἐπιμελέστερος

Dieser Schüler ist der fleißigste.

6') Ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς κλίνεται μόνον μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου ἢ μετὰ κτητικῆς ἀντωνυμίας· τὸ δὲ ἡμέτερον ὑπερθετικὸν ἄνευ ἄρθρου εἴτε εἶναι τοῦτο ἐπίθετον εἴτε κατηγορούμενον ἐκφράζουσιν οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ sehr μετὰ τοῦ θετικοῦ· οἷον:

Ὁ μέγιστος ἦρως,	der größte Held.
Ὁ νεώτατος υἱός μου,	Mein jüngster Sohn.
Μικρότατον ζῶον,	Ein sehr kleines Thier.
Κάλλιστος οἶνος,	Sehr guter Wein.
Ὡραιότατα μήλα,	Sehr schöne Äpfel.
Αὕτη ἡ οἰκία εἶναι μικροτάτη,	Dieses Haus ist sehr klein.
Οἱ στρατιῶται οὗτοι εἶναι γενναϊότατοι,	Diese Soldaten sind sehr tapfer.

10. Ὅταν συγκρίνωμεν δύο ἐπίθετα πρὸς ἄλληλα δὲν μεταχειρίζομεθα τὸ συγκριτικόν, ἀλλὰ τὸ ἐπίρρημα mehr: π. χ.

Er war mehr weiß als schwarz, ἤτο μᾶλλον λευκὸς ἢ μέλας.

11. Ὅταν ἡ παράθεσις ἦναι εἰς βαθμὸν θετικὸν ἐκφράζομεν αὐτὴν εἰς τὴν Γερμανικὴν διὰ τῶν λέξεων:

so (ebenso) ... als, ἢ wie. Τόσον... ὅσον ἢ ὡς, καὶ ἀρνητικῶς διὰ τῶν λέξεων: nicht so... als, ἢ wie. Οὐχὶ τόσον... ὅσον, π. χ.

Ich bin so (ebenso) reich, als (wie) du. Εἶμαι τόσον πλούσιος, ὡς σύ.

Napoleon starb nicht so jung als Alexander. Ὁ Ναπολέον δὲν ἀπέθανε τόσον νέος ὅσον ὁ Ἀλέξανδρος.

Ὅταν ὁμῶς ἡ πρότασις ἦναι εἰς βαθμὸν συγκριτικόν, τότε μεταχειρίζομεθα τὰς λέξεις: je... desto ὅσῳ (μᾶλλον) ... τοσούτῳ (μᾶλλον) π. χ.

Je fleißiger der Schüler, desto größer seine Fortschritte

Ὅσῳ ἐπιμελεστέρος ὁ μαθητὴς, τόσῳ μεγαλήτεραι αἱ πρόοδοι του.

Ὀρομαστικὸν 16.

die Aufrichtigkeit, ἡ εὐλικρίνεια.	Mars, ὁ Ἄρης.
der Fall, ἡ πτώσις, περίπτωσις.	das Del, τὸ ἐλαιον.
freigebig, μεγαλόδωρος, ἐλευθέριος.	der Sprung, τὸ πηδημα.
gemalt, Παθ. μετ. τοσ: μαλεῖν, ζωγραφίζειν.	schwach, ἀδύνατος.
gebildet, » » » bilden, μορφώνειν.	die Traube, ἡ σταφυλή.
das Getränk, τὸ ποτόν.	vornehm, ἐπίσημος.

Γύμνασμα 16.

1. Der fleißige Knabe, das fleißigere Mädchen, das fleißigste Kind. Karl ist fleißig, Heinrich ist fleißiger, Marie ist am fleißigsten. Das Del ist leichter als das Wasser, die Luft ist am leichtesten. Mein Nachbar hat ein schönes Haus, ich habe ein schöneres. Die Rose ist die schönste aller Blumen. In den Gärten des Königs sind die schönsten Pflanzen. Die vornehmsten Menschen sind nicht immer die geistreichsten.

2. Die Äpfel sind gut, die Birnen sind besser, die Trauben sind am besten. Dieses Bild ist aufs schönste gemalt. Der Himmel ist blau, das Meer ist blauer. Von den Planeten ist Merkur der nächste, der Mond aber ist noch näher. Ich habe viele Hunde, mein Nachbar hat mehr Hunde als ich (ἢ ἐγώ, ἐμοῦ). Der Jäger hat die meisten Hunde. Ich trinke gern Wein, aber lieber Bier, am liebsten Wasser. Napoleon war ein ebenso großer Feldherr als Alexander; er war aber nicht so glücklich als dieser. Je wärmer die Luft ist, desto leichter ist sie. Je höher der Sprung, desto tiefer der Fall.

Θέμα 16.

1. Ὁ ποταμὸς εἶναι βαθύς, ἡ λίμνη βαθυτέρα καὶ ἡ θάλασσα βαθυτάτη. Ἡ Ἑλλάς εἶναι μικροτέρα τῆς Τουρκίας, εἶναι λίαν μικρὸν Κράτος. Ὁ ἄργυρος εἶναι ὠφέλιμον μέταλλον, ὁ χαλκὸς εἶναι ὠφελιμώτερος καὶ ὁ σίδηρος τὸ ὠφελιμώτατον. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἦτο μᾶλλον συνετὸς ἢ γενναῖος. Τὰ ῥόδα εἶναι τὰ ὠραιότερα ἄνθη. Οἱ πλούσιοι δὲν εἶναι πάντοτε οἱ μᾶλλον μεγαλόδωροι (ὑπερθετικόν). Ὁ Σωκράτης ἦτον ὁ σοφώτατος καὶ μᾶλλον μορφωμένος τῶν Ἑλλήνων.

2. Ἡ εἰλικρίνεια εἶναι ἡ καλλίστη ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ οἶνος εἶναι καλὸν ποτὸν, καλλίτερον δὲ τὸ ὕδωρ. Ὁ ὄνος ἔχει μακρύτερα ὦτα τοῦ ἵππου. Τὸ ἔαρ αἱ ἡμέραι εἶναι βραχύτεραι ἢ τὸ θέρος, τὸν χειμῶνα εἶναι βραχύταται. Ἡ Ἑλλάς ἔχει πολλοὺς μεγάλους ποιητάς· ὁ ἀρχαιότατος καὶ μέγιστος ἦτον ὁ Ὅμηρος. Ὁ Γεώργιος κατοικεῖ πλησίον, ὁ Ἰωάννης πλησιέστερα, ὁ Κωνσταντῖνος πλησιέστατα. Ὁ θεῖος μου ἔχει ὠραῖον κῆπον, εἶναι ὠραιότερος τοῦ κήπου τοῦ πατρός μου, δὲν εἶναι ὅμως τόσον μέγας, ὅσον ὁ κῆπος τοῦ ἐξαδέλφου μου. Ὅσον πρεσβύτερος εἶναι τις, τόσον ἀσθενέστερος εἶναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἀριθμητικῶν (Von den Zahlwörtern).

Τὰ ἀριθμητικά εἶναι ἐπίθετα ἐκφράζοντα τὰς ἀριθμητικὰς σχέσεις τῶν οὐσιαστικῶν. Εἰσὶ δὲ ταῦτα δύο εἰδῶν:

1. Ἀπόλυτα (Grundzahlen), σημαίνοντα ἀπλῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν οὐσιαστικῶν καὶ

2. Τακτικά (Ordnungszahlen), σημαίνοντα τὴν ἀριθμητικὴν σχετικὴν τάξιν τοῦ οὐσιαστικοῦ.

§. 1.

Ἀπόλυτα ἀριθμητικά.

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά (Grundzahlen), εἰσὶν:

1. ein, eine, ein (eins), εἷς, μία, ἓν.	26. sechs und zwanzig.
2. zwei, δύο.	27. sieben und zwanzig.
3. drei, τρία.	28. acht und zwanzig.
4. vier, τέσσαρα.	29. neun und zwanzig.
5. fünf, πέντε.	30. dreißig, τριάκοντα.
6. sechs, ἕξ.	31. ein und dreißig, τριάκ. καὶ ἓν κτλ.
7. sieben, ἑπτὰ.	40. vierzig, τεσσαράκοντα.
8. acht, ὀκτώ.	50. fünfzig, πενήκοντα.
9. neun, ἑννέα.	60. sechzig, ἑξήκοντα.
10. zehn, δέκα.	70. siebenzig (siebzig), ἑβδομήκοντα.
11. elf (elf), ἑνδεκα.	80. achtzig, ὀγδοήκοντα.
12. zwölf, δώδεκα.	90. neunzig, ἑννεήκοντα.
13. dreizehn, δεκατρία.	100. hundert, ἑκατόν.
14. vierzehn, δεκατέσσαρα.	101. hundertein, ἑκατόν ἓν.
15. fünfzehn, δεκαπέντε.	102. hundertzwei, ἑκατόν δύο.
16. sechzehn, δεκαἕξ, δέκα-ἕξ.	200. zweihundert, διακόσια.
17. siebenzehn (siebzehn) δέκα ἑπτὰ.	300. dreihundert, τριακόσια.
18. achtzehn, δέκα ὀκτώ.	400. vierhundert, τετρακόσια.
19. neunzehn, δέκα ἑννέα.	500. fünfhundert, πεντακόσια.
20. zwanzig, εἴκοσι.	1000. tausend, χίλια.
21. ein und zwanzig, εἴκοσι καὶ ἓν.	1001. tausend und ein, χίλια ἓν.
22. zwei und zwanzig, εἴκοσι κτλ.	2000. zweitausend, δύο χιλιάδες.
23. drei und zwanzig,	10000. zehntausend, δέκα χιλιάδες.
24. vier und zwanzig.	100000. hunderttausend, ἑκατ. χιλ.
25. fünf und zwanzig.	

eine Million, ἓν ἑκατομμύριον.

eine Null (Null), μηδενικόν.

1700 ein tausend siebenhundert ἢ ἑπτὰ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα.

ἢ 1821 ein tausend achthundert ein und zwanzig
ἢ ἀχθὲν ἑκατὸν ἑνὶ καὶ ἑξήκοντι

ἢ 1874 ein tausend achthundert vier und siebenzig
ἢ ἀχθὲν ἑκατὸν τεσσάρων καὶ ἑβδήκοντι

4. Ὁ ἀριθμὸς εἷς, εἷς, εἷς, προηγούμενος οὐσιαστικοῦ, κλί-
νεται ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον, ὅταν ὁμῶς εὐρίσκηται μόνος, ἥτοι
ἄνευ οὐσιαστικοῦ, λαμβάνει ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τὰς καταλήξεις τοῦ
ἀόριστου ἄρθρου, οἷον :

einer, eine, eines, (ἢ εἷς)

ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐκλαμβάνεται ὡς ἀόριστος ἀντωνυ-
μία, π. χ.

einer von meinen Schülern (ἢ meiner Schüler), εἷς τῶν μαθητῶν μου.
eine von meinen Töchtern (ἢ meiner Töchter), μία τῶν θυγατέρων μου.
eines von meinen Häusern (ἢ meiner Häuser), μία τῶν οἰκιῶν μου.

ΣΗΜ. α) Τὸ εἷς μεταχειρίζομεθα ἢ μεμονομένον ἢ ὅταν τίθεται ἐν
τέλει ἀριθμοῦ, οἷον :

Einhundert und eins, ἑκατὸν ἑν.

6) Τοῦ ἀριθμοῦ hundred προτάσσεται τὸ εἷς, ὅταν ὁ ἀριθμὸς οὗτος
ἔπεται ἄλλου, οἷον :

tausend einhundert, χίλια ἑκατόν.

γ) Τὰ zwei καὶ drei κλίνονται ὅταν δὲν προηγῇται αὐτῶν ἄρθρον, οἷον :

Ὄνομ.	zwei, drei.	Δοτ.	zweien, dreien.
Γεν.	zweiter, dreier.	Αἰτ.	zwei, drei.

Das Futter zweier Pferde, ἡ φορβὴ δύο ἵππων.

Ich habe es dreien Männern versprochen, τὸ ὑπεσχέθην εἰς τρεῖς ἀνδράς.

δ) Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀριθμοί, ἐκτὸς τοῦ sieben, προσλαμβάνουσιν εἰς τὴν
δοτικὴν τὴν κατάληξιν εν, ὅταν δὲν ἔπεται ἀμέσως αὐτῶν οὐσιαστικόν, π. χ. :

Der König fährt mit vieren, ὁ βασιλεὺς φέρεται μὲ τέσσαρας ἵππους.

Ich habe dich unter hunderten erkannt, Σὲ ἐγνώρισα μετὰ ἑκατόν.

2. Ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν σχηματίζονται τὰ ἐξῆς
ἀριθμητικὰ οὐσιαστικά :

das Dutzend,	ἢ δωδεκάς.	die Dutzende.
das Hundert,	ἢ ἑκατοντάς.	die Hunderte.
das Tausend,	ἢ χιλιάς.	die Tausende.

3. Διὰ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν τὰ διάφορα ἤδη ἐνός πράγματος προσθέτομεν εἰς τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ τὴν κατάληξιν: *erlei*, ἀποδιδομένην εἰς τὴν ἐρώτησιν: *Wie viele *erlei*? πόσων εἰδῶν; π. χ:*

einerlei, ἐνός εἶδους, τὸ αὐτὸ, ἀδιάφορον. *zweierlei*, δύο εἰδῶν.

dreierlei, τριῶν εἰδῶν. *zehnerlei*, δέκα εἰδῶν. *hundertertelei*, ἑκατὸν εἰδῶν.

4. Πρὸς σχηματισμὸν πολλαπλασιαστικῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων προσθέτομεν, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ *wie vielfach?* (ὅποσαπλοῦς;) εἰς τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ τὴν καταλληκτικὴν συλλαβὴν: *fach* (ἢ *fältig*), οἷον:

einfach, *einfältig*, ἀπλοῦς.

zweifach, *zweifältig* (*doppelt*), διπλάσιος, διπλοῦς.

dreifach, *dreifältig*, τριπλάσιος, τριπλοῦς.

zehnfach, (= *fältig*), δεκαπλάσιος, δεκαπλοῦς.

hundertfach (= *fältig*), ἑκατονταπλάσιος, ἑκατονταπλοῦς.

tausendfach (= *fältig*), χιλιοπλάσιος.

5. Πολυπλασιαστικὰ ἀριθμητικὰ ἐπιρρήματα σχηματίζομεν προσέτι, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ *Wie vielmal* (ποσάκις), διὰ τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς: *mal*, οἷον:

einmal, ἅπαξ.

fünfmal, πεντάκις.

zweimal, δις.

zehnmal, δεκάκις.

dreimal, τρίς.

hundertmal, ἑκατοντάκις.

viermal, τετράκις.

tausendmal, χιλιάκις.

ΣΗΜ. α) Τὰ διὰ τῆς καταλήξεως *fältig* σχηματιζόμενα ἀριθμητικὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὡς ἐπίθετα, οἷον:

der, die, das einfältige

» » » *zweifältige*

» » » *hundertfältige*.

Ἐπίσης χρησιμεύουσιν ὡς ἐπίθετα καὶ τὰ διὰ τοῦ *mal* σχηματιζόμενα τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως *ig*, οἷον:

der, die, das einmalige

» » » *zweimalige*

» » » *hundertmalige*.

β) Αἱ ὑπὸ τ' ἀνωτέρω ἐδάφια 3, 4 καὶ 5, καταλήξεις, *erlei*, *fach*

(fältig) καὶ mal, δένανται νὰ προστεθῶσι καὶ εἰς τινὰς ἀορίστους ἀντωνυμίας, ὅσον:

vielerlei,	vielfach	(vielfältig)	vielfach.
mancherlei,	manichfach	(manichfältig)	manchmal.
mehrerlei,	mehrfach	(mehrfältig)	mehrmal.
allerlei	—	—	allemaal.
jederlet	—	—	—
solcherlei	—	—	—

6. Τὴν φράσιν, πόσων ἐτῶν (ποίας ἡλικίας) εἶσαι; μεταφράζομεν εἰς τὴν Γερμανικὴν διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος sein (εἶναι) καὶ τοῦ ἐπιθέτου alt (ἡλικιωμένος), δι' ὧν γίνεταί πάντοτε καὶ ἡ ἀπάντησις, ὅσον:

Wie alt bist du? Πόσων ἐτῶν εἶσαι;
Ich bin zwanzig Jahr alt, Εἶμαι εἴκοσιν ἐτῶν.

7. Τὰς ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου καὶ τὰ μέρη αὐτῶν ἐκφράζουσιν οἱ Γερμανοὶ ὡς ἐξῆς:

Wie viel Uhr ist es?	ἀντὶ	Wie viel auf der Uhr ist es?
Τί ὥρα εἶναι;	»	Πόσον εἶναι ἐπὶ τοῦ ὥρολογίου;
Es ist zwei Uhr,	»	Es ist zwei auf der Uhr,
(Εἶναι) δύο.	»	Εἶναι δύο ἐπὶ τοῦ ὥρολογίου.

Ein Viertel auf drei	)	Τέταρτον ἐπὶ τὰς τρεῖς	} δύο καὶ τέταρτον.
η̅ Ein Viertel nach zwei	) η̅	Τέταρτον μετὰ τὰς δύο	

halb drei (Uhr) Ἡμισυ τῶν τριῶν (δύο καὶ ἡμισυ).

drei Viertel auf drei	)	Τρία τέταρτα ἐπὶ τῶν τριῶν	} τρεῖς παρὰ τέταρτον
η̅ ein Viertel vor drei	) η̅	Τέταρτον πρὸ τῶν τριῶν	
Um drei Uhr. u.s.w.		Εἰς τὰς τρεῖς. κτλ.	

Um zwölf Uhr, Τὴν δωδεκάτην. Um sechs Uhr herum, περὶ τὴν ἑκτην.
Gegen sechs Uhr, Πρὸς τὴν ἑκτην. Nach sechs Uhr, μετὰ τὴν ἑκτην.

8. Προκειμένου νὰ ἐκφράσωμεν χρονολογίαν λέγομεν: im Jahre (ἐν ἔτει) π. χ:

Im Jahre 1821. Ἐν ἔτει 1821.

η̅ καὶ μόνον τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἔτους, ὅσον:

Achtzehn hundert ein und zwanzig.

9. Σημειώθησαν αἱ ἐξῆς φράσεις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει: Wie viel jedesmal?

Je einer ἢ je einer und einer, ἀνά εἷς.

Je eins ἢ je eins und eins, ἀνά ἓν (κατὰ ἓν).

Je zwei ἢ je zwei und zwei, ἢ zu zwei, ἀνά δύο (κατὰ δύο).

zu hundert, ἀνά ἑκατὸν (κατὰ ἑκατοντάδας).

zu tausenden, ἀνά χίλια (κατὰ χιλιάδας).

Παρατηρητέον δὲ ὅτι, εἰς τὰ οὐσιαστικὰ ἀριθμητικὰ δύναται νὰ προστεθῇ καὶ ἡ κατάληξις: weisse, οἶον:

Dutzendweise, κατὰ δωδεκάδας.

Hundertweise, κατ' ἑκατοστίας.

Tausendweise, κατὰ χιλιάδας.

Ὅρομαστικὸν 17.

das Bündniß,	ἡ συμμαχία.	der Mitschüler,	ὁ συμμαθητής.
das Einkommen,	τὸ εἰσόδημα.	der Phaleros,	τὸ φάληρον.
das Futter,	ἡ τροφή, φορβή.	der Piraeus,	ὁ Πειραιεύς.
frühstücken,	προγευματίζειν.	der Vorgesetzte,	ὁ προϊστάμενος.

Γύμνασμα 17.

1. Ich habe einen Sohn. Du hast zwei Töchter. Mein Freund hat fünf Kinder, drei Söhne und zwei Töchter. Unser Vater hat sechs Häuser, und sieben Gärten. Zwei mal zwei sind (ἢ machen κάμνουσιν) vier, Fünffmal zehn machen fünfzig. Das Bündniß dreier Könige. Wie alt sind Sie? Ich bin dreißig Jahr alt. Wie alt ist Ihre Mutter? Sie ist fünf und fünfzig Jahr alt. Wie viele Schafe haben die Hirten des Dorfes? Sie haben tausend zwei und dreißig Schafe und achthundert neunzig Lämmer. Wie vielerlei Weine haben Sie? Ich habe fünferlei Weine. Ich habe allerlei Dinge gesehen.

2. Die Monate haben dreißig oder ein und dreißig Tage. Der Monat Februar hat acht und zwanzig oder neun und zwanzig Tage. Das Jahr hat drei hundert fünf und sechzig Tage. Wie viel Gehalt haben Sie? Ich habe drei hundert zwanzig Drachmen; aber mein Vorgesetzter hat 555.—254 und 346. machen 600. Mein Nachbar hatte 118 Schafe; jetzt hat er 187. Zwanzig mal 30 sind 600. Wie viel machen 55 mal 44? Einer unserer Mitschüler ist krank, Wir gehen in die Schule um acht Uhr oder um halb

neun. Wir frühstücken (προγευματίζομεν) um 10. oder um 10 $\frac{1}{2}$ (ἢ $\frac{1}{2}$ 11) Wie viel Uhr ist es? Es ist ein Viertel nach drei. Meine Kinder kommen (έρχονται), aus der Schule um ein Viertel vor fünf (um drei Viertel auf 5).

Θέμα 17.

1. Πόσα πρόβατα έχεις; Ἐχω πεντήκοντα, ὁ γείτων μου ἔχει πεντήκοντα πέντε. Εἰς τὸ σχολεῖον εἶναι χίλιοι διακόσιοι μαθηταί. Πόσα κάμνουν 7 καὶ 8; Ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ κάμνουν δεκαπέντε. Πόσα κάμνουν 5 ἐπὶ δέκα; Πέντε ἐπὶ δέκα κάμνουν πεντήκοντα. Πόσας ἡμέρας ἔχει ἡ ἐβδομάς; Μία ἐβδομάς ἔχει ἑπτὰ ἡμέρας. Ὁ μὴν Ἰανουάριος ἔχει τριάκοντα μίαν ἡμέραν. Πόσον ἐτῶν εἶσθε; Εἶμαι εἴκοσι δύο ἐτῶν. Ποίᾳς ἡλικίας εἶναι ὁ πατήρ σας; Εἶναι ἐξήκοντα ἑξ ἐτῶν.

2. Ὁ Πάπος μου εἶναι 92 ἐτῶν, καὶ ἡ μάμη μου εἶναι ὀγδοήκοντα πέντε ἐτῶν. Ἦμην (παρατ.) τρεῖς εἰς Φάληρον καὶ πεντάκις εἰς Πειραιᾶ. Ποῖον εἰσόδημα ἔχετε; Ἐχω χιλίας πεντακοσίας δραχμᾶς. Εἰς τῶν φίλων μου ἀνεχώρησε (ist abgereist). Εἰς τῶν ἵππων μου ἀσθενεῖ (ist krank). Ὁ γείτων μου ἔχει τέσσαρας ἵππους καὶ δύο ὀχήματα. Πόσα κάμνουν εἴκοσι πέντε, τριάκοντα ὀκτὼ, τεσσαράκοντα καὶ πεντήκοντα ἑννέα; Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔχει περίπου πεντήκοντα δύο χιλιάδας κατοίκους (Ginwohner) τὸ δὲ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἑν ἑκατομμύριον καὶ διακοσίας χιλιάδας. Πόσον εἰδῶν ῥόδα ἔχετε; Ἐχω πολλῶν εἰδῶν, τοῦλάχιστον (wenigstens) εἴκοσιν εἰδῶν.

§. 2.

Τακτικὰ ἀριθμητικὰ.

Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ (Ordnungszahlen) σχηματίζονται διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὰ ἀπόλυτα, μέχρι μὲν τοῦ ἀριθμοῦ 19. τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς τε, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ 20 καὶ ἔφεξης τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς τε.

Ἐξαιροῦνται:

der erste, ὁ πρῶτος. καὶ der dritte, ὁ τρίτος.

Ἄπαντα τὰ τακτικά ἀριθμητικά κλίνονται ὡς καὶ τὰ ἐπιθετα, οἷον:

der erste, ὁ πρῶτος.
 „ zweite, κτλ.
 „ dritte, „
 „ vierte, „
 „ fünfte, „
 „ sechste, „
 „ siebente, „
 „ achte, „
 „ neunte, „
 „ zehnte, δέκατος.
 „ elfte, κτλ.
 „ zwölfte, „
 „ dreizehnte, „
 „ vierzehnte, „
 „ fünfzehnte, „
 „ sechzehnte, „
 „ siebenzehnte, „
 „ achtzehnte, „
 „ neunzehnte, „

der zwanzigste, ὁ εἰκοστός.
 „ ein und zwanzigste, κτλ.
 „ zwei und zwanzigste, „
 „ dreißigste, ὁ τριακοστός.
 „ vierzigste, κτλ.
 „ fünfzigste, „
 „ sechzigste, „
 „ siebenzigste, „
 „ achtzigste, „
 „ neunzigste, „
 „ hundertste, ὁ ἑκατοστός.
 „ zweihundertste, κτλ.
 „ dreihundertste, „
 „ vierhundertste, „
 „ fünfhundertste, „
 „ tausendste, ὁ χίλιοστός.
 der, die, das letzte,
 ὁ, ἡ, τὸ τελευταῖον.

ΣΗΜ. α) Εἰς τὰ σύνθετα τακτικά ἀριθμητικά τὸ τελευταῖον μόνον συνθετικὸν μέρος λαμβάνει τὸν τύπον τοῦ τακτικοῦ π. χ:

der fünf und zwanzigste, ὁ εἰκοστός πέμπτος.

der zweihundert und drei und achtzigste, ὁ διακοστός ὀγδοηκοστός τρίτος.

β) Ἐπειδὴ τὰ τακτικά ἀριθμητικά κλίνονται, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὡς καὶ τὰ ἐπιθετα, ἐπεταί, ὅτι ἀκολουθοῦσι ταῦτα πάντα τοῖς κανόνας τῆς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων π. χ:

das erste Buch, τὸ πρῶτον βιβλίον.

des ersten Buches, κτλ.

mein zweites Heft, τὸ δεύτερον τετράδιόν μου.

meines zweiten Heftes κτλ.

fünfter Artikel, πέμπτον ἄρθρον.

fünften Artikels, fünften Artikel, κτλ. u. s. w.

1. Προκειμένου νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν, ἐκφράζομεν ταύτην διὰ τοῦ τακτικοῦ μὲν ἀριθμητικοῦ, μὴ τιθεμένου ὁμῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ μηνὸς εἰς πτώσιν γενικὴν ὡς ἐν τῇ ἐλληνικῇ π. χ:

der erste Januar (καὶ οὐχὶ Januars), ἡ πρώτη Ἰανουαρίου.

der zweite Mai, ἡ δευτέρα Μαΐου. den ἡ am zweiten Mai, τὴν δευτέραν

der fünf und zwanzigste März, ἡ 25 Μαρτίου.

[Μαΐου.

2. Όταν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν χρονικῶς τὸ: πρῶτος καὶ τελευταῖος, ἐκφράζομεν τοῦτο γερμανιστὶ διὰ τῶν ἐπιρρήματων: zuerst καὶ zuletzt, οἷον:

Ich habe unsern Freund zuerst gesehen. Εἶδον πρῶτος τὸν φίλον μας.
Mein Bruder ist zuletzt gekommen. Ὁ ἀδελφός μου ἦλθε τελευταῖος.

3. Τὰ κλασματικὰ ἀριθμητικὰ σχηματίζονται ἐκ τῶν τακτικῶν διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὰ τοῦ γράμματος: I, π. χ:

das Zweitel (das Halbe), τὸ ἥμισυ. ein Viertel, ἓν τέταρτον.
das Drittel, τὸ τρίτον. drei Fünftel, τρία πέμπτα κτλ.

4. Ἡ λέξις: halb, ἥμισυ, εἶναι ἐπίθετον (μεριστικὸν ἀριθμητικὸν) καὶ κλίνεται ὡς τοιοῦτο, π. χ:

der halbe Kreis, ὁ ἥμισυς κύκλος. die halbe Flasche, ἡ ἡμίσεια φιάλη.
ein halbes Brod, ἥμισυς ἄρτος.

Ὅταν ὅμως τὸ: halb προστίθεται εἰς τακτικὸν ἀριθμητικὸν δηλοῖ τόσας μονάδας, ὅσας ἐκφράζει ὁ ἀριθμὸς, μετὸν ἥμισυ, π. χ:

dritthalb, (τρία, μετὸν ἥμισυ), δύο καὶ ἥμισυ.
vierthalb Jahr, τρία ἥμισυ ἔτη.

Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ἐπίσης καί:

drei und ein halbes Jahr (οὐχὶ ὅμως Jahre).

Διὰ νὰ ἐκφράσωμεν ὅμως κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον τὸ «ἓν καὶ ἥμισυ» δὲν λέγομεν: zweithalb, ἀλλὰ: anderthalb, π. χ:

anderthalb Pfund, μία καὶ ἡμίσεια λίτρα.

Τὸ δὲ «ἥμισυ καὶ ἡμίσεια» λέγεται: die Hälfte, ὅπερ εἶναι ὄνομα οὐσιαστικόν.

ΣΗΜ. Ὅταν τὰ: halb (ἥμισυ) καὶ ganz (ὅλος), τίθενται ἀντὶ ἄρθρων πρὸ κυρίων ὀνομάτων χωρῶν, πόλεων, κτλ. μένουσιν ἄκλιτα, ὡς ἐπιρρήματα, οἷον:

Halb Athen, τὸ ἥμισυ τῶν Ἀθηνῶν. Ganz Europa, ὅλη ἡ Εὐρώπη.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μένουσιν ἄκλιτα καὶ τὰ: viel (πολὺ), wenig (ὀλίγον), καὶ mehr (πλείω), πρὸ προσηγορικῶν ὀνομάτων, οἷον: [ἄθροισι.
viel ἢ viele Federn, πολλὰ κονδύλια· wenig ἢ wenige Menschen, ὀλίγοι ἄν:

Ich habe mehr (καὶ οὐχὶ mehr) Bücher als du. Ἐχω περισσότερα βιβλία ἀπὸ σέ.

5. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὰ παραθετικῶν βαθμῶν ἐκτὸς τῶν ἐξῆς δύο: der erste, ὁ πρῶτος. der letzte, ὁ τελευταῖος, ἅτινα σχηματίζουν συγκριτικὸν, οἷον: der erstere, der letztere, ὅταν ἀναφέρονται εἰς δύο μόνον ὁρισμένα πρόσωπα, ἢ ἀντικείμενα, π. χ. περὶ δύο ὁρισμένων μαθητῶν ἢ οἰκῶν λέγομεν:

der erstere ist fleißig, der letztere ist träge.

ὁ πρῶτος εἶναι ἐπιμελής, ὁ τελευταῖος ῥάθυμος.

das erstere (Haus) war neu, das letztere war alt.

ἡ πρώτη (οἰκία) ἦτο νέα, ἡ τελευταία παλαιά.

6. Ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν σχηματίζονται πρὸς τοῦτοις τὰ διακριτικὰ λεγόμενα ἐπιρρήματα διὰ τῆς προσθήκης τῆς καταλήξεως: ἡ, π. χ.:

Erstens, ἐν πρώτοις, τὸ πρῶτον.

Zweitens, τὸ δεύτερον, εἴτα.

Drittens, τὸ τρίτον, κατὰ τρίτον λόγον.

Behntens,

Zwölftens,

Zwanzigstens,

Dreißigstens.

Ὁρομαστικὸν 18.

die Drachme, ἡ δραχμή.

das Exemplar, τὸ ἀντίτυπον.

das Fleisch, τὸ κρέας.

gegenwärtig, παρών.

das Jahrhundert, ὁ αἰών.

der Kreis, ὁ κύκλος.

der Kaufladen, τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα.

die Klasse, ἡ τάξις, κλάσις.

die Oka, ἡ ὀκά.

träge, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.

wieder, αὖθις, πάλιν.

Γύμνασμα 18.

1. Das gegenwärtige Jahrhundert ist das neunzehnte. Ein Lepton ist der hundertste Theil einer Drachme.—der Monat ist der zwölfte Theil des Jahres.—die dritte Woche im zweiten Monate des vierten Jahres. Mein Bruder war 20 Tage zu Bette, am ein und zwanzigsten ist er wieder in's Gymnasium gegangen. Ich bin den (am) dreizehnten Juli 1849 und du am (den) ersten April 1848 geboren (ἐγεννήθην).

2. Friedrich der Große, oder der Zweite, König von Preußen, wurde am 24. Januar 1712 geboren (ἐγεννήθη) und starb (ἀπεβίωσε) den 17. August 1786. Drei Viertel sind die Hälfte von anderthalb. Ich trinke (πίνω) mein drittes Glas Wein. Ich habe dritthalb (zwei und ein halbes) Pfund Fleisch gekauft (ἡγόρασα). Hier ist dreierlei Papier, rothes, weißes und blaues. Ich war achtmal in Deutschland. In die em Kaufladen sind allerlei Dinge. Ich habe mancherlei Neues gehört (ἤκουσα). — der Bauer hat seinen Samen zehnfältig geerntet (ἐθέρισε).

Θέμα 18.

1. Ἡ ἐβδομάς εἶναι τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον μέρος τοῦ ἔτους. Ὁ πατήρ μου ἄγει (εἶναι εἰς) τὸ πεντηκοστὸν τέταρτον ἔτος (τῆς ἡλικίας) του. Ὁ Γεώργιος εἶναι ὁ πρῶτος ἐν τῇ τάξει του· ὁ υἱός μου εἶναι ὁ τρίτος, ὁ Κωνσταντῖνος ὁ εἰκοστὸς πέμπτος, καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ τελευταῖος. Ὁ Φεβρουάριος εἶναι ὁ δεύτερος, ὁ Αὐγούστος ὁ ὅγδοος καὶ ὁ Δεκέμβριος ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἔτους. Λουδοβίκος (ὁ) Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἦτον ὁ πατήρ Ὁθωνος τοῦ πρώτου, Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἰωάννης ἐγεννήθη πρῶτος καὶ ὁ Ἀνδρέας τελευταῖος.

2. Πέτρος ὁ μέγας, Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἀπεβίωσε τὴν 8 Φεβρουαρίου 1725. Ἠγόρασα (ich kaufte) σήμερον τέσσαρας δεκάδας καὶ ἡμίσειαν καφρὲν, καὶ τρία τέταρτα δεκάδος ζάχαριν. Ὁ ἀδελφός μου ἔφθασεν ἐνταῦθα (hier) τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου. Ἐχεις ἀντίτυπον τοῦ δευτέρου ἔργου μου; Ἐχω δύο μαθητάς, ὁ πρῶτος εἶναι νέος, ὁ δεύτερος εἶναι ἡλικιωμένος. Εἰς τὸν κῆπόν μου ἔχω διαφόρων εἰδῶν ἄνθη. Ἠγόρασα σήμερον πολλῶν εἰδῶν πράγματα. Ἦκουσα (Ich habe gehört) παρὰ (von) τοῦ φίλου μου παντὸς εἰδους νέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ βοηθητικῶν ῥημάτων (Von den Hilfszeitwörtern)

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει δύο εἰδῶν βοηθητικὰ ῥήματα, χρησιμεύοντα, τὰ μὲν πρὸς σχηματισμὸν τῶν χρόνων, τὰ δὲ πρὸς τροπολογίαν τῶν ῥημάτων.

§. 1.

Βοηθητικὰ ῥήματα πρὸς σχηματισμὸν τῶν χρόνων
καὶ κλίσις αὐτῶν.

Τοιαῦτα βοηθητικὰ ῥήματα εἰσὶ τρία, ἥτοι τὰ ἑξῆς :

1. Haben, ἔχειν, ich habe, ἔχω.
2. Sein, εἶναι, ich bin, εἶμαι καὶ
3. Werden, γίνεσθαι, ich werde, γίνομαι.

Διὰ τοῦ: haben σχηματίζονται οἱ παρωχημένοι χρόνοι πάντων
τῶν ῥημάτων, ἐνεργητικῶν τε καὶ οὐδετέρων, ἐξαιρουμένων τῶν
δηλούντων κίνησιν ἢ ἡρεμίαν, ὧν οἱ αὐτοὶ χρόνοι σχηματίζονται
διὰ τοῦ: sein, π. χ.:

ich habe gesehen, εἶδον, ich habe mich gefreut, ἐχάρην.
es hat geregnet, ἔβρεξε, ich bin gereist, ἐταξείδευσα.
er ist geflogen, ἐπέταξε, er war gewachsen, εἶχεν αὐξήσει.
er ist zu Hause geblieben, ἔμεινεν οἴκοι.

Ὅταν ὁμοῦς τὰ δηλοῦντα κίνησιν ἢ ἡρεμίαν οὐδέτερα ῥήματα
ἔχωσι μεταβατικὴν σημασίαν τότε καὶ τούτων οἱ παρωχημένοι
χρόνοι σχηματίζονται διὰ τοῦ: haben, οἷον:

Dieser Kutscher hat mich nach Byräus gefahren.
Ὁ ἀμαξηλάτης οὗτος μὲ μετήγαγεν εἰς Πειραιᾶ.
Mein Reitknecht hat das Pferd geritten,
Ὁ ἵπποκόμος μου ἵππευσε τὸν ἵππον.

Διὰ δὲ τοῦ: werden σχηματίζονται ὅλοι οἱ χρόνοι τῆς παθη-
τικῆς φωνῆς καὶ οἱ μέλλοντες χρόνοι τῆς ἐνεργητικῆς, π. χ.:

ich werde gekauft, ἀγοράζομαι.
ich wurde gekauft, ἠγοράζομην, ἠγοράσθην.
ich werde kaufen, θέλω ἀγοράζει ἢ ἀγοράσει.

ΚΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

1. Haben, Ἐχειν.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich habe,	Ἐχω	Ich habe,	ἔχω
du hast,	ἔχεις	du habest,	ἔχῃς
er, (sie, es, man) hat.	ἔχει.	er (sie, es, man) habe.	ἔχῃ.
wir haben,	ἔχομεν	wir haben,	ἔχωμεν
ihr habt,)	ἔχετε	ihr habet)	ἔχητε
Sie haben,)		Sie haben,)	
sie haben.	ἔχουσι.	sie haben.	ἔχωσι.

Παρατατικός ἢ Ἀόριστος.

Ich hatte,	εἶχον	Ich hätte, ἢ ich würde	} haben, θὰ εἶχον ἢ ἔβαλαν εἶμι κτλ.
du hattest,	εἶχες	du hättest, » du würdest	
er hatte.	εἶχε.	er hätte, » er würde	
wir hatten,	εἶχομεν	wir hätten, » wir würden	
ihr hättet,	εἶχετε	ihr hättet, » ihr würdet	
sie hatten.	εἶχον.	sie hätten. » sie würden	

Παρακείμενος.

Ich habe...	ἔχω	Ich habe...	ἔχω	} λάθει.
du hast	ἔχεις	du habest	ἔχῃς	
er hat	ἔχει	er habe	ἔχῃ	
wir haben	ἔχομεν	wir haben	ἔχωμεν	
ihr habt	ἔχετε	ihr habet	ἔχητε	
sie haben	ἔχουσι	sie haben	ἔχωσι	

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte...	εἶχον	Ich hätte.. ἢ Ich würde	} gehabt haben. θὰ εἶχον λάθει. κτλ. ἔβαλον εἶμι εἰλημμένον κτλ.
du hattest	εἶχες	du hättest	
er hatte	εἶχε	er hätte	
wir hatten	εἶχομεν	wir hätten	
ihr hättet	εἶχετε	ihr hättet	
sie hatten	εἶχον	sie hätten	

Ὁριστική.

Ὑποτακτική.

Μέλλωv Α'.

Ich werde...	θέλω	Ich werde...	ὡς ὁ τῆς ὀριστικῆς.
du wirst	θέλεις	du werdest	
er wird	θέλει	er werde	
wir werden	θέλομεν	wir werden	
ihr werdet	θέλετε	ihr werdet	
sie werden	θέλουσι	sie werden	

Μέλλωv Β'. ἡ τεταλεισμένος.

Ich werde...	θέλω ἔχει	Ich werde...	ὡς ὁ τῆς ὀριστικῆς
du wirst	εἰλημμένον,	du werdest	
er wird	θέλεις ἔχει	er werde	
wir werden	εἰλημμένον,	wir werden	
ihr werdet	κτλ.	ihr werdet	
sie werden		sie werden	

Προστακτική.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

habe	Ἐχς	haben wir	ἔχωμεν
habe er	ἔχέτω	lasset (laßt) uns haben	ἡ
er soll haben,	ἡ	wir wollen haben	ἄς (νὰ) ἔχωμεν
er mag (ἢ er möge) haben	ἄς (νὰ) ἔχη	habei	
		haben Sie	ἔχετε, ἢ ἄς (νὰ) ἔχητε
		sie sollen haben	ἔχέτωσαν,
		sie mögen haben	ἢ ἄς (νὰ) ἔχωσι

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. haben ἢ zu haben, ἔχειν, ἢ νὰ ἔχω, νὰ ἔχης κτλ.
 Παρωχημ. gehabt haben, ἢ gehabt zu haben, ἐσχηκέναι (ἔχειν εἰλημμένον),
 [ἢ σχεῖν.]

Μετοχή.

Ἐνεργητική. haben, ἔχων, ἔχουσα, ἔχον.
 Παθητική. gehabt, εἰλημμένος.

2. Sein (ή Seyn), Εἶναι.

Ὁριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich bin,	Εἶμαι,	ή	εἰμι,	Ich sei,	ἦμαι,	ή	ᾧ,
du bist,	εἶσαι,	»	εἶ,	du seiest,	ἦσαι,	»	ᾗς,
er, (sie, es, man) ist,	εἶναι.	»	ἐστί.	er, (sie, es, man) sei.	ἦναι,	»	ᾗ,
wir sind,	εἶμεθα,	»	ἐσμεν	wir seien,	ἦμεθα,	»	ᾧμεν
ihr seid, }	εἴσθε,	»	ἐστέ,	ihr seiet, }	ἦσθε,	»	ᾗτε,
Sie sind, }	εἶναι.	»	εἰσι.	Sie seien, }	ἦναι.	»	ᾧσι.
sie sind.				sie seien.			

Παρατατικός ή Ἀόριστος.

Ich war,	ἦμην	} ὅτε ἦν, κτλ.	Ich wäre ή ich würde	} ὅα ἦμην, ή ἦθελον εἶσθαι
du warst,	ἦσο		du wärest » du würdest	
er war,	ἦτο.		er wäre » er würde	
wir waren,	ἦμεθα		wir wären » wir würden	
ihr wäret,	ἦσθε		ihr wäret » ihr würdet	
sie waren.	ἦσαν.		sie wären » sie würden	

Παρακείμενος.

Ich bin...	ἔχω	} ὅτε ἦν, κτλ.	Ich sei...	ἔχω	} ὅτε ἦν, κτλ.
du bist	ἔχεις		du seiest	ἔχης	
er ist	ἔχει		er sei	ἔχῃ	
wir sind	ἔχομεν		wir seien	ἔχωμεν	
ihr seid	ἔχετε		ihr seiet	ἔχητε	
sie sind	ἔχουσι		sie seien	ἔχωσι	

Ὑπερσυντελικός.

Ich war...	εἶχον	} ὅτε ἦν, κτλ.	Ich wäre ή Ich würde	εἶχον	} ὅτε ἦν, κτλ.
du warst	εἶχες		du wärest	εἶχης	
er war	εἶχε		er wäre	εἶχῃ	
wir waren	εἶχομεν		wir wären	εἶχωμεν	
ihr wäret	εἶχετε		ihr wäret	εἶχητε	
sie waren	εἶχον		sie wären	εἶχον	

Μέλλω Α.

Ich werde...	θέλω	} ὅτε ἦν, κτλ.	Ich werde...	ὡς ὁ τῆς ὀριστικῆς
du wirst	θέλεις		du werdest	
er wird	θέλει		er werde	
wir werden	θέλομεν		wir werden	
ihr werdet	θέλετε		ihr werdet	
sie werden	θέλουσι		sie werden	

Μέλλω B' ἢ τετελεσμένος.

Ich werde...	} sein. gewesen	θέλω υπάρξει	Ich werde ...	} sein. gewesen	ὡς ὁ τῆς ὀριστικῆς
du wirst		ἢ	du werdest		
er wird		θέλω εἶσθαι ὁ	er werde		
wir werden		πάρξας κτλ.	wir werden		
ihr werdet			ihr werdet		
sie werden			sie werden		

Προστακτική.

Ἐνικὸς		Πληθυντικὸς
sei	ἔσο	seien wir } ὦμεν
sei er	ἔστω	laßt uns sein } ἢ
er soll sein	ἢ	wir wollen sein } ἄς (νὰ) ἤμεθα
er mag (ἢ er möge) sein	ἄς (νὰ) ἦναι	seid } ἔστε ἢ ἄς (νὰ) ἦσθε
		seien Sie } Ἔστωσαν
		sie sollen sein. } ἢ ἄς (νὰ) ἦναι
		sie mögen sein. }

Ἀπαρέμφοτος.

Ἐνεστώς.	sein, ἢ zu sein, εἶναι ἢ νὰ ἦναι.	[ξας.
Παρωχημένος.	gewesen sein, ἢ gewesen zu sein, γεγονέναι, ἢ εἶσθαι ὑπάρ-	

Μετοχή.

Ἐνεργητική.	seiend, ὄν, οὖσα, ὄν.
Παθητική.	gewesen, ὑπάρξας, γεγονώς.

3. Werden, Γίνεσθαι.

Ὀριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich werde,	γίνομαι,	Ich werde,	γίνωμαι,
du wirst,	γίνεσαι,	du werdest,	γίνησαι,
er (sie, es, man) wird.	γίνεται.	er (sie, es, man) werde.	γίνηται.
wir werden,	γινόμεθα,	wir werden,	γινώμεθα,
ihr werdet, }	γίνεσθε,	ihr werdet, }	γίνησθε,
Sie werden, }	γίνονται.	Sie werden, }	γίνωνται.
sie werden.		sie werden.	

Παρατατικός ἢ Ἀόριστος.

Ich wurde	ἢ ich ward	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἐγινόμην κτλ.} \\ \text{ἢ ἔγιναι κτλ.} \\ \text{ἢ ἐγεγόνμην κτλ.} \end{array} \right.$	Ich würde	ἢ ich würde	$\left\{ \begin{array}{l} \text{würden.} \\ \text{θα ἐγινόμην κτλ.} \\ \text{ἢ ἔθελον γέιναι κτλ.} \end{array} \right.$
du wurdest	» du wardst		du würdest	» du würdest	
er wurde.	» er ward.		er würde.	» er würde	
wir wurden			wir würden	» wir würden	
ihr wurdet			ihr würdet	» ihr würdet	
sie wurden.			sie würden.	» sie würden	

Παρακείμενος.

Ich bin...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden} \\ \text{(ἢ worden).} \end{array} \right.$	ἔχω	$\left\{ \begin{array}{l} \text{γέιναι} \\ \text{ἢ γέγονα, κτλ.} \end{array} \right.$	Ich sei...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden.} \\ \text{(ἢ worden).} \end{array} \right.$	ἔχω	$\left\{ \begin{array}{l} \text{γέιναι} \end{array} \right.$
du bist		ἔχεις		du seiest		ἔχῃς	
er ist.		ἔχει		er sei.		ἔχῃ	
wir sind		ἔχομεν		wir seien		ἔχωμεν	
ihr seid		ἔχετε		ihr seiet		ἔχητε	
sie sind.		ἔχουσι		sie seien.		ἔχωσι	

Υπερσυντελικός.

Ich war...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden} \\ \text{(ἢ worden).} \end{array} \right.$	εἶχον	$\left\{ \begin{array}{l} \text{γέιναι,} \\ \text{ἢ ἐγεγόνειν, κτλ.} \end{array} \right.$	Ich wäre...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden} \\ \text{(ἢ worden).} \end{array} \right.$	ἢ ich würde	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden} \text{ sein.} \\ \text{θα εἶχον γέιναι} \\ \text{ἢ ἔθελον εἶσθαι γεγε-} \\ \text{νημένος κτλ.} \end{array} \right.$
du warst		εἶχες		du wärest		κτλ.	
er war		εἶχε		er wäre			
wir waren		εἶχομεν		wir wären			
ihr wäret		εἶχετε		ihr wäret			
sie waren		εἶχον		sie wären			

Μέλλω Α'.

Ich werde...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{werden.} \end{array} \right.$	θέλω	$\left\{ \begin{array}{l} \text{γέιναι,} \\ \text{ἢ γενήσομαι κτλ.} \end{array} \right.$	Ich werde...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{werden.} \end{array} \right.$	ὥς ὁ τῆς ὀριστικής
du wirst		θέλεις		du werdest		
er wird		θέλει		er werde		
wir werden		θέλομεν		wir werden		
ihr werdet		θέλετε		ihr werdet		
sie werden		θέλουσι		sie werden		

Μέλλω Β'. ἢ τετελεσμένος.

Ich werde..	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden,} \\ \text{(ἢ worden) sein.} \end{array} \right.$	θέλω, εἶσθαι,	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden,} \\ \text{(ἢ worden) sein.} \end{array} \right.$	Ich werde...	$\left\{ \begin{array}{l} \text{geworden,} \\ \text{(ἢ worden) sein.} \end{array} \right.$	ὥς ὁ τῆς ὀρι- [στικής]
du wirst		ἢ ἔσομαι γεγε- νημένος κτλ.		du werdest		
er wird.				er werde		
wir werden				wir werden		
ihr werdet				ihr werdet		
sie werden				sie werden		

Προστακτική.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

werde,	γίνου καὶ γέινου.	werden wir	γινώμεθα,
werde er		laßt uns werden	ἢ
er soll werden	ἄς (νὰ)	wir wollen werden	ἄς (νὰ) γείνωμεν.
er mag (ἢ er möge) werden	γέινῃ	werdet	γίνεσθε ἢ ἄς (νὰ) γίνησθε
		werden Sie	καὶ γείνατε.
		sie sollen werden	γίνωνται,
		sie mögen werden	ἢ ἄς (νὰ) γείνωνται

Ἀπαρέμφατος.

Ἑνεστώς. werden, ἢ zu werden, γίνεσθαι, ἢ νὰ γέινῃ.
 Παρψηχνημένος. geworden (ἢ worden) sein ἢ zu sein, γεγονέναι, ἢ εἶσθαι
 [γεγεννημένος.]

Μετοχή.

Ἑνεργητική. werdend, γινόμενος, γινομένη, γινόμενον.
 Παθητική. geworden (ἢ worden) γεγεννημένος.

ΣΗΜ. 4. Ὁ τύπος τῆς παθητικῆς μετοχῆς: worden, εἶναι ἐν χρήσει, ὅταν τὸ ῥῆμα τοῦτο χρησιμεύῃ ὡς βοηθητικὸν ἄλλου τινος ῥήματος, οἷον:

Ich bin gekauft worden, εἶμαι ἀγορασμένος (ἢ ἀγοράσθην).

2. Ἡ φράσις: «Πῶς ἀπέβη τό . . . ἢ, τί γίνεται, τί ἔγινε, τί ἀπέγεινεν ὁ, ἢ, τό . . . » μεταφράζεται εἰς τὴν γερμανικὴν ὡς ἐξῆς:

Was ist aus der Tische geworden? Πῶς ἀπέβη τὸ πρᾶγμα;

Was ist aus ihrem Bruder geworden? Τί ἔγεινεν ὁ ἀδελφός σας;

Παρατηρήσεις.

1) Ὅλα τὰ ῥήματα ἔχουσιν εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ ὄλων τῶν χρόνων τὸν διπλοῦν τύπον: ich καὶ Sie. Τὸ Sie εἶναι ὁ τύπος τῆς εὐγενοῦς προσταγορεύσεως εἰς τε τὴν γραφὴν καὶ τὴν ὁμιλίαν.

2. Τοῦ Παρατατικοῦ καὶ Ὑπερσυντελικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς ὑπάρχει καὶ ἕτερος τύπος, σχηματιζόμενος εἰς μὲν τὸν Παρατατικὸν διὰ τοῦ: ich würde καὶ τοῦ ἑνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ σχετικοῦ ῥήματος, οἷον:

Ich würde kaufen, ἤθελον ἀγοράζει ἢ ἀγοράσει. Εἰς δὲ τὸν ὑπερσυντελικὸν διὰ τοῦ: ich würde ἐπίσης καὶ τοῦ παρψηχνημένου τῆς ἀπαρεμφάτου, οἷον: Ich würde gekauft haben, ἤθελον ἔχει ἀγοράσει, ἢ ἤθελον ἔχει ἀγορασμένον.

Μετά τὸ: wenn (ἂν) ὁμῶς, ὅπερ ἀπαιτεῖ νὰ τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, εἶναι ἐν χρήσει μόνος ὁ τύπος: ich hätte οἶον:

Wenn ich ein Buch hätte, ἂν ἦχον βιβλίον.

3. Αἱ στιγμαὶ . . . δηλοῦσι τὴν θέσιν τοῦ ἀντικειμένου, οἶον:

Ich habe einen Freund gehabt, ἔσχηκα φίλον.

Ich werde einen Freund haben, ἔξω, ἢ θέλω ἔχει (ἢ λάβει) φίλον.

Προκαταρκτικαὶ παρατηρήσεις περὶ συντάξεως.

Περὶ συντάξεως θέλομεν πραγματευθῆ ἰδίως καὶ ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ δεύτερον μέρος. Ἐν τούτοις ἀναγκαῖον εἶναι νὰ σημειώσωμεν ἀπὸ τοῦδε τοὺς ἐξῆς περὶ αὐτῆς κανόνας:

1. Σχηματιζομένης ὁμαλῶς προτάσεώς τινος, αἱ λέξεις αὐτῆς τίθενται κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν:

α) Τὸ ὑποκείμενον. — β) Τὸ ῥῆμα. — γ) Τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον. — δ) Τὸ ἄμμεσον ἀντικείμενον καὶ — ε) Ὁ ἐπιρρήματικὸς προσδιορισμός· οἶον:

Der Knabe gibt dem Lehrer das Buch in der Schule.

Ὁ παῖς δίδει τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον εἰς τὸ σχολεῖον.

2. Ὅταν ὅμως τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον συντάσσεται μετὰ προθέσεώς τινος, ἔπεται τοῦτο τοῦ ἄμμεσου, π. χ.

Der Knabe erhält das Buch von dem Lehrer in der Schule.

Ὁ παῖς λαμβάνει τὸ βιβλίον παρὰ τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ σχολεῖον.

3. Ὅταν ὁ ἐπιρρήματικὸς προσδιορισμὸς εἶναι χρονικὸς, τότε προηγεῖται οὗτος τῶν ἀντικειμένων, π. χ.

Der Knabe gibt heute dem Lehrer das Buch.

Ὁ παῖς δίδει σήμερον τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

4. Εἰς πρότασιν, περιέχουσαν σύνθετον χρόνον, τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ κοινοῦ ῥήματος, ἡ δὲ παθητικὴ μετοχὴ, ἢ τὸ ἀπαρέμφατον αὐτοῦ, τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, π. χ.

Der Knabe hat dem Lehrer das Buch in der Schule gegeben.

Ὁ παῖς ἔδωκε τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον ἐν τῷ σχολείῳ.

Der Knabe wird dem Lehrer das Buch in der Schule geben.

Ὁ παῖς θέλει δώσει τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον ἐν τῷ σχολείῳ.

Der Knabe hat gestern dem Lehrer das Buch in der Schule gegeben.

Ὁ παῖς ἔδωκε χθὲς τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον ἐν τῇ σχολείῳ.

5. Τὸ ἀρνητικὸν: nicht, τίθεται πρὸ τῆς λέξεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιφέρεται ἰδίως ἡ ἀρνησις. Ὄταν δὲ ἡ ἀρνησις αὕτη ἀφορᾷ τὸ ῥῆμα, τότε τὸ: nicht τίθεται, εἰς μὲν τὰς προτάσεις τὰς περιεχούσας ἀπλοῦς χρόνους εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, εἰς δὲ τὰς περιεχούσας συνθέτους χρόνους πρὸ τῆς μετοχῆς ἢ τοῦ ἀπαρεμφάτου, π. χ.:

Der Knabe gibt nicht heute das Buch, sondern morgen.

Ὁ παῖς δὲν δίδει σήμερον τὸ βιβλίον, ἀλλ' αὔριον.

Der Knabe gibt heute dem Lehrer das Buch nicht.

Ὁ παῖς δὲν δίδει σήμερον τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

Der Knabe hat heute dem Lehrer das Buch nicht gegeben.

Ὁ παῖς δὲν ἔδωκε σήμερον τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

Der Knabe wird heute dem Lehrer das Buch nicht geben.

Ὁ παῖς δὲν θά δώσῃ σήμερον τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

6. Ἀρχομένης τῆς προτάσεως οὐχὶ διὰ τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ δι' ἄλλης οἰαζθήποτε λέξεως, τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα ἢ μετὰ τὸ βοηθητικὸν αὐτοῦ. Δὲν δύναται ὁμως νὰ τεθῇ πρὸ τοῦ ῥήματος πλειότερον τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς προτάσεως, π. χ.:

Heute gibt der Knabe dem Lehrer das Buch.

Σήμερον δίδει ὁ παῖς τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

Das Buch gibt der Knabe heute dem Lehrer.

Τὸ βιβλίον δίδει ὁ παῖς σήμερον τῷ διδασκάλῳ.

Gestern hat der Knabe dem Lehrer das Buch gegeben.

Χθὲς ἔδωκεν ὁ παῖς τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

Morgen wird der Knabe dem Lehrer das Buch geben.

Αὔριον θέλει δώσῃ ὁ παῖς τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

7. Πρὸς σχηματισμὸν ἐρωτηματικῆς προτάσεως τίθεται ἀπλῶς τὸ ὑποκείμενον μετὰ τὸ ῥῆμα π. χ.

Hast du einen Bruder?

Ἔχεις ἀδελφόν;

Sind die Kinder in der Schule?

Εἶναι τὰ παῖδια ἐν τῇ σχολείῳ;

8. Τὰ ἐξαρτώμενα ἀπὸ τὸ ἀπαρέμφατον, τὰ ἐπίθετα καὶ τὴν μετοχὴν τίθενται πρὸ αὐτῶν, π. χ.

Die Natur lieben. Ἀγαπᾶν τὴν φύσιν.

Einen Freund (zu) haben. Τὸ ἔχειν φίλον.

Krank sein. Ἀσθενεῖν.

Der seine Kinder innig liebende Vater,

Ὁ τὰ τέκνα του ἐγκαρδίως ἀγαπῶν πατήρ.

Die von ihren Kindern geliebte Mutter.

Ἡ ὑπὸ τῶν τέκνων της ἀγαπωμένη μήτηρ.

9. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ τινες σύνδεσμοι ἀπαιτοῦσι νὰ τίθεται τὸ ῥῆμα ἢ τὸ βοηθητικὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, π. χ.

Hier ist das Buch, welches der Knabe heute dem Lehrer gibt.

Ἰδοὺ τὸ βιβλίον, τὸ ὅποτον ὁ παῖς δίδει σήμερον τῷ διδασκάλῳ.

Hier ist das Buch, welches der Knabe heute dem Lehrer gegeben hat.

Ἰδοὺ τὸ βιβλίον, ὅπερ ὁ παῖς ἔδωκε σήμερον τῷ διδασκάλῳ.

Als der Knabe dem Lehrer das Buch gab.

Ὅταν ὁ παῖς ἔδωκε τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

Nachdem der Knabe dem Lehrer das Buch gegeben hatte.

Ἀφοῦ ὁ παῖς εἶχε δώσει τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον.

10. Ὅταν εἰς συνθέτους προτάσεις προηγῇται τῆς κυρίας προτάσεως δευτερεύουσα τις πρότασις δέον ν' ἄρχηται ἡ κυρία πρότασις διὰ τοῦ ῥήματος, ἐπιτασσομένου τούτου τοῦ ὑποκειμένου τῆς κυρίας προτάσεως. Δύναται δὲ πρὸ τοῦ ῥήματος νὰ τεθῇ καὶ ὁ σύνδεσμος: ὅ, ὅστις ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν μεταφράζεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οἷον:

Als der Knabe den Lehrer sah, gab er ihm das Buch.

Ὅτε εἶδεν ὁ παῖς τὸν διδάσκαλον, τῷ ἔδωκε τὸ βιβλίον.

Wenn der Knabe gesund wäre, (so) würde er (der Knabe) dem Lehrer das Buch

Ἄν ὁ παῖς ἦτον ὑγιής ἤθελε δώσει τῷ διδασκάλῳ τὸ βιβλίον. [geben.

Ὁρομαστικὸν 19.

berühmt,	ὀνομαστός.	die Reise,	ἡ ὁδοιπορία, τὸ τα-
der Feldherr,	ὁ στρατηγός.	sagen,	λέγειν. [ξείδιον.
gestern,	χθές.	unwohl,	κακοδιάθετος.
gesund,	ὑγιής. [νειν.	unglücklich,	δυστυχής.
groß werden,	αὐξάνειν, μεγαλό-	das Vergnügen,	ἡ διασκέδασις.
heiter,	φαιδρός.	vernünftig,	συνετός, φρόνιμος.
jetzt,	νῦν, τώρα.	vergnügt,	εὐθυμος.
krank werden,	ἀσθενεῖν.	vorsichtig,	προσεκτικός.
müde werden,	κουράζομαι.	zufrieden,	εὐχαριστημένος.
naß werden,	βρέχεσθαι.		

Γύμνασμα 19.

1. Ich habe einen Bruder. Hast du auch einen Bruder? Wir haben Freunde. Habt ihr auch Freunde? Wir hatten früher viele Pferde; jetzt haben wir keine. Haben Sie Kinder? Ich habe einen Sohn und eine Tochter gehabt. Werden Sie heute einen Besuch haben? Ich hatte viel Geld gehabt. Ihr werdet ein schönes Wetter auf der Reise haben. Ich würde ein Haus haben, wenn ich Geld hätte. Ihr würdet viele Freunde gehabt haben, wenn ihr Verstand gehabt hättet. Habe Muth. Haben Sie Geduld. Laßt uns Vergnügen haben. Er soll Geduld haben. Es ist angenehm seine Eltern zu haben.

2. Ich bin krank. Man sagt, daß der König unwohl sei. Wir sind arm, aber zufrieden. Waret ihr zufrieden, als ihr auf dem Lande waret? Wir sind gestern im Theater gewesen. Heute werden wir zu Hause sein. Napoleon war ein Feldherr gewesen. Du wirst in der Schule fleißig gewesen sein. Ich würde zufrieden sein, wenn ich Geld hätte. Sie würden glücklich sein, wenn Sie gesund wären. Sie würden reich gewesen sein, wenn Sie vernünftig gewesen wären. Sei fleißig, mein Sohn. Seid artig, meine Kinder. Laßt uns vergnügt sein. Seien wir heiter.

3. Du wirst groß. Mein Sohn wurde gestern krank. Ich fürchte (φοβούμαι), daß sie unglücklich werde. Mein Haar ist weiß geworden. Mein Großvater war sehr alt geworden. Ich werde nicht alt werden. Er wird naß geworden sein, weil er keinen Regenschirm hatte. Ihr würdet glücklich werden, wenn ihr zufrieden wäret. Mein Freund würde berühmt geworden sein, wenn er vorsichtig gewesen wäre. Werdet flug und artig. Wir wollen fleißig und gehorsam werden.

Θέμα 19.

1. Ἐχω πατέρα καὶ μητέρα. Ἐχεις ἀδελφὴν; Εἶχον ἀδελφὴν καὶ ἀδελφόν. Ὁ φίλος μου εἶχε κúνας. Ἐσχήκαμεν φίλους. Θέλω ἔχει ὀλίγα χρήματα. Θὰ εἶχον φίλους, ἂν εἶχον νοῦν. Ἦθελες ἔχει οἰκίας, ἂν εἶχες χρήματα. Ἐχετε ὑπομονήν. Ἄς ἔχωμεν θάρρος. Ὁ ἐξάδελφός μου ἔσχηκεν οἰκίας καὶ κήπους.

2. Εἶμαι μικρὸς, ἀλλὰ θέλω μεγαλῶσει. Ἦτο πλούσιος. Νομίζουσιν (man glaubt) ὅτι εἴμεθα πλούσιοι. Ἦμην (παρακείμεν.) εἰς τὸ ταχυδρομεῖον (auf der Post). Ἦσθε (ὑπερσυντελ.) χθὲς εἰς τὸ Θέατρον; Θέλω εἶσθαι ἐπιμελὴς ἐν τῷ σχολείῳ. Θὰ ἦμην εὐτυχής,

ἀν ἡμην ὀγιῆς. Ἦθέλετε εἶσθαι ὀγιεῖς, ἀν ἡθέλετε εἶσθαι πλούσιος. Ἔστε εὐπειθεῖς. Ἔστω εὐχαριστημένος. Ἔσο προσεκτικός.

3. Γίνεσαι ὀκληρὸς (lästig). Τὰ τέκνα ἐκουράσθησαν. Ὁ πατῆρ μου ἡσθένησεν (παρακεῖμ.). Οἱ γείτονές μου εἶχον πλουτίσει (ὕπερσυντ.) καὶ ὑμεῖς θέλετε πλουτίσει, ἀν ἡσθε συνετοί. Ἦθέλετε γεῖναι ὀνομαστοί, ἀν ἐγίνεσθε φρόνιμοι. Οἱ φίλοι μου ἡθελον βραχῇ (ὕπερσυντ.), ἀν δὲν εἶχον ἀλεξίβροχα. Γίνου συνετός. Ἄς γεῖνωμεν εὐτυχεῖς. Γεῖνατε καὶ ὑμεῖς εὐτυχεῖς.

§. 2.

Βοηθητικὰ ῥήματα πρὸς τροπολογίαν τῶν ῥημάτων καὶ κλίσεις αὐτῶν.

Τοιαῦτα ῥήματα εἰσὶν ἑξ, τὰ ἐξῆς:

1. Sollen, ὀφείλειν | δηλοῦσιν ἀμφοτέρω ἀνάγκην, τὸ μὲν πρῶτον
1. Müffen, δεῖ, πρέπει | ἡθικὴν, τὸ δὲ δεύτερον ὀλικὴν.
3. Können, δύνασθαι, γινώσκειν (γνωρίζειν).
4. Dürfen, ἐξεστι, δύνασθαι (ἔχειν τὴν ἄδειαν).
5. Wollen, θέλειν. καὶ
6. Mögen, ἐπιθυμεῖν, δύνασθαι, θέλειν.

Κλίσεις αὐτῶν.

1. Sollen, ὀφείλειν.

Ὅριστικὴ

Ὑποτακτικὴ.

Ἐρεστώς.

Ich soll
du sollst
er (sie, es, man) soll.
wir sollen
ihr sollt
Sie sollen
sie sollen.

Ich sollte
du solltest
er (sie, es, man) sollte,
wir sollten
ihr solltet
Sie sollten
sie sollten.

Παρατατικὸς.

Ich sollte
du solltest
er sollte.
wir sollten
ihr solltet
sie sollten.

Ich sollte
du solltest
er sollte.
wir sollten
ihr solltet
sie sollten.

Παρακείμενος.

Ich habe gesollt, κτλ. Ich habe gesollt, κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte gesollt, κτλ. Ich hätte gesollt, κτλ.

Μέλλω A'.

Ich werde sollen, κτλ. Ich werde sollen, κτλ.

Μέλλω B'.

Ich werde gesollt haben, κτλ. Ich werde gesollt haben, κτλ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. sollen. Παρρηχημ. gesollt haben.

Μετοχή.

Παθητική. gesollt.

2. Müssen, δεῖ, πρέπει.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐνεστώς.

Ich muß
du mußt
er (ſie, es, man) muß.
wir müſſen
ihr müßt)
Sie müſſen)
ſie müſſen.

Ich müſſe
du müſſeſt
er (ſie, es, man) müſſe.
wir müſſen
ihr müſſet)
Sie müſſen)
ſie müſſen.

Παρατατικός.

Ich mußte
du mußtetest
er mußte.
wir mußten
ihr mußtetet
ſie mußten.

Ich müßte
du müßtest
er müßte.
wir müßten
ihr müßtet
ſie müßten.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Παρακείμενος.

Ich habe gemußt, κτλ.

Ich habe gemußt, κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte gemußt, κτλ.

Ich hätte gemußt, κτλ.

Μέλλωv Α'.

Ich werde müßen, κτλ.

Ich werde müßen, κτλ.

Μέλλωv Β'.

Ich werde gemußt haben.

Ich werde gemußt haben

Ἀπαρέμφοτος.

Ἐνεστώς. müßen.

Παρωχηρ. gemußt haben.

Μετοχή.

Παθητ. μετοχή. gemußt.

3. Können, δύνασθαι, γινώσκειν.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich kann
du kannst
er (sie, es, man) kann.
wir können
ihr könnt }
Sie können }
sie können.

Ich könne
du könntest
er (sie, es, man) könne.
wir können
ihr könntet }
Sie können }
sie können.

Παρατατικός.

Ich konnte
du konntest
er konnte.
wir konnten
ihr konntet
sie konnten.

Ich könnte
du könntest
er könnte.
wir könnten
ihr könntet
sie könnten.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Παρακείμενος.

Ich habe gekonnt, κτλ.

Ich habe gekonnt, κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte gekonnt, κτλ.

Ich hätte gekonnt, κτλ.

Μέλλωv A'.

Ich werde können, κτλ.

Ich werde können, κτλ.

Μέλλωv B'.

Ich werde gekonnt haben, κτλ.

Ich werde gekonnt haben.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. können.

Παρωχημ. gekonnt haben.

Μετοχή.

Παθητική. gekonnt.

2. Dürfen, ἔξεστι, (ἔχειν τὴν ἀδειαν).

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich darf
du darfst
er, (sie, es, man) darf.
wir dürfen
ihr dürft }
Sie dürfen }
sie dürfen.

Ich dürfe
du dürfest
er (sie, es, man) dürfe.
wir dürfen
ihr dürftet }
Sie dürfen }
sie dürfen.

Παρατατικός.

Ich durste
du durdest
er durste.
wir dursten
ihr durstet
sie dursten.

Ich dürste
du dürdest
er dürste.
wir dursten
ihr durstet
sie dursten.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Παρακείμενος.

Ich habe gedurst, κτλ.

Ich habe gedurst, κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte gedurst, κτλ.

Ich hätte gedurst, κτλ.

Μέλλω A'.

Ich werde dürfen, κτλ.

Ich werde dürfen, κτλ.

Μέλλω B'.

Ich werde gedurst haben, κτλ.

Ich werde gedurst haben, κτλ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. dürfen.

Παρωχημ. gedurst haben.

Μετοχή.

Παθητικῇ. gedurst.

5. Wollen, θέλειν.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐνεστώς.

Ich will
du willst
er (sie, es, man) will.
wir wollen
ihr wollt)
Sie wollen)
sie wollen.

Ich wolle
du wollest
er (sie, es, man) wolle.
wir wollen
ihr wollet)
Sie wollen)
sie wollen.

Παρατατικός.

Ich wollte
du wolltest
er wollte.
wir wollten
ihr wolltet
sie wollten.

Ich wollte
du wolltest
er wollte.
wir wollten
ihr wolltet
sie wollten.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Παρακείμερος.

Ich habe gewollt, κτλ.

Ich habe gewollt, κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte gewollt, κτλ.

Ich hätte gewollt, κτλ.

Μέλλωv A'.

Ich werde wollen, κτλ.

Ich werde wollen, κτλ.

Μέλλωv B'.

Ich werde gewollt haben.

Ich werde gewollt haben

Ἀπαρέμματος.

Ἐνεστώς. wollen.

Παρωχημ. gewollt haben.

Μετοχή.

Παθητική. gewollt.

6. Mögen, ἐπιθυμεῖν, δύνασθαι, θέλειν,

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich mag
du magst
er (sie, es, man) mag.
wir mögen
ihr möget
Sie mögen
sie mögen.

Ich möge
du mögest
er möge.
wir mögen
ihr möget
Sie mögen
sie mögen.

Παρατατικός.

Ich mochte
du mochtest
er mochte.
wir mochten
ihr mochtet
sie mochten.

Ich möchte
du möchtest
er möchte.
wir möchten
ihr mochtet
sie möchten.

Ὁριστική.

Ὑποτακτική.

Παρακείμενος.

Ich habe gemocht, κτλ.

Ich habe gemocht, κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte gemocht, κτλ.

Ich hätte gemocht, κτλ.

Méllor A'.

Ich werde mögen κτλ.

Ich werde mögen, κτλ.

Méllor B'.

Ich werde gemocht haben.

Ich werde gemocht haben.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. mögen.

Παρωχημ. gemocht haben.

Μετοχή.

Παθητική. gemocht.

ΣΗΜ. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω βοηθητικῶν ὑπάρχει ἐν χρήσει ὡς τοιοῦτο καὶ τὸ: lassen, ἀφίνειν, ἐπιτρέπειν, συντασσόμενον ὡς ταῦτα.

Παρατηρήσεις.

1. Τὰ ἀνωτέρω ἑξ βοηθητικὰ ῥήματα δὲν ἔχουσιν εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ ὑπερσυντελικὸν τῆς ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως καὶ τὸν τύπον: ich würde κτλ., ὃν ἔχουσι τὰ πρῶτα τρία βοηθητικὰ, ἀλλὰ μόνον τὸν τύπον: ich sollte, ich hätte gesollt κτλ., ὡς ἐν τῷ τύπῳ τῆς κλίσεως τῶν ῥημάτων τούτων φαίνεται.

2. Τὰ ῥήματα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ὡσαύτως προστακτικὴν ἐγκλίσιν καὶ ἐνεργητικὴν μετοχήν.

3. Ὅσάκις οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν βοηθητικῶν τούτων ῥημάτων συνοδεύονται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἐτέρου ῥήματος, ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος τρέπεται εἰς ἀπαρέμφατον, ἄλλως μένει αὕτη ἀμετάβλητος, οἷον:

Ich habe nicht schlafen können (καὶ οὐχὶ gekonnt) δὲν ἠδυνήθην νὰ κοι-
[μηθῶ.]

Wer hat kommen wollen? (καὶ οὐχὶ gewollt). Τίς ἤθελε νὰ ἔλθῃ;

Er hätte gehen sollen. Ὄφειλε νὰ ὑπάγῃ.

Haben Sie den Brief lesen können? Ἦδυνήθητε ν' ἀναγνώσῃτε τὴν ἐπι-

ἰστα, ἰχ habe es gekonnt. Ναί, ἡδυνήθην.

[στολήν;

Hat er reisen dürfen? Εἶχε τὴν ἀδειαν νὰ ταξειδεύῃ;

Ja, er hat es gedurft. Ναί, εἶχε τὴν ἀδειαν.

ΣΗΜ. Εἰς ἐξαρτώμενας προτάσεις, τὸ εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως ὠ-
θούμενον βοηθητικὸν ῥῆμα τίθεται πρὸ τῶν συμπιπτόντων ἀπαρεμφά-
των, οἷον:

Ich glaube, daß Sie heute Nacht haben schlafen können.

Πιστεύω, ὅτι ἡδυνήθητε νὰ κοιμηθῇτε τὴν νύκτα ταύτην.

4. Τὰ ἀνωτέρω ῥήματα κλινόμενα κατὰ τοὺς ῥηθέντας τύπους,
ἀπαιτοῦσι νὰ τίθῃται τὸ ῥῆμα, μεθ' οὗ συντάσσονται, εἰς ἀπαρέμ-
φατον ἄνευ τοῦ μορίου: 3II, οἷον:

Ich kann kommen (καὶ οὐχὶ: zu kommen). Δύναμαι νὰ ἔλθω.

Er wollte gehen. Ἦθελε νὰ ὑπάγῃ.

5. Περὶ τῆς πολυειδοῦς χρήσεως τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐξ βοη-
θητικῶν ῥημάτων θέλομεν πραγματευθῇ εἰς τὸ Β'. μέρος, τὸ
Συντακτικόν.

Ὁρομαστικὸν 20.

abreisen,	ἀπέρχεσθαι, ἀναχωρεῖν.	kaufen,	ἀγοράζειν.
der Arzt,	ὁ ἰατρός.	leben,	ζῆν.
bleiben,	μένειν.	reisen,	ταξειδεύειν.
etwas,	κάτι τι, ὀλίγος.	schreiben,	γράφειν.
erlaubt, Παθ. τοῦ: erlauben,	ἐπιτρέπειν	spazierengehen,	περιδιαβάζειν
gelernt, » » lernen,	μανθάνειν.	schlafen,	κοιμάσθαι.
glauben,	πιστεῖν.	thun,	πράττειν.
heißen,	ὀνομάζεσθαι.	Zeit haben,	εὐκαιρεῖν.

Γύμνασμα 20.

1. Ich kann gehen. Kannst du lesen und schreiben? Kann dein Freund deutsch? Nein, aber er kann französisch. Ihr sollt nicht unartig sein. Mein Bruder sollte reisen, aber er konnte nicht, weil er krank war. Soll ich gehen oder bleiben? Sie können thun, wie Sie wollen. Wir haben spazierengehen wollen, aber es regnete (ἐόρεχε). Sie hätten fleißiger sein sollen, mein Freund, wenn Sie etwas hätten lernen wollen.

2. Der Mensch muß essen und trinken, um leben zu können. Der Knabe müßte diese Aufgabe lernen, er hat auch viel schreiben müssen. Trinken Sie

kein Bier? Nein, ich mag es nicht. Ich möchte dieses Haus kaufen, aber ich kann nicht. Ich habe nach Paris reisen mögen, aber ich durfte nicht. Darfst du ausgehen? Ja, der Arzt hat es mir erlaubt. Ich glaubte (ἐνόμιζον), daß der Arzt dich nicht hätte ausgehen lassen.

Θέμα 20.

1. Γνωρίζω ν' αναγινώσκω καὶ νὰ γράφω. Δύνασαι ν' ἀναχωρήσης ἂν θέλῃς. Ἦδυνάμην ν' ἀγοράσω τὸν κῆπον τοῦτον, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα. Ὁφείλον νὰ γράψω ἐπιστολὴν τινα, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρῶ. Τὸ παιδίον δὲν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ ἠναγκάσθη. Ἄς ὑπάγῃ ὁ ὑπηρέτης σας εἰς τὴν ἀγοράν. Πρέπει νὰ ἐξέρχωμαι καθεκάστην.

2. Πρέπει νὰ πιστεύῃς εἰς τὸν Θεόν, ἂν θέλῃς νὰ ὀνομάζῃσαι ἄνθρωπος. Ἐπεθύμουν νὰ περιδιαβάσω σήμερον, ἀλλὰ δὲν δύναμαι (δὲν ἔχω τὴν ἄδειαν). Ὁ υἱός μου ἔπρεπε νὰ μείνῃ εἰς τὸ σχολεῖον, διότι δὲν ἤξευρε τὸ θέμα του. Ἦδυνήθην χθὲς νὰ πωλήσω τὸν ἵππον μου, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα. Θὰ ἠδυνάμην ν' ἀγοράσω τὴν οἰκίαν ταύτην, ἀλλὰ δὲν εἶχον χρήματα. Ἀφετέ τον, (ὅµεῖς) νὰ κοιμηθῇ. Ὁφείλετε (σεῖς) ν' ἀφίσητε αὐτὸν νὰ περιδιαβάσῃ. Θὰ ἦτο καλὸν, ἂν εἶχετε ἀφήσῃ τὸν υἱόν σας νὰ ἐξέλθῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν (Von den Fürwörtern).

Τὰ εἶδη τῶν ἀντωνυμιῶν εἰσὶν ἑπτὰ:

1. Προσωπικαί.	persönliche	Fürwörter
2. Κτητικαί.	besitzanzeigende	"
3. Δεικτικαί.	hinweisende	"
4. Ἀναφορικαί.	bezügliche	"
5. Ἀνταποδοτικαί.	correlative	"
6. Ἐρωτηματικαί.	fragende	"
7. Ἀόριστοι.	unbestimmte	"

§. 1.

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι τρεῖς :

ἐγώ, σύ. — du, σύ. — er, sie, es, αὐτός, αὐτή, αὐτό.
καὶ διακρίνουσι τὰ τρία πρόσωπα τῆς ὁμιλίας.

Κλίνονται δὲ ὡς ἑξῆς :

A' πρόσωπον.

	Ἐνικὸς	Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	ἐγώ	ἡμεῖς
Γεν.	ἐμοῦ, μου	ἡμῶν
Δοτ.	ἐμοί, μοι	ἡμῖν
Αἰτ.	ἐμέ, με	ἡμᾶς.

B' πρόσωπον.

	Ἐνικὸς	Πληθυντικὸς
Ὄνομ.	σύ	ὑμεῖς
Γεν.	σοῦ, σου	ὑμῶν
Δοτ.	σοί, σοι	ὑμῖν
Αἰτ.	σέ, σε	ὑμᾶς.

Γ' πρόσωπον.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄνομ.	αὐτός.	αὐτή,	αὐτό.
Γεν.	αὐτοῦ.	αὐτῆς.	αὐτοῦ.
Δοτ.	αὐτῷ.	αὐτῇ.	αὐτῷ.
Αἰτ.	αὐτόν.	αὐτήν.	αὐτό.

Πληθυντικὸς καὶ διὰ τὰ τρία γένη.

	Ἐνικὸς	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄνομ.	sie,	αὐτοί,	αὐταί,	αὐτά.
Γεν.	ihrer,	αὐτῶν,	αὐτῶν,	αὐτῶν.
Δοτ.	ihren,	αὐτοῖς,	αὐταῖς,	αὐτοῖς.
Αἰτ.	sie,	αὐτούς,	αὐτάς,	αὐτά.

Ἐπάρχει πρὸς τοῦτοις καὶ εἰδικὴ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία
(zurückbeziehendes Fürwort) διὰ τὴν δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ
τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ τοῦ γ' προσώπου, οἷον :

Δοτ.	sich	{	ἑαυτῷ (αὐτῷ)	—	ἑαυτῇ (αὐτῇ)	—	ἑαυτῷ (αὐτῷ).
		{	ἑαυτοῖς (αὐτοῖς)	—	ἑαυταῖς (αὐταῖς)	—	ἑαυτοῖς (αὐτοῖς).
Αἰτ.	sich	{	ἑαυτόν (αὐτόν)	—	ἑαυτήν (αὐτήν)	—	ἑαυτό (αὐτό).
		{	ἑαυτούς (αὐτούς)	—	ἑαυτάς (αὐτάς)	—	ἑαυτά (αὐτά).

Παρατηρήσεις.

4. Εἰς τὴν ὁμιλίαν μεταχειρίζομεθα εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν:

α) Τὸν ἐνικὸν τοῦ 6' προσώπου: Du, σὺ, κλπ., ὅταν ὁμιλῶμεν πρὸς παιδίον, πρὸς νέον παῖδα, πρὸς κοράσιον, πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἢ τὴν ἀδελφὴν μας, πρὸς τὰ τέκνα μας, πρὸς τὸν σύζυγόν μας, πρὸς στενὸν συγγενῆ ἢ φίλον καὶ τέλος πρὸς τὸν Θεόν. π. χ.:

Mein Kind, warum weinst du? Παιδί μου διατί κλαίεις;

Gott, ich bete zu dir. Θεέ, προσεύχομαι πρὸς σέ.

β) Τὸν πληθυντικὸν τοῦ 6' προσώπου: ihr, σεῖς, κτλ., ὅταν ὁμιλῶμεν πρὸς δυο ἢ πλείονα πρόσωπα τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω κατηγορίας. π. χ.:

Kinder, wo habt ihr euere Kleider? Παιδιά, ποῦ ἔχετε τὰ ἐνδύματά σας;

γ) Ὅσάκις ἡ φιλοφροσύνη τὸ ἀπαιτεῖ μεταχειρίζομεθα τὸ: Sie, ὑμεῖς, μετὰ τοῦ γ' προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ ῥήματος. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι ὁ ἐν χρήσει εἰς ὅλας τὰς συναναστροφὰς καὶ εἰς τὴν ἐξευγενισμένην ὁμιλίαν. Παρατηρητέον δὲ ὅτι, πρὸς διάκρισιν τοῦ τύπου τούτου ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ γ' προσώπου, δέον νὰ γράφηται οὗτος διὰ κεφαλαίου γράμματος, οἷον: Sie, π. χ.

Geben Sie mir ein Glas Bier. Δότε μοι ἓν ποτήριον ζύθον.

Ich danke Ihnen für das Geschenk. Σας εὐχαριστῶ (ὕμᾱς) διὰ τὸ δῶρον.

Wollen Sie morgen zu mir kommen? Θέλετε νὰ ἔλθητε πρὸς ἐμέ αὔριον;

Ἐντεῦθεν προκύπτει, ὅτι εἰς τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν: Sie, ἀποδίδεται ἡ κτητική: Ihr, ὑμῶν καὶ οὐχί: euer, (σᾶς). π. χ.:

Geben Sie Ihrem (καὶ οὐχί eurem) Vater dieses Buch.

Δότε τῷ πατρί Σας τοῦτο τὸ βιβλίον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον πρέπει νὰ συνοδεύηται τὸ ῥήμα εἰς τὴν προστακτικὴν διὰ τοῦ: Sie, π. χ.:

Wollen Sie (καὶ οὐχί wollet ihr). Θέλετε.

Sehen Sie. Ἰδετε.

Ἐν τούτοις εἰς ὑψηλότερον ὕψος γίνεται χρῆσις καὶ τοῦ πραγματικοῦ 6' προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ χάριν φιλοφροσύνης καὶ σεβασμοῦ, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν οἷον:

O Herr, habt Ihr das befohlen? Κύριε, Σεῖς διατάξατε τοῦτο;

ΣΗΜ. Γίνεται δὲ χρῆσις καὶ τοῦ ἐνικοῦ τοῦ γ' προσώπου: er καὶ: sie,

ἀντὶ τοῦ β', ἀλλὰ πρὸς ὑποδεαστέρους, σπανίως ὁμῶς τὴν σήμερον, οἷον :

Gebe er mir das Buch. Δός μοι (ἄς μοι δώσῃ) τὸ βιβλίον.

Bringe sie das Licht. Φέρε (ἄς φέρῃ) τὸ φῶς.

2. Ἀντὶ τῆς γενικῆς : meiner, deiner, seiner, κτλ. λέγομεν, δι' ἀποστροφῆς τῆς καταλήξεως er, : mein, dein, sein, π. χ :

Bergieß mein (ἀντὶ meiner) nicht. Μὴ μὲ λησμονῆς.

3. Ὅταν ἡ πρόθεσις : wegen, ἔνεκα, ἐπιτασσομένη εἰς τὴν γενικὴν : meiner, κτλ., συγχωνευθῇ μετ' αὐτῆς εἰς μίαν λέξιν, τρέπεται τὸ ληκτικὸν τῆς γενικῆς : r, χάριν εὐφωνίας, εἰς : t. Εἰς τὸ : unser καὶ euer ὁμῶς τὸ ληκτικὸν : r, διατηρεῖται προστιθεμένου καὶ τοῦ : t, οἷον :

meinetwegen, ἔνεκα ἐμοῦ.
deinetwegen, ἔνεκα σοῦ.
seinetwegen, ἔνεκα αὐτοῦ.
ihretwegen, ἔνεκα αὐτῆς.
unsertwegen, ἔνεκα ἡμῶν.

euertwegen ἢ } ἔνεκα ὑμῶν.
euretwegen }
ihretwegen ἔνεκα ὑμῶν.
ihretwegen ἔνεκα αὐτῶν.

Δύνονται δὲ ἡ πρόθεσις : wegen, ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν λέξεων : halben καὶ willen (ἢ um willen), οἷον :

meinehalben,
meinewillen, } ἔνεκα ἐμοῦ.
(ἢ um meinewillen), }

unsertalben, ἔνεκα ἡμῶν.
euertalben, ἔνεκα ὑμῶν.

4. Πρὸς περισσοτέραν ἔμφασιν προστίθεται εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας ἡ λέξις : selbst ἢ selber, οἷον :

ich selbst, (ich selber) ἐγὼ αὐτός.
du selbst, (du ") σὺ αὐτός.
er selbst, (er ") ἐκεῖνος αὐτός κτλ.

5. Τὴν φράσιν : ἐγὼ εἶμαι ἢ ἐγὼ, κτλ. ἐπὶ ἐρωτήσεως : τίς εἶ ; Wer (ist) da? μεταφράζομεν εἰς τὴν γερμανικὴν ὡς ἐξ ἧς :

Ἐγὼ εἶμαι, ich bin es (bin's). ἡμεῖς εἵμεθα, wir sind es.
σὺ εἶσαι, du bist es. σεῖς εἴθετε, ihr seid es.
αὐτός εἶναι, er ist es. αὐτοὶ }
αὐτή εἶναι, sie ist es. αὐταὶ } εἶναι, sie sind es.
αὐτό εἶναι, es ist es. αὐτά }

Ἀποστρεφόμενου τοῦ: εἰ τῆς ἀντωνυμίας: εἰς, δύναται αἴτη, καὶ τοὶ εἰς αἰτιατικὴν πτώσιν, νὰ τεθῇ μετὰ τὴν ἐν δοτικῇ πτώσει ἀντωνυμίαν.

Ὀρομαστικὸν 21.

bringen,	κομίζειν, φέρειν.	[σθαι.	sprechen, ὁμιλεῖν, λέγειν.
erzählst, Παθ. μετ. τοῦ:	erzählen, διηγέ-	das Unglück,	τὸ δυστύχημα.
gebracht, " " "	bringen	waschen,	νίπτειν, πλύνειν.
hören,	ἀκούειν.	der Zeuge,	ὁ μάρτυς.
kennen,	γινώσκειν, γνωρίζειν.		

Γύμνασμα 21.

1. Ich will gehen. Du kannst bleiben. Er mag ihn bringen. Sie soll es ihm geben. Wo hast du dein Buch? Es ist auf dem Tische. Habt ihr viele Bücher? Wir haben viele. Haben Sie Zeit zu mir zu kommen? Nein, ich habe heute keine Zeit zu Ihnen zu kommen. Kennen Sie diese Leute? Ja, ich kenne sie, es sind meine Landsleute, sie sind meinerwegen gekommen.

2. Wer hat diesen Brief gebracht? Ich selbst habe ihn gebracht. Wer hat Ihnen diese Geschichte erzählt? Mein Freund hat sie mir erzählt. Kann sich das Kind selbst waschen? Nein, es kann sich nicht selbst waschen. Von wem sprechen Sie? Wir sprechen von dir, von ihm, von ihr, von euch, von Ihnen, und von ihnen. Wer ist da? Ich bin es, er ist es; meine Freunde sind es.

Θέμα 21.

1. Ἡξεύρω ν' ἀναγινώσκω. Θέλεις νὰ ἔλθῃς; Δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ. Τὸ παιδίον ἀσθενεῖ, δὲν δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐπεθυμοῦμεν (wir möchten) νὰ ὑπάγωμεν περίπατον. Θέλετε νὰ ἔλθητε μεθ' ἡμῶν; Δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσι μεθ' ὑμῶν, διότι δὲν εὐκαιροῦσιν. Εἶπετε τοῦτο εἰς τὸν φίλον σας; Τῷ τὸ εἶπον. Θέλετε νὰ τῇ δώσητε τὴν βελόνην σας; Τῇ ἔδωκα αὐτήν. Θέλετε τὸν χάρτην; Δότε μοι αὐτόν.

2. Ἠκούσατε τὸ δυστύχημα τοῦτο; Ἡμῖν ὁ ἴδιος μάρτυς. Θέλετε νὰ δώσητε τὰ ἄνθη ταῦτα εἰς τοῦτο τὸ κοράσιον; Τὰ ἔλαβε τὸ ἴδιον. Εἶσαι σύ; Ὁχι, δὲν εἶμαι, ἀλλὰ (sondern) εἶναι ὁ ἀδελφός μου. Ἡμεῖς εἴμεθα. Τὸν ἐνθυμούμεθα (wir erinnern uns μετὰ Γεν.). Ὁμιλήσαμεν περὶ αὐτοῦ, περὶ αὐτῆς, περὶ ὑμῶν καὶ περὶ αὐτῶν. Ἐνεκα σοῦ δὲν θέλει νὰ ἔλθῃ ὁ ἀδελφός μου. Ἐνεκα ἡμῶν ἔκαμεν ὁ φίλος μας τὸ ταξίδιον τοῦτο.

§. 2.

Κτητικά Ἀντωνυμίας.

Κτητικά ἀντωνυμίας εἶναι αἱ φανερόνουςαι τὸν κτήτορα, ἤγουν ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει τι. Γίνονται δ' αὗται ἀπὸ τῶν προσωπικῶν διὰ τῆς ἐκκοπῆς ἐκ τῆς γενικῆς τοῦ ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῆς καταλήξεως: *er*.

Αἱ ἀντωνυμίας αὗται εἰσὶ τριγενεῖς καὶ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον. Εἰσὶ δὲ αὗται αἱ ἐξῆς:

Ἀρσενικ. Θηλυκ. Οὐδέτερον.

1. <i>mein,</i>	<i>meine,</i>	<i>mein,</i>	ἐμός, ἐμή, ἐμόν.
2. <i>dein,</i>	<i>deine,</i>	<i>dein,</i>	σός, σή, σόν.
3. <i>sein,</i>	<i>seine,</i>	<i>sein,</i>	ὁ αὐτοῦ, ἡ αὐτοῦ, τὸ αὐτοῦ.
4. <i>ihr,</i>	<i>ihre,</i>	<i>ihr,</i>	ὁ αὐτῆς, ἡ αὐτῆς, τὸ αὐτῆς.
5. <i>unser,</i>	<i>unsere,</i>	<i>unser,</i>	ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.
6. <i>euer,</i>	<i>euere,</i>	<i>euer,</i>	ὕμετερος, ὕμετέρα, ὕμετερον.
7. <i>Ihr,</i>	<i>Ihre,</i>	<i>Ihr,</i>	ὁ αὐτῶν, ἡ αὐτῶν, τὸ αὐτῶν.

Ἐπὶ ἐνός κτήτορος.

α'. πρόσωπον.

Ἐνικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Οὐδέτερον.

Ὄνομ.	<i>mein,</i>	ἐμός, μου.	<i>meine,</i>	ἐμή, μου.	<i>mein,</i>	ἐμόν, μου.
Γεν.	<i>meines,</i>	(ιδικός μου)	<i>meiner,</i>	(ιδική μου)	<i>meines,</i>	(ιδικόν μου)
Δοτ.	<i>meinem,</i>		<i>meiner,</i>		<i>meinem,</i>	
Αἰτ.	<i>meinen.</i>		<i>meine.</i>		<i>mein.</i>	

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	<i>meine,</i>	ἐμοί, μου, (ιδικοί μου).—ἐμαί, μου, (ιδικάί μου).—
Γεν.	<i>meiner,</i>	ἐμά, μου, (ιδικά μου).
Δοτ.	<i>meinen,</i>	
Εἰτ.	<i>meine.</i>	

β'. πρόσωπον.

Ἐνικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Οὐδέτερον.

Ὄνομ.	<i>dein,</i>	σός, σου.	<i>deine,</i>	σή, σου.	<i>dein,</i>	ἐμόν, μου
Γεν.	<i>deines,</i>	(ιδικός σου).	<i>deiner,</i>	(ιδική σου).	<i>deines,</i>	(ιδικόν μου)
Δοτ.	<i>deinem,</i>		<i>deiner,</i>		<i>deinem,</i>	
Αἰτ.	<i>deinen.</i>		<i>deine.</i>		<i>dein.</i>	

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	deine,	σοί, σου, (ιδικοί σου). —	σαι, σου, (ιδικά σου). —
Γεν.	deiner,		σά, σου, (ιδικά σου).
Δοτ.	deinen,		
Αἰτ.	deine.		

γ'. πρόσωποι.

1) Ἐπὶ κτήτορος γένους ἀρσενικοῦ καὶ οὐδέτερου.

Ἐνικός.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄνομ.	sein, ὁ αὐτοῦ, του.	seine, ἡ αὐτοῦ, του.	sein, τὸ αὐτοῦ, του.
Γεν.	seines, (ιδικός του).	seiner, (ιδική του).	seines, (ιδικόν του).
Δοτ.	seinem,	seiner,	seinem,
Αἰτ.	seinen.	seine.	sein.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	seine, οἱ αὐτοῦ, του, (ιδικοί του). —	αἱ αὐταί, του (ιδικά του).
Γεν.	seiner,	τά αὐτοῦ, του, (ιδικά του).
Δοτ.	seinen,	
Αἰτ.	seine.	

2) Ἐπὶ κτήτορος γένους θηλυκοῦ.

Ἐνικός.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄνομ.	ihr, ὁ αὐτῆς, της	ihre, ἡ αὐτῆς, της.	ihr, τὸ αὐτῆς, της.
Γεν.	ihrer, (ιδικός της.)	ihrer, (ιδική της.)	ihrer, (ιδικόν της.)
Δοτ.	ihrer,	ihrer,	ihrer,
Αἰτ.	ihren.	ihre.	ihr.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	ihr, οἱ αὐτῆς, της, (ιδικοί της). —	αἱ αὐτῆς, της, (ιδικά της).
Γεν.	ihrer,	—τά αὐτῆς, της, (ιδικά της).
Δοτ.	ihren,	
Αἰτ.	ihr.	

Ἐπὶ πολλῶν κτητόρων.

Ἐνικός.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄν.	unser, ἡμέτερος, μας.	unser, ἡμετέρα, μας.	unser, ἡμέτε- [ρον, μας.
Γεν.	unf (e) res, (ιδικός μας).	unserer, (ιδική μας).	unf (e) res, (ιδικόν [μας).
Δοτ.	unserem,	unserer,	unserem,
Αἰτ.	unseren,	unser.	unser,

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	unfere,	ἡμέτεροι, μας, (ιδικοί μας).—ἡμέτεραι, μας, (ιδικαί μας).
Γεν.	unferer,	μας).—ἡμέτερα, μας, (ιδικά μας).
Δοτ.	unferen,	
Αἰτ.	unfere.	

Ἑνικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Οὐδέτερον.

Ὄν.	euer,	ὑμέτερος, σας.	eu(e)re,	ὑμέτερα, σας.	euer,	ὑμέτερον, σας.
Γεν.	eu(e)res,	(ιδικός σας).	euerer,	(ιδική σας).	eu(e)res,	(ιδικόν σας).
Δοτ.	euerem,		euerer		euerem,	
Αἰτ.	eueren,		euer.		euer.	

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	euer,	ὑμέτεροι, σας, (ιδικοί σας).—ὑμέτεραι, σας (ιδικαί σας).
Γεν.	euerer,	—ὑμέτερα, σας, (ιδικά σας).
Δοτ.	eueren,	
Αἰτ.	euer,	

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	ih̄r,	ih̄re,	ih̄r,	ih̄re,
Γεν.	ih̄res,	ih̄rer,	ih̄res,	ih̄rer,
Δοτ.	ih̄rem,	ih̄rer,	ih̄rem,	ih̄ren,
Αἰτ.	ih̄ren.	ih̄re.	ih̄r.	ih̄re.

Ἑνικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Οὐδέτερον.

Ὄνομ.	ih̄r,	οἱ αὐτῶν, των.	ih̄re,	ἡ αὐτῶν, των.	ih̄r,	τὸ αὐτῶν, των
Γεν.	ih̄res,	(ιδικός των).	ih̄rer,	(ιδική των).	ih̄res,	(ιδικόν των).
Δοτ.	ih̄rem,		ih̄rer,		ih̄rem,	
Αἰτ.	ih̄ren.		ih̄re.		ih̄r.	

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	ih̄re,	οἱ αὐτῶν, των, (ιδικοί των).—αἱ αὐτῶν, των, (ιδικαί των).
Γεν.	ih̄rer,	—τὰ αὐτῶν, των, (ιδικά των).
Δοτ.	ih̄ren,	
Αἰτ.	ih̄re.	

Παρατηρήσεις.

1. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι τίθενται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ καὶ μόναι των.

Τιθέμεναι πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ φανερώνουσιν, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, αἱ μὲν τοῦ α' καὶ ε' προσώπου τὸ γένος μόνον τοῦ

οὐσιαστικοῦ, αἱ δὲ τοῦ γ' τὸ γένος τοῦ τε οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ κτήτορος, π. χ.:

α' καὶ β' πρόσωπον.

καὶ τῶν	{	mein, dein Vater	ὁ πατήρ μου, σου.
τριῶν		meine, deine Mutter	ἡ μήτηρ μου, σου.
γενῶν.		mein, dein Buch	τὸ βιβλίον μου, σου.

γ' πρόσωπον.

ἀρσενικὸν	{	sein Vater	ὁ πατήρ του.
καὶ		seine Mutter	ἡ μήτηρ του.
οὐδέτερον		sein Buch	τὸ βιβλίον του.
θηλυκὸν	{	ihr Vater	ὁ πατήρ της.
		ihre Mutter	ἡ μήτηρ της.
		ihr Buch	τὸ βιβλίον της.

Προκύπτει ἐπομένως ἐντεῦθεν, ὅτι, ὅταν εἰς τὸ γ' πρόσωπον τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος εἶναι ἀρσενικὸν ἢ οὐδέτερον, λέγομεν: sein, seine, sein, ὅταν δὲ ᾔναι θηλυκὸν, λέγομεν: ihr, ihre, ihr, π. χ.:

Mein Bruder hat sein Buch bekommen.

Ὁ ἀδελφός μου ἔλαβε τὸ βιβλίον του.

Meine Schwester hat ihr Buch bekommen.

Ἡ ἀδελφή μου ἔλαβε τὸ βιβλίον της.

2. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι ἐπόμεναι τοῦ οὐσιαστικοῦ μένουσιν ἄκλιτοι, ἐκλαμβανόμεναι ὡς κατηγορούμενον, οἷον:

Die Bücher sind mein (καὶ οὐχί: meine). Τὰ βιβλία εἶναι ἰδικά μου.

3. Ὅταν αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν συντάσσωνται μετ' οὐσιαστικοῦ, ἀλλ' ἀναφέρονται μόνον εἰς προηγούμενον τοιοῦτο, τότε προσλαμβάνουσιν ἅπασαι τὴν κατάληξιν: ich, προτασσομένου αὐτῶν τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, καὶ κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα μετὰ τοῦ ἄρθρου τούτου π. χ.:

der meinige,	die meinige,	daß meinige,	ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν.
des meinigen,	der meinigen,	des meinigen,	
dem meinigen,	der meinigen,	dem meinigen,	
den meinigen.	die meinige.	daß meinige.	

Πληθυντικός: die meinigen κτλ.

Τοιουτοτρόπως σχηματίζονται καὶ κλίνονται καὶ αἱ λοιπαὶ, οἷον:

der,	die,	daß	deinige	ὁ, ἡ, τὸ, ἰδικός σου.
"	"	"	seinige	ὁ, ἡ, τὸ, ἰδικός του.
"	"	"	ihrige,	ὁ, ἡ, τὸ, ἰδικός της.
"	"	"	unſ (e) rige	ὁ, ἡ, τὸ, ἰδικός μας.
"	"	"	eu (e) rige	} ὁ, ἡ, τὸ, ἰδικός σας.
"	"	"	Ihrige	
"	"	"	ihrige	ὁ, ἡ, τὸ, ἰδικός των.

Ἀντὶ τοῦ τύπου τούτου μεταχειρίζομεθα καὶ τὸν ἐξῆς:

der, die, daß, meine, deine κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Παραλειπομένου δὲ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμῖαι κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα ἄνευ ἄρθρου, οἷον:

meiner,	meine,	meines
deiner,	deine,	deines
seiner	seine	seines
ihrer }	ihre }	ihrer }
unſerer,	unſere,	unſeres
eu (e) rer }	eu (e) re }	eu (e) res }
Ihrer }	Ihre }	Ihrer }
ihrer,	ihre,	ihrer.

Παραδείγματα.

Iſt das Ihr Bruder? (Οὗτος) εἶναι ὁ ἀδελφός σας;

Mein, es iſt nicht der meinige, (ἢ der meine, ἢ meiner), es iſt der Ihrige, (ἢ der Ihre, ἢ Ihrer).

Ὁχι, δὲν εἶναι ὁ ἰδικός μου, εἶναι ὁ ἑμέτερος.

Wessen Buch iſt das? Εἰς τὸ ἰδικόν μου (ἢ τὸ ἰδικόν σου, ἢ τοῦ).

Tinos εἶναι τὸ βιβλίον; Εἶναι τὸ ἰδικόν μου.

Wessen Bücher ſind das? Εἰς τὰ ἰδικά μου (ἢ τὰ ἰδικά σου, ἢ τὰ ἰδικά του).

Tinos εἶναι τὰ βιβλία; Εἶναι τὰ ἰδικά μας.

4. Εἰς τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας προστίθεται πρὸς μεῖζονα ἔμφασιν, τὸ ἐπίθετον: eigener, eigene, eigenes, ἐπόμενον ταύταις· οἷον:

mein eigener Garten, ὁ ἰδιός μου (ἰδικός μου) κήπος. αὐτὸς ὁ κήπος μου.

meine eigene Hand, ἡ ἰδία μου (ἰδική μου) χεὶρ. αὐτὴ ἡ χεὶρ μου.

mein eigenes Buch, τὸ ἰδιόν μου (ἰδικόν μου) βιβλίον. αὐτὸ τὸ βιβλίον μου.

β. Ἡ λέξις: *Κύριε*, μεταφράζεται διὰ τοῦ: *Mein Herr*, *Κύριέ μου*. Ὅταν ὅμως ἐπῇται ταύτη τίτλος ἢ βαθμὸς λέγομεν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὡς ἐξῆς:

der Herr Graf	Ὁ Κύριος Κόμης
der Herr Director	ὁ » Διευθυντής
der Herr Hauptmann	ὁ » Λοχαγός

6. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι προηγούνται τῆς λέξεως: *Κύριε*, *Κυρία*, *Δεσποινὶς* κτλ., ὡς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, π. χ.

Ihr Herr Bruder.	Ὁ ὑμέτερος (κύριος) ἀδελφός.
Seine (ihre) Frau Mutter.	Ἡ κυρία μήτηρ του, της.
Ihr (•) Fräulein Schwester.	Ἡ δεσποινὶς ἀδελφὴ ὑμῶν.

ΣΗΜ. Τὸ: *Guer* (ἢ: *Gw*) εἶναι πολὺ εὐχρηστον ὡς κλητικὴ εἰς τὰς ἐπιστολάς, π. χ.:

Gw (•) *re* *Königliche Majestät*. Ἡ Ὑμετέρᾳ Βασιλικῇ Μεγαλειότης.
Guer (*Gw*) *Gyellenz*, Ἐξοχώτατε. *Guer* *Wohlgebohren*, Εὐγενέστατε.

Ὁρόμαστικὸν 22.

der Apfel,	τὸ μήλον	so... als,	τόσον... ὅσον.
dort,	ἐκεῖ.	wie,	ὡς.
finden,	εὗρίσκειν.	der Bögling,	ὁ ἐκπαιδευόμενος μαθη-
gepflegt,	περιποιημένος.		[τής, τρόφιμος.

Γύμνασμα 22.

Mein Vater und meine Mutter waren gestern im Theater. Sind dein Bruder und deine Schwester auch dort gewesen? Mein Lehrer hat sein Kind und deine Lehrerin ihr Kind verloren. Dieses Haus ist mein, und jener Garten ist dein. Unsere Kinder können (γνωρίζουσιν) lesen und schreiben. Können es auch eure Kinder? Ihre Kinder sind sehr fleißig und artig, die unsrigen (die unseren, unsere) sind träge und unartig. Mein Freund lobt (ἐπαινεῖ) sein Kleid, du lobst (ἐπαινεῖς) das deinige, deine Schwester das ihrige. Unsere Äpfel sind süßer als die euren (die euren, ἢ eure). Diese Leute finden unser Vaterland nicht so schön als das ihrige (das ihre, ἢ ihres). Die Schüler haben ihre eigenen Bücher. Der Herr Lehrer ist mit seinen Böglingen zufrieden. Haben Sie den Herrn Grafen und die Frau Gräfin gesehen? Ja, ich habe sie, mein Herr, bei dem Herrn Präsidenten gesehen.

Θέμα 22.

Ἡ πατρίς μου εἶναι μικρά, ἡ ἰδική σου εἶναι μεγαλητέρα. Ἡ θυγάτηρ σου εἶναι ὠραία, ἡ Ὑμέτερα εἶναι ἔτι ὠραιότερα. Αἱ οἰκίαι μας καὶ οἱ κῆποι μας θὰ ἦσαν κομψότεροι τῶν ἰδικῶν σας, ἂν ἦσαν μᾶλλον περιποιημένοι (συγκρητικός). Τὰ Ὑμέτερα παιδία ἦσαν εὐτακτα, τὰ ἰδικά των δὲ ἦσαν μᾶλλον εὐτακτα (am μὲ ὑπερβ.) Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἰδικόν μου, θὰ ἦναι δὲ ἰδικόν σου, ἂν ἦσαι ἐπιμελής. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι πολὺ πλούσιος, ὅλοι αἱ οἰκοδομαὶ αὐταὶ εἶναι ἰδικαί του. Ἐνταῦθα εἶναι τὸ τετράδιόν μου, ἐκεῖ τὸ ἰδικόν σου, ποῦ εἶναι τὰ Ὑμέτερα; Ἀγαπῶμεν (wir lieben) τὰ τέκνα μας, ὡς ἅπαντες (alle) τὰ ἰδικά των. Οἱ μαθηταὶ μου εἶναι ἐπιμελέστεροι τῶν ὑμετέρων, δὲν εἶναι ὅμως τόσον ἐπιμελεῖς, ὅσον αἱ μαθήτριά μου. Κατοικοῦμεν (wir wohnen) εἰς τὰς ἰδίας ἡμῶν οἰκίας καὶ ἔχομεν τοὺς ἰδίους μας κήπους. Εἶδατε, Κύριε, τὸν Κύριον Στρατηγόν; Μάλιστα, Κύριε, εἶδον σήμερον τὸν Κύριον Στρατηγὸν καὶ τὴν Κυρίαν του, (καὶ τὴν Κυρίαν στρατηγίναν).

§. 3.

Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι.

Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας μεταχειρίζομεθα διὰ νὰ δεῖξωμεν τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα. Εἰσὶ δὲ αὗται αἱ ἑξῆς·

dieser, diese, dieses, οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

jener, jene, jenes, ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.

derjenige, diejenige, dasjenige.

καὶ κατὰ συγκοπήν:

der, die, das.

} ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.

} (ὁ τοῦ, ἡ τῆς, τὸ τοῦ)

derselbe, dieselbe, dasselbe.

der nämliche, die nämliche, das nämliche.

} ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.

folcher, solche, solches, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο.

1. Αἱ ἀντωνυμίαι: dieser καὶ jener, κλίνονται ὡς τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον καὶ ἔχουσι τὸν πληθυντικὸν κοινὸν καὶ διὰ τὰ τρία γένη. Μεταχειρίζομεθα δὲ ταύτας καὶ μετὰ οὐσιαστικοῦ καὶ ἄνευ τοιούτου (ἤτοι μόνας), τὴν μὲν: dieser, diese, dieses, ἵνα δεῖξωμεν, ὡς

καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τὰ πλησίον ἡμῶν ἢ τὰ παρόντα, τὴν δὲ:
jener, jene, jenes, ἵνα δείξωμεν τὰ μακρὰν ἡμῶν, ἢ τὰ ἀπόντα,
οἷον:

		Ἑρικός.		Πληθυντικός.
		Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὅνομ.	dieser	diese	dieses	diese
Γεν.	dieses	dieser	dieses	dieser
Δοτ.	diesem	dieser	diesem	diesen
Αἰτ.	diesen	diese	dieses	diese
Ὅνομ.	jener	jene	jenes	jene
Γεν.	jenes	jener	jenes	jener
Δοτ.	jenem	jener	jenem	jenen
Αἰτ.	jenen	jene	jenes	jene

Παραδείγματα.

Nehmen Sie diesen Brief.

Λάβετε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.

Hören Sie jene Worte?

Ἀκούετε τοὺς λόγους ἐκείνους;

Dieser ist gekommen und jener abgegangen.

Οὗτος ἀφίκετο καὶ ἐκεῖνος ἀπῆλθε.

Jener ist reich, dieser ist arm.

Ἐκεῖνος εἶναι πλούσιος, οὗτος εἶναι πτω-

Ich spreche von jenem, (von jener, von jenen).

[χός.

Ὅμιλῶ περὶ ἐκείνου, (ἐκείνης, ἐκείνων).

2. Αἱ ἄλλα δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἰσὶ σύνθετοι ἐκ τοῦ ὀρι-
στικοῦ ἄρθρου: der, die, das, καὶ τῶν λέξεων: jenige, selbe καὶ
nämliche, οἷον:

derjenige,	diejenige,	dasjenige.
derselbe,	dieselbe,	dasselfbe.
der nämliche,	die nämliche,	das nämliche.

Συνοδεύονται δ' ἐνίοτε πρὸς ἔμφασιν μὲ τὸ ἐπίρρημα: eben,
προτασσόμενον αὐτῶν, π. χ:

eben derjenige,	eben diejenige,	eben dasjenige.
eben derselbe,	eben dieselbe,	eben dasselfbe.
eben der nämliche,	eben die nämliche,	eben das nämliche.

Αἱ ἀντωνυμίαι αὗται κλίνονται ὡς τὸ ἐπίθετον μετὰ τοῦ ὀρι-
στικῶ ἄρθρου, π. χ:

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.	Πληθυντικός.
Ὄνομ.	derjenige	diejenige	dasjenige	diejenigen
Γεν.	desjenigen	derjenigen	desjenigen	derjenigen
Δοτ.	demjenigen	derjenigen	demjenigen	denjenigen
Αἰτ.	denjenigen	diejenige	dasjenige	diejenigen.

3. Ἡ κατὰ συγκοπὴν ἀντωνυμία; der, die, das, κλίνεται ὡς ἐξῆς:

	Ἐνικός.	Πληθυντικός.
Ὄνομ.	der	die
Γεν.	dessen (des)	deren
Δοτ.	dem	denen
Αἰτ.	den	die.

Παραδείγματα.

Mein Bruder und derjenige (ἢ: der) meines Nachbarn.

Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐκεῖνος τοῦ (ἢ: ὁ τοῦ) γείτονός μου.

Die Blume meiner Schwester und diejenige (ἢ: die) deiner Tante.

Τὸ ἄνθος τῆς ἀδελφῆς μου καὶ ἐκεῖνο τῆς (ἢ: τὸ τῆς) θείας σου.

Das Buch meines Sohnes und dasjenige (ἢ: das) seiner Tochter.

Τὸ βιβλίον τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐκεῖνο τῆς (ἢ: τὸ τῆς) θυγατρὸς του.

Unsere Pferde und diejenigen (ἢ: die) unseres Freundes.

Οἱ ἵπποι μας καὶ ἐκεῖνοι τοῦ (ἢ: οἱ τοῦ) φίλου μας.

Παρατηρήσεις.

1. Ἡ ἡμετέρα δεικτικὴ ἀντωνυμία: οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ὅταν προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, εἰς ὃ ἀναφέρεται, καὶ συνδέεται μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος: sein, εἶναι, μεταφράζεται εἰς τὴν γερμανικὴν, διὰ τοῦ οὐδετέρου: dieses, ὅπερ κατὰ συγκοπὴν γίνεται: dies ἢ das, ἀδιακρίτως ὡς πρὸς τε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ, π. χ:

dieses (ἢ: dies, das) ist mein Vater. Οὗτος εἶναι ὁ πατήρ μου.

dies ist meine Mutter. Αὕτη εἶναι ἡ μήτηρ μου.

das sind meine Kinder. Ταῦτα εἶναι τὰ τέκνα μου.

Sind das Ihre Eltern? Οὗτοι εἶναι οἱ γονεῖς σας;

2. Ἀποδιδομένης τῆς γενικῆς τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας εἰς οὐσιαστικὸν μεταφράζεται αὕτη, εἴτε εἰς ἐνικὸν εἴτε εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν εὐρίσκεται, διὰ τῆς γενικῆς τοῦ: derselbe, dieselbe, dasselbe, ἢ διὰ τῆς αἰτιατικῆς τῆς κτητικῆς ἀντωνυ-

μίας, sein, ihr, sein, πρὸς δὲ καὶ διὰ τῆς γενικῆς: dessen, deren.

Ἀποδιδομένης ὁμῶς τῆς ἀνωτέρω γενικῆς εἰς συλλογισμόν μεταφράζεται μόνον διὰ τοῦ: dessen, π. χ:

Was für eine Stadt ist das? τί πόλις εἶναι αὕτη;

Ich kenne den Namen derselben nicht.

Ich kenne ihren Namen nicht.

Ich kenne deren Namen nicht.

} Δὲν γνωρίζω τὸ ὄνομά της.

Was ist das für ein Mann? τίς εἶναι ὁ ἀνὴρ οὗτος;

Ich kenne den Namen desselben nicht.

Ich kenne seinen Namen nicht.

Ich kenne dessen Namen nicht.

} Δὲν γνωρίζω τὸ ὄνομά του.

Wissen Sie gewiß, daß Ihr Freund gestorben ist?

Γνωρίζετε καλῶς ὅτι ἀπεβίωσεν ὁ φίλος Ὑμῶν;

Ja, ich bin dessen gewiß. Ναί, τὸ γνωρίζω καλῶς (εἶμαι βέβαιος τοῦτου).

3. Εἰς τὴν γενικὴν: dessen καὶ deren, προσαρτᾶται ὡς κατὰ ληξίς ἢ πρόθεσις: wegen, (ἐνεκα), ἢ αἰ λέξεις: halben καὶ willen (ἢ um... willen), ὅτε παρεμβάλεται χάριν εὐφωνίας ἐν: t, οἶον:

dessentwegen

dessenthalbem

dessentwillen

um dessentwillen

} ἐνεκα αὐτοῦ (τούτου).

derentwegen

derenthalbem

derentwillen

um derentwillen

} ἐνεκα αὐτῆς, ἐνεκα αὐτῶν.
(ταύτης, τούτων).

Ist Ihr Freund angekommen? Ἀφίκετο ὁ φίλος Ὑμῶν;

Dessentwegen (dessenthalbem, dessentwillen) war ich heute im Piräus.

Ἐνεκα αὐτοῦ ἤμην σήμερον εἰς Πειραιᾶ.

Haben Sie die Königin gesehen? Εἶδατε τὴν βασιλισσαν;

Derentwegen (derenthalbem, derentwillen) bin ich auf den Palaisplatz ge-

Ἐνεκα αὐτῆς ὑπῆγον εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν ἀνακτόρων. [ἴαμεν.

Wie stehen Ihre Blumen? Πῶς ἔχουσι τὰ ἀνθὴ Ὑμῶν;

Derentwegen (derenthalbem, derentwillen) ziehe ich Wasser, um sie zu be-

Ἐνεκα αὐτῶν σύρω (ἀντλῶ) ὕδωρ, ἵνα τὰ ποτίσω. [γίωσκω.

4. Ὅταν μετὰ δεικτικῆς ἀντωνυμίας, ἀναφερομένης εἰς πρᾶγμα καὶ οὐχὶ εἰς πρόσωπον, συντάσσεται πρόθεσις, συγχονεύονται ἀμφό-

τεραι εἰς μίαν λέξιν· ἀρχομένης δὲ τῆς προθέσεως ἀπὸ φωνήεντος, τίθεται μεταξὺ αὐτῶν ἐν: ι, π. χ:

damit	ἀντι	mit diesem (dieser)	μετ' αὐτοῦ, (μετ' αὐτῆς),	ῥ, σὺν
dadurch	»	durch diesen (diese, dieseß)	διὰ τούτου, δι' αὐτοῦ.	
davon	»	von diesem (dieser)	περὶ τούτου, ἐκ τούτου, ἐξ αὐτοῦ.	
dagegen	»	gegen dieseß, κατὰ τοῦτο,	ἐξ ἐναντίας.	
daneben	»	neben diesem, παρὰ τοῦτο,	πρὸς τούτῳ.	
dafür	»	für dieseß, διὰ τοῦτο,	δι' αὐτό.	
davor	»	vor diesem, πρὸ τούτου.		
dazu	»	zu	} diesem, πρὸς τούτους, πλησίον.	
dabei	»	bei		
darin	»	in diesem, ἐν τούτῳ.		
daraus	»	aus diesem, ἐκ τούτου,	ἐξ αὐτοῦ.	
daran	»	an diesem, παρ' αὐτῷ, ἐπ' αὐτοῦ.		
darauf	»	auf diesem, ἐπ' αὐτῷ ἢ ἐπ' αὐτοῦ.		
darüber	»	über diesem, περὶ τούτου,	ὑπεράνω.	
darum	»	um dieseß, διὰ τοῦτο.		
darunter	»	unter diesem, ὑπ' αὐτό,	μεταξὺ αὐτοῦ.	
darob	»	ob diesem, ἔνεκα τούτου.		

5. Τὸ: derselbe ἢ derselbige εἶναι ταυτόσημον τοῦ: der nämliche, οἶον:

Ich habe dasselbe (das nämliche) gethan. Ἐπραξα τὸ αὐτό.

6. Δὲν εἶναι ταυτόσημα τὰ ἀνωτέρω, ὅταν τὸ: derselbe τίθεται ἀντι τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας τοῦ γ' προσώπου, οἶον:

Als Georg ihn sah, lachte derselbe,
ἀντι: Als Georg ihn sah, lachte er. } Ὅταν τὸν εἶδεν ὁ Γεώργιος ἐγέλασε.
ἢ Als Georg denselben sah, lachte er

Ἄβαν Σιε dieselden γεσηεν? ἀντι: Ἄβαν Σιε sie γεσηεν?
τοὺς (τάς, τὰ) εἶδατε;

Τὸ δὲ οὐδέτερον: dasselbe, ἀναπληροῖ πάντοτε τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν: εἰ, ὅταν αὕτη συντάσσεται μετὰ προθέσεως οἶον:

Ἄβαν Σιε sich an das Vereinsmitglied gewendet?

Ἄπετάθητε εἰς τὸ μέλλος τοῦ συλλόγου;

Ναι, ich habe mich an dasselbe (οὐχι: an es) gewendet.

Ναι ἀπετάθην πρὸς αὐτό.

7. Τοῦ: *solcher*, προηγεῖται ἐν γένει τὸ ἀόριστον ἄρθρον, ὅπερ ὁμῶς δύναται νὰ τεθῇ καὶ μετὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ: *solcher* συγκόπτεται εἰς *solch* καὶ μένει ἄκλιτον, π. χ.:

Ein solcher Held ἢ } τοιοῦτος (τίς) ἥρως.
Solch' ein Held

solch eines Helden

solch einem Helden

solch einen Helden.

Εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν παραλείπεται τὸ ἀόριστον ἄρθρον, οἷον: *solche Helden*. Τοιοῦτοι ἥρωες κτλ.

mit solchen Waffen, διὰ τοιούτων ὅπλων.

§. 4.

Ἀναφορικὰ ἀντωνυμίας.

Ἀναφορικὰ ἀντωνυμίας ὀνομάζονται ἐκεῖναι, αἵτινες συνάπτουσαι διάφορα κατηγορήματα πρὸς τὸ αὐτὸ υποκείμενον ἀποδίδονται εἰς προηγούμενον οὐσιαστικὸν καὶ παραπέμπουσι τὸ ῥῆμα τῆς ἀναφορικῆς προτάσεως εἰς τὸ τέλος αὐτῆς.

Εἰσὶ δ' αὗται αἱ ἐξῆς δύο:

welcher, welche, welches ὅς, ἡ, ὅ.—ὅστις, ἡτις, ὅ,τι ἢ *der, die, das* ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον.

τὰς ὁποίας μεταχειριζόμεθα ἀδιακρίτως.

Αἱ ἀντωνυμίας αὗται κλίνονται ὡς ἐξῆς:

Ἐνικός.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄνομ.	<i>welcher</i> ὅστις,	<i>welche</i> ἡτις,	<i>welches</i> ὅ,τι
Γεν.	<i>dessen</i> οὗτινος,	<i>deren</i> ἡστινος.	<i>dessen</i> οὗτινος.
Δοτ.	<i>welchem</i> ᾧτινι,	<i>welcher</i> ᾧτινι,	<i>welchem</i> ᾧτινι.
Αἰτ.	<i>welchen</i> ὄντινα,	<i>welche</i> ἦντινα,	<i>welches</i> ὅ,τι.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	<i>welche</i> οἵτινες,	αἵτινες,	ἄτινα.
Γεν.	<i>deren</i> ὧντινων,	ὧντινων,	ὧντινων.
Δοτ.	<i>welchen</i> οἷσσισι,	αἷσσισι,	οἷσσισι.
Αἰτ.	<i>welche</i> οὓστινας,	ἄστινας,	ἄτινα.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.	
Ὄνομ.	der	die	das	die
Γεν.	dessen	deren	dessen	deren
Δοτ.	dem	der	dem	denen
Αἰτ.	den	die	das	die

Παρατηρήσεις.

1. Ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω ἀντωνυμῖαι εἶναι σχεδὸν ταῦτοσημαντοὶ καὶ ἐπομένως ἡ χρῆσις ἐκάστης προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς εὐφωνίας, π. χ.:

Hier ist der Mann, der (ἢ, welcher) Sie überall sucht.

Ἴδοὺ ὁ ἀνὴρ, ὅστις ζητεῖ Ὑμᾶς πανταχοῦ.

Das ist die Frau, welche (ἢ die) Sie sehen wollten.

Αὕτη εἶναι ἡ γυνή, ἣν ἠθέλατε νὰ ἴδῃτε.

Wo ist das Haus, welches (ἢ das) Sie haben mieten wollen?

Ποῦ εἶναι ἡ οἰκία, ἣν ἠθέλατε νὰ ἐνοικιάσῃτε;

Ich bringe Ihnen die Bücher, die (ἢ: welche) Sie bei dem Buchhändler gekauft haben, der in der Hermeßstraße wohnt.

Φέρω Ὑμῖν τὰ βιβλία, ἅτινα ἠγοράσατε ἀπὸ τὸν βιβλιοπώλην, ὅστις κατοικεῖ (τὸν κατοικοῦντα) εἰς τὴν ἑρμαϊκὴν ὁδόν.

2. Ὅταν τῆς γενικῆς: dessen ἢ deren (τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, τῶν ὁποίων) ἔπεται οὐσιαστικόν, τίθεται τοῦτο εἰς τὴν γερμανικὴν μετὰ τὴν γενικὴν τῆς ἀντωνυμίας ταύτης, ἀπαλειφομένου τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου, ὅπερ ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, π. χ.:

Der Schüler, dessen Schwester gestern abgereist ist.

Ὁ μαθητὴς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀδελφὴ ἀπῆλθε χθὲς.

Die Griechin, deren Vater Sie bei mir gesehen haben.

Ἡ Ἑλληνίς, τὸν πατέρα τῆς ὁποίας εἶδατε παρ' ἐμοί.

Das Kind, dessen Eltern Sie kennen.

Τὸ παιδίον, τοὺς γονεῖς τοῦ ὁποίου γινώριζετε.

Die Knaben, deren Kleider gestohlen worden sind.

Οἱ παῖδες, τὰ ἱμάτια τῶν ὁποίων ἐκλάπησαν.

3. Ὅταν τὸ οὐσιαστικόν συνοδεύηται ὑπὸ προθέσεως, προτάσσεται αὕτη τῆς γενικῆς: dessen, ἢ deren, τὸ δὲ οὐσιαστικόν ἔπεται ταύτης ἀνευ ἄρθρου, π. χ.:

Der Fremde, mit dessen Bruder Sie gereist sind.

Ὁ ξένος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁποίου ἐταξειδεύσατε.

Die Frau, von deren Tochter Sie sprechen.

Ἡ Κυρία, περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς ὁποίας ὁμιλεῖτε.

Die Soldaten, auf deren Tapferkeit man rechnen konnte.

Οἱ στρατιῶται, εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν ὁποίων ἡδύνατό τις νὰ στηριχθῇ.

4. Ὡς εἰς τὴν γενικὴν: dessen καὶ deren, τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας οὕτω καὶ εἰς τὴν γενικὴν τῆς ἀναφορικῆς: dessen καὶ deren, προσαρτᾶται ὡς κατὰ λήξιν ἢ πρόθεσις: wegen,^f (ἐνεκα), ἢ αἰ λᾶτ ξεις: halben καὶ willen (ἢ um ... willen), οἷον:

dessentwegen	{	οὗ ἐνεκα, (ἐνεκα τοῦ ὁποίου).
dessenthalben		
dessentwillen		
um dessentwillen		

derentwegen	{	ἧς ἐνεκα, (ἐνεκα τῆς ὁποίας).
derenthalben		
derentwillen		
um derentwillen		

Das ist der Knabe (ἢ das Kind), dessentwegen ich gestraft worden bin.

Οὗτος εἶναι ὁ παῖς, οὗ ἐνεκα ἐτιμωρήθην.

Kennt Sie die Tochter, derentwegen ihr Vater nach Athen gekommen ist?

Γνωρίζετε τὴν θυγατέρα, ἧς ἐνεκα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ πατήρ της;

Das sind die Knaben, derentwegen ich Sie gerufen habe.

Οὗτοι εἶναι οἱ παῖδες, ὧν ἐνεκα ἐκάλεσα ὑμᾶς.

5. Προηγούμενης προθέσεως τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, ἀποδιδομένων εἰς ἀντικείμενον καὶ οὐχὶ εἰς πρόσωπον, συγχωνεύεται αὕτη μετὰ τῆς ἀντωνυμίας ὡς ἐξῆς:

womit, ἀντὶ mit welchem, mit welcher κτλ.

worin, » in welchem, in welcher, in welchen κτλ.

wovon, » von welchem κτλ.

wodurch, » durch welches κτλ.

woraus, » aus welchem κτλ.

Der Pinsel, womit ich dieses Bild malte.

Ἡ γραφίς, δι' ἧς ἐζωγράφισα τὴν εἰκόνα ταύτην.

Die Flasche, woraus wir getrunken haben. Ἡ φιάλη, ἐξ ἧς ἐπίομεν.

Das Buch, worin ich gelesen habe. Τὸ βιβλίον ἐν ᾧ ἀνέγνωσα.

Die Gärten, wovon wir gesprochen haben. Οἱ κήποι, περὶ ὧν ὁμιλήσαμεν.

§. 5.

Ἀνταποδοτικαί, ἢ συσχετικαί ἀντωνυμίαι.

1. Αἱ δεικτικαί ἀντωνυμίαι: *derjenige (der), derselbe, καὶ der nämliche*, ἡνωμένοι μετ' ἀναφορικῆς, ὀνομάζονται ἀνταποδοτικαί ἢ συσχετικαί ἀντωνυμίαι, ἐκφράζουσι δὲ γενικῶς κατὰ γορίας τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ συσχετίζονται πρὸς ἀλλήλας.

Εἰσὶ δὲ αὗται αἱ ἑξῆς:

Ἀρσενικόν. *derjenige ἢ der, welcher ἢ der, derselbe, ebenderselbe, welcher ἢ der, dernämliche, welcher ἢ der.*

Θηλυκόν. *diejenige, ἢ die, welche ἢ die, dieselbe, ebendieselbe, welche ἢ die, dienämliche, welche ἢ die.*

Οὐδέτερον. *dasjenige ἢ das, welches ἢ das, dasselbe, ebendasselbe, welches ἢ das, dasnämliche, welches ἢ das.*

Πληθυντικός. *diejenigen ἢ die, welche ἢ die, dieselben, welche, ἢ die, dienämlichen, welche ἢ die.*

Παραδείγματα.

derjenige (ἢ der), welcher arbeitsam ist, wird gelobt.

Ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι φιλεργός, ἐπαινεῖται.

diejenige (ἢ die), welche gekommen ist, ist meine Schwester.

Ἐκείνη, ἣτις ἦλθεν εἶναι ἡ ἀδελφὴ μου.

dasjenige (ἢ das), welches ich gehört habe.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἤκουσα.

diejenigen (ἢ die), welche Sie kennen, sind gekommen.

Ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους γνωρίζετε, ἀφίχθησαν.

2. Αἱ ἀνταποδοτικαί ἢ συσχετικαί αὗται ἀντωνυμίαι συναιρουῦνται ἐνίοτε εἰς μίαν μόνην λέξιν, ἥτοι:

derjenige, welcher, εἰς: wer ἢ der, ὅστις, καὶ

dasjenige, welches, εἰς: was, ὅ, τι.

Ἡ συναίρεσις δὲ αὕτη γίνεται, ὅταν ἀμφότεραι αἱ συσχετικαί

ἀντωνυμίας ὡς τῆς αὐτῆς πτώσεως, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν, π. χ.:

Wer (derjenige, welcher) die Arbeit liebt, ist lobenswürdig.

Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν, εἶναι ἀξιέπαινος.

Was (dasjenige, welches) wahr ist, ist nicht immer angenehm.

Ὅ,τι εἶναι ἀληθὲς δὲν εἶναι πάντοτε εὐάρεστον.

3. Τὰ: wer καὶ was ἐπιτείνονται ἐνίοτε εἰς τὴν σημασίαν των διὰ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως: auch, ἢ auch immer, π. χ.:

Wer Sie auch sind ἢ } ὅστις καὶ ἂν ᾦσθε.
Wer Sie auch sein mögen }

Wem Sie es auch immer sagen } πρὸς ὅντινα καὶ ἂν τὸ εἴπητε.
(ἢ: sagen mögen) }

Wer mir auch (ἢ: wer mir auch }
immer) den Brief gebracht hat } ὅστις καὶ ἂν μοι ἔφερε τὴν ἐπιστολήν.
(ἢ: gebracht haben mag) }

Was er auch (ἢ: was er auch immer) } ὅ,τι καὶ ἂν γράφῃ.
schreibt (ἢ: schreiben mag) }

Ὀρομαστικὸν 25.

Alles,	τὰ πάντα.	rechtschaffen,	ἡ ἀρετὴ, ἐν ἀρετῇ,
arbeiten,	ἐργάζεσθαι.	brav, wacker }	ἀγαθός
bedeckt,	κεκαλυμμένος.	der Sklavenhändler,	ὁ σωματέμπορος
doch,	ὅμως.	schuldig sein,	χρεωστῆναι, ὀφείλ.
geschickt, Παθ. μετ. τοῦ:	στέλλειν.	sicher,	ἀσφαλῆς, βέβαιος.
geschrieben, » » »	γράφειν.	unbekannt,	ἄγνωστος.
		ungehorsam,	ἀπειθής.
der Heimathsort, ἢ (εἰδική) πατρίς.		verwandt,	συγγενής.
krank sein, εἶναι ἀσθενής.		die Wohnung,	ἡ κατοικία.
höflich, ἐξαιρετός.		wünschen,	ἐπιθυμεῖν.
der Lügner, ὁ ψεύστης.		die Zeitung,	ἡ ἐφημερίς.
mehr, πλέον, μάλλον.		zierlich,	κομψός.
der Preis, τὸ βραβεῖον. ἢ τιμή		zum ersten Mal, (κατὰ) πρώτην	φορὰν.

Γύμνασμα 23.

4. Willst du dieses oder jenes? Können wir diesen oder jenen Band haben? Haben Sie diese Sachen bei diesem Kaufmanne oder bei jenem gekauft? Ich habe dieselben bei jenem gekauft. Ist das Ihr Vater? Ja, das ist mein Vater und das ist meine Mutter und das sind meine Brüder.

Mein Sohn ist jünger als derjenige (ἡ: der) meines Nachbarn. Dieses Haus ist schöner als dasjenige (ἡ: das) unseres Freundes. Er hat dasselbe (das nämliche) Buch. Ist er damit zufrieden? Haben Sie noch gutes Papier? Geben Sie mir davon. Ist der Vogel noch im Käfig? Nein, er ist nicht mehr darin. Mein Sohn ist krank geworden und dessentwillen bin ich besorgt (ἀντιστοχῶ). In Griechenland gibt es viele Alterthümer; darenthalben kommen viele Fremde nach Athen.

2. Haben Sie den Brief gelesen, welchen (ἡ: den) ich Ihnen geschickt habe? Darf der Mann kommen, welcher (ἡ: der) einen Affen hat? Hast du den Fremden gesehen, mit welchem (ἡ: dem) ich angekommen bin? Ich habe die Frau gesehen, von welcher (ἡ: der) wir gesprochen haben, und deren Knabe in unserer Schule ist. Das ist der Mann, mit dessen Sohn der meinige Freundschaft hat. Das sind Kaufleute, welche Menschen verkaufen, und die man Sklavenhändler nennt (ὀνομάζουσι). Ist das die Feder, womit Sie diesen Brief geschrieben haben? Das ist die Straße, wodurch ich gekommen bin. Geben Sie mir das Glas, woraus Sie getrunken haben.

3. Dasjenige Bild, welches ich habe, ist von einem deutschen Maler. Das ist dasselbe Buch, welches Sie gehabt haben. Wollen Sie das nämliche Thier sehen, wovon der Fremde erzählt hat? Derjenige, welcher fleißig ist, darf ausgehen. Derjenige (ἡ: der), welcher träge ist, muß zu Hause bleiben. Diejenigen (die), welche arbeiten, sind lobenswerth. Wer krank ist, kann nicht arbeiten. Was wir haben, müssen wir erhalten (διαφυλάττειν). Ich will denjenigen (denen), welchen ich schuldig bin, geben was ich ihnen schuldig bin. Wer heute auch zu mir kommt (kommen mag), ich kann ihn nicht sehen. Was Sie auch darüber sagen mögen, die Sache ist doch wahr. Geben Sie mir die Bücher, darentwegen ich gekommen bin.

Θέμα 23.

1. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι πατὴρ μου. Ἡ πόλις αὕτη ὀνομάζεται Ἀθῆναι. Ὁ διδάσκαλος ἔδωκε τῷ παιδί ἐκείνῳ τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἐνταῦθα εἶναι ὁ πῖλος σας καὶ ὁ τοῦ φίλου μου. Οὗτος εἶναι ὁ κῆπος τοῦ θεοῦ μου καὶ ἐκεῖνος ὁ τοῦ ἐξαδέλφου μου. Ἡ οἰκία μας εἶναι μεγαλητέρα τῆς τοῦ γείτονός σας. Ἀνέγνωσα σήμερον τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον. Εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ (mit) τὴν κατοικίαν σου; Μάλιστα εἶμαι εὐχαριστημένος (ἀπὸ αὐτὴν). Ἦλθες διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης; Ὁχι, δὲν ἦλθον δι' αὐτῆς. Τί ἔμαθες ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης; Οὐδὲν ἔμαθον ἐξ αὐτῆς. Οὐ-

τος εἶναι ὁ ὑπηρέτης μας καὶ αὕτη ἡ ὑπηρέτριά μας. Εἶναι ἀδελφοὶ (Geschwister), ἡ μήτηρ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἄλλοτε (sonst) ὑπηρέτριά μας. Ἡξέυρετε, ἂν (ob) ἀφίκετο ὁ φίλος μας; Εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου. Τοιοῦτος ἀνὴρ εἶναι ἀξιότιμος. Τοιαύτας εἰκόνας οὐδέποτε (niemals) εἶδον. Δύο ὑπουργοὶ κατηγορήθησαν (sind angeklagt worden) καὶ ἔνεκα αὐτῶν ἐσχηματίσθη (ist gebildet worden) εἰδικὸν (eigenes) δικαστήριον.

2. Ὁ κῆπος, τὸν ὁποῖον ἔχετε, εἶναι ὠραῖος. Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μοι ἔφερε τὴν ἐπιστολὴν, μοι εἶναι ἄγνωστος. Ἡ Κυρία, ἥτις ἦτο παρ' ἡμῖν, ἀνεχώρησε (ist abgereist). Τὰ μῆλα, ἅτινα σᾶς ἔπεμψαν εἶναι ἐξαίρετα. Γνωρίζετε τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες φέρουσιν (tragen) ἐνδύματα, ἅτινα πρῶτην φορὰν βλέπομεν; Τὸ παιδίον, οὗτινος ἡ μήτηρ χθὲς ἀπεβίωσε, (gestorben ist). Τὰ κοράσια, τῶν ὁποίων ὁ ἀδελφὸς εἶναι μαθητὴς σας, εἶναι πολὺ νέα. Ὁ νέος, (junge Mann) μετὰ τοῦ ὁποίου ἀνεχώρησεν ὁ υἱός μου, εἶναι (ὁ) υἱὸς τοῦ φίλου μου, μετὰ τῆς συζύγου τοῦ ὁποίου εἶμαι συγγενής. Τὸ ῥοῦχον, μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι κεκαλυμμένη ἡ τράπεζά μου, εἶναι ἐξ ἐρίου (von Wolle). Ἡ πόλις, δι' ἧς διήλθατε, εἶναι (εἰς δικήν) πατρίς μου. Ἡ οἰκία, ἐξ ἧς ἔρχεσθε, εἶναι ἡ τοῦ Θεοῦ μου.

3. Ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἀκούει (gehört) εἶναι ἀπειθής. Ἐκείνη ἐκ τῶν μαθητριῶν, ἥτις κάλλιστα γνωρίζει ν' ἀναγινώσκη, θὰ ἔχει βραβεῖον. Ὁ παῖς ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι ἐπιμελής καὶ εὐτακτος, θὰ γείνηται καὶ χρηστὸς ἀνὴρ. Ὅστις εἶναι υγιής, εἶναι εὐτυχής. Πᾶν, ὅ,τι εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ εἶναι κομψόν. Τὸ ἄνθος τοῦτο θέλω δώσει εἰς ἐκείνην, ἥτις θὰ ᾔνοι τὸ μᾶλλον εὐτακτος. Ὅστις καὶ ἂν λέγῃ τοῦτο εἶναι ψεύστης. Ὅ,τι καὶ ἂν ἐπιθυμῇτε θέλετε λάβει. Γνωρίζετε τὰ παιδία, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν ταύτην;

§. 6.

Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι ὀνομάζονται ἐκεῖναι, δι' ὧν ζητεῖται νὰ ὀρίσῃ τὴν πρὸς ἑαυτὸν προσωπικὴν ἢ ὡς προσωπικὴν σχέσιν τοῦ οὐσιαστικοῦ. Τὰς ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας μεταχειρίζομεθα ἐπομένως εἰς τὰς ἐρωτήσεις. — Εἰσὶ δὲ αὗται αἱ ἐξῆς δύο:

welcher, welche, welches? } τίς; τί; ἢ ποῖος; ποία; ποῖον;
wer? was?

1. Ἡ: welcher κτλ. συντάσσεται συνήθως μετὰ οὐσιαστικοῦ, ἢ γίνεται χρῆσις αὐτῆς, ὅταν αὕτη ἀναφέρεται εἰς ὀρισμένον οὐσιαστικὸν καὶ κλίνεται ὡς τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, οἶον:

Ἐνικός.

	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Οὐδέτερον.
Ὄνομ.	welcher, τίς,	welche, τίς,	welches, τί,
Γεν.	welches, τίνος,	welcher, τίνος,	welches, τίνος,
Δοτ.	welchem, τίνι,	welcher, τίνι,	welchem, τίνι,
Αἰτ.	welchen, τίνα.	welche, τίνα.	welches, τίνα.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	welche, τίνες, τίνα.
Γεν.	welcher, τίνων.
Δοτ.	welchem, τίσι.
Αἰτ.	welche, τίνας, τίνα.

Παραδείγματα.

Welcher Arzt ist angekommen? Τίς ἰατρός ἤλθε;
 Welche Feder ist die meinige? Ποῖον εἶναι τὸ ἰδικόν μου κονδύλιον;
 Welches Haus ist zu verkaufen? Ποία οἰκία πωλεῖται;
 Welchen Freund haben Sie? Τίνα φίλον ἔχετε;
 Welcher Blume geben Sie den Vorzug? Ποῖον ἄνθος προτιμάτε;
 Von welchen Ländern sprechen Sie? Περὶ τίνων χωρῶν ὁμιλεῖτε;
 Welche von diesen Blumen ist die schönste?
 Ποῖον ἐκ τῶν ἀνθέων τούτων εἶναι τὸ ὠραιότατον;
 Ich habe ein Buch verloren; Ἀπώλεσα ἓν βιβλίον.
 Welches? Ποῖον;

2. Ὅταν ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, εἰς ὃ ἀναφέρεται, καὶ συνδέεται μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ βοηθητικοῦ: sein, ἐκφράζεται αὕτη, ἀναλόγως τῆς δεικτικῆς, διὰ τοῦ οὐδετέρου: welches, ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ, οἶον:

Welches ist der höchste Berg dieses Landes?
 Ποῖον εἶναι τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς χώρας ταύτης;
 Welches ist die schönste Götin? Ποία εἶναι ἡ ὠραιότερα θεᾶ;

Welches ist das hübscheste Mädchen?

Ποῖον εἶναι τὸ κομψότατον κοράσιον;

Welches sind die größten Männer Griechenlands?

Ποιοὶ εἶναι οἱ μέγιστοι ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος;

3. Ἡ: wer καὶ was δὲν συνάπτεται ποτὲ μετὰ οὐσιαστικοῦ. —
Καὶ ἡ μὲν "was,, εἶναι ἄκλιτος, ἡ δὲ "wer,, κλίνεται ὡς ἐξῆς:

Ὅνομ.	wer,
Γεν.	weisen, (weß)
Δοτ.	wem,
Αἰτ.	wen,

Ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω ἀντωνυμίας μεταχειρίζομεθα ἐξ ἴσου εἰς τε τὸν ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν ἀριθμὸν. — Καὶ τῆς μὲν: wer ποιοῦμεν χρῆσιν, ὅταν ἐρωτῶμεν περὶ προσώπων, τῆς δὲ: was, περὶ πραγμάτων.

Παραδείγματα.

Wer hat eine Blume?	Τίς ἔχει ἄνθος;
Wer sind diese Damen?	Τίνες εἰσὶν αἱ Κυραὶ αὗται;
Wessen Haus ist das?	Τίνος εἶναι ἡ οἰκία αὕτη;
Wem schreiben Sie?	Τίνι (πρὸς τίνα) γράφετε;
Wen suchen Sie?	Τίνα ζητεῖτε;
Wer ist da?	Τίς εἶναι;
Wer ist diese Frau?	Τίς εἶναι ἡ γυνὴ αὕτη;
Was wollen Sie?	Τί θέλετε;
Was willst du?	Τί θέλεις;
Was ist dies?	Τί εἶναι τοῦτο;
Was sind wir?	Τί ἐγμεθα;
An was denken Sie?	Τί συλλογίζεσθε;

4. Ὅταν ἡ: was συντάσσεται μετὰ προθέσεως συναιροῦνται ἀμφοτέραι εἰς μίαν λέξιν, τῆς μὲν ἀντωνυμίας προηγουμένης καὶ ἀντικαθισταμένης διὰ τῆς λέξεως: wo, προσλαμβανούσης ἢ, ἂν ἡ πρόθεσις ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, τῆς δὲ προθέσεως ἐπομένης, οἶον:

wodurch? ἀντὶ durch was?	διὰ τίνο;
wovon? » von was?	περὶ τίνο;
womit? » mit was?	μετὰ τίτος, διὰ τίνο;

wobei?	ἀντὶ	bei	was?	πρὸς	τίνι;
wofür?	»	für	was?	ἀντὶ	τίνος; διὰ τί;
wozu?	»	zu	was?	πρὸς	τι; εἰς τί;
woran?	»	an	was?	εἰς	τί;
woraus?	»	aus	was?	ἐκ	τίνος;
worin?	»	in	was?	ἐν	τίνι; ποῦ;
worauf?	»	auf	was?	ἐπὶ	τίνος;
worüber?	»	über	was?	ἐπὶ	(περὶ) τίνος;
worunter?	»	unter	was?	ὕπο	τίνος;

Παραδείγματα.

Wovon sprechen Sie?	Περὶ	τίνος	ὁμιλεῖτε;
wozu (ἢ: zu was) wollen Sie dies?	Πρὸς	τὶ	θέλετε τοῦτο;
woran (ἢ: an was) denken Sie?	(Εἰς)	τὶ	συλλογίζεσθε;

5. Ὄταν ἡ ἐρώτησις ᾗναι πλαγία τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως τίθεται εἰς τὸ τέλος αὐτῆς καὶ οὐχὶ μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, ὡς εἰς τὴν εὐθεῖαν ἐρώτησιν. π. χ.:

Εὐθεῖα ἐρώτησις.

Wer hat dieses gehört?	Τίς	ἤκουσε	τοῦτο;
Was wollen Sie?	Τί	θέλετε;	
Woran (ἢ: an was) denken Sie?	Τί	συλλογίζεσθε;	
Wovon kann man sprechen?	Περὶ	τίνος	δύναται τις νὰ ὁμιλῇ;

Πλαγία ἐρώτησις.

Sagen Sie mir, wer dieses gehört hat.	Εἰπατέ μοι τις ἤκουσε τοῦτο.
Ich weiß, was Sie wollen.	Ἦξεύρω τι θέλετε.
Ich weiß nicht, an was (ἢ: woran) Sie denken.	Δὲν ἤξεύρω τι συλλογίζεσθε.
Ich verstehe nicht, wovon man sprechen kann.	Δὲν ἐννοῶ περὶ τίνος δύναται τις νὰ ὁμιλῇ.

6. Εἰς ἐρώτησιν περὶ εἵδους μεταχειρίζομεθα τὴν ἐρωτηματικὴν ἀντωνυμίαν: was für ein?—was für eine?—was für ein? Πληθ. was für? Ὅποῖός τις; ὁποῖά τις; ὁποῖον τι; (ποίου εἵδους, ποίας λογῆς).

Ὄταν δὲ αὕτη δὲν συνοδεύεται ὑπὸ οὐσιαστικοῦ κλίνεται ὡς ἐξῆς:

Ἑνικός.

Ὅνομ.	was für einer	was für eine	was für eines (eins)
Γεν.	was für eines	was für einer	was für eines
Δοτ.	was für einem	was für einer	was für einem
Αἰτ.	was für einen	was für eine	was für eines (eins)

Πληθύντ. (καὶ διὰ τὰ τρία γένη) was für.

Παραδείγματα.

was für eine Blume ist dieses?	Τί, ποίου εἵδους, ἄνθος εἶναι τοῦτο;
was für einen Garten haben Sie?	Τί κήπον ἔχετε;
mit was für einer Feder?	Μὲ τι κονδύλιον;
was für ein Buch liesest du?	Τί βιβλίον ἀναγινώσκεις;
was für Männer sind das?	Ποιοὶ εἶναι οὗτοι οἱ ἄνδρες;
Dieser Mann ist ein Dichter.	Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ποιητής.
was für einer? ein dramatischer.	Τί (ποιητής); Δραματικός.
Haben Sie Wein getrunken?	Ἐπίετε οἶνον;
was für einen? einen weißen.	Ὅποτον (ποίου εἵδους); Λευκόν.

ΣΗΜ. α] Τὸ ἀόριστον ἄρθρον: ein κτλ., παραλείπεται ὅχι μόνον εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐνικὸν πρὸ τῶν περιληπτικῶν ὀνομάτων, ἕτινα δὲν ἔχουσι πληθυντικόν, οἷον:

was für Bier wollen Sie? Τί ζυθὸν θέλετε;

was für Wein trinken Sie? Τί οἶνον πίνετε;

β] Ἐκ τῆς ἀντωνομίας: was für ein (was für), δύναται νὰ χωρισθῇ ἡ λέξις: für ein (für), καὶ νὰ τεθῇ αὕτη μετὰ τὸ ῥήμα, οἷον:

Was ist das für ein Buch (ἀντί: Τί βιβλίον εἶναι τοῦτο;
was für ein Buch ist das)?

Was ist das für Wetter (ἀντί: was Τί καιρὸς εἶναι;
für Wetter ist das)?

γ] Ὑπάρχει πρὸς τοῦτοις καὶ ὁ ἐξῆς τύπος: welch ein, welch eine, welch ein, ὅστις ὅμως εἶναι ἐν χρήσει ἐπιφωνητικῶς μᾶλλον, κλινομένου μόνον τοῦ ἀορίστου ἄρθρου: ein, οἷον:

welch ein Mann, welch eine Frau, welch ein Buch
welch eines Mannes, welch einer Frau, welch eines Buches
welch einem Manne, welch einer Frau, welch einem Buche
welch einen Mann, welch eine Frau, welch ein Buch.

Ὀρομαστικὸν 24.

besuchen, ἐπισκέπτεσθαι.	gezweifelt, παθ. μετ. τοῦ : zweifeln, ἀμφιβάλλειν.
sich beklagen, παραπονέσθαι.	halten, νομίζειν, ἐκλαμβάνειν.
der Dichter, ὁ ποιητής.	die Nachtigall, ἡ ἀηδών.
entdecken, ἀνακαλύπτειν.	reich werden, πλουτεῖν.
gemietet, παθ. μετ. τοῦ : mieten, ἐνοικιάζειν. [παίζειν.	verfaßt, παθ. μετ. τοῦ : verfassen, συγγράφειν.
gespielt, παθ. μετ. τοῦ : spielen, [ἐλπίζειν.	vergessen, παθ. μετ. τοῦ : vergessen, λησμονεῖν.
golden, χρυσοῦς.	verhandelt, παθ. μετ. τοῦ : verhandeln, διαπραγματεύεσθαι.
gehofft, παθ. μετ. τοῦ : hoffen,	
geschnitten, παθ. μετ. τοῦ : schneiden, κόπτειν.	

Γύμνασμα 24.

1. Welcher Dichter hat die Iliade verfaßt? Welche Königin ist gestorben? Welches Haus haben Sie gemietet? Durch welche Straße sind Sie gekommen? Mit welchem Dampfschiffe ist unser Freund abgereist? Welchen Garten haben die Kinder gesehen, und in welchem haben sie gespielt? Welcher von Ihren Söhnen ist der älteste und welche von Ihren Töchtern heißt Aspasia? Welches war der größte Philosoph Griechenlands? Welches ist die schönste Frau Athens gewesen? Welches sind die Flüsse Deutschlands? Welche sind die unterhaltendsten Bücher?

2. Wer hat Amerika entdeckt (ἀνεκάλυψε)? Wessen Sohn ist mein Schüler? Wem haben Sie die Bücher gegeben? Wen wollen Sie heute besuchen? Was für ein Thier ist das? Was für Aepfel haben Sie gekauft? Was für Wein trinken Sie? Haben Sie die Zeitung gelesen? Welche? Ich habe eine Uhr verloren. Was für eine? eine goldene.

3. Woraus wird das Brod gemacht? Womit wollen Sie dieses schreiben? Wozu sagen Sie mir das? Wofür halten Sie das? Worauf haben Sie gehofft? Wissen Sie, woraus der Zucker gemacht wird? Sagen Sie mir, womit der Knabe das Brod geschnitten hat. Ich habe vergessen, worüber wir verhandelt haben. Sie wissen, woran ich gezweifelt habe. Welch ein Mann war Sokrates! Welch eine Kaiserin war Katharina!

Θέμα 24.

1. Ποῖος ῥάπτης ἔκαμε τὸ φόρεμά σας; Ποία ἐκ τῶν θυγατέρων σας θέλει νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ; Ποῖον τόμον τοῦ συγγράμματος τοῦ-

του ἔχετε; Διὰ ποίας θύρας δύνασθε νὰ ἐξέλθητε; Εἰς ποῖον ξενοδοχεῖον θέλετε νὰ μείνητε; Ἐκ ποίου κήπου ἔρχονται τὰ παιδία; Τίς τῶν (ἀπὸ τοὺς) πλανητῶν εἶναι ὁ μέγιστος; Τίς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος ἦτο ὁ πρεσβύτερος (ὑπερθ.); Τίς ἦτον ὁ μέγιστος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων; Τίς ἦτον ἡ σύζυγος τοῦ Διὸς (Ζευὸς); Ποῖα εἶναι τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς Εὐρώπης;

2. Τίς θέλει νὰ πῇ οἶνον; Τίς δύναται ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην; Τίνας σύζυγος εἶναι ἡ ἐξαδέλφη σας; Τίνι θέλετε νὰ γράψετε; Παρὰ τίνας ἐλάβετε τὸ ἄνθος τοῦτο; Τὶ ἄνθος εἶναι τοῦτο; Τὶ οἶνον θέλετε; Γνωρίζετε τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον; Ποῖον; Θέλετε νὰ ἰδῇτε τὴν ἀηδόνα; Ποίαν; Θέλω ν' ἀγοράσω πῖλον. Τὶ εἶδους; Λευκόν.

3. Ἀπὸ τί κατασκευάζεται (wird verfertigt) ὁ χάρτης; Μὲ τί θέλετε νὰ κάμνῃτε τοῦτο; Ἡρὸς τί μοι (δοτ.) στέλλει (schickt) τοῦτο ὁ φίλος μας; Τὶ θέλετε; Περὶ τίνας ὁμιλεῖτε; Διὰ τίνας (μέσου) ἠδυνήθη ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ πλουτήσῃ; Περὶ τίνας θέλετε νὰ γράψετε; Γνωρίζετε ἀπὸ τί κατασκευάζεται ἡ μελάνη; Ἰκούσατε (haben Sie gehört) περὶ τίνας θέλουσι νὰ παραπονεθῶσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; Τὶ ποιητῆς ἦτον ὁ Ὅμηρος; Τὶ ἄνθος εἶναι τὸ ῥόδον;

§ 7.

Ἀόριστοι ἀντωνυμίας.

A'.

Ἀορίστους ἀντωνυμίας λέγομεν ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας μεταχειρίζομεθα ὅταν πρόσωπόν τι ἢ πράγμα δὲν εἶναι προσδιωρισμένον, ἀλλ' ἄγνωστον ἢ ἀόριστον.

Εἰσὶ δὲ αὗται αἱ ἑξῆς :

1. Man, τίς τί.

2. Einer, ε, εἷς, εἷς, μία, ἓν.

3. Keiner, ε, εἷς, οὐδεὶς οὐδεμία, οὐδέν.

4. Jemand, τίς.

5. Niemand, μηδείς.

6. Jedermann, πᾶς, πᾶσα, πᾶν. (πάντες, πᾶσαι, πάντα).

7. Einander, ἀλλήλοις, αἰς· ους, ας, α.

8. Selbst, αὐτός, ή, ό (ό ίδιος).

9. Etwas, τι, κατι τι.

10. Nichts, οὐδέν, τίποτε.

1. 'Η : man, ἐκφράζεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἢ διὰ τοῦ γ'. προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ ῥήματος ἢ διὰ τῆς παθητικῆς φωνῆς.

2. Αἱ : einer καὶ keiner, κλίνονται κατὰ τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

3. Αἱ : jemand καὶ niemand, λαμβάνουσιν εἰς μὲν τὴν γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ : es, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν δύνανται νὰ προσλάβωσι τὰς καταλήξεις : em καὶ : en, ἢ καὶ νὰ μείνωσιν ἀμετάβλητοι· πληθυντικὸν δὲ δὲν ἔχουσιν.

4. 'Η : jedermann, λαμβάνει εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ : s, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς πτώσεις αὐτοῦ μένει ἀμετάβλητος. Δὲν ἔχει δὲ πληθυντικόν.

5. 'Η : einander εἶναι ἄκλιτος, γίνεται δὲ ταύτης χρῆσις μόνον ἐν δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ πτώσει.

6. 'Η : selbst, εἶναι ἄκλιτος, συντασσομένη μετὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας καὶ μετὰ οὐσιαστικοῦ.

7. Αἱ : etwas καὶ : nichts, εἰσὶν ἄκλιτοι.

B'.

Εἰς τὰς ἀορίστους ἀντωνυμίας κατατάσσονται καὶ αἱ ἐξῆς λέξεις, καλούμεναι ἀριθμητικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Jeder, e, es (jederlicher, e, es), πᾶς, πᾶσα, πᾶν· ἕκαστος, η, ον.
Κλίνεται ὡς τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, συνάπτεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἀορίστου, ὅτε κλίνεται ὡς ἐπίθετον, ὅσον : ein jeder, eine jede, ein jedes.

2. Jeder, e, es, von beiden, ἑκάτερος, α, ον.

3. Keiner, e, es, von beiden, οὐδέτερος, α, ον.

4. Der Eine — der Andere, ό μὲν, ό δέ. Π λ η θ. die Einen — die Anderen.

5. Der Andere (der eine von zweien), ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον.
Π λ η θ. die Anderen.
6. Ein Anderer, ἄλλος, η, ο. Π λ η θ. Andere, ἄλλοι κτλ.
7. Einiger, ε, εἰς, ὀλίγος. Π λ η θ. Einige, (εἰσὶν), τινές. Δηλοῦσιν ἀόριστον μικρὸν ἀριθμὸν. Εἶναι δ' εὐχρηστον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ τὸν ἐνικὸν μόνον μετὰ περιληπτικῶν ὀνομάτων.
8. Mancher, ε, εἰς. Π λ η θ. manche, ἔστιν ὃς, ἔστιν ἡ, ἔστιν ὁ — ἔνιοι, πολλοί. Κλίνεται πάντοτε ἄνευ ἄρθρου καὶ κατὰ τὸν τύπον αὐτοῦ, μετὰ οὐσιαστικοῦ ἢ ἄνευ τοιούτου.
9. Beide, ἀμφότεροι. Κλίνεται κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἐπιθέτων μετ' ἄρθρου καὶ ἄνευ τοιούτου.
10. Mehrere, διάφοροι, πολλοί.
11. Aller, ε, εἰς, ἅπας, ἅπασα, ἅπαν· ὅλος, ὅλη, ὅλον. Π λ η θ. Alle, ἅπαντες, ὅλοι. Κλίνεται κατὰ τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, δὲν συνάπτεται ὅμως μετὰ τοιούτου καὶ δηλοῦσιν πάντοτε ποσότητα.
12. Jemandem, ε, εἰς, τίς, οἷος, ὅποτε (λίαν ἀόριστος).
13. Ein gewisser, κάποιος.

Παρατηρήσεις.

1. Εἰς τὴν γερμανικὴν παραλείπεται τὸ ἄρθρον, τὸ ἐπόμενον εἰς τὴν ἑλληνικὴν τῆς λέξεως: ὅλος, ὅλη, ὅλον, aller, alle, alles, οἷον:

Ὅλα τὰ χρήματα. Alles Geld. Ὅλα: αἱ γυναῖκες. Alle Frauen.

Ὅλα τὰ βιβλία. Alle Bücher. Ὅλας τὰς ἡμέρας. Alle Tage.

Ὅταν ὅμως τὸ: ὅλος, ὅλη, ὅλον δηλοῦσιν μονάδα (ἀκεραιότητα πράγματός τινος), μεταφράζεται διὰ τοῦ: ganz. Συντασσόμενον δὲ τούτου μετὰ κυρίων ὀνομάτων τῶν χωρῶν, πόλεων καὶ νήσων, δύναται καὶ νὰ παραλειφθῇ τὸ ἄρθρον, τοῦ: ganz μένοντος ἀκλίτου· οἷον:

Ὅλος ὁ μῆν. der ganze Monat.

Μία ὅλη ἐβδομάς. Eine ganze Woche.

Ὅλη ἡ Ἑλλάς. Ganz Griechenland (ἢ: das ganze Griechenland).

Ὅλαι αἱ Ἀθῆναι. Ganz Athen (ἢ: das ganze Athen).

Ὅλη ἡ Κέρκυρα. Ganz Korfu.

2. Τὸ: all μένει συνήθως ἀκλίτον ὅταν προηγῇται κτητικῆς ἀντωνυμίας· οἷον:

Alles mein Wein.	ὅλος ὁ οἶνος μου.
Alles meine Habe.	ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου.
Alles dein Geld.	ὅλα τὰ χρήματά σου.
Alles seine Bücher.	ὅλα τὰ βιβλία του.

3. Τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας: *welcher, er, es, τὴν αἰτιατικὴν: welchen, welche, welches καὶ πληθ. welche, μεταχειριζόμεθα εἰς τὴν γερμανικὴν πρὸς δῆλωσιν ἀορίστου ποσοῦ ἀντικειμένου τινός. Δυνάμεθα ὁμῶς τὴν ἀοριστίαν ταύτην νὰ ἐκφράσωμεν, παραλείποντες τὰς ἀνωτέρω αἰτιατικὰς, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οἷον:*

Haben Sie guten Wein?	Ja, ich habe welchen. ἤ: Ja, ich habe.
Ἔχετε καλὸν οἶνον;	Ναί, ἔχω.
Hier sind Äpfel, wollen Sie <i>wel-</i>	Geben Sie mir (<i>welche</i>).
<i>Idou</i> μήλα· θέλετε; [<i>che</i>]	Δότε μοι.
Wollen Sie Brod?	Ja, geben Sie mir (<i>welches</i>).
Θέλετε ἄρτον;	Δότε μοι.
Haben Sie noch Dinte?	Ja, ich habe (<i>welche</i>).
Ἔχετε ἀκόμη μελάνην;	Ναί, ἔχω.
Haben Sie noch Federn?	Ja, ich habe noch <i>welche</i> .
Ἔχετε ἀκόμη κονδύλια;	Ναί, ἔχω.

Ὁρομαστικὸν 25.

der Arme, ὁ πτωχός.	ἔρκειν, εἰσερχεσθαι.
daß Alles, τὸ πᾶν.	λεῖψαι, ἀναλίσκειν.
ausbleiben, οὐ παραγίγνεσθαι.	λεῖψαι, ἀγαπᾶν.
(κοινῶς λείπω).	der Räuber, ὁ ληστής.
daß Böse, τὸ κακόν.	die Sitte, τὸ ἥθος, τὸ ἔθιμον.
der Diener, ὁ ὑπηρέτης.	saure, ξυνός.
eintreten, εἰσερχεσθαι.	saure werden, ξυνίζειν.
der Eintritt, ἡ εἴσοδος.	tanzen, χορεύειν.
fehlerlos } ἀλάνθαστος.	unreiß, ἄωρος.
fehlerfrei }	verheirathen, νυμφεύειν, ὑπανδρεύειν.
das Gefühl, ἡ αἰσθησις. [ἐρωτᾶν.	der Wunsch, ἡ ἐπιθυμία.
gefragt, παθ. μετ. τοῦ: fragen,	

Γύμνασμα 25.

1. Man will Sie sehen. Man hat Freunde, wenn man reich ist. Man will in den Garten gehen; Man darf aber nicht ohne Erlaubniß eintreten. Einer nur kann der erste sein. Keiner ist fehlerlos. Ich kann Keines Diener sein. Jemand hat nach Ihnen gefragt. Ich habe Jemanden gesehen, welchen Sie kennen. Haben Sie dieses Buch Jemandem gegeben? Niemand ist heute zu mir gekommen. Ich will Niemand (Niemanden) sehen. Man darf Niemand (Niemandem) Böses thun. Ich habe Jemandes Haus kaufen können, aber ich habe nicht gewollt. Jedermann wird es Ihnen sagen. Das ist Jedermanns Pflicht. Der Eintritt ist Jedermann (δοτ.) erlaubt. Die Schüler wollen einander (δοτ.) ihre Bücher leihen. Diese zwei Brüder lieben einander (αλλ.) Meine Schwester soll selbst kommen. Ich will den General selbst sprechen. Ich kann dir Nichts geben, wenn du mir nicht Etwas geben willst.

2. Jeder Mensch ist sterblich. Jedes Land hat seine Sitten. Ein jeder muß es wissen. Jeder von Beiden kann kommen. Keiner von Beiden darf ausbleiben. Der Eine will dies, der Andere will jenes. Die Einen wollten spielen, die Anderen wollten tanzen. Wer von den zwei Reisenden darf herein kommen? der Erste? Nein, der Andere. Will mich derjenige sprechen, welcher gestern hier war? Nein, ein Anderer. Einiger Wein ist sauer geworden. Einiges Obst war unreif. Einige Thiere leben nur etliche Tage. Mancher Arme ist oft nicht arm. Manche Menschen wollen ohne Arbeit leben. Manches Kind kann lange schlafen. Manche sagen, daß sie deutsch können und sie können es nicht. Beide Brüder meines Freundes sind todt (ἀπεβίωσαν). Die beiden Schwestern sind verheirathet (ὁπανδρευομέναι). Mehrere Fremde wollen die Akropolis besuchen. Ich habe dies von mehreren gehört (ἤκουσα). Aller Wein ist verdorben (ἐχάλασε). Ich habe allen Muth verloren (ἀπώλεσα). Aller Menschen Vater ist Gott, der das All erschaffen hat (ἐποίησε). Alle haben ihn sehen wollen. Alles ist verloren. Haben Sie hier Irgend einen gesehen? Ein gewisser G. A. ist Bögling in Deutschland gewesen. Ich habe all mein Geld verloren. Wollen Sie ganz Deutschland bereisen (ταξιδεύειν)? Haben Sie Papier? Wollen Sie mir welches geben? Sie hatten viele Birnen, ich habe mir welche davon genommen (ἐλαβον).

Θέμα 25.

1. Δύνανται νὰ λέγωσιν ὅ,τι θέλουσι. Λέγεται ὅτι ἦλθεν (gekommen ist) ὁ βασιλεύς. Εἰς εἶναι ὁ Κύριός μου. Οὐδείς δύναται νὰ

εἴπῃ τὸ ἐναντίον (das Gegentheil). Ἐνὶ μόνον ἔδωσα τὸν λόγον μου. Οὐδενὶ θέλω νὰ δώσω τοῦτο. Ἦλθέ τις; Θέλεις τὸν κύνα τινός; Μηδενὶ εἰπὸν τι περὶ τούτου. Μηδένα εἶδον. Πᾶς τις θέλει νὰ ᾔῃναι εὐτυχής. Τοῦτο εἶναι ἡ ἐπιθυμία παντός. Οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι ν' ἀγαπῶσιν ἀλλήλους. Θέλω νὰ ἴδω ὁ ἴδιος τὸν κῆπον. Ὁ ἱατρὸς τὸ παρήγγειλεν ὁ ἴδιος (hat es verordnet). Θέλεις τι; Ὅχι, δὲν θέλω τίποτέ.

2. Ἐκαστον ζῶον ἔχει αἴσθησιν. Ἐκαστος μαθητὴς πρέπει νὰ ᾔῃναι ἐπιμελής. Ἐκαστος δύναται νὰ πιστεύσῃ τοῦτο. Ἐκάτερον εἶναι καλόν. Οὐδέτερος θέλει νὰ ἔλθῃ. Ὁ μὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο. Ἄλλος θέλει ὑπάγει. Ἄλλοι ὑπῆγον εἰς τὸ θέατρον. Ὀλίγος καφρὲς εἶναι καλός. Ἀνθρωποὶ τινες ζῶσιν ἄνευ κρέατος. Ἐνιοὶ μαθηταὶ δὲν εἶναι ἐπιμελεῖς. Ἐνιοὶ θέλουσιν τι, ὅπερ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν. Ἀμφότερα τὰ τέκνα του ἀπεβίωσαν (sind gestorben). Εἶδον (ich habe ... gesehen) ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφούς. Διάφοροι πεπαιδευμένοι ὑπῆρξαν (waren) ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Διάφοροι θέλουσι νὰ ἴδωσι τοῦτο. Ὅλος ὁ καπνὸς εἶναι ἐπιβλαβής. Ὅλος ὁ ἄρτος εἶναι καλός. Ὅλοι δύνανται ν' ἀκούσωσι (hören) τοῦτο. Εἶδον ὅλα. Γνωρίζετε τινα (οἷονδῆποτε) ὅστις γινώσκει (ἡξεύρει) γερμανικὰ; Γνωρίζω κάποιον I. Δ. ὅστις θέλει νὰ ᾔῃναι καὶ (auch) ποιητής. Ὅλη ἡ πόλις ἤτο φωταγωγημένη (beleuchtet). Ὅλη ἡ Τρίπολις κατεστράφη (ist... zerstört worden) ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἐπίστετε καφρὲν; Μάλιστα, ἔπιον. Ἐχετε καλὰς σταφυλάς; Ἐχω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ῥήματος [Zum Zeitworte].

§ 1.

Προεισαγωγικαὶ παρατηρήσεις.

Τὸ ῥῆμα εἶναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ λόγου, διὰ τοῦ ὁποίου φανερόνομεν ἐνέργειαν ἢ πάθος, ἢ κατὰστασιν ἀντικειμένου τινός (προ-

σώπου ἢ πράγματος), ἔτι δὲ καὶ εἰς ποῖον καιρὸν ταῦτα συμβαίνουσι.

Α'. Παρεπόμενα τῶν ρημάτων.

Τὰ παρεπόμενα παντὸς ρήματος εἶναι καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν τὰ ἑξῆς :

1. Διάθεσις. Form des Zeitwortes (genus verbi).
2. Ἔγκλισις. Modus.
3. Χρόνος. Zeit.
4. Πρόσωπον. Person.
5. Ἀριθμὸς. Zahl.

1. Αἱ διαθέσεις τῶν γερμανικῶν ρημάτων εἰς τέσσαρες, ἐπομένως ταῦτα διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις, ἥτοι εἰς :

α'. Ἐνεργητικά ἢ μεταβατικά (active ἢ transitive Zeitwörter). Τὰ ρήματα ταῦτα ἔχουσι δύο τύπους φωνῆς :

1. Ἐνεργητικὴν φωνὴν (active Form), ὅταν φανερόνωσιν ἐνέργειαν, γινομένην παρὰ τοῦ ὑποκειμένου τῆς προτάσεως καὶ μεταβιβαζομένην ἀπ' εὐθείας εἰς ἀντικείμενόν τι, οἷον :

laufen, ἀγοράζειν· geben, δίδειν·

Mein Vater kauft den Garten,

Ὁ πατήρ μου ἀγοράζει τὸν κήπον.

2. Παθητικὴν φωνὴν (passive Form), ὅταν τὴν ἐνέργειαν, ἣν φανερώνει τὸ ῥῆμα, ἀποδέχεται αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον, οἷον :

gekauft werden, ἀγοράζεσθαι.

Der Garten wird von meinem Vater gekauft.

Ὁ κήπος ἀγοράζεται παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

β'. Οὐδέτερα ἢ ἀμετάβατα (neutrale ἢ intransitive Zeitwörter), ἅτινα φανερόνουςιν, ὅτι τὸ ὑποκείμενον εὐρίσκεται εἰς τινα κατάστασιν, ἥτοι ὅτι ἐνεργεῖ μὲν, ἀλλ' ὅτι δὲν μεταβιβάζει τὴν ἐνέργειαν εἰς ἀντικείμενόν τι. Ἐπομένως τὰ ρήματα ταῦτα ἔχουσιν ἐνεργητικὴν μόνον φωνήν. Τοιαῦτα ρήματα εἶναι :

leben, ζῆν.

gehen, πορεύεσθαι ὑπάγειν.

sterben, θνήσκειν.

stehen, ἵστασθαι.

Die Menschen leben.

Οἱ ἄνθρωποι ζῶσι.

Die Kinder gehen in die Schule. Τὰ παῖδια ὑπάγουσιν εἰς τὸ σχολεῖον.

γ'. *Αὐτοπαθὴ ἢ ἀντωνυμιακὰ* (zurückbezügliche ἢ rückwirkende Zeitwörter). Τὰ ῥήματα ταῦτα εἶναι ἐνεργητικά, ὧν τὸ ὑποκείμενον εἶναι συγχρόνως καὶ ἀντικείμενον, ἥτοι φανερόνουςιν, ὅτι τὸ ὑποκείμενον καὶ ἐνεργεῖ καὶ δέχεται πάλιν τὴν ἐνέργειαν εἰς ἑαυτὸ, οἷον:

ἑῖς freuen, χαίρειν.

ἑῖς unterhalten, διασκεδάζειν.

Das Kind freut sich.

Τὸ παιδίον χαίρει.

δ'. *Ἀπρόσωπα* (unpersönliche Zeitwörter), ἐκφράζοντα ἐνέργειαν ἢ κατὰστασιν, λαμβάνουσιν χώραν ἄνευ τῆς δηλώσεως τοῦ ὑποκειμένου, οἷον :

εἰς donnert, ἐροντᾷ.

εἰς regnet, ἐρέχει.

εἰς blizt, ἀστράπτει.

εἰς schneit, χιονίζει.

2. Αἱ ἐγκλίσεις εἶναι πέντε :

α'. Ὀριστική.

der Indicativ.

β'. Ὑποτακτική.

der Conjunctiv.

γ'. Προστακτική.

der Imperativ.

δ'. Ἀπαρέμφατος

der Infinitiv.

ε'. Μετοχή.

das Particip.

3. Οἱ χρόνοι εἶναι ἕξ :

α'. Ἐνεστώς.

das Präsens.

β'. Παρατατικός ἢ Ἀόριστος.

das Imperfect

γ'. Παρακείμενος.

das Perfect.

δ'. Ὑπερσυντελικός.

das Plusquamperfect.

ε'. Μέλλον Α'.

das Futur.

ς'. Μέλλον Β' ἢ τετελεσμένος.

das Futur exactum.

Ἐκ τούτων ἅπλοῖ χρόνοι εἶναι δύο, ὁ Ἐνεστώς καὶ ὁ Παρατατικός, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες εἶναι σύνθετοι, σχηματιζόμενοι διὰ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

4. Τὰ πρόσωπα εἶναι τρία: α'. β', καὶ γ'.

5. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι δύο: Ἐνικός καὶ Πληθυντικός.

Β'. Σχηματισμὸς τῶν ῥημάτων.

Ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν των τὰ ῥήματα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις:

- α'. Πρωτότυπα, Stammwörter.
 β'. Παράγωγα, abgeleitete Zeitwörter.
 γ'. Σύνθετα, zusammengesetzte Zeitwörter.

4. Πρωτότυπα ῥήματα λέγονται τὰ ῥιζικά (ἀπλᾶ) ῥήματα ἐξ ὧν σχηματίζομεν παραγώγους λέξεις, οἷον :

Ἐκ τοῦ : binden, δένειν, σχηματίζονται αἱ λέξεις :

die Binde, ὁ ἐπίδεσμος.	der Bund, ἡ ἔνωσις, συμμαχία.
das Band, ὁ δεσμός, ἡ ταινία.	das Bündniß, ἡ συμμαχία, ἐπιμαχία.
der Band, ὁ τόμος.	das Bündel, τὸ δέμα.

2. Παράγωγα ῥήματα λέγονται τὰ ἐξ ἐτέρων λέξεων σχηματιζόμενα, οἷον :

Ἐκ τοῦ : lachen, γελᾶν.	lächeln, μειδιᾶν.
» » Antwort, ἀπόκρισις.	antworten, ἀποκρίνεσθαι.
» » scharf, ὀξύς.	schärfen, ὀξύνειν.

Ἄπαντα τὰ παράγωγα ῥήματα εἶναι ὁμαλά.

Τὰ παράγωγα ῥήματα σχηματίζονται τὰ μὲν ἐκ ῥημάτων, τὰ δὲ ἐξ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιρρημάτων. Καὶ

α') Τὰ ἐκ ῥημάτων παράγωγα ῥήματα σχηματίζονται ἢ διὰ τῆς τροπῆς ἢ διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ ῥιζικοῦ αὐτῶν φωνήεντος, οἷον :

Ἐκ τοῦ : fallen,	πίπτειν.	fällen,	τέμνειν, κόπτειν.
» hängen,	κρεμάσθαι,	hängen,	κρεμᾶν.
» saugen,	ἐκμυζᾶν,	säugen,	θηλάζειν, τιθεύειν.
» liegen,	κεῖσθαι.	legen,	τιθέναι, κατατιθέναι.
» sitzen,	καθίζεσθαι.	setzen,	θέτειν, καθίζειν.

Τὰ οὕτω σχηματιζόμενα παράγωγα ῥήματα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι διαφέρουσι τῶν πρωτοτύπων κατὰ τὴν σημασίαν, διαφέρουσι καὶ κατὰ τοῦτο ὅτι εἶναι μεταβατικά, ἐνῶ τὰ ἐξ ὧν παρήχθησαν εἶναι οὐδέτερα.

β') Τὰ ἐξ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιρρημάτων παράγωγα ῥήματα σχηματίζονται διὰ τῆς προσαρτήσεως εἰς αὐτὰ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου : en. Εἰς δὲ τὰ ἐξ ἐπιρρημάτων παράγωγα τρέπεται προσέτι καὶ τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν φωνήεν, ὡς καὶ εἰς τινα ἐξ οὐσιαστικῶν παράγωγα, οἷον :

Ἐκ τοῦ :	die Antwort, ἡ ἀπόκρισις·	antworten, ἀποκρίνεσθαι.
»	der Fisch, ὁ ἰχθύς·	fischen, ἀλιεύειν.
»	das Haus, ὁ οἶκος·	hausen, οἰκεῖν.
»	der Rauch, ὁ καπνός·	rauchen, καπνίζειν.
»	der Tanz, ὁ χορός·	tanzen, χορεύειν.
»	der Durst, ἡ δίψα·	dursten καὶ dürsten, διψᾶν.
»	die Farbe, τὸ χρώμα·	färben, βάπτειν, χρωματίζειν.
»	roth, ἐρυθρός·	röthen, ἐρυθραίνειν.
»	stark, ἰσχυρός·	stärken, ῥωννύειν ἐνδυναμόνειν.
»	scharf, ὀξύς·	schärfen, ὀξύνειν,
»	schwach, ἀσθενής, ἀδύνατος·	schwächen, ἐξασθενεῖν.
»	warm, θερμός·	wärmen, θερμαινείν.

γ') Παράγωγα ῥήματα σχηματίζονται ἐπίσης καὶ διὰ καταληκτικῶν συλλαβῶν ἐκ ῥημάτων, οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιρρημάτων. Αἱ καταληκτικαὶ δὲ αὗται συλλαβαὶ εἰσὶν αἱ ἐξῆς ἑπτὰ :

chen, ein, ern, igen, iren (ἢ ieren), sehen καὶ zen, οἶον :

Ἐκ τοῦ :	hören, ἀκούειν·	hören, ἀκροᾶσθαι, ὠτακουστεῖν.
»	lachen, γελάειν·	lächeln, μειδιᾶν.
»	schlafen, κοιμᾶσθαι·	schlafen, ἀποκοιμίζειν.
»	rein, καθαρός·	reinigen, καθαρίζειν.
»	halb, ἡμισυ·	halbiren, διχοτομεῖν, ἡμισεύειν.
»	Probe, ἡ δοκιμή·	probiren, δοκιμάζειν.
»	rex, regis (λατινικόν).	regieren, κυβερνᾶν, βασιλεύειν.
»	Herr, κύριος·	herrschen, κυριαρχεῖν.
»	ach (ἐπιφωνημα).	ächzen, στενάζειν.

3. Σύνθετα ῥήματα λέγονται τὰ διὰ μορίων ἢ ἄλλων λέξεων σχηματιζόμενα, οἶον :

ver = binden, ἐπιδέειν, ἐνόνειν.	voll = bringen, ἐκτελεῖν.
aus = lachen, καταγελάειν.	statt = finden, συμβαίνειν.
hoch = achten, ὑπολήπτεσθαι.	spazieren = gehen, περιπατεῖν.

Περὶ τῶν συνθέτων ῥημάτων ὄρα τὴν § 6 τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Γ.) Συζυγίαι τῶν ῥημάτων.

Τὰ γερμανικὰ ῥήματα διαιροῦνται εἰς :

1. Ὁμαλὰ, regelmässige Zeitwörter, καὶ
2. Ἀνώμαλα, unregelmässige Zeitwörter.

Ἐπομένως δύο εἶναι καὶ αἱ συζυγίαι αὐτῶν.

§ 2.

Περὶ τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων.

Ὁμαλὰ ῥήματα εἶναι τὰ μὴ πάσχοντα οὐδεμίαν μεταβολὴν εἰς τὴν ῥίζαν των. Τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων εἶναι αἱ καταλήξεις τοῦ μὲν Παρατατικοῦ: τε, τῆς δὲ παθητικῆς μετοχῆς: ι, προσαρτῶμεναι εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος.

Τὸ α. πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως εἷς τε τὰ ὁμαλὰ καὶ ἀνωμάλα ῥήματα ἔχει πάντοτε τὴν κατάληξιν: ε.

Α΄.) Σχηματισμὸς τῶν χρόνων.

Ὡς βάσις τοῦ σχηματισμοῦ τῶν διαφόρων χρόνων ὄλων τῶν ῥημάτων, ὁμαλῶν τε καὶ ἀνωμάλων, λαμβάνεται ἡ ἀπαρέμφατος. Ἡ δὲ κλίσις αὐτῶν γίνεται διὰ τῆς προσαρτήσεως συλλαβῶν, ἢ καὶ γραμμάτων μόνον, ἐν τέλει καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ῥίζης τῶν ῥημάτων. Ἡ προσάρτησις αὕτη, ἐν τέλει μὲν τῆς ῥίζης τοῦ ῥήματος γινομένη, λέγεται *κατάληξις*, ἐν ἀρχῇ δ' αὐτοῦ, *αὔξησις*.

Τὸ ἀπαρέμφατον ὄλων ἀνεξαίρετως τῶν γερμανικῶν ῥημάτων λήγει εἰς: en ἢ καὶ εἰς: n, ὅταν ἡ ῥίζα τοῦ ῥήματος λήγῃ εἰς: l, ἢ r, εἶναι δὲ τοῦτο καὶ πολυσύλλαβον, οἷον:

kaufen, ἀγοράζειν.	tadeln, ψέγειν.
eisen, σπεύδειν.	hindern, κωλύειν.

Τὴν δὲ ῥίζαν τοῦ ῥήματος εὐρίσκομεν ἀποβάλλοντες τὴν κατάληξιν τῆς ἀπαρεμφάτου: en, ἢ: n. Οὕτω π. χ.:

Ἡ ῥίζα τοῦ:	kaufen,	εἶναι:	kauf
»	»	eisen,	» eil
»	»	tadeln,	» tadel
»	»	hindern,	» hinder

1. Ἡ μετοχὴ σχηματίζεται:

α) Ὁ μὲν Ἑνεστώς ἢ ἡ Ἑνεργητικὴ μετοχὴ ὄλων τῶν ῥημάτων, ὁμαλῶν τε καὶ ἀνωμάλων, προσαρτωμένου εἰς τὴν ἀπαρέμφατον τοῦ γράμματος: d, οἷον:

kaufen — δ, ἀγοράζων. tadeln — δ, ψέγων
eilen — δ, σπεύδων. hindern — δ, κωλύων.

β') Ἡ δὲ παθητικὴ μετοχὴ τῶν δμαλῶν ῥημάτων, προσαρ-
τωμένου εἰς μὲν τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος τοῦ γράμματος: t, ἐν
ἀρχῇ δ' αὐτοῦ τῆς αὐξήσεως: g e, οἷον:

g e = kauf = t, ἡγορασμένος. g e = tadel = t, ἐψεγμένος.
g e = eil = t, ἐσπευσμένος. g e = hinder = t, κεκωλυμένος.

2. Ὁ παρωχημένος τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζεται διὰ
τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχετικοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ἐνεστῶ-
τος τῆς ἀπαρεμφάτου τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων: h a b e n, ἢ
s e i n, οἷον:

gekauft haben, ἔχειν ἡγορασμένον.
geist sein, εἶναι ἐσπευσμένος.
getadelt haben, ἔχειν ἐψεγμένον.
gehindert haben, ἔχειν κεκωλυμένον.

3. Ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστὼς τῆς τε ὀριστικῆς καὶ ὑποτα-
κτικῆς ἐγκλίσεως σχηματίζεται προσαρτωμένης εἰς μὲν τὸ α.
πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ τῆς καταλήξεως: e, εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ
ῥήματος, οἷον:

ich kauf = e, ἀγοράζω. ἐκ τοῦ: kauf = en.
ich eil = e, σπεύδω. » eil = en.
ich tadel = e,¹⁾ ψέγω. » tadel = n.
ich hind(e)re,¹⁾ κωλύω. » hinder = n.

εἰς δὲ τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐξῆς
καταλήξεων:

Καταλήξεις τοῦ ἐνεστῶτος.

Ὅριστικὴ		Ὑποτακτικὴ	
Ἐνικός	Πληθυντικός	Ἐνικός	Πληθυντικός
1. —e	—en	1. —e	—en
2. —st	—t	2. —est	—et
3. —t.	—en.	3. —e.	—en.

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι τὸ α. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ
τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὅριστικῆς εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἢς
τὸ α. καὶ γ'. πρόσωπον εἰσὶν ὅμοιοι. Πρὸς δὲ ὅτι τὸ α. καὶ γ'. πρό-

1) Ὅρα κατωτέρω: Παρατηρήσεις 1.

σωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀμφοτέρων τῶν ἐγκλίσεων εἰσὶν ὅμοια, καὶ τέλος ὅτι τῶν καταλήξεων: *ft* καὶ: *t*, προηγεῖται εἰς τὴν ὑποτακτικὴν πάντοτε τὸ: *e*.

4. Ὁ Παρατατικὸς τῆς τε ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς εἶναι δ' αὐτὸς. σχηματίζεται δὲ προσαρτωμένης εἰς μὲν τὸ *ά.* πρόσωπον τοῦ Ἑνικοῦ τῆς καταλήξεως: *t e*, εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος, οἷον:

ich kauf = te.

ich tadel = te.

ich eil = te.

ich hinder = te.

εἰς δὲ τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐξῆς καταλήξεων:

Καταλήξεις τοῦ Παρατατικοῦ.

^{Ἑνικός}

1. — *te*

2. — *test*

3. — *te.*

|||

^{Πληθυντικός}

1. — *ten*

2. — *tet*

3. — *ten.*

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι τὸ *ά.* καὶ *γ'.* πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν τοῦ Παρατατικοῦ εἰσὶν ὅμοια.

5. Ὁ Παρακείμερος σχηματίζεται διὰ τοῦ ἐνεστώτος τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων: *h a b e n* ἢ *s e i n*, καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχετικοῦ ῥήματος, οἷον:

ich habe gekauft.

ich habe getadelt.

ich bin geeilt.

ich habe gehindert.

6. Ὁ Ὑπερσυντελικὸς σχηματίζεται διὰ τοῦ παρατατικοῦ τῶν αὐτῶν βοηθητικῶν καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχετικοῦ ῥήματος, οἷον:

ich hatte gekauft.

ich hatte getadelt.

ich war geeilt.

ich hatte gehindert.

7. Ὁ Μέλλων *Α'.* σχηματίζεται διὰ τοῦ ἐνεστώτος τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος: *w e r d e n*, καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ σχετικοῦ ῥήματος, οἷον:

ich werde kaufen.

ich werde tadeln.

ich werde eilen.

ich werde hindern.

8. Ὁ *Μέλλωρ Β'*. σχηματίζεται διὰ τοῦ ἐνεστώτος τοῦ αὐτοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος καὶ τοῦ παρωχημένου τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ σχετικοῦ ῥήματος, οἷον :

ich werde gekauft haben.	ich werde getabelt haben.
ich werde gerüst sein.	ich werde gehindert haben.

9. Ἡ *Προστακτικὴ* σχηματίζεται προσαρτωμένης εἰς μὲν τὸ *Β'*. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ τῆς καταλήξεως: *e*, εἰς δὲ τὸ *Β'*. τοῦ πληθυντικοῦ τῆς καταλήξεως: *et*, ἢ καὶ: *t* μόνον, εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος, οἷον :

^{Ἑνικὸς}	^{Πληθυντικὸς}
kauf = <i>e</i> .	kauf = <i>et</i> .
eil = <i>e</i> .	eil = <i>et</i> .
tabl = <i>e</i> .	tabel = <i>t</i> .
hind(e)r = <i>e</i> .	hinder = <i>t</i> .

Τὸ δὲ *γ'*. πρόσωπον τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ σχηματίζεται διὰ τῆς ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως, ἐπιτασσομένης τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἢ καὶ διὰ τῶν τροπολογικῶν ῥημάτων: *sollen* καὶ *mögen*, οἷον :

^{Ἑνικὸς}	^{Πληθυντικὸς}
kauf = <i>e</i> er (<i>ſie</i> , <i>es</i> , <i>man</i>).	kaufen <i>ſie</i> .
er ſoll kaufen.	<i>ſie</i> ſollen kaufen.
er mag (ἢ möge) kaufen.	<i>ſie</i> mögen kaufen.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει εἰς τὴν προστακτικὴν καὶ *ά*. πρόσωπον εἰς τὸν πληθυντικόν, ὅπερ σχηματίζει ἢ διὰ τῆς ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως, ἐπιτασσομένης τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἢ διὰ τῶν τροπολογικῶν ῥημάτων: *laſſen*, καὶ *wollen*, οἷον:

kaufen wir.
laſſet (*laßt*) uns kaufen..
wir wollen kaufen.

ΣΗΜ. *ά*) Ἀντὶ τοῦ *β'*. προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων μεταχειριζόμεθα πάντοτε τὸ *γ'*. πρόσωπον αὐτοῦ, προκειμένου νὰ ἐκφρασθῶμεν περιποιητικῶς πρὸς τι πρόσωπον, γραφομένη: ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας: *ſie*, διὰ γράμματος κεφαλαίου: *Sie*, οἷον :

Sie kaufen, ἀντί ihr kauft.
 Sie eilen, » ihr eilet.
 Sie haben getadelt, » ihr habt getadelt.
 Sie werden hindern, » ihr werdet hindern.

β.) Εἰς τὴν προστακτικὴν μεταχειρίζομεθα, διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον ἀντὶ τοῦ β'. προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ τὸ γ'. πρόσωπον, οἷον :

kaufen Sie, ἀντί kaufet.
 eilen Sie, » eilet.

Πῶς τῶν καταλήξεων τῶν ὁμαλῶν ρημάτων.

		Ἑνεστώς		Παρατατικός		Προστακτική	
		Ὀριστική	ὑποταχ.	Ὀρισ. καὶ ὑποτ.			Ἑν. β'. πρ. —ε.
Ἑν.	1	— e	— e	— te			Πλ. β'. » —et ἢ t.
	2	— st	— est	— test			Ἀπαρέμφατος
	3	— t.	— e.	— te.			— en ἢ n.
Πληθ.	1	— en	— en	— ten			Μετοχή
	2	— t	— et	— tet			Ἑνερ. — d.
	3	— en.	— en.	— ten.			Παθ. ge — t.

Β'.) ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΟΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ι. Ἑνεργητικὴ φωνή.

Τύπος τῆς Ἑνεργητικῆς φωνῆς μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος:

H a b e n.

Kaufen (ἀγοράζειν).

Ὀριστική

ὑποτακτική

Ἑνεστώς.

Ich kauf-e	ἀγοράζω	Ich kauf-e	ἀγοράζω
du kauf-st	ἀγοράζεις	du kauf-est	ἀγοράζης
er (ſie, es, man) kauf-t	ἀγοράζει	er (ſie, es, man) kauf-e	ἀγοράζη
wir kauf-en	ἀγοράζομεν	wir kauf-en	ἀγοράζωμεν
ihr kauf-t }	ἀγοράζετε	ihr kauf-et }	ἀγοράζητε
Sie kauf-en }		Sie kauf-en }	
ſie kauf-en.	ἀγοράζουσι.	ſie kauf-en.	ἀγοράζωσι.

Παρατατικός ἢ Ἀόριστος.

Ich kauf-te	ἡγόραζον	} ἢ ἡγόρασα κτλ.	Ich kauf-te	ἢ ich würde	} kaufen. ὅα ἡγόραζον ἢ ᾔθελον ἀγοράζει ἢ ἀγοράσαι
du kauf-test	ἡγόραζες		du kauf-test	» du würdest	
er kauf-te	ἡγόραξε		er kauf-te	» er würde	
wir kauf-ten	ἡγοράζομεν		wir kauf-ten	» wir würden	
ihr kauf-tet	ἡγοράζετε		ihr kauf-tet	» ihr würdet	
sie kauf-ten.	ἡγόραζον.		sie kauf-ten.	» sie würden	

Παρακείμενος.

Ich habe	ἔχω	} ἢ ἡγορασμένον, ἢ ἀγοράσει κτλ.	Ich habe	ἔχω	} ἡγορασμένον, ἢ ἀγοράσει κτλ.
du hast	ἔχεις		du habest	ἔχεις	
er hat	ἔχει		er habe	ἔχει	
wir haben	ἔχομεν		wir haben	ἔχομεν	
ihr habt	έχετε		ihr habet	έχετε	
sie haben	έχουσι.		sie haben	έχουσι	

Υπερσυντελικός.

Ich hatte	εἶχον	} ἢ ἡγορασμένον, ἢ ἀγοράσει κτλ.	Ich hätte	ἢ ich würde	} gekauft haben. ᾔθελον εἶναι ἀγοράσαι ἢ ἡγορασμένον κτλ.
du hattest	εἶχες		du hättest	» du würdest	
er hatte	εἶχε		er hätte	» er würde	
wir hatten	εἶχομεν		wir hätten	» wir würden	
ihr hättet	εἶχετε		ihr hättet	» ihr würdet	
sie hatten	εἶχον		sie hätten	» sie würden	

Μέλλωv A'.

Ich werde	θέλω	} ἢ ἀγοράζει, ἢ ἀγοράσει κτλ.	Ich werde	} kaufen. ὦς ὁ τῆς ὀρι- στικῆς.
du wirst	θέλεις		du werdest	
er wird	θέλει		er werde	
wir werden	θέλομεν		wir werden	
ihr werdet	θέλετε		ihr werdet	
sie werden	θέλουσι		sie werden	

Μέλλωv B'. ἢ τετελεσμένος.

Ich werde	θέλω ἔχει ἀγο-	} ἢ ἡγορασμένον κτλ.	Ich werde	} gekauft haben. ὦς ὁ τῆς ὀρι- στικῆς.
du wirst	ράσει, ἢ θέλω ἔ-		du werdest	
er wird	χει ἡγορασμένον		er werde	
wir werden	κτλ.		wir werden	
ihr werdet			ihr werdet	
sie werden			sie werden	

Προστακτικὴ

Ἑνικὸς

Πληθυντικὸς

kauf-e, ἀγόραξε, ἢ ἀγόρασον.	kaufen wir	ἄς (νὰ) ἀγοράζω-
kauf-e er	laßt uns kaufen	μεν ἢ ἄς ἀγο-
er soll kaufen	wir wollen kaufen	ράσωμεν.
er mag (ἢ er möge)	kauf-et	ἀγοράζετε, ἢ ἀγοράσατε.
kaufen.	kauf-en sie	ἄς (νὰ) ἀγοράζωσι
	sie sollen kaufen	ἢ ἄς ἀγοράσωσι.
	sie mögen kaufen	

Ἀπαρέμφοτος.

Ἑνεστῶς. kaufen ἢ zu kaufen, ἀγοράζειν, ἢ νὰ ἀγοράζω, (ἀγοράσω), νὰ ἀγοράζη, κτλ.

Παρῳχημ. gekauft haben ἢ gekauft zu haben, ἔχειν ἡγορασμένον ἢ ἀγοράσαι.

Μετοχή

Ἑνεργητικὴ. kaufen-d, ἀγοράζων, ἀγοράζουσα, ἀγοράζον.

Παθητικὴ. ge-kauf-t, ἡγορασμένος, ἢ ἀγορασθείς.

Τύπος τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος:

Σ ε ι ν.

Ἐῖλεν (σπεύδειν).

Ὅριστικὴ

Ὑποτακτικὴ

Ἑρεστῶς

Ich eil-e	σπεύδω	Ich eil-e	σπεύδω
du eil-est	σπεύδεις	du eil-est	σπεύδης
er (ſie, es, man) eil-t	σπεύδει	er (ſie, es, man) eil-e	σπεύδῃ
wir eil-en	σπεύδομεν	wir eil-en	σπεύδωμεν
ihr eil-t)		ihr eil-et	
Sie eil-en)	σπεύδετε	Sie eil-en }	σπεύδῃτε
sie eil-en.	σπεύδουσι.	sie eil-en	σπεύδωσι.

Παρατατικὸς ἢ Ἀόριστος.

Ich eil-te	ἔσπευδον ἢ ἔσπευσα	Ich eil-te ἢ ich würde	} eilen. ὥς ἔσπευδον κτλ. ἢ ἔσπευον σπεύδειν ἢ σπεύσει κτλ.
du eil-test	ἔσπευδες κτλ.	du eil-test » du würdest	
er eil-te	ἔσπευδε	er eil-te » er würde	
wir eil-ten	ἔσπεύδομεν	wir eil-ten » wir würden	
ihr eil-tet	ἔσπεύδετε	ihr eil-tet » ihr würdet	
sie eil-ten	ἔσπευδον.	sie eil-ten » sie würden	

Handwritten signature and date: 1874. IV.

Παρακείμενος.

Ich bin	} geist.	ἔχω	} σπεύσει κτλ.	Ich sei	} geist.	ἔχω	} σπεύσει κτλ.
du bist		ἔχεις		du seiest		ἔλῃς	
er ist		ἔχει		er sei		ἔλῃ	
wir sind		ἔχομεν		wir seien		ἔχωμεν	
ihr seid		ἔχετε		ihr seiet		ἔχητε	
sie sind		ἔχουσι		sie seien		ἔχωσι	

Ῥησιντελικός

Ich war	} geist.	εἶχον	} σπεύσει κτλ.	Ich wäre	} geist.	ἤ ich würde	} geist sein. ἡμελον ἔχει σπεύσαι.
du warst		εἶχες		du wärest		» du würdest	
er war		εἶχε		er wäre		» er würde	
wir waren		εἶχομεν		wir wären		» wir würden	
ihr wart		εἶχετε		ihr wäret		» ihr würdet	
sie waren		εἶχον		sie wären		» sie würden	

Μέλλω A'.

Ich werde	} eilen.	θέλω	} σπεύδει ἢ σπεύσει κτλ.	Ich werde	} eilen.	ὥς ὁ τῆς ὀρι- στικῆς
du wirst		θέλεις		du werdest		
er wird		θέλει		er werde		
wir werden		θέλομεν		wir werden		
ihr werdet		θέλετε		ihr werdet		
sie werden		θέλουσι		sie werden		

Μέλλω B'. ἢ τετελεσμένος.

Ich werde	} geist sein.	θέλω ἔχει σπεύ- σει κτλ.	Ich werde	} geist sein.	ὥς ὁ τῆς ὀρι- στικῆς
du wirst			du werdest		
er wird			er werde		
wir werden			wir werden		
ihr werdet			ihr werdet		
sie werden			sie werden		

Προστακτική

Ἑνικός

eis-e, σπεύδε ἢ σπεύσον.

eise er } ἄς (νά)
er soll eisen } σπεύδῃ ἢ
er mag (ἢ er möge) eisen } ἄς σπεύσῃ

Πληθυντικός

eisen wir } ἄς (νά) σπεύδωμεν
laßt uns eisen } ἢ
wir wollen eisen } ἄς σπεύσωμεν.
eiset } σπεύδετε ἢ σπεύσατε.
eisen sie } ἄς (νά) σπεύδωσι
sie sollen eisen } ἢ
sie mögen eisen } ἄς σπεύσωσι.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστῶς. eilen ἢ zu eilen, σπεύδω, ἢ νὰ σπεύδω (νὰ σπεύσω) κτλ.
Παρωχημένος. geist sein ἢ geist zu sein, σπεῦσαι.

Μετοχή

Ἐνεργητική. eilen-d, σπεύδων, σπεύδουσα, σπεῦδον.
Παθητική. ge-eil-t, ἐσπευσμένος ἢ σπεύσας.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

1. Τὰ ῥήματα, ὧν ἡ ρίζα λήγει εἰς : l, ἀποβάλλουσι τὸ πρὸ τοῦ γράμματος τούτου : e, εἰς τὸ á. πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τὸν ἐνικὸν τῆς προστακτικῆς, οἷον :

Ἐνεστῶς. ich tadle, ἀντί : ich tadele.

Προστακτ. tadle, » tadele.

Δύναται νὰ ἐκθλιβῇ τὸ : e, καὶ τῶν εἰς : r, ληγόντων ῥημάτων, οἷον :

Ἐνεστῶς. ich hindre, καὶ ich hindere.

Προστακτ. hindre, » hindere.

Τὸ á. πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ τῶν εἰς : r, ληγόντων ῥημάτων σχηματίζεται ὡς ἡ ἀπαρέμφατος αὐτοῦ· κλίνονται δὲ τὰ ἀνωτέρω ῥήματα εἰς τὸν ἐνεστῶτα ὡς ἑξῆς

Ἐνικός.	ich	tadle	ich	hind(e)re
	du	tadest	du	hinderst
	er	tadelt.	er	hindert.
Πληθυντ.	wir	tadeln	wir	hindern
	ihr	tadelt	ihr	hindert
	sie	tadeln.	sie	hindern.

2. Τὰ ῥήματα, ὧν ἡ ρίζα λήγει εἰς σύμφωνον συριστικὸν (l, ff, ff, fch, z, καὶ ff), φυλάττουσι τὸ φωνῆεν : e, μόνον πρὸ τῆς καταλήξεως : st, τοῦ 6'. προσώπου τοῦ ἐνικοῦ, οἷον :

ich	reise	ὁδοιπορῶ.	du	reisest
ich	haffe,	μισῶ.	du	haffest
ich	beisse,	δάκνω.	du	beissest

ich mische,	μιγνύω.	du mischest
ich scherze,	ἀστείζομαι.	du scherzest
ich schätze,	ἐκτιμῶ.	du schätzeſt

3. Τὰ ῥήματα, ὧν ἡ ῥίζα λήγει εἰς: d, καὶ t, διατηροῦσι τὸ: e, πρὸ ὅλων τῶν προσωπικῶν καταλήξεων τοῦ Ἑνεστῶτος, Παρατατικού καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, οἷον:

reden, ὁμιλεῖν λαλεῖν arbeiten, ἐργάζεσθαι.

καθὼς καὶ ἐκεῖνα, εἰς α χάριν εὐφωνίας ἀπαιτεῖται ἡ διατήρησις τοῦ: e, οἷον:

athmen, ἀναπνεῖν, segnen, εὐλογεῖν.

Παραδείγματα.

Ἑνεστῶς	Παρατατικός	Παθητικὴ μετοχή.
Ich rede,	Ich redete,	geredet.
du redest,	du redetest,	
er redet.	er redete.	
wir reden,	wir redeten,	
ihr redet,	ihr redetet,	
sie reden.	sie redeten.	
Ich arbeite,	Ich arbeitete,	gearbeitet.
du arbeitest,	du arbeitetest,	
er arbeitet.	er arbeitete.	
wir arbeiten,	wir arbeiteten,	
ihr arbeitet,	ihr arbeitetet,	
sie arbeiten.	sie arbeiteten.	
Ich athme,	Ich athmete,	geathmet.
du athmest,	du athmetest	
er athmet.	er athmete	
wir athmen,	wir athmeten,	
ihr athmet,	ihr athmetet	
sie athmen.	sie athmeten.	
Ich segne,	Ich segnete,	gesegnet.
du segnest,	du segnetest,	
er segnet.	er segnete,	
wir segnen,	wir segneten,	
ihr segnet,	ihr segnetet,	
sie segnen.	sie segneten.	

4. Τὴν αὐξήσιν: ge, εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν δὲν λαμβάνουσι:

α') Τὰ ῥήματα, ὧν ἡ ἀπαρέμφρατος λήγει εἰς: iren ἢ ieren, καὶ ἅτινα παράγονται ἐκ ῥίζης ξένων γλωσσῶν, οἷον :

addiren,	ἀθροίζειν.	addirt καὶ οὐχι geaddirt
halbiren,	διχοτομεῖν, ἡμισεύειν.	halbirt
raßiren,	ξυρεῖν, ξυρίζειν.	raßirt
studiren	μελετᾶν, σπουδάζειν.	studirt
regieren,	κυβερνᾶν, βασιλεύειν.	regiert.

β') Τὰ σύνθετα, ἀρχόμενα ἐκ τῶν ἀχωρίστων μορίων: be, emp, ent, er, ge, miß, ver, zer, voll, wider καὶ hinter, οἷον :

berechnen,	λογίζεσθαι, ὑπολογίζειν.	berechnet.
empören,	ἐπανίστασθαι, στασιάζειν.	empört.
entrüsten,	ἐρεθίζειν, ἐξαγριαίνειν.	entrüstet.
erdulden,	πάσχειν, ὑπομένειν.	erduldet.
gehören,	πεῖθεσθαι, ὑπακούειν.	gehört.
mißbrauchen,	καταχρᾶσθαι.	mißbraucht.
verkaufen,	πωλεῖν.	verkauft.
zerstören,	καταστρέφειν.	zerstört.
vollenden,	περαίνειν.	vollendet.
widerlegen,	ἀνασκευάζειν.	widerlegt.
hinterlegen,	ἀποταμιεύειν.	hinterlegt.

5. Τὰ ἐξ ἧς ἐξ, ῥήματα :

1. brennen, καίεσθαι, καίειν, φλέγεσθαι.
2. kennen, γινώσκειν, γνωρίζειν.
3. nennen, ὀνομάζειν.
4. rennen, τρέχειν, δρόμῳ φέρεσθαι.
5. senden, στέλλειν, ἀποστέλλειν καὶ
6. wenden, τρέπειν, στρέφειν.

μεταβάλλουσιν εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των εἰς : α, κλίνονται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ὁμαλῶς, οἷον :

Ἐνεστώς.	Παρατατικός.	Παρακείμενος
ich brenne,	ich brannte.	ich habe gebrannt.
ich kenne,	ich kannte.	» gekannt.
ich nenne,	ich nannte.	» genannt.
ich renne,	ich rannte.	ich bin gerannt.
ich sende,	ich sandte.	ich habe gesandt.
ich wende,	ich wandte.	» gewandt

Τῶν δὲ ῥημάτων : senden καὶ wenden εἶναι ἐν χρήσει καὶ ὁ ὁμαλὸς τύπος, οἶον :

ich sendete.

ich habe gesendet

ich wendete.

» gewendet.

6. Τὰ ἐξῆς τρία ῥήματα :

1. bringen, κομίζειν, φέρειν.

2. denken, διανοεσθαι, σκέπτεσθαι καὶ

3. wissen, γινώσκειν, ἡξεύρειν.

μεταβάλλουσι τὴν ῥίζαν των εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν, καίτοι προσλαμβάνουσι τὰς καταλήξεις τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων, οἶον :

ich bringe,

ich brachte.

ich brächte.

ich habe gebracht.

ich denke

ich dachte.

ich dächte.

» gedacht.

ich weiß,

ich wußte.

ich wüßte.

» gewußt.

Τὸ δὲ : wissen, κλίνεται εἰς τὸν ἐνεστώτα ὡς ἐξῆς :

Ἐνεστώς. ich weiß,

du weißt,

er weiß.

Πληθοντ. wir wissen,

ihr wißet,

ſie wissen.

ΣΗΜ. 1. Κατὰ τὸν τύπον τοῦ : kaufen, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς ῥήματα :

achten, σέβεσθαι, ὑπολήπτεσθαι.

holen, μετάγειν, φέρειν.

antworten, ἀποκρίνεσθαι.

handeln, ἐνεργεῖν, πράττειν.

bauen, οἰκοδομεῖν.

kleiden, ἐνδύειν.

brauchen, χρῆσθαι, δεῖσθαι.

lernen, μανθάνειν, διδάσκεσθαι.

beten, προσεύχεσθαι,

lehren, διδάσκειν.

bewohnen, κατοικεῖν, οἰκεῖν.

lieben, ἀγαπᾶν.

baden, λούεσθαι.

loben, ἐπαινεῖν.

corrigiren, διορθοῦν.

machen, ποιεῖν, κατασκευάζειν. [σθαι.

erzählen, διηγέσθαι.

marſchiren, πορεύεσθαι πορείαν ποιεῖν.

fragen, ἐρωτᾶν.

meinen, νομίζειν, δοκεῖ μοι.

führen, ὁδηγεῖν.

öffnen, ἀνοίγειν.

füllen, πληροῦν, γεμίζειν.

plündern, λεηλατεῖν, ληστεύειν.

glauben, πιστεύειν.

reinigen, καθαρίζειν.

hungern, πεινᾶν.

sagen, λέγειν.

hören, ἀκούειν,

sammeln, συλλέγειν.

ſchütteln, ſελειν, κινεῖν.
ſetzen, θέτειν, καθιζεῖν.
ſpielen, παίζειν.
ſtrafen, τιμωρεῖν.
ſuchen, ζητεῖν.
tödten, φονεύειν.

verbessern, διορθοῦν, ἐπανορθοῦν.
weinen, κλαλεῖν.
wünſchen, ἐπιθυμεῖν.
wohnen, κατοικεῖν.
zeigen, δεικνύειν.
zittern, τρέμειν.

2. Κατὰ τὸν τύπον τοῦ: εἰς, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ
ſχηματισμοῦ τῶν χρόνων κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς ῥήματα:

flattern, περὺσσεσθαι.

reiſen, ὁδοιπορεῖν, ταξειδεύειν.

ſtettern, ἀναβρίχασθαι.

ſtürzen, καταπίπτειν, κρημνίζομαι.

landen, προſορμίζεσθαι, καταπλέειν. wandern, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.

Ὅρομαστικὸν 26.

der Adjutant, ὁ ὑπασιπιστής.

der Miniſter, ὁ Ὑπουργός.

die Begierde, ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος.

nur, μόνον.

der Botſchafter, ὁ πρεσβευτής.

oft, πολλάκις.

charakterloſ, ἀχαρακτήριστος.

die Regierung, ἡ Κυβέρνησις.

deßhalb, διὰ τοῦτο.

der Schreibtiſch, τὸ γραφεῖον.

eben, ἄρτι, πρὸ μικροῦ.

daß Schreibzimmer, τὸ δωμάτιον

fertig, ἔτοιμος.

τοῦ γραφείου.

ſaſt, σχεδόν.

ſobald, ἄμα.

daß Gedicht, τὸ ποίημα.

ſonſt, ἄλλοτε.

genug, ἀρκετός, ἀρκούντως.

vortrefflich, ἀξιόλογος, ἐξαιρετος

daß Märchen, ὁ μῦθος, τὸ παρα-

weil, ἐπειδὴ, διότι.

μύθιον.

der Zweck, ὁ σκοπός.

Γύμνασμα 26.

4. Ich liebe meinen Vater und meine Mutter. Du liebeſt deinen Bruder und deine Schweſter. Der Profeſſor lobt den fleißigen Schüler. Der Bediente kaufte Trauben auf dem Markte. Meine Freunde machten eine ſchöne Reiſe. Wir haben alle unſere Aufgaben gelernt. Mein Vater baute ein ſchönes Haus, aber mein Oheim hat ein noch ſchöneres gebaut. Meine Schweſter hört ſehr gern Muſik. Daß Kind hatte geweint; ich fragte es, warum es geweint habe; es ſagte mir, daß es zu ſpielen gewünſcht, (es) aber nicht gedurſt hätte. Der Lehrer würde den Knaben ſtrafen, wenn er ſeine Auf-

gabe nicht lernte. Ich würde Ihre Feder gebraucht haben, wenn sie gut gewesen wäre. Mein Sohn wird seine kleine Schwester in die Schule führen und wieder daraus holen. Glauben Sie, daß der Lehrer gezankt haben wird? Sage deinem Freunde, daß ich in der Aeolusstraße wohne. Hole er mir ein wenig Tabak. Der Bediente soll die Flaschen füllen. Spielet jetzt Kinder. Laßt uns tanzen. Wir wollen eine Reise nach Patras machen. Fragen Sie die Magd, ob das Essen fertig ist. Ich habe Lust einen Spaziergang zu machen. Weinend sagte mir das Kind, daß der Lehrer es gestraft habe. Das ist ein gebrauchtes Buch.

2. Ich tadle die unartigen Kinder. Er handelt als Vater an mir. Das Kind lächelt. Schütteln wir den Obstbaum und sammeln wir das Obst. Die Verbrecher zittern vor dem Gesetze. Ich hindere dich nicht auszugehen. Warum setzest du dich nicht? Mischest du immer den Wein mit Wasser? Der gute Mensch haßt Niemanden. Die Mutter kleidet die Kinder. Der Lehrer fragte den Schüler, dieser aber antwortete nicht. Diese Leute haben sehr gut gearbeitet. Die Räuber haben einen Reisenden geplündert und getödtet. Vollendet doch eure Arbeiten, Kinder. Gott segnet diejenigen, die zu ihm beten. Warum öffnest du nicht die Fenster? Es ist ja so heiß. Was hast du studirt? Ich habe diesen Wein probirt; er ist vortrefflich. Die Großmutter hat den Kindern Märchen erzählt. Mein Nachbar hat sein Haus verkauft, welches ich bewohnt habe. Die Schüler hatten alle ihre Arbeiten vollendet. Ich brenne vor Begierde, meine Freunde zu sehen. Den Mann, von dem du eben geredet hast, habe ich gekannt. Die Regierung hat einen Botschafter nach Constantinopel gesandt (gesendet). Der Vater wandte (wendete) sich zu seinem Sohne und sagte: Weißt du, wer diese Sachen gebracht hat? Ich habe nicht daran gedacht, ihn zu fragen, wer er sei.

Θέμα 26.

1. Ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς σου; Μάλιστα ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς μου καὶ οὗτοι ἀγαπῶσιν ἐμέ. Ὁ πατὴρ ἐτιμώρησε τὸν υἱόν, διότι δὲν εἶχε κάμει καλῶς τὰς ἐργασίας του. Περιώδευσα ἤδη ἐν Γερμανίᾳ; Κατόκησα πολὺν (lange) καιρὸν ἐν Γερμανίᾳ καὶ περιώδευσα πολλάκις ἐν αὐτῇ. Ποῦ ἀπῆλθεν (ἐταξίδευσεν) ὁ φίλος σου; Μετέβη εἰς Γαλλίαν. Πρὸς τίνα σκοπόν; Ἵνα σπουδάσῃ ἐκεῖ. Καὶ τί θὰ σπουδάσῃ; Θὰ σπουδάσῃ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην, ἣν ἐσπούδασε

καὶ ὁ ἀδελφός σου. Δεῖξόν μοι ποῦ κατοικοῦσιν οἱ γονεῖς σου. Κατοικοῦσιν ἐν τῇ νέᾳ οἰκίᾳ, ἣν ὠκοδόμησαν. Θέλεις νὰ μὲ ὁδηγήσῃς πρὸς αὐτούς; Εἶπατε εἰς τὰ παιδία ὅτι ὁ διδάσκαλος θὰ τὰ τιμωρήσῃ, ἂν δὲν μάθωσιν ὅ,τι αὐτὸς τοῖς ἐδίδαξεν. Ὁ πατήρ μου μοι εἶπε νὰ τῷ φέρω ἐκ τοῦ γραφείου του τὰς ἐφημερίδας. Τὰ παιδία ἠρώτησαν ἂν δύνανται (ἔξεστι) νὰ παίξωσι. Παίξατε, παιδία, εἶπεν αὐτοῖς ὁ διδάσκαλος. Μειδιῶν ἠρώτα τὸ κοράσιον: «Ἐπραξα καλῶς;» Οὗτος ὁ καθηγητὴς εἶναι ὁ ἀγαπητός μας φίλος. Ὁ μαθητὴς ἤθελε μάθει (ὑπερσυντ.) τὸ ποίημα τοῦτο, ἂν ἤθελεν ἔχει καιρόν. Ἦθελον τιμωρήσῃ τὸν υἱόν μου, ἂν δὲν ἦτον ἀσθενής. Θὰ ἡγόραζον τὴν οἰκίαν ταύτην, ἂν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα.

2. Μὴ μ' ἐμποδίζετε νὰ καθαρίσω τὰ ἐνδύματά μου. Ἐνεργῶ πάντοτε ὥπως σκέπτομαι. Οἱ ἄνθρωποι ψέγουσι τοὺς ψεύστας. Συμμαθητὴς τις ἔλεγε, δὲν κρυόνω (ρίγω) (ich friere nicht), τρέμω μόνον. Τοῦτο τὸ θέρος δὲν ἐλούσθην πολλάκις, ἄλλοτε ἐλουόμην καθ' ἑκάστην. Ἀείποτε ἐσεβάσθην τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἐπιμελῶς ἐργάζονται. Χορεύεις εὐχαρίστως; Διατὶ μισεῖς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; Ἀστεῖξσαι λέγων (ὅταν λέγῃς) ὅτι μηδὲνα ἐκτιμᾷς; Ἄλλοτε οἰκοῦσα ὤλην τὴν οἰκίαν ταύτην, τώρα δὲ κατοικῶ εἰς ἓν μόνον δωμάτιον αὐτῆς. Ὁ φίλος μας ἐπεραίωσε τὸ ἔργον τοῦτο, ὕπερ ἐπώλησε λίαν ἀκριβᾶ, διότι τὸ εἶχεν ἐπιδιορθώσει. Διώρθωσεν ὁ διδάσκαλος τὸ θέμα σου; Οἱ στρατιῶται ἐπορεύθησαν (ἐποίησαντο πορείαν) σήμερον πλεόν τῶν ὀκτῶ ὥρων. Ὁ Βασιλεὺς Ὀθων ἐβασίλευσε σχεδὸν τριάκοντα ἔτη. Ἐδοκιμάσατε τὸν καπνὸν τοῦτον; Ἐγνώρισα τὸν Κύριον τοῦτον ὅταν ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Γερμανίαν· τὸν ὠνομάζαμεν «Ἀφράτον». Ὅλοι ἔδραμον ἅμα ἡκούσαν, ὅτι ἐκαίετο τὸ θέατρον. Ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε τὸν Ὑπασπιστὴν του πρὸς τὸν Ὑπουργόν. Διηνοήθην νὰ σοὶ φέρω ἓν βιβλίον, ἀλλὰ δὲν ἤξευρον ποῖον, διὰ τοῦτο σοὶ ἔφερον μόνον τὴν εἰκόνα ταύτην. Νομίζεις ὅτι αὖριον θὰ ἔχωμεν ὥραϊον καιρόν;

II. Παθητική φωνή.

1. Παθητικῆς φωνῆν ἔχουσιν ὅλα τὰ ἐνεργητικὰ ἢ μεταβατικὰ ῥήματα.

2. Ἡ παθητικὴ φωνὴ τῶν τε ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων εἶναι ἡ αὐτὴ σχηματίζεται δ' αὕτη εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰς ἐγκλίσεις τῆς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος: werden, καθ' ὅλους τοὺς τύπους αὐτοῦ, καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχετικοῦ μεταβατικοῦ ῥήματος, μενούσης πάντοτε ἀμεταβλήτου, οἷον:

ich kaufe,	ἀγοράζω.	ich werde gekauft,	ἀγοράζομαι.
ich schlage,	τύπτω.	ich werde geschlagen,	τύπτομαι.

Ἐπομένως ἡ παθητικὴ φωνὴ ἔχει συνθέτους μόνον χρόνους, οἷον:

ich werde gekauft, ἀγοράζομαι.	ich werde geschlagen, τύπτομαι κτλ.
ich wurde gekauft, ἡγοράζομην.	ich wurde geschlagen,
ich bin gekauft worden, ἡγοράσθην.	ich bin geschlagen worden.
ich werde gekauft werden, θέλω ἀγο- (ρασθῆν).	ich werde geschlagen werden.

3. Ἡ παθητικὴ φωνὴ σχηματίζεται καὶ διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος: sein, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐκφράζεται ἡ πάθησις ὡς τετελεσμένη, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οἷον:

ich bin besiegt.	εἶμαι ἡττημένος.
ich war besiegt,	ἦμην ἡττημένος.
ich bin besiegt gewesen,	ὑπῆρξα ἡττημένος (ἡττήθην).
ich werde besiegt sein,	θέλω εἶσθαι ἡττημένος.

4. Διὰ τῆς παθητικῆς φωνῆς ἐκφράζει ὁ Γερμανὸς πολλάκις καὶ ἐνέργειαν ἀντὶ πάθησεως, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, ἥτοι μὴ ἀναφερομένου ἐν τῇ προτάσει ὑποκειμένου, οἷον:

— In der Stadt wird viel geredet und geschwagt.

ἢ Es wird in der Stadt viel geredet und geschwagt.

Ἄτινα ἀμφότερα εἰσι ταυτόσημα τοῦ:

Man redet und schwagt viel in der Stadt.

Εἰς τὴν πόλιν λέγουσι καὶ φλυαροῦσι πολλά.

— Gestern ist in der Abendgesellschaft viel gespielt und getanzt worden.

ἢ Es ist gestern in der Abendgesellschaft viel gespielt und getanzt worden.

Μέλλωv A'.

Ich werde du wirst er wird wir werden ihr werdet sie werden	werden. gekauft werden. gekauft werden. gekauft werden. gekauft werden. gekauft werden.
Θέλω Θέλεις Θέλει Θέλομεν Θέλετε Θέλουσιν	ἢ ἀγοράζεσθαι ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ
Ich werde du werdest er werde wir werden ihr werdet sie werden	werden. werden. werden. werden. werden. werden.
ὥς ὁ τῆς ὀρι- στικῆς.	

Μέλλωv B'. ἢ τετελεσµένος.

Ich werde du wirst er wird wir werden ihr werdet sie werden	werden worden worden worden worden worden
Θέλω εἶσθαι ἢγορασµένος κτλ.	ἢ ἀγοράζεσθαι ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ ἀγορασθῆ
Ich werde du werdest er werde wir werden ihr werdet sie werden	worden worden worden worden worden worden
ὥς ὁ τῆς ὀ- ριστικῆς.	

Προστακτικῇ.

Ἐνικὸς.

Πληθυντικὸς.

werde gekauft, ἀγοράζου ἢ ἀγοράσθητι werde er gekauft er soll gekauft werden er mag, (ἢ möge) gekauft werden	ἀς ἀ- γο- ρά- ζῃται ἢ ἀς ἀγορασθῇ.
werden wir gekauft laßt uns gekauft werden wir wollen gekauft werden werdet gekauft werden sie gekauft sie sollen gekauft werden sie mögen gekauft werden	ἀς ἀγοράζω- μεθα ἢ ἀς ἀ- γορασθῶμεν. ἀγοράζεσθε ἢ ἀγορασθῆτε. ἀς ἀγοράζωνται ἢ ἀς ἀγορασθῶσι.

Ἀπαρέµφατος.

Ἐνεστώς. gekauft werden ἢ gekauft zu werden, ἀγοράζεσθαι, ἢ νὰ ἀγοράζωμαι (ν' ἀγορασθῶ) κτλ.

Παρωχηµένος. gekauft worden sein, ἢ gekauft worden zu sein, ἀγορασθῆναι.

Μετοχή

Μέλλων. (gerundium) zu kaufend, ἀγοραστῆος ἢ ἀγορασθησόμενος.

Ὅρομαστικὸν 27.

allgemein, γενικός.	heftig, σφοδρός.
das Armenhaus, τὸ πτωχοκοµετον.	die Kirchweihe, τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκ- κλησίας, ἢ ἐορτὴ τῆς.
die Akademie, ἡ Ἀκαδημία.	
das Bierhaus, τὸ ζυθοπωλετον.	der Kranz, ὁ στέφανος.
deswegen, τοῦτου ἕνεκα, διὰ τοῦτο.	der Lehrgegenstand, τὸ μάθημα.
daher, ὅθεν.	die Lüge, τὸ ψεῦδος.
erst, μὲν, μόλις,	Marathon, ὁ Μαραθῶν.

morgen, αὔριον.	Erlebst, ἡ Τεργέστη.
nachdem, ἀφοῦ.	vorig, παρελθών.
nachher, ὕστερον, μεταταῦτα.	verheeren, λαφυραγωγεῖν.
offenbaren, ἀποκαλύπτειν.	vorthellhaft, ἐπωφελής.
der Perser, ὁ Πέρσης.	verurtheilen, καταδικάζειν.
die Rede, ὁ λόγος, ἡ ὁμιλία.	verbrennen, καίεσθαι.
römisch, ῥωμαϊκός.	vergangen, παρελθών.
rechtzeitig, ἐγκαίρως.	werth, ἄξιος.
repariren, ἐπιδιορθώνειν.	werth sein, ἀξίζειν.
rauben, ληστεύειν.	zurückkehren, ἐπιστρέφειν.
daß Spiel, τὸ παιγνίδιον.	zuerst, πρῶτον, πρότερον.
der Kampf, ὁ ἀγών.	

Γύμνασμα 27.

1. Ich werde von meinen Freunden geliebt. Du wirst von deinem Lehrer gelobt. Dieser Mann wird von allen gehaßt. Jenes Haus wurde im vorigen Jahre gebaut. Mein Rock ist schlecht gemacht worden. Alle Kinder wurden gefragt, ob sie gekleidet werden wolten. Nachdem die Stadt geplündert worden war, wurden die Einwohner derselben von den Feinden getödtet. Diese Aufgaben müssen gelernt werden. Von denjenigen, welche sie nicht gelernt haben werden, wird gesagt werden, daß sie träge gewesen seien. Die Bücher, welche von den Schülern noch gebraucht werden, werden von dem Bedienten geholt werden. Je größer die Lüge ist, desto leichter wird sie geglaubt. Dieser Mensch würde gestraft worden sein, wenn er mein Geheimniß geoffenbart hätte. Mein Freund wird vom Wetter gehindert worden sein zu kommen.

2. Von den römischen Kaisern war Titus allgemein geliebt und Nero von Allen gehaßt. Die Thüre war geöffnet. Diese Flasche ist schon gefüllt, jene aber muß noch gefüllt werden. Das Haus meines Veters ist bewohnt. Diese Früchte sind werth, gesammelt zu werden. Friedrich der Große wurde der alte Fritz genannt. Mein Onkel ist als Botschafter nach Frankreich gesendet worden; alle seine Sachen wurden in unser Haus gebracht. Es wurde gestern Abend viel bei uns geredet, gespielt und getanzt. Bei Kirchweihen wird gewöhnlich viel gegessen und getrunken. Im letzten Kriege ist viel geplündert und verheert worden.

Θέμα 27.

1. Ὁ υἱός μου ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου του. Ἐτιμωρή-
θην, διότι ἤμην ἀπειθής. Ὁ παῖς οὗτος ἠρωτήθη, ἂν γνωρίζῃ ν' ἀ-
ναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Οἱ πτωχοὶ ὠδηγήθησαν σήμερον εἰς τὸ
νέον πτωχοκομεῖον. Τὰ τέκνα μου εἶχον ἤδη ἐνδυθῇ ὑπὸ τῆς μη-
τρός των, ὅταν ἐπέστρεψα ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Τὰ ὀπωροφόρα δένδρα
τινάσσονται πρῶτον καὶ μετὰ ταῦτα (ὑστερον) συλλέγονται αἱ ὀπω-
ραι. Ἐν τῇ μάχῃ τοῦ (βρι) Μαραθῶνος ἐφονεύθησαν σχεδὸν ἅπαντες
οἱ Πέρσαι. Τὸ πλοῖον ἐμποδίσθη ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος καὶ
τῶν τρικυμιῶν ν' ἀφίχθῃ (anضمامen) ἐγκαίρως εἰς Τεργέστην,
καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν ἐπωλήθησαν ἐπωφελῶς οἱ οἶνοι. Ποῖα μα-
θήματα διδάσκονται εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο; Τὸ θέμα σου ἤθελε
διορθωθῇ, ἂν ἤθελες τὸ φέρει χθές, ὅθεν θὰ διορθωθῇ μόλις
αὔριον.

2. Ὁ λόγος ἦτο καλῶς συντεταγμένος. Ὁ ἐνάρτεος ἀνὴρ ἀ-
γαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ἀπὸ ὅλους. Ἡ ἐφημερίς αὕτη κατεδικά-
σθη νὰ καῇ. Τὸ ἄσμα τοῦτο εἶναι ἄξιον ν' ἀκουσθῇ. Ἡ οἰκία
αὕτη ἤθελεν εἶσθαι οἰκημένη, ἂν ἦτον ἐπιδιορθωμένη. Τὸ πανε-
πιστήμιον ἦτον ὠκοδομημένον, ὅταν ἐπεσκέφθην τὴν πόλιν ταύ-
την ἢ (δὲ) Ἀκαδημία οἰκοδομεῖται τώρα καὶ τὸ νέον θέατρον θὰ
οἰκοδομηθῇ. Ἡ θύρα τοῦ κήπου τούτου εἶναι πάντοτε ἀνοικτή.
Εἰς (Βρι) τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἡγωνίζοντο δι' ἓνα στέφα-
νον. Εἰς τὰ ἐνταῦθα ζυθοπωλεῖα πίνουν πολὺ. Κατὰ τὴν πα-
ρελθούσαν νύκτα ἐλήστευσαν εἰς τὴν ὁδὸν Μεγάρων. Πολλὰ λέ-
γονται ἀλλὰ ὀλίγα πιστεύονται. Ἐν Ἀθήναις χορεύουσι πολὺ
τὸν χειμῶνα.

§ 3

Περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

Α'. Σχηματισμὸς τῶν χρόνων αὐτῶν.

Ἡ διαφορὰ τῆς κλίσεως τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων ἔγκειται κυ-

ρίως εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Παρατατικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

1. Ὁ Παρατατικὸς εἰς τ' ἀνώμαλα ῥήματα οὐχὶ μόνον δὲν προσλαμβάνει τὴν κατάληξιν: *ie*, ἣν προσλαμβάνουσι τὰ ὁμαλά, ἀλλὰ διατηρεῖ ἄνευ καταλήξεως τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος, μεταβαλλομένου εἰς αὐτὸν μόνον τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος αὐτοῦ, οἷον: *geben*, δίδειν Παρατ. *ich gäb*.
gehen, βαίνειν » *ich ging*.

2. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ὅλων τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων προσλαμβάνει μὲν, ὥς καὶ ἡ τῶν ὁμαλῶν τὴν αὐξησην: *ge*, ἀλλ' ἔχει κατάληξιν: *en*, ἐν ᾧ ἡ τῶν ὁμαλῶν λήγει εἰς: *t*, οἷον: *ge=geben*,—*ge=gangen*. Καὶ ἡ διατηρεῖ αὐτὴ τὸ φωνῆεν τοῦ Παρατατικοῦ, ἡ λαμβάνει τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν τοῦ ῥήματος ἢ διαφέρει ἀμφοτέρων.

3. Πλὴν τῆς ἀνωμαλίας τοῦ Παρατατικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι ἀνωμαλῖαι ἥτοι: α) εἰς τὸ β'. καὶ γ'. πρόσωπον τοῦ Ἑνικοῦ τοῦ Ἑνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς.—β'.) εἰς τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς.—καὶ γ'.) εἰς τὸν Ἑνικὸν τῆς Προστακτικῆς.

α) Ὅταν εἰς τὸ β'. καὶ γ'. πρόσωπον τοῦ Ἑνικοῦ τοῦ Ἑνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς τὸ φωνῆεν τῆς ῥίζης ᾗται: *e*, τρέπεται ἐνίοτε εἰς: *i*, ἢ *ie*, π. χ.

ich gebe, *du gibst* (*gibst*), *er giebt* (*gibt*).

Ὅταν δὲ ᾗται *a*, τρέπεται εἰς *ä*, οἷον:

ich schlage, *du schlägst*, *er schlägt*.

β) Ὁ Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς σχηματίζεται προστιθεμένης εἰς τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὀριστικῆς τῆς καταλήξεως: *e*, καὶ τρεπομένῳ τῶν *a*, *o* καὶ *u* εἰς: *ä*, *ö* καὶ *ü*, οἷον:

fliegen, ἵπταμαι. Παρατ. ὀριστ. *ich flog*. Ὑποτ. *ich flöge*.

heißen, δάκνειν. — *ich biß* — *ich bißte*.

bleiben, μένειν. — *ich blieb* — *ich bliebe*.

geben, δίδειν. — *ich gab* — *ich gäbe*.

schlagen, τύπτειν. — *ich schlug* — *ich schlüge*.

γ') Ἡ Προστακτικὴ εἶναι πάντοτε ὁμαλὴ, ἐκτὸς εἰς τὰ ῥήματα

τὰ τρέποντα, ὡς ἀνωτέρω, εἰς τὸ β'. καὶ γ'. πρόσωπον τὸ ριζικόν:
 ε, εἰς: ἢ ἰε, ὅτε σχηματίζεται ὁ ἐνικὸς ἐκ τῆς ρίζης ταύτης ἀνευ
 καταληκτικοῦ: ε, οἶον:

schlagen, τύπτειν, Προστακτ. schlage.

geben, δίδειν, » gieb (gib)

4. Οἱ λοιποὶ χρόνοι καὶ αἱ προσωπικαὶ καταλήξεις σχηματί-
 ζονται κατὰ τὸν τύπον τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων.

Β'.) ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ziehen σύρειν (τραβῶ), ἔλκω, πορεύομαι.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐρεστώς.

Ich zieh-e
 du zieh-st
 er zieh-t.
 wir zieh-en
 ihr zieh-t
 sie zieh-en

Ich zieh-e
 du zieh-est
 er zieh-e.
 wir zieh-en
 ihr zieh-et
 sie zieh-en.

Παρατατικὸς ἢ Ἀόριστος.

Ich zog
 du zog-st
 er zog.
 wir zog-en
 ihr zog-t
 sie zog-en.

Ich zög-e	ἢ Ich würde	} ziehen.
du zög-est	» du würdest	
er zög-e.	» er würde	
wir zög-en	» wir würden	
ihr zög-et	» ihr würdet	
sie zög-en.	» sie würden	

Παρακείμενος.

Ich habe gezogen
 du hast »
 er hat »
 wir haben »
 ihr habt »
 sie haben »

Ich habe gezogen
 du habest »
 er habe »
 wir haben »
 ihr habet »
 sie haben »

Ὑπερσυντελικὸς

Ich hatte gezogen
 du hättest »
 er hatte »
 wir hätten »
 ihr hättet »
 sie hätten »

Ich hätte	} gezogen.	ἢ Ich würde	} haben.
du hättest		» du würdest	
er hätte		» er würde	
wir hätten		» wir würden	
ihr hättet		» ihr würdet	
sie hätten		» sie würden	

Μέλλωv A'.

Ich werde ziehen	Ich werde ziehen
du wirst »	du werdest »
er wird »	er werde »
wir werden »	wir werden »
ihr werdet »	ihr werdet »
sie werden »	sie werden »

Μέλλωv B'.

Ich werde gezogen haben	Ich werde gezogen haben
du wirst » »	du werdest » »
er wird » »	er werde » »
wir werden » »	wir werden » »
ihr werdet » »	ihr werdet » »
sie werden » »	sie werden » »

Προστακτικῇ.

Ἑνικὸς.

Πληθυντικὸς.

zieh-e
 ziehe er ἤ
 er soll ziehen
 er mag ἤ
 er möge ziehen }

ziehen wir
 laßt uns ziehen
 wir wollen ziehen }
 zieh-et
 ziehen sie
 sie sollen ziehen }
 sie mögen ziehen }

Ἀπαρέμματος.

Ἑνεστώς.

ziehen.— zu ziehen.

Παρφχημένος.

gezogen haben.— gezogen zu haben.

Μετοχή.

Ἑνεργητικῇ.

ziehen—d.—

Παθητικῇ. ge-zogen.

Γ'. Διαίρεσις τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων

Τὰ χαρακτηριστικὰ φωνήεντα, εἰς ᾧ μεταβάλλεται εἰς τὸν Πα-
 ρατατικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων, εἰσὶ πέντε,

ἦτοι τὰ: υ, ι, ιε, α, καὶ υ. Ἐπομένως τὰ ἀνώμαλα ῥήματα διαίρου-
ται εἰς πέντε τάξεις, τὰς ἐξῆς:

Τὴν Α'. σχηματίζουν τὰ λαμβάνοντα εἰς τὸν Παρατατικόν: υ, οἷον:

bieten, προσφέρειν. bot.

» Β'. τὰ λαμβάνοντα: ι, οἷον: beißen, δάκνειν. biß.

» Γ'. τὰ λαμβάνοντα: ιε, οἷον: bleiben, μένειν. blieb.

» Δ'. τὰ λαμβάνοντα: α, οἷον: bitten, παρακαλεῖν. bat.

» Ε'. τὰ λαμβάνοντα: υ, οἷον: baden, ζυμώνειν. bucht.

Πίναξ τῶν τάξεων τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.

Τάξις	Παρατατικός	Παθητικὴ Μετοχή
Α'.	υ.	υ.
Β'.	ι.	ι.
Γ'.	ιε.	ιε. καὶ ῥιζικὸν φωνῆεν τοῦ ῥήματος.
Δ'.	α.	ε, υ, υ.
Ε'.	υ.	ῥιζικὸν φωνῆεν τοῦ ῥήματος.

Τάξις Α'.

Ἡ πρώτη τάξις περιλαμβάνει τὰ ἀνώμαλα ῥήματα, τὰ τρέ-
ποντα εἰς τὸν Παρατατικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆέν των εἰς: υ, ὅπερ
διατηρεῖ καὶ ἡ παθητικὴ μετοχή. Εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ ἐξῆς: (49).

Ἀπαρέμφατον	Ἑνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπ.	Παρατ. Ἑριστ.	Παρακείμενος
bieten, προσφέρειν bewegen, ¹ παρακινεῖν beklennen, ² ξενοχωρεῖν betrügen (ἢ trügen) ἀ- [πατᾶν]		bot bewog beklomm	habe geboten » bewogen es hat beklommen
biegen, κάμπτειν dreschen, ἄλωνίζειν erlöschē, ³ σβύνεσθαι	drischest, drischt. erlöschest, erlischt	betrog bog drosch erlosch	habe betrogen » gebogen » gedroschen bin erloschen

Ἀπαρέμφατον.	Ἐνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπον.	Παρτ. Ὀριστ.	Παρακείμενος
erschallen ⁴ (ἢ schallen), erkühen, ἐκλέγειν [ήχεν erwägen, διαλογίζεσθαι		erscholl	bin erschollen
fechten, μάχεσθαι	fechtest, ficht	erfor	habe erkoren
flechten, πλέκειν	flechtest, flicht	erwog	» erwogen
fliegen, πετᾶν		focht	» gefochten
fliehen, φεύγειν		flocht	» geflochten
fließen, ῥέειν		flog	bin geflogen
frieren, ῥιγεῖν, πήγνυσθαι		floh	» geflohen
gähren, ζυμοῦσθαι		floß	» geflossen
gebieten, προστάττειν		fror	habe gefroren
genießen, ἀπολαύειν		gohr	bin gegohren
gießen, χέειν		gebot	habe geboten
glimmen ⁵ , ὑπεκκαίεσθαι		genofß	» genossen
heben, αἴρειν		goß	» gegossen
klimmen ⁶ , ἀνσπριχᾶσθαι		glomm	» geglommen
kriechen, ἔρπειν		hob	» gehoben
lügen, ψεύδεσθαι		klohm	bin geklommen
melfen, ⁷ ἀμέλγειν		kroch	» gekrochen
pflegen, ⁸ τηρεῖν γάζειν		log	habe gelogen
quellen, ἀναβλύζειν, πη-	quillst, quillt	molk	» gemolken
riechen, ὀσμὴν ἔχειν		pflog	» gepflogen
saufen, πίνειν (διὰ τὰ ζῶα)	säufst, säuft	quoll	bin gequollen
saugen, βυζάνειν	säugst, säugt	roch	habe gerochen
scheeren, κείρειν		söff	» gesoffen
schieben, ὠθεῖν		sog	» gesogen
schießen, βάλλειν		schor	» geschoren
schließen, κλείειν		schob	» geschoben
schmelzen, ⁹ ἀναλύειν	schmilzest, schmilzt	schofß	» geschossen
schmauchen, ¹⁰ φουσιᾶν		schloß	» geschlossen
schwellen, ἐξογκοῦσθαι	schwillst, schwillt	schmolz	bin geschmolzen
schwören, ¹¹ ὀμνύναι		schnob	habe geschnoben
sieden, ¹² βράζειν		schwoll	bin geschwollen
sprießen, βλαστάνειν		schwor	habe geschworen
stieben, διασκορπίζεσθαι		sott	» gesotten
verbieten, ἀπαγορεύειν		sproß	bin gesprossen
verdrießen, δυσαρρεστεῖν		stob	» gestoben
verlieren, ἀπόλλυμι		verbot	habe verboten
weben, ὑφαίνειν		verdroß	» verdrissen
wägen, ¹³ σταθμαῖσθαι		verlor	» verloren
wiegen, ¹⁴ βάρος ἔχειν		wob	» gewoben
ziehen ¹⁵ , σύρειν		wog	» gewogen
		zog	» gezogen.

4. Tò : bewegen, ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ ὕλικῆς κινήσεως : κινεῖν εἶναι, ὁμαλὸν, οἷον : Ich bewegte den Tisch. Ἐκίνησα τὴν τράπεζαν.

2. Tò : befleimmen, εἶναι ἀνώμαλον μόνον ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ ἀπροσώπου, οἷον : es befleimm mich. Μ' ἐστενοχώρει.

3. Tò : löſchen, σβέννυμι, σβύνω, εἶναι μεταβατικὸν καὶ ὁμαλὸν, κλίνεται δὲ μετὰ τοῦ : haben, οἷον :

Man hat das Feuer gelöſcht. Ἐσθεςαν τὸ πῦρ.

4. Tò : erſchallen (ἤ : ſchallen), κλίνεται καὶ ὁμαλῶς μετὰ τοῦ : haben, οἷον : Was hat ſo erſchallt (geſchallt) ? Τι ἤχησεν οὕτω ;

5. Tò : glimmen, σχηματίζεται καὶ ὁμαλῶς, οἷον :

Die Kohle glimmte noch (hat noch geglimmt). Ὁ ἄνθραξ ἔκαιεν ἔτι.

6. Tò : klimmen, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς, οἷον :

Der Jäger klimmte (iſt geklimmt) auf den Feſſen.

Ὁ Κυνηγὸς ἀνερριχήθη εἰς τὸν βράχον.

7. Tò : meſſen, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς ἰδίως ὑπὸ τὴν μεταβατικὴν σημασίαν τοῦ, οἷον :

Der Hirt hat ſeine Schafe gemeſſt.

Ὁ ποιμὴν ἤμελξε τὰ πρόβατά τοῦ.

8. Tò : pflegen, εἶναι ἀνώμαλον εἰς τὰς ἐξῆς μόνον σημασίας τοῦ :

Rath pflegen. Συμβουλεύεσθαι.

Umgang pflegen. Σχέσιν ἔχειν (τηρεῖν).

Unterredung pflegen. Συνδιάλεξιν τηρεῖν (συνδιαλέγεσθαι).

Freundſchaft pflegen. Φιλίαν ἔχειν.

Εἰς ὅλας δὲ τὰς ἄλλας σημασίας τοῦ εἶναι ὁμαλὸν, οἷον :

Ich pflegte früher zu rauchen,

Ἐσυνείθιζον πρότερον (ἄλλοτε) νὰ καπνίζω.

Dieſer Mann hat mich in meiner Krankheit ſehr gut gepflegt.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος μὲ περιεποιήθη λίαν καλῶς εἰς τὴν ἀσθενείάν μου.

9. Tò : ſchmelzen, ὑπὸ μὲν τὴν οὐδετέραν (ἀμετάβατον) σημασίαν τοῦ κλίνεται μετὰ τοῦ : ſein, οἷον :

Der Schnee iſt geſchmolzen. Ἡ χιὼν ἀνελύθη.

Ὑπὸ δὲ τὴν ἐνεργητικὴν (μεταβατικὴν) μετὰ τοῦ : haben, οἷον :

Ich habe das Blei geſchmolzen (καὶ : geſchmelzt).

Ἐτήξα (ἀνέλυσα) τὸν μόλυβον.

10. Tò : ſchmauben, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς.

11. Tò : ſchwören, σχηματίζει τὸν Παρτατικὸν καὶ : ſchwur. Ὑποτακτικὴ ἰσχυρεῖ.

12. Τό : sieden, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς.

13. Τό : wägen, κλίνεται εἰς τὸν Παρατατικὸν καὶ ὁμαλῶς.

14. Τό : wiegen, ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ : λικνίζω (κουνῶ τὴν κοιτίδα τοῦ βρέφους), εἶναι ὁμαλόν, ὅσον :

Die Amme wiegte das Kind. Ἡ τροφὸς ἐλίκνισε τὸ παιδίον.

15. Τό : ziehen, ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ : πορεύεσθαι, ὑπάγειν, κλίνεται καθὸ ῥῆμα κινήσεως μετὰ τοῦ : εἶναι, ὅσον :

Das Heer ist in die Schlacht gezogen. Ὁ στρατός ἐπορεύθη εἰς τὴν μάχην.

Ὀρομαστικὸν 28.

anlangen, ἀφικνεῖσθαι.	der Jäger, ὁ κυνηγός.
der Ausfall, ἡ ἔξοδος.	die Kugel, ἡ σφατρα.
das Blut, τὸ αἷμα.	der Vorberfranz, ὁ δάφνινος στέφανος.
besagern, πολιορκεῖν.	die Leichtigkeit, ἡ εὐκολία.
der Belagerte, ὁ πολιορκημένος.	der Lärm, ὁ θόρυβος.
bestrafen, τιμωρεῖν.	die Mitternachtsstunde (ἡ ὥρα τοῦ)
der Buchhändler, ὁ βιβλιοπώλης.	μεσονύκτιον.
das Blei, ὁ μόλυβδος.	der Nacken, ὁ αὐχὴν.
dicht, πυκνός.	das Opfer, τὸ θῦμα, ἡ θυσία.
der Durst, ἡ δίψα.	das Pulver, ἡ κονίς, ἡ πυρτίς.
denn, διότι.	der Ruf, ἡ φωνή, φήμη.
ewig, αἰώνιος.	» Schnee, ἡ χιών.
endlich, τέλος πάντων.	säugen, θυλάζειν (ὡς ἐκ τῆς μητρὸς)
die Festung, τὸ φρούριον.	steil, ἀπότομος, ἀπόκρημος.
die Freiheit, ἡ ἐλευθερία.	das Schießpulver, ἡ πυρτίς.
das Gericht, τὸ δικαστήριον.	der Sieger, ὁ νικητής.
das Glück, ἡ εὐτυχία.	die Schlange, ὁ ὄφις.
gebraten, παθ. μετοχ. τοῦ braten	die Unterredung, ἡ συνδιάλεξις
der Gegner, ὁ ἀντίδικος, ἀντίπαλος.	der Unternehmer, ὁ ἐργολάβος.
das Getreide, τὰ σιτηρὰ, γεννήματα.	übergeben, παραδίδειν.
die Heiterkeit, ἡ ἰλαρότης, παιδρότης.	vierfüßig, τετράπους.
der Hausbau, ἡ οἰκοδόμησις τῆς οἰκίας.	der Weizen, ὁ σίτος.
irdisch, ἐπίγειος, γήινος.	wo, ὅπου.

Γύμνασμα 28.

1. Ich biete Ihnen tausend Drachmen für den Garten. Mein Nachbar bot mir mehr für mein Haus, Niemand hat mehr geboten. Was bewog dich

nach Deutschland zu reisen? Dieser Kaufmann hat mich betrogen. Alle Lichter im Saalerloschen um die Mitternachtsstunde. Ein Ruf erscholl durch's ganze Land: man hat einen König erkoren. Leonidas focht wie ein Löwe und hat sich dadurch einen ewigen Lorbeerkrantz geflochten. Die Feinde slo-
hen als sie unser Pulver rochen und so ist kein Blut geflossen. Ich fror
gestern im Sommertheater. Dieses Bier ist nicht genug gegoren. Das Mäd-
chen spricht nach Schiller: Ich habe genossen das irdische Glück, ich habe
gelebt und geliebet. Der Regen war gestern so stark (βαρδατος), daß es nur
so gegossen hat. Kannst du diesen Stein heben? Ich habe ihn mit Leichtig-
keit gehoben. Die Jäger klonnen auf die steilsten Felsen und krochen in die
dichtesten Theile des Waldes. Unser Freund pßlog eine lange Unterredung
mit dem Minister. Der Schäfer hat seine Schafe nicht gemolken.

2. Das Kind sog nicht an der Brust der Amme, deshalb säugte es die
Mutter selbst. Wir haben gestern gegessen wie die Aeschen. Ich habe meinen
Hund geschoren, weil es heiß wurde. Wer hat geschossen? Mein Nachbar
schuß in die Luft. Ich schob diesen Mann aus dem Zimmer und schloß dieses
darauf. Als der Schnee geschmolzen war, schwoll der Fluß bedeutend (μεγά-
λως). Die Belagerten schwuren, die Festung nicht zu übergeben; sie mach-
ten einen Ausfall, und die Feinde stoben vor ihnen. Wir zogen gestern aufs
Land und haben dort gesotten und gebraten; das schlechte Wetter hat uns
nicht verdrossen und wir haben unsere Heiterkeit nicht verloren. Die Bauern
droschen acht Tage lang (ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας) ihr Getreide.

Θέμα 28.

1. Ὁ Βιβλιοπώλης μοὶ προσέφερε δέκα χιλιάδας δραχμὰς διὰ τὸ
σύγγραμμά μου. Φίλος τις μὲ πρὸέτρψε νὰ πορευθῶ εἰς Γερμανίαν.
Ὁ ἐργολάβος μὲ ἠπάτησεν εἰς (bei) τὴν οἰκοδόμησιν τῆς οἰκίας μου.
Ὁ ἀντίπαλος ἔκαμψε τέλος πάντων τὸν αὐχένα του. Ὅταν ἔσβυ-
σαν τὰ φῶτα ἀντήχησε θόρυβος. Δύο ἄνδρες διεξιφίζοντο εἰς τὴν
ὁδόν. Εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπλέκοντο δάφνινοι στέφα-
νοι διὰ τοὺς νικητάς. Τὰ πτηνὰ ἐπέτων, οἱ ὄφεις εἶπον καὶ τὰ τε-
τράποδα ζῶα ἔφευγον, ὅταν οἱ κυνηγοὶ ἐपुरοβόλουν. Ὁ φίλος μας
I. T. ἔλεγεν, ὅτι δὲν ἐκρύβονεν (ἐρρίγει), ἀλλ' ὅτι ἔτρεμε μόνον.
Ὁ οἶνος δὲν ἐζυμώθη (ἐξέβρασεν) εἰσέτι. Εὐτυχῆς, ὅστις ἀπῆλαυσε
τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ ὑπηρέτης ἔχυσεν ὕδωρ εἰς τὸ πο-
τήριόν μου ἀντὶ οἴνου. Τίς ἐσήκωσε τὴν σφαῖραν ταύτην; Ὁ μαθητὴς
ἐψεύσθη καὶ διὰ τοῦτο ἐτιμωρήθη. Τὸ προσφάτως ἀμεληθὲν γὰ-

λα εἶναι λίαν γλυκύ. Ὅπου ἔσκαπτον (grub) ἀνέβλυζεν ὕδωρ. Τὰ ζῶα πρέπει νὰ εἶχον μεγάλην δίψαν, διότι ἔπιον πολύ.

2. Οἱ ποιμένες ἐκούρευσαν τὰ πρόβατά των. Ὅτε ἀφίχθημεν ἦσαν αἱ θύραι κεκλεισμέναι. Ἐν Λαυρίῳ τήκεται πολὺς μόλυβδος. Οἱ ἵπποι ἐμύχιζον, διότι εἶχον δράμει πολύ. Ὁ Ἰλισσὸς ἐξωγκώθη ἀπὸ τὴν ῥαγδαίαν (stark) ἑροχὴν. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ πολιορκηθέντες ἤμυσαν νὰ μὴ παραδοθῶσιν (sich nicht zu übergeben). Οἱ Τοῦρκοι ἐφόνευσαν πολλοὺς διὰ ζέοντος ἐλαίου, ἀλλ' ἐκ (aus dot.) τῶν θυμάτων τούτων ἐβλάστησεν ἡ ἐλευθερία. Ἀπώλεσα τὰ βιβλία μου καὶ τοῦτο πολὺ μὲ δυσηρέστησε. Τὸ ὕφασμα τοῦτο εἶναι ὠραῖα ὑφασμένον. Πόσον ἐζύγισεν ἡ σταφυλὴ αὕτη; δὲν ἐζυγίσθη καὶ δὲν ἤξεύρω. Οἱ ἵπποι ἔσυρον εὐκόλως τὴν βαρεῖαν ἄμαξαν. Οἱ Γερμανοὶ ἐπορεύθησαν ἐν ἔτει 1870 εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας. Κατὰ ποῖον μῆνα ἀλωνίζεται ὁ σῖτος;

Τάξις Β'.

Ἡ δευτέρα τάξις περιλαμβάνει τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τὰ τρέποντα εἰς τὸν Παρατατικὸν τὸ ριζικὸν φωνῆν των εἰς: ι, ὅπερ διατηρεῖ καὶ ἡ παθητικὴ μετοχή. Εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ ἐξῆς: (20).

Ἀπαρέμφατον.	Ἑνεστ. 3'. καὶ γ'. πρόσωπον	Παρατατ. ᾠριστικ.	Παρακείμενος
beißen, δάκνειν		biß	habe gebissen
befleissen sich, ἐπιμελεῖσθαι		besiB mich	» mich beflissen
erblicken, ὠχρίαν		erblick	bin erblicken
gleichē, ὁμοιάζειν		glich	habe geglichen
gleiten, ὀλισθαίνειν		glitt	bin geglitten
greifen, ἀρπάζειν		griff	habe gegriffen
kneifen, ἢ κνίζειν,		kniß	» gegniffen
kneipen ¹ } τζυμπῶ		knipp	» gegnippen
leiden, πάσχειν		litt	» gelitten
pfleissen, συρίζειν		pfiß	» gepfissen
reißen, σύρειν μὲ βίαν		riß	» gerissen
reiten, ² ἵππεύειν		ritt	bin geritten
schleichen, ἐφέρπειν		schlich	» geschlichen
schleifen ³ , ἀκονᾶν ναμιν).		schliß	habe geschliffen
schmeißen, ῥίπτειν (μὲ δού-		schmiß	» geschmißen
schneiden, κόπτειν		schnitt	» geschnitten
schreiten, βαίνειν		schritt	bin geschritten
streichen, προσρίθειν, ἀλείφειν		strich	habe gestrichen
streiten, πολεμεῖν		tritt	» gestritten
weichen, ⁴ ὑποχωρεῖν		wich	bin gewichen

1. Τὸ: kneifen, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς ἰδίως ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ: πι-
νεῖν ζῦθον ἢ ὄνον ἐν ζυθοπωλείῳ ἢ εἰνοπωλείῳ.

2. Τὸ: reiten, ὑπὸ τὴν οὐδετέραν σημασίαν τοῦ: ἵππεύειν, κλίνεται μετὰ
τοῦ: sein, ὄν:

Ich bin heute zwei Stunden geritten. Ἰππευσα σήμερον δύο ὥρας.

Ὅταν ὅμως ἔχη σημασίαν μεταβατικὴν: ἐλαύνειν (ἵππεύειν) ἵππον,
δαμάζειν, κλίνεται μετὰ τοῦ: haben, ὄν.

Wer hat mein Pferd geritten? Τίς ἵππευσε τὸν ἵππον μου.

3. Τὸ: schleifen, ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ: κατεδαφίζειν, εἶναι ὁμαλόν, ὄν:
Die Festung wurde geschleift. Τὸ φρούριον κατεδαφίσθη.

4. Τὸ: weichen, ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ: ἀπαλύνω, μαλακόνω, εἶναι ὁ-
μαλόν καὶ κλίνεται μετὰ τοῦ: haben, ὄν:

Wir haben den Zwieback geweicht. Ἀπαλύναμεν τὸ παξιμάδιον.

Ὀρομαστικὸν 29.

der Bereiter, ὁ ἵπποδαμαστής.

der Fußboden, τὸ δάπεδον, πάτωμα

das Gefängniß, ἡ φυλακή.

muthig, θαρράλῆως.

der Reitknecht, ὁ ἵπποκόμος.

der Schimmel, ὁ ψαρχῆς (λευκὸς

ἵππος).

der Stallknecht, ὁ ὑπηρέτης τοῦ σταύλου

so . . . daß, οὕτως . . . ὥστε.

so gleich, παραχρῆμα, εὐθύς.

später, βραδύτερον, ἀκολούθως.

die Uebermacht, ἡ ὑπερέχουσα δύνα-
μις (ὑπεροχή).

der Unschuldige, ὁ ἀθώος.

Γύμνασμα 29.

Eine Schlange biß meinen Stallknecht. Meine Schüler haben sich sehr
beflissen deutsch zu lernen. Die Frau erblich als ihr Mann von den Sol-
daten am Arme gegriffen wurde. Mein Freund riß und kniess das Kind so,
daß es laut weinte. Ich bin heute zwei Stunden auf dem Schimmel geritten,
welchen mein Reitknecht gestern geritten hatte. Der unartige Knabe schlich
aus dem Hause und schmiß Steine auf die Menschen. Ich schnitt Brod und
strich Butter darauf. Die Feinde haben tapfer gestritten, sind aber endlich der
Uebermacht gewichen.

Θέμα 29.

Ὁ κύων τοῦ γείτονός μου ἐδάγκασε τὸ παιδίον μου οὕτως, ὥ-
στε παραχρῆμα ὠχρίασεν. Ἐπεμελήθην πολὺ νὰ μάθω τὸ θέμα
μου. Τὸ χοράσιον τοῦτο ὁμοίαζε πολὺ τῇ μητρὶ τοῦ ὅταν ἦτο

νέον. Τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου ἐκείνου εἶναι τόσον λεῖον, ὥστε ὠλίσθησα. Ὁ ἀξιωματικὸς ἤρπασε τὸ (nach) ξίφος του. Οἱ Ἑλληνες ἔπαθον πολὺ ὑπὸ τῶν τυράννων, οἵτινες ἔσυρον πολλάκις ἀθώους ἐκ τῶν οἰκίδων των καὶ ἔρριπτον αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακάς. Τίς ἐξ ὑμῶν ἵππευσε σήμερον; Οὐδείς, διότι ὁ ἵπποδαμαστὴς ἵππευσε τὸν ἵππον διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ τὸν ἱππεύσωμεν ἡμεῖς ἀκολούθως. Ὁ υἱός μου ἠκόνισε τὸ μαχαίριον, ἔκοψε τεμάχιον ἄρτου καὶ ἤλειψεν αὐτὸ μὲ βούτυρον. Οἱ συνάδελφοί μας ὑπῆγον θαρραλέως εἰς τὴν μάχην καὶ ἐπολέμησαν ὡς ἥρωες, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑπεχώρησαν.

Τάξις Γ'.

Ἡ τρίτη τάξις περιλαμβάνει τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τὰ τρέποντα εἰς τὸν Παρατατικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν των εἰς: ic, ὅπερ εἷς τινα μὲν διατηρεῖ ἡ παθητικὴ μετοχή, εἰς ἄλλα δὲ λαμβάνει αὕτη τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν τοῦ ῥήματος. Εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ ἐξῆς:

I. (17).

Ἀπαρέμφατον.	Ἑνεστ. 3'. καὶ γ'. πρόσωπον	Παρατ. ᾠριστ.	Παρακείμενος
bleiben, μένειν		blieb,	bin geblieben
gedeihen, εὐδοκιμεῖν		gedieh	» gediehen
leihen δανείζειν		lieh	habe geliehen
meiden, ἀποφεύγειν		mied	» gemieden
preisen, ἐγκωμιάζειν		pries	» gepriesen
reiben, τρίβειν		rieb	» gerieben
scheiden, χωρίζειν		schied	» geschieden
scheinen, φαίνεσθαι		schien	» geschienen
schreiben, γράφειν		schrieb	» geschrieben
schreien, κραυγάζειν		schrie	» geschrien
schweigen, σιωπᾶν		schwie	» geschwiegen
speien, πτύειν		spie	» gespieen
steigen ¹ , ἀνα(κατα)βαίνειν		stieg	bin gestiegen
treiben, ἐλαύνειν		trieb	habe getrieben
verzeihen, συγχωρεῖν		verzieh	» verziehen
weisen, ἐπιδεικνύειν		wies	» gewiesen
ziehen, ἐνοχοποιεῖν		zieh	» gezogen

1. Τό: steigen, ἐκφράζει κίνησιν πρὸς τε τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω. Οὕτω π.χ. λέγομεν εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν :

Ich steige auf den Berg.

Ἀναβαίνω τὸ ὄρος (ἐπὶ τοῦ ὄρους).

Ich steige von Berge.

Καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ὄρους.

II. (19).

Ἀπαρέμφατον.	Ἑνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπον.	Παρατατικ. Ὀριστ.	Παρακείμενος
braten ¹ , ψήνειν	brätst, brät	briet	habe gebraten
blasen, φυσᾶν, αὐλεῖν	bläsest, bläst	blies	» geblasen
empfangen, υποδέχεσθαι	empfangst, empfängt	empfieng (empfieng)	» empfangen
fallen, πίπτειν	fällst, fällt	fiel	bin gefallen
fangen, συλλαμβάνειν	fängst, fängt	fieng (fieng)	habe gefangen
gefallen, ἀρέσκειν	gefällst, gefällt	gefiel	» gefallen
gehen, ὑπάγειν		gieng (ging)	bin gegangen
gerathen, ἐντογχάνειν	geräthst, geräth	gerieth	» gerathen
halten, κρατεῖν	hältst, hält	hielt	habe gehalten
hängen, κρέμνεται	hängst, hängt	hieng (hing)	bin gehangen
hauen, κτυπᾶν, μαστιγοῦν		hieb	habe gehauen
heißen, ὀνομάζεσθαι		hieß	» geheißen
lassen, ἀφίνειν	lässest, läßt	ließ	» gelassen
laufen, τρέχειν	läufst, läufst	lief	bin gelaufen
mißfallen, ἀπαρέσκειν	mißfällst, mißfällt	mißfiel	habe mißfallen
rathen, συμβουλεύειν	räthst, räth	rieth	» gerathen
rufen, κράζειν		rief	» gerufen
schlafen, κοιμᾶσθαι	schläfst, schläft	schlieff	» geschlafen
stoßen, ὠθεῖν	stößest, stößt	stieß	» gestoßen

4. Τό: braten, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς εἰς τὸν Ἑνεστῶτα καὶ Παρατατικόν, οἷον: Ἑνεστ. bratest, bratest. Παρατατ. bratete κλ.

Ὀρομαστικὸν 30.

als, ὅτε, ὅταν.	die Blöte, ὁ αὐλός.
die Butter, τὸ βούτυρον.	= Sahne, ἡ σημαία.
der Brand, ἡ πυρκαϊά.	= Galle, ἡ χολή.
da, ἐπειδὴ.	der Glockenthurm, τὸ κωδωνοστάσιον.
der Dieb, ὁ κλέπτης.	die Heerde, τὸ ποιμνιον.
ehe, πρὶν ἢ.	heut, dieses Jahr, ἐφέτος.
erblicken, ὁρᾶν, (κατιδεῖν, ἰδεῖν). das Holz, τὸ ξύλον, (τὰ ξύλα).	

die Korinthe, ἡ κορινθιακὴ σταφίς.	der Schmetterling, ἡ χρυσάλις, ψυχὴ.
der Kutscher, ὁ ἀμαξηλάτης, ἡνίοχος	die Trompete, ἡ σάλπιγξ.
der Maurer, ὁ κτίστης.	das Versteck, ἡ κρύπτη.
morden, φονεῦειν.	die Weide, ἡ βοσκή.
der Muechelmörder, ὁ δολοφόνος.	die Wiese, ὁ λειμῶν.
plötzlich, αἰφνιδίως.	der Zimmermann, ὁ τέκτων.
der Schmeichler, ὁ κόλαξ.	

Γύμνασμα 30.

1. Wie lage sind Sie in Deutschland geblieben? Die Korinthen sind dieses Jahr (heuer) gut gediehen. Ich habe meinem Freunde etwas Geld geliehen, ehe wir geschieden sind. Ich habe immer die Schmeichler gemieden, welche mich immer gepriesen haben. Die Sonne schien nicht, ich fror und rieb mir die Hände vor Kälte. Hast du an deinen Vater geschrieben? Ich schrieb heute an den meinen. Da die andern schrieen, schwieg ich. Der Zimmermann ist auf das Dach, der Maurer in den Keller gestiegen. Der Hirt trieb seine Heerde auf die Weide. Mein Freund hat Blut gespiesen; es scheint, daß er leidet. Der Lehrer hat den Knaben, welche Steine geschmissen hatten, verziehen.

2. Die Trompeten bliesen und das Heer zog in die Schlacht, wo viele gefallen sind. Dieses Fleisch ist nicht gut gebraten worden. Man hat die Räuber gefangen, als sie in ihrem Verstecke schliefen. Wir sind gestern Abends ins Theater gegangen mit unsern kleinen Kindern, die wir an der Hand hielten. Ein Kranz hing über dem Thore unseres Hauses, als die Kinder ihn erblickten, riefen sie: Es ist ein Maikranz. Der Kutscher hat seine Pferde gehauen, weil sie wild wurden. Wie hieß der erste römische Kaiser? Der Polizeidiener ließ den Dieb laufen, man wollte ihn wieder fangen, ich rieth aber ihn laufen zu lassen, und der Dieb lief so schnell er konnte.

Θέμα 30.

1. Πόσον χρόνον διετρίψατε εἰς τὸν κῆπον; Ὁ καπνὸς (Tabak) δὲν ἠδδοκίμησεν εἰς τοὺς ἀγρούς μου. Τίνι ἐδανείσατε τὸ βιβλίον σας; Ὁ νέος οὗτος ἀπέφρευγε πάντοτε τὰς κακὰς συναναστροφάς. Τὸ ἔργον μου ἐγκωμιάσθη πολὺ. Ὅταν οἱ δύο φίλοι ἐχωρίσθησαν ἐφαίνοντο ἀμφοτέροι λίαν συγκεκινημένοι. Ἐγράψατε τῷ φίλῳ σας; Ἀφ' οὗ τὰ παιδιά ἐπὶ πολὺ ἐκράύγασαν, ἐσιώπησαν αἰφνης. Ὁ ἀντίδικός μου ἔπτυσσε χολήν. Τὰ παιδιά κατέβησαν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἀνέβησαν εἰς (auf) τὰ δένδρα. Ὁ ποιμὴν ὠδήγησε τὸ ποίμνιόν του εἰς τὸν λειμῶνα. Ἀποθνήσκων ὁ φονευθεὶς ἐσυγχώρησε τοὺς δο-

λοφόνους του (δοτ.). Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μοι ἔδειξε ποῦ κατοικεῖτε.

2. Ὁ ποιμὴν ἡλῆει ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ του. Τὸ ἀρνίον δὲν ἐψήθη καλῶς. Πρόσεζον (gib Acht) νὰ μὴ πέσης. Ὅταν ἐβάδιζον ἐν τῷ κήπῳ συνέλαβον μίαν χρυσαλίδα, ἣν ἐκράτησα καὶ ἐκάλεσα τὴν ἀδελφὴν μου διὰ νὰ τὴν ἴδῃ (sehen). Τίς εἶχε κτυπήσει τὸν κύνα σου; Ὁ ὑπηρέτης ἔκοψε τὰ ξύλα ταῦτα. Σημαία ἐκρέματο εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Ἐκκλησίας, Πῶς ὠνομάζοντο οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι; Ὁ πατὴρ διέταξε τὸν υἱόν του νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖον. Τίς τρέχει μὲ τόσῃ σπουδῇ (in eilig); Πατέρες καὶ μητέρες ἔτρεχον διὰ νὰ ἴδωσι τὴν πυρκαϊάν, καὶ ἀφῆκαν τὰ παιδιά των ἐν ταῖς οἰκίαις των, ἔνθα ἐκοιμῶντο. Τί σᾶς (δοτ.) ἐσυμβούλευσεν ὁ ἰατρός; Μ' ἐσυμβούλευσε νὰ μὴ κοιμῶμαι πολὺ. Διατί μὲ ὠθεῖς; Διὰ νὰ μοι κάμῃς τόπον (Platz).

Τάξις Δ'.

Ἡ τετάρτη τάξις περιλαμβάνει τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τὰ τρέποντα εἰς τὸν Παρατατικὸν τὸ ῥιζικὸν φωνῆν των εἰς: α, ἡ δὲ παθητικὴ μετοχὴ αὐτῶν διαφέρει ὡς πρὸς τε τὸ φωνῆν τοῦ Παρατατικοῦ καὶ ὡς πρὸς τὸ ῥιζικὸν φωνῆν τοῦ ῥήματος, διότι αὕτη προσλαμβάνει: ε, ο, ἡ υ. Εἰσὶ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα τὰ ἐξῆς:

I. (16).

Ἀπαρέμφοτον	Ἑνεστ. 3'. καὶ γ'. πρόσωπ.	Παρατ. Ὅριστ.	Παρακείμενος
bitten, παρακαλεῖν		bat	habe gebeten
beſſen, κέκτημαι		beſaß	» beſeſſen
eſſen, τρώγειν	iſſeſt, ißt	aß	» gezeſſen
freſſen, τρώγειν (διὰ τὰ ζῶα)	freiſſeſt, freiß	fraß	» gezeſſen
geben, δίδειν	gibeſt, gibst	gab	» gegeben
geneſen, ἀναρρύνουσαι		genaß	bin geneſen
geſchehen, ¹ συμβαίνειν	eſ geſchieht	eſ geſchaß	eſ iſt geſchehen
leſen, ἀναγινώσκειν	lieſeſt, lieſt	laß	habe gezeſen
liegen, κεῖσθαι		lag	bin gelegen
meſſen, μετρεῖν	miſſeſt, mißt	maß	habe gemeſſen
ſehen, ὁρᾶν	ſieheſt, ſieht	ſah	» geſehen
ſißen, κάθουμαι		ſaß	bin gezeſſen
ſtehen, ² ἵστασθαι		ſtand	» geſtanden
thun, πράττειν		that	habe gethan
treten, ³ βαίνειν, πατεῖν	trittſt, tritt	trat	bin getreten
vergeſſen, λησμονεῖν	vergiſſeſt, vergiſt	vergaß	habe vergeſſen

1. Τὸ : geschehen, εἶναι ἐν χρήτει μόνον εἰς τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ὅλων τῶν χρόνων, οἷον :

Es geschieht vieles in der Welt.

Πολλὰ συμβαίνουσι ἐν τῷ κόσμῳ.

Sonst geschehen Wunder.

Ἄλλοτε ἐγένοντο θαύματα.

Was ist geschehen?

Τί συνέβη; [νατολῇ.

Es wird noch vieles im Orient geschehen. Ὁὰ συμβῶσιν ἔτι πολλὰ ἐν τῇ Ἀ-

2. Τὸ : stehen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς : ἰσθ-
στάnde καὶ ἰσθ-στάnde.

3. Τὸ : treten, ὑπὸ τὴν μεταβατικὴν σήμασιν του : πατεῖν τ.να, κλι-
νεται μετὰ τοῦ : haben, οἷον :

Ich habe ihn auf den Fuß getreten. Τὸν ἐπάτησα εἰς τὸν πόδα.

II. (29).

Ἀπαρέμφατον	Ἑνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπ.	Παρατατ. Ὅριστικῆς	Παρακείμενος
beginnen, ¹ ἄρχεσθαι		begann	habe begonnen
befehlen, ² διατάττειν	befiehst, befiehlt	befahl	» befohlen
bergen, ³ κρύπτειν	birgst, birgt	barg	» geborgen
bersten, ⁴ κοιν. σκάζω		barst	bin geborsten
besinnen ⁵ sich, σκέπτεσθαι		besann mich	habe mich besonnen
brechen, ὀλῶν, θραύειν	brichst, bricht	brach	» gebrochen
empfehlen, ⁶ συνιστάναι	empfehlst, emp- fiehlst	empfohl	» empfohlen
erschrecken ⁷ (ῆ : schrecken) ἐκ- πλήττεσθαι.	erschrickst, er- schrickt	erschrock	bin erschrocken
gebären, γεννᾶν, τίκτειν	gebierst, gebiert	gebar	habe geboren
gelten, ισχύειν	gilst, gilt	galt	» gegolten
gewinnen, ⁸ κερδίζειν		gewann	» gewonnen
helfen, ⁹ βοηθεῖν	hilfst, hilft	half	» geholfen
kommen, ἔρχεσθαι		kam	bin gekommen
nehmen, λαμβάνειν	nimmst, nimmt	nahm	habe genommen
rinnen, ¹⁰ ῥέειν		rann	bin geronnen
schalten, ἐπιτιμᾶν.	schilst, schilt	schalt	habe gescholten
schwimmen, κολυμβᾶν		schwamm	bin geschwommen
sinnen, σκέπτεσθαι		sann	habe gesonnen
spinnen, νήθειν		spann	» gesponnen
sprechen, λέγειν	sprichst, spricht	sprach	» gesprochen
stechen, κεντεῖν	stichst, sticht	stach	» gestochen
stecken, ¹¹ ἐγκρύπτομαι	stichst, sticht	stach	bin gesteckt
stehlen, κλέπτειν	stiehlst, stiehlt	stahl	habe gestohlen
sterben, ¹² θνήσκειν	stirbst, stirbt	starb	bin gestorben
treffen, ἐπιτυγχάνειν	triffst, trifft	traf	habe getroffen
verbergen, ἀποκρύπτειν	verbirgst, ver- birgt [birbt	verbarg	» verborgen
verderben, ¹³ διαφθείρειν	verdirbst, ver-	verdarb	» verdorben
werben, ἐπιζητεῖν	wirbst, wirbt	warb	» geworben
werfen, ¹⁴ ῥίπτειν	wirfst, wirft	warf	» geworfen

1. Τò : beginnen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακ. begünne.
2. Τò : befehlen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακ. beföhle.
3. Τò : bergen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτ. bürge καὶ böрге.
5. Τοῦ : bersten, ὁ Παρατατ. τῆς Ὅριστ. εἶναι εὐχρηστότερος : berstete.
5. Τò : beſinnen, σχηματίζει τὸν Παρατατ. τῆς Ὑποτακτικῆς : beſünne.
6. Τò : empfehlen, σχηματίζει τὸν Παρατατ. τῆς Ὑποτακ. empföhle.
7. Τò : erschrecken, ὑπὸ τὴν ἐνεργητικὴν (μεταβατικὴν) σημασίαν του : φοβεῖν, φοβίζειν τινά, εἶναι ὁμαλὸν καὶ κλίνεται μετὰ τοῦ : haben, οἶον : Ich habe meinen Freund erschreckt? Ἐφόβησα τὸν φίλον μου.
8. Τò : gewinnen, σχηματίζει τὸν Παρατατ. τῆς Ὑποτακ. gewünne.
9. Τò : helfen, σχηματίζει τὸν Παρατ. τῆς Ὑποτακ. hülfe καὶ hülfе.
10. Τò : rinne, ὑπὸ τὴν σημασίαν του : στάζειν (κοιν. τρέχει), κλίνεται μετὰ τοῦ : haben, οἶον :
Das Dach hat geronnen. Ἡ στέγη ἔσταζε.
11. Τò : stecken, ὑπὸ τὴν ἐνεργητικὴν (μεταβατικὴν) σημασίαν του : ἐμπήγω, κρύπτω (κοινῶς χώνω), εἶναι ὁμαλὸν καὶ κλίνεται μετὰ τοῦ : haben, οἶον : Ich habe den Geldbeutel in meine Tasche gesteckt.
Ἐκρυψα τὸ βαλάντιον εἰς τὸ θηλάκιόν μου.
12. Τò : sterben, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς : stürbe καὶ stürbe.
13. Τò : verderben, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς : verdürbe καὶ verdürbe.
14. Τò : werfen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς : würfe καὶ würfe.

III. (19).

Ἀπαρέμφατον.	Ἑνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπον	Παρατ. Ὅριστ.	Παρακείμενος
binden, δένειν [ψύχων]		band	habe gebunden
dingen, ¹ μισθοῦσθαι (ἐπὶ ἐμ- dringen, ² πιέζειν, κατεπιέ- γειν, ἐμμένειν		dingte	» gedungen
finden, εὐρίσκειν		drang	bin gedruugen
gelingen, ³ ἐπιτογχάνειν	es gelingt	ſand	habe gefunden
flingen, ἤχειν, σημαίνειν		es gelang	es ist gelungen
mißlingen, ⁴ ἀποτογχάνειν	es mißlingt	flang	habe geklungen
ringen, παλαίειν		es mißlang	es ist mißlungen
ſchlingen, συμπλέκειν		rang	habe gerungen
		ſchlang	» geklungen

Ἀπαρέμφατον.	Ἑνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπον	Παρατατ. ᾽Οριστικ.	Παρακείμενος
schwinden, εξαφανιζεσθαι		schwand	bin geschwunden
schwingen (ſich), τινάζσειν, ἀ-		schwang	habe geschwungen
singen, ψάλλειν [ναπηδᾶν		sang	» gesungen
sinken, βυθιζεσθαι		sank	bin gesunken
springen, πηδᾶν		sprang	» gesprungen
stinken, ὀζειν, δυσωδεῖν		stank	habe gestunken
trinken, πίνειν [σθαι		trank	» getrunken
verschwinden, ἀφανῆς γίνε-		verschwand	bin verschwunden
winden, πλέκειν, ἐλίσσειν		wand	habe gewunden
zwingen, ἀναγκάζειν, βιάζειν		zwang	» gezwungen

1. Τὸ : dīngen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν συνήθως ὁμαλῶς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνωμάλως : dung.

2. Τὸ : dringen, ὑπὸ μὲν τὴν σημασίαν του : πιέζειν, κλίνεται μετὰ τοῦ : sein, οἷον :

Ich bin in meinen Freund gedrungen, dieß zu thun.

Ἐπίεσα τὸν φίλον μου νὰ πράξῃ τοῦτο.

ὑπὸ δὲ τὴν σημασίαν του : ἐπείγειν καὶ ἐμμένειν κλίνεται μετὰ τοῦ :

haben, οἷον : Die Sache hat gedrungen. Ἡ ὑπόθεσις ἦτο κατεπείγουσα :

Ich habe darauf gedrungen, daß dieß geschehe. Ἐπέμεινα, ὅπως γίνη τοῦτο.

3. Τὸ : gelingen, εἶναι ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ τε Ἐνικοῦ καὶ Πληθυντικοῦ, οἷον :

Es gelingt mir.

Ἐπιτυγχάνω.

Die Arbeiten sind gelungen. Ἐπέτυχον αἱ ἐργασίαι.

4. Τὸ : mißlingen, εἶναι ἐν χρήσει ὡς τὸ : gesingen, καὶ κλίνεται κατ'αὐτό.

᾽Ορομαστικὸν 51.

in Acht nehmen, προσέχειν

der Eifer, ὁ ζήλος, ἡ σπουδή.

das Almosen, ἡ ἐλεημοσύνη.

= Flachs, τὸ λίνον, λινάρι.

allmählig, βαθμηδόν.

fürchten, φοβεῖσθαι.

bang, περίφοβος.

die Feier, ἡ τελετή.

die Backe, Wange, ἡ γνάθος, παρειά. das Gras, τὸ χόρτον.

bekannt, γνωστός. [φανος. die Glocke, ὁ κώδων.

der Brautfranz, ὁ γαμήλιος στέ- das Grundstück, τὸ κτῆμα, γήπεδον.

= Delfphin, ὁ Δελφίν. |μάχαιρα. der Hals, ὁ λαιμός.

= Degen, τὸ ξίφος, φάσγανον, ἡ die Höhle, τὸ σπήλαιον.

entzückt, ἐν ἐκστάσει, ἐκστατικός. = Hitze, ὁ καύσων.

die Hochzeit, ὁ γάμος.	der Reiter, ὁ ἵππευς.
heutig, σημερινός.	sobald, ἔμα, εὐθὺς ὡς.
die Jurisprudenz, ἡ νομική.	sofort, αὐθωρεῖ, ἀμέσως.
der Kahn, ἡ λέμβος.	soviel, τόσον.
das Kaffeehaus, τὸ καφενεῖον.	siegen, νικᾶν.
der Kummer, ἡ λύπη.	der Schuß, ἡ βολή.
lange, ἐπὶ πολὺ.	die Stelle, ἡ θέσις, ὁ τόπος.
die Münze, τὸ νόμισμα.	der Topf, τὸ ἀγγεῖον, (τσουκάλι).
der Mörder, ὁ φονεὺς.	= Taucher, ὁ δύτης.
die Mordthat, ὁ φόνος.	die Unternehmung, ἡ ἐπιχείρησις.
= Muttersprache, ἡ πατρὶος γλῶσσα.	der Unmuth, ἡ ἀθυμία, δυσθυμία.
= Mücke, ὁ κώνωψ.	Umgang haben, συνανασρέφεσθαι
nun, ἤδη, λοιπόν.	vielleicht, ἴσως. χωρησις.
= Nachricht, ἡ εἰδήσις, ἀγγελία.	die Verzeihung, ἡ συγγνώμη, συγ-
= Noth, ἡ ἀνάγκη, τὰ δεινά.	wirklich, πραγματικῶς.
der Prozeß, ἡ δίκη.	die Wahrheit, ἡ ἀλήθεια.
reichen, ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν.	zu früh, προώρως.
der Rücken, τὰ νῶτα, ἡ ῥάχη.	

Γύμνασμα 31.

1. Der Arme hat mich um ein Almosen. Hat er dich auch darum gebeten? Bitte deinen Lehrer, daß er dir verzeihen möge. Was issest du mein Kind? Ich esse Obst, nachdem ich Fleisch gegessen habe. Haben die Thiere gegessen? Ja, sie fraßen noch, als ich kam. Mein Sohn gib deinem Freunde die Hand. Ich habe sie ihm gegeben, sobald ich ihn sah. Ich war lange krank, nun aber bin ich genesen. Was geschah, als diese Nachricht bekannt wurde? Lies diesen Brief! Ich habe ihn schon gelesen. Als ein gewisser Freund G. B. im Grase lag, rief er entzückt: O! wäre ich nur ein Pferd, um dieses frische Gras fressen zu können. Ich habe dieses Luch gemessen und gesehen, daß es nicht reicht. Sieh, wer saß dort auf meinem Stuhle? Ein armer alter Mann war darauf gesessen, nachdem er lange gestanden war. Was hat der Knabe gethan? Er hat einen Hund getreten, der ihn beißen wollte. Vergiß mein nicht, mein Freund! Oder hast du mich vielleicht schon vergessen?

2. Der General befahl, die Schlacht zu beginnen und die Schlacht begann sofort. Mein Sohn was birgst du so bang dein Gesicht? Der Räuber verbarg seine gestohlenen Sachen in einer Höhle. Der Fisch ist von der Hitze gekorsten. Nimm dich in Acht und brich mir das Glas nicht. Die Mutter erschrak, als sie hörte, daß ihre Tochter zu früh geboren habe. Wie viel gilt diese Münze?

Sonst galt sie mehr, jetzt gilt sie nur so viel. Mein Freund hat bei (eiz) seiner Unternehmung sehr viel gewonnen. Hilf mir, sprach der Sterbende, und ich half ihm so gut (ὅσον) ich konnte. Komm und sieh wie die Kinder schwimmen; diese schwammen auch wirklich sehr gut. Cäsar sagte, ich kam, sah und siegte. Die Frau hat die Magd gescholten, weil sie den Glachs nicht gesponnen hatte. Ich nahm den Topf, um Wasser darin zu gießen, sah aber, daß er rann. Ich kannte einen Professor in Deutschland, der lange sann und wenig sprach. Was hat dich gestochen? Ein Dorn stach in meiner Backe (Wange). Man hat meinem armen Nachbar all sein Geld gestohlen. Gestern starb mein bester Freund, nun sind fast alle meine Freunde gestorben. Ich habe einen Stein geworfen und traf den Hund. Verbirb deine Bücher nicht. Ich fürchte, daß du sie schon verdorben hast. Wer wirbt um die Tochter meines Nachbarn? Viele haben schon um sie geworben.

3. Wer hat diesen schönen Blumenstrauß gebunden? Die Mädchen banden ihn. Man drang in den Mörder (αἰτ.) zu sagen, wer ihn zu der Mordthat gedungen habe. Ich fand ein Mittel, wodurch es mir gelang, meinem Freunde aus der Noth zu helfen. Die Glocken klangen, die Feier begann. Ich schlang meinen Arm um des Freundes Hals, schwang meinen Degen und aller Unmuth schwand. Die Sonne sank, ich sprang in einen Kahn mit meinen Kameraden, wir tranken und sangen darin mit solchem Eifer, als wenn wir dazu gezwungen worden wären. Die Freundinnen haben der Braut einen Brautkranz gewunden. Bei der Hochzeit derselben ist viel getrunken und gesungen worden.

Θέμα 31.

1. Παρεκάλεσα τὸν φίλον μου νὰ μοὶ δώσῃ διασκεδαστικὸν βιβλίον, ἵνα τὸ ἀναγνώσω. Ἐφαγες ἤδη σταφυλάς; Μὴ τρώγῃς πολλὰς ὀπώρας μεχριστοῦ (ἕως) ἀναρρώσεως. Τὰ πρόβατα ἔφαγον ὅλοι τὸ χόρτον. Δός μοι ἓν ῥόδον, παρεκάλεσα τὸ κοράσιον, καὶ τοῦτο μοὶ ἔδωκε δύο. Τί συνέβη; Ἐθεάθησαν λησταί, οἳτινες ἔκριντο ἐν τῇ δάσει. Ἀνεγνώσατε τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα; Τὴν ἀνέγνωσα ὅταν ἐκαθήμεν εἰς τὸ καφενεῖον. Τίς ἴστατο καὶ ἐμέτρα τὸ κτῆμα (γῆπεδον); Τί ἐπράξατε ἐν Γερμανίᾳ; Ἐσπούδασα γερμανικά. Συναναστρεφόμενος δὲ μόνον μετὰ Γερμανῶν ἐλησμόνησα τὴν πατρίον μου γλῶσσαν, οὕτως ἔλεγεν ὁ φίλος I. T. Εἰς τὸν χορὸν ἐπάτησα Κυρίαν τινά, παρ' ἧς ἐζητησάμην συγγνώμην.

2. Διάταξον τὸν ὑπηρετήν (δοτ.) νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ. Τὸν διέ-
ταξα ἤδη νὰ πράξῃ τοῦτο. Ὁ πόλεμος ἤρχισεν ἤδη. Διατὶ μοι
κρύπτεις τὴν ἀλήθειαν; Τὰ τείχη τῆς οἰκίας ταύτης διηρρήχθη-
σαν. Ἐξεπλάγην ἀκούσας, ὅτι ὁ διδάσκαλος ἐπέπληξε τὸν υἱόν μου.
Πότε ἐγεννήθης; Ποῖον δίκαιον ἰσχύει ἐν Ἑλλάδι; Ὁ φίλος μου
ἐκέρδισε τὴν δίκην του. Τίς σέ (δοτ.) ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐργασίαν
ταύτην; Πότε ἦλθες εἰς τὰς Ἀθήνας; Λάβε τὸ ποστήριον τοῦτο,
ἀλλὰ πρόσεξον νὰ (ραβ) μὴ τὸ θραύσῃς. Ὁ δελφὶν ἔλαβε τὸν Ἀ-
ρίονα ἐπὶ τῶν νώτων του καὶ ἐκολύμβησε πρὸς (αν) τὴν ξηρὰν
(βανδ). Ἡ στέγη ἔσταζε πρότερον. Τὰ κοράσια ἐνηθον καὶ ὠμίλουν
μεταξύ των. Ἐκεντήθην τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὑπὸ τῶν κωνώ-
πων. Ὁ Διογένης ἐνεκρύπτετο εἰς πύθον. Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐκλάπη
κυνάριον. Τίς ἀπέθανεν; Ἐκεῖνος, ὃν ἡ βολὴ ἐπέτυχεν. Αἱ κακαὶ
συναναστροφαὶ διέφθειρον τὸν νέον τοῦτον οὕτως, ὥστε ἐφθάρη καὶ
ἡ υἡγεία του. Ὁ γείτων μου ἐπιζητεῖ (um) θέσιν. Τίς ἔρριψε λίθους;

3. Συνέλαβον τὸν κλέπτην καὶ τὸν ἐδέσμευσαν (ἔδεσαν). Ἐμί-
σθωσα ἀνθρώπους διὰ διαφόρους κηπουρικὰς ἐργασίας. Μ' ἐ-
πίεσαν νὰ ψάλλω καὶ ἔψαλα ἐν ᾄσμα, τὸ ὁποῖον εὔρον πολὺ ὡ-
ραῖον. Ἐπέτυχον νὰ εὔρω πλοῖον διὰ τὰς Καλάμας. Ἡ ἀρχαία
Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἤχει ἡδέως (ἰψῶν). Δύο παῖδες ἐπάλαισαν εἰς
(auf) εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ ὄφις εἰλίσσετο περὶ τὸν βραχίονά μου. Ἡ
λύπη τῆς μητρὸς ἐξηφανίσθη βαθυμηδόν. Ὁ ἵππεὺς ἐπήδησε καὶ ἀ-
νεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον του. Ἡ λέμβος θὰ ἐβυθίζητο ἂν τὰ κύμα-
τα ἦσαν ἰσχυρότερα. Τὸ ὕδωρ ἐδυσώδει καὶ ὅμως τὸ ἔπιον, τόσον
μεγάλῃ ἦτον ἡ δίψα μου. Ἠνάγκασαν τοὺς νέους νὰ γίνωσι στρα-
τιῶται. Εἶδες τοὺς στεφάνους, οὓς ἔπλεξαν τὰ κοράσια.

Τάξις Ε'.

Ἡ πέμπτη τάξις περιλαμβάνει τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τὰ τρέ-
ποντα εἰς τὸν Παρατατικὸν τό ῥιζικὸν φωνῆεν των εἰς : u, τῆς πα-
θητικῆς μετοχῆς διατηρούσης τὸ ῥιζικὸν τοῦ ῥήματος φωνῆεν. Εἰσὶ
δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς : (11).

Ἀπαρέμφτον.	Ἑνεστ. 6'. καὶ γ'. πρόσωπον.	Παρατατ. ὄριστ.	Παρακείμενος
backen, ¹ ζυμοῦν		buck	habe gebacken
fahren, ² ἐποχεῖσθαι, πλεῖν	fährst, fährt	fuhr	bin gefahren
graben, σκάπτειν [πλον]	gräbst, gräbt	grub	habe gegraben
laden, φορτόνειν, γεμίζειν ὁ-		lud	» geladen
mahlen, ³ ἀλῆθειν, (ἀλέθω)		mahlte	» gemahlen
schaffen (erschaffen), ⁴ δημι-		schuf	» geschaffen
schinden, ⁵ ἐκδέρειν [ουργεῖν]		schund	» geschunden
schlagen, τύπτειν, κρούειν	schlägst, schlägt	schlug	» geschlagen
tragen, φέρειν	trägst, trägt	trug	» getragen
wachsen, φύεσθαι, αὐξάνειν	wächstest, wächst	wuchs	bin gewachsen
waschen, νίπτειν, πλύνειν	wäschtest, wäscht	wusch	habe gewaschen

1. Τό: backen, σχηματίζει τὸν Παρατατικὸν καὶ ὁμαλῶς: ich backte.

2. Τό: fahren, κλίνεται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος: sein, ὑπὸ τὰς ἐξῆς σημασίας του:

im Wagen fahren.

ἐποχεῖσθαι.

zu Schiffe fahren.

πλεῖν.

mit der Eisenbahn fahren.

ὑπάγειν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

über den Fluß fahren.

περᾶν τὸν ποταμόν.

Ὅταν ὁμως ἔχη μεταβατικὴν σημασίαν κλίνεται μετὰ τοῦ: haben, οἷον: Der Kutscher hat seinen Herrn gefahren.

Ὁ ἀμαξηλάτης ὠδήγησεν (ἔφερεν) ἐφ' ἀμάξης τὸν κύριόν του.

3. Τό: mahlen, σχηματίζει μόνον τὸν Παρατατικὸν ὁμαλῶς.

4. Τό: schaffen, εἶναι ἀνώμαλον μόνον ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ: erschaffen, δημιουργεῖν, οἷον:

Gott schuf (erschuf) die Welt, ἢ Gott hat die Welt geschaffen (erschaffen).

Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν τὸν κόσμον.

5. Τό: schinden, κλίνεται καὶ ὁμαλῶς, οἷον: Πα ρ α τ. ich schindete. Πα ρ α κ. ich habe geschindet.

Παρατηρήσεις.

1. Τὰ ἐξῆς τέσσαρα ῥήματα:

falten, πτύσσειν (διπλόνω).

spalten, σχίζειν, καὶ

salzen, ἀλατίζειν.

schroten, ἐρείκειν, (κόπτω χονδρῶς,

π. χ. χόρτον κόπτειν).

κλίνονται μὲν ὁμαλῶς, σχηματίζουν ὅμως τὴν παθητικὴν μετοχὴν καὶ ἀνωμάλως, οἷον: gefalten, gesalzen, gespalten, geschroten.

2. Τὸ ὁμαλὸν ῥῆμα : dünken, δοκεῖ μοι, σχηματίζει τὸν Ἑνεσιῶτα, Παρατατικὸν καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν διττῶς, οἷον :

Ἑνεσιῶς. εἰς dünkt καὶ εἰς düncht.

Παρατ. εἰς dünfte » εἰς dünchte.

Παθ. μετ. gedünkt » gedüncht.

3. Τὸ ὁμαλὸν ῥῆμα : fragen, ἐρωτᾶν, κλίνεται ἐν μέρει καὶ ἀνωμάλως εἰς τὸν Ἑνεσιῶτα καὶ Παρατατικὸν, οἷον :

Ἑνεσιῶς. ich frage, du frägst, er frägt.—Παρατ. ich frug.

4. Τὸ ὁμαλὸν ῥῆμα : rächen, ἐκδικεῖν, σχηματίζει τὴν παθητικὴν μετοχὴν καὶ ἀνωμάλως, οἷον : gerochen.

Ὀρομαστικὸν 52.

der Bäcker, ὁ ἀρτοποιός.

die Mahlzeit, τὸ δεῖπνον, γεῦμα.

die Bevölkerung, ὁ πληθυσμός.

die Nationaltracht, τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα

bedeutend, ππουδαῖος.

der Delbaum, ἡ ἐλαία.

die Eisenbahn, ὁ σιδηρόδρομος.

= Schatz, ὁ θησαυρός.

das Futter, ἡ νομή, ὁ χόρτος.

= Todtengräber, ὁ νεκροθάπτης.

die Grube, ὁ λάκκος, βόθρος.

irakt, πανάρχαιος.

der Kalk, ἡ ἀσβεστός.

die Volkstracht, τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα

Isichen, (ὁμαλόν), σβύνειν.

= Bitrone, τὸ λεμόνιον.

Γύμνασμα 32.

Meine Mutter hat heute einen Kuchen gebacken; sie backte noch als ich aus der Schule kam. Wir sind heute nach Eleusis gefahren, gestern fuhren wir mit dem Dampfschiffe nach Megina und morgen fahren wir mit der Eisenbahn nach Phaleros, um zu baden. Auf unserer Reise von Byrgos nach Aguliniza fuhren wir über den Alpheus. Unser Kutscher hat uns sehr vorsichtig nach Theben gefahren. Man hat an vielen Orten gegraben um Alterthümer zu finden. Als der Todtengräber ein Grab grub, fand er einen Schatz, welchen er auf einen Esel lud, der ihn nach seiner Wohnung trug. Warum hast du deine Pistole geladen? Ich lud sie um nach der Scheibe (σημεῖον) zu schießen. In wie viel Tagen hat Gott die Welt geschaffen? Gott schuf sie in sechs Tagen. Wer hat meinen Hund geschlagen? Des Nachbars Knabe schlug ihn mit einem Stocke todt und hat ihn nachher geschunden. Diese Bäume wuchsen sehr schnell. Sind Ihre Kinder sehr gewachsen? Kinder, waschet eure Hände. Wir haben sie schon gewaschen. Wer hat dieses Papier gefalten? Das Futter der Pferde ist noch nicht geschrotet worden.

Θέμα 32.

Ἐξύρωσε σήμερον ὁ ἀρτοποιός ; Μάλιστα, ζυμώνει καθ' ἐκάστην. Πότε μετέβητε (ἐφ' ἀμάξης) εἰς Χαλκίδα ; Μετέβην τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα εἰς Ναύπλιον μὲ τὸ ἀτμόπλοιον. Ἐσκαψάλακκον, ἵνα σβύσω ἄσβεστον. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἐφόρτωσε λεμόνια. Ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ διδάσκαλος ἔτυψε σήμερον τὸν ἀτακτήσαντα (unartig) παῖδα. Τίς ἐξέδαρε τὸ ζῶον τοῦτο ; Οἱ πατέρες μας ἔφερον τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα, τουτέστι (das Heißt) τὴν φουστανέλλαν. Ἡ ἐλαία ἐφύετο ἤδη εἰς τοὺς παναρχαίους χρόνους. Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν ἠύξησε σπουδαίως. Οἱ ἀρχαῖοι ἔνιπτον τὰς χεῖρας κατὰ (während) τὸ δεῖπνον. Ὁ ζωμὸς (die Suppe) ἦτο πολὺ ἀλατισμένος. Ὁ ὑπνρέτης μου ἔσχισε χθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ξύλα διὰ τὴν θερμάστραν.

ΠΙΝΑΞ

ἀλφαριθμητικὸς τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.

	Τάξις	Τάξις
Βάσκει, βύσκει, gebäckt.	E. bleiben, blieβ, geblieben.	Γ.
βεβήκει, βεβήκα, befohlen. [beßfien. Δ.	braten, briet, gebraten.	Γ.
βεβήκει (sich), beßf mich, mich	B. brechen, brach, gebrochen.	Δ.
beginnen, begann, begonnen.	Δ.	
βεβήκει, beß, gebissen. [klommen. B.	Dingen, dingte, gedungen.	Δ.
βεβήκει, beßf mich, be-	A. dreschen, drosch, gedroschen.	Δ.
bergen, barg, geborgen.	Δ. dringen, drang, gedrungen.	Δ.
bersten, barst, geborsten. [sonnen. Δ.	Δ. Empfangen, empfieng, empfangen.	Γ.
βεβήκει (sich), beßf mich, be-	Δ. empfehlen, empfahl, empfohlen.	Δ.
βεβήκει, beßf, beßessen.	A. erblicken, erblich, erblicken.	B.
βεβήκει, betrog, betrogen.	A. erklären, erkor, erkoren.	Α.
bewegen, bewog, bewogen.	A. erschöpfen, erschöpf, erschöpfen.	Α.
biegen, bog, gebogen.	A. erschallen, erscholl, erschollen.	Α.
bieten, bot, geboten.	Δ. erschrecken, erschreck, erschrecken.	Δ.
binden, band, gebunden.	Δ. erwägen, erwog, erwogen.	Α.
bitten, bat, gebeten.	Γ. essen, aß, gegessen.	Δ.
blasen, blies, geblasen,		

fahren, fuhr, gefahren.
fallen, fiel, gefallen.
fangen, fing, gefangen.
fechten, focht, gefochten.
finden, fand, gefunden.
flechten, flocht, geflochten.
fliegen, flog, geflogen.
fliehen, floh, geflohen.
fließen, floss, geflossen.
fressen, fraß, gefressen.
frieren, fror, gefroren.

Gähren, gohr, gegohren.
gebären, gebar, geböhren.
geben, gab, gegeben.
gebieten, gebot, geboten.
gedeihen, gedieh, gediehen.
gefallen, gefiel, gefallen.
gehen, gieng, gegangen.
gelingen, gelang, gelungen.
gelten, galt, gegolten.
genesen, genas, genesen.
genießen, genoß, genossen.
gerathen, gerieth, gerathen.
gersehehen, gesehah, gesehehen.
gewinnen, gewann, gewonnen.
gießen, goß, gegossen.
gleichen, gleich, geglichen.
gleiten, glitt, geglitten.
glimmen, glomm, geglommen.
graben, grub, gegraben.
greifen, griff, gegriffen.

halten, hielt, gehalten.
hängen, hing, gehangen.
hauen, hieb, gehauen.
heben, hob, gehoben.
heissen, hieß, geheissen.
helfen, half, geholfen.

klimmen, klonn, geklommen.
klingen, klang, geklungen.
kneifen, kniff, gekniffen.
kneipen, knipp, geknippen.
kommen, kam, gekommen.

Τάξις

E. kriechen, kroch, gekrochen.

Γ.

Γ. laden, lud, geladen.

A. lassen, ließ, gelassen.

Δ. laufen, lief, gelaufen.

A. leiden, litt, gelitten.

A. leihen, lieh, geliehen.

A. lesen, las, gelesen.

A. liegen, lag, gelegen.

Δ. lügen, log, gelogen.

A.

Mahlen, mahlte, gemahlen.

A. meiden, mied, gemieden.

Δ. melken, molk, gemolken.

Δ. messen, maß, gemessen.

A. mißfallen, mißfiel, mißfallen.

Γ. mißlingen, mißlang, mißlungen

Γ.

Γ. nehmen, nahm, genommen.

Δ.

Δ. pfeifen, pfiß, gepfiffen.

Δ. pflegen, pflog, gepflogen.

A. preisen, pries, gepriesen.

Γ.

Δ. quellen, quoll, gequollen.

Δ.

A. raten, rieth, gerathen.

B. reiben, rieb, gerieben.

B. reißen, riß, gerissen.

A. reiten, ritt, geritten.

E. riechen, roch, gerochen.

B. ringen, rang, gerungen.

rinnen, rann, geronnen.

Γ. rufen, rief, gerufen.

Γ.

Γ. saufen, soff, gesoffen.

A. saugen, sog, gesogen.

Γ. schaffen, schuf, geschaffen.

Δ. scheiden, schied, geschieden.

scheinen, schien, geschienen

A. schelten, schalt, gescholten.

Δ. scheeren, schor, geschoren.

B. schieben, schob, geschoben.

B. schießen, schoß, geschossen.

Δ. schinden, schund, geschunden.

Τάξις

A.

E.

Γ.

Γ.

B.

Γ.

Δ.

Δ.

Δ.

A.

E.

Γ.

A.

Δ.

Γ.

Δ.

Δ.

Δ.

Γ.

Δ.

B.

A.

Γ.

A.

A.

Γ.

Γ.

B.

B.

A.

Δ.

Δ.

Γ.

Γ.

A.

A.

E.

Γ.

Γ.

Δ.

A.

A.

A.

A.

E.

schlafen, schlief, geschlafen.
 schlagen, schlug, geschlagen.
 schleichen, schlich, geschlichen.
 schleifen, schliß, geschliffen.
 schließen, schloß, geschlossen.
 schlängen, schlang, geschlungen.
 schmeißen, schmiß, geschmissen.
 schmelzen, schmolz, geschmolzen.
 schmauchen, schnob, geschnoben.
 schneiden, schnitt, geschnitten.
 schreiben, schrieb, geschrieben.
 schreien, schrie, geschrieen.
 schreiten, schritt, geschritten.
 schweigen, schwieg, geschwiegen.
 schwellen, schwoll, geschwollen.
 schwimmen, schwamm, geschwommen.
 schwinden, schwand, geschwunden.
 schwingen, schwang, geschwungen.
 schwören, schwor, geschworen.
 sehen, sah, gesehen.
 sieden, kochte, gekocht.
 singen, sang, gesungen.
 sinken, sank, gesunken.
 sinnen, sann, gesonnen.
 sitzen, saß, gesessen.
 speien, spie, gespien.
 spinnen, spann, gesponnen.
 sprechen, sprach, gesprochen.
 spritzen, spritzte, gespritzt.
 springen, sprang, gesprungen.
 stechen, stach, gestochen.
 stecken, steckte, gesteckt.
 stehen, stand, gestanden.
 stehlen, stahl, gestohlen.
 steigen, stieg, gestiegen.
 sterben, starb, gestorben.

Ταξις

Γ. stieben, stob, gestoben.
 Ε. stinken, stank, gestunken.
 Β. stoßen, stieß, gestossen.
 Β. streichen, strich, gestrichen.
 Α. streiten, stritt, gestritten.
 Δ.
 Β. thun, that, gethan.
 Α. tragen, trug, getragen.
 Α. treffen, traf, getroffen.
 Β. treiben, trieb, getrieben.
 Γ. treten, trat, getreten.
 Γ. trinken, trank, getrunken.
 Β.
 Γ. Werbergen, verbarg, verborgen.
 Α. verbieten, verbot, verboten.
 Δ. verderben, verdarb, verdorben.
 Α. verdrücken, verdroß, verdrossen.
 Δ. vergessen, vergaß, vergessen.
 Δ. verlieren, verlor, verloren.
 Α. verschwinden, verschwand, verschwunden.
 Δ.
 Α. verzeihen, verzieh, verziehen.
 Δ.
 Δ. Wachsen, wuchs, gewachsen.
 Δ. wägen, wog, gewogen.
 Δ. waschen, wusch, gewaschen.
 Γ. weben, wob, gewoben.
 Δ. weichen, wich, gewichen.
 Δ. weisen, wies, gewiesen.
 Δ. werben, warb, geworben.
 Δ. werfen, warf, geworfen.
 Δ. wiegen, wog, gewogen.
 Δ. winden, wand, gewunden.
 Δ.
 Δ. Zeihen, zieh, gezogen.
 Γ. ziehen, zog, gezogen.
 Δ. zwingen, zwang, gezwungen.

Ταξις

Α.
 Δ.
 Γ.
 Β.
 Β.
 Δ.
 Δ.
 Δ.
 Γ.
 Δ.
 Δ.
 Δ.
 Α.
 Δ.
 Α.
 Α.
 Δ.
 Α.
 Α.
 Α.
 Β.
 Γ.
 Δ.
 Δ.
 Δ.
 Δ.
 Δ.
 Γ.
 Α.
 Δ.

* Ὁ παρὼν ἀλφαθητικὸς πίναξ περιλαμβάνει τὰ πρωτότυπα ἢ ῥιζικά ἀνώμαλα ῥήματα καὶ τινὰ μόνον σύνθετα, καθόσον ταῦτα κλίνονται ὡς τὰ ῥιζικά, ἐξ ὧν σχηματίζονται.

§ 4.

Περὶ τῶν αὐτοπαθῶν ἢ ἀντωνυμιακῶν ῥημάτων.

Αὐτοπαθῆ ἢ ἀντωνυμιακὰ ῥήματα (zurückbezügliche ἢ rückwirkende Zeitwörter), λέγονται τὰ ἐνεργητικὰ ἢ μεταβατικὰ ἐκεῖνα ῥήματα, ὧν τὸ ὑποκείμενον εἶναι συγχρόνως καὶ ἀντικείμενον, ἥτοι τὰ ἐκφράζοντα, ὅτι τὸ ὑποκείμενον καὶ ἐνεργεῖ καὶ δέχεται πάλιν τὴν ἐνέργειαν εἰς ἑαυτὸ, δηλ. ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐπιστρέφει ἀμέσως εἰς αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον. Ὅθεν τὰ ῥήματα ταῦτα σχηματίζονται μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τὴν μὲν εἰς ὀνομαστικὴν, τὴν δ' ἐτέραν εἰς αἰτιατικὴν ἢ δοτικὴν πτῶσιν, καὶ κλίνονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος haben, οἷον :

Ich fürchte mich, φοβοῦμαι.—Ich habe mich gefürchtet, ἐφοβήθην.

Ich schmeichle mir, κολακεύομαι.—Ich habe mir geschmeichelt, ἐκολακεύθην.

1). Κλίσις αὐτοπαθοῦς ῥήματος μετ' αἰτιατικῆς.

sich fürchten, δεδιέναι, φοβεῖσθαι.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐρεστώς.

Ich fürchte mich φοβοῦμαι
du fürchtest dich
er fürchtet sich.
wir fürchten uns
ihr fürchtet euch }
Sie fürchten sich }
Sie fürchten sich.

Ich fürchte mich
du fürchtest dich
er fürchte sich.
wir fürchten uns
ihr fürchtet euch }
Sie fürchten sich }
Sie fürchten sich.

Παρατατικὸς ἢ Ἀόριστος.

Ich fürchtete mich
du fürchtetest dich
er fürchtete sich.
wir fürchteten uns
ihr fürchtetet euch
Sie fürchteten sich.

Ich fürchtete mich ἢ ich würde mich
du fürchtetest dich » du würdest dich
er fürchtete sich » er würde sich
wir fürchteten uns » wir würden uns
ihr fürchtetet euch » ihr würdet euch
Sie fürchteten sich » Sie würden sich } fürchten.

Παρακείμερος.

Ich habe mich gefürchtet
du hast dich »
er hat sich »
wir haben uns »
ihr habt euch »
ſie haben ſich »

Ich habe mich gefürchtet
du habest dich »
er habe ſich »
wir haben uns »
ihr habet euch »
ſie haben ſich »

Υπερσυντελικός.

Ich hatte mich gefürchtet
du hatteſt dich »
er hatte ſich »
wir hatten uns »
ihr hattet euch »
ſie hatten ſich »

Ich hätte mich	} gefürchtet.	ich würde mich	} gefürchtet haben
du hätteſt dich		du würdeſt dich	
er hätte ſich		er würde ſich	
wir hätten uns		wir würden uns	
ihr hättet euch		ihr würdet euch	
ſie hätten ſich		ſie würden ſich	

Μέλλωv Α'.

Ich werde mich fürchten
du wirſt dich »
er wird ſich »
wir werden uns »
ihr werdet euch »
ſie werden ſich »

Ich werde mich fürchten
du werdeſt dich »
er werde ſich »
wir werden uns »
ihr werdet euch »
ſie werden ſich »

Μέλλωv Β'.

Ich werde mich gefürchtet haben
du wirſt dich » »
er wird ſich » »
wir werden uns » »
ihr werdet euch » »
ſie werden ſich » »

Ich werde mich gefürchtet haben
du werdeſt dich » »
er werde ſich » »
wir werden uns » »
ihr werdet euch » »
ſie werden ſich » »

Προστατική.

Ένικός.

Fürchte dich
fürchte er ſich
er ſoll ſich fürchten
er mag (möge) ſich fürchten

Πληθυντικός.

Fürchten wir uns	}
wir wollen uns fürchten	
fürchtet euch	
fürchten ſie ſich	
ſie ſollen ſich fürchten	
ſie mögen ſich fürchten	

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. — sich fürchten, ἢ sich zu fürchten.

Παρωχημ. — sich gefürchtet haben, ἢ sich gefürchtet zu haben.

Μετοχή

Ἐνεργητική — sich fürchtend. — Παθητική — gefürchtet.

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

sich ändern, μεταβάλλεσθαι.

„ aufhalten, διαμένειν, διατρίβειν.

„ bedanken, εὐχαριστεῖν, ἀποποιεῖσθαι τί.

„ bedienen, (μετὰ γεν.), μεταχειρίζεσθαι.

„ beeilen, σπεύδειν, ἐπιεγεσθαι.

„ besünden, ἔχειν πῶς, διακρίσθαι πῶς.

„ besleißigen, ἐπιμελεῖσθαι.

„ beklagen (über etwas), παραπονέσθαι.

„ bemühen, κοπιᾶζειν, προσπαθεῖν.

„ benehmen, φέρεσθαι.

„ beschäftigen (mit etwas) ἀσχολεῖσθαι.

„ besinnen, σκέπτεσθαι.

„ betragen, διάγειν.

„ enthalten, (μετὰ γεν.), ἀπέχεσθαι τινος, ἐγκρατῆ εἶναι.

„ entschließen, ἀποφασίζειν.

„ erbarmen, (μετὰ γεν.) εὐσπλαχνίζομαι.

„ ergeben, παραδίδεσθαι.

„ erinnern, (an etwas ἢ μετὰ γεν.), ἐνθυμεῖσθαι.

„ erkälten, κρυολογεῖν.

„ erkundigen, ἐξετάζειν, πυνθάνεσθαι.

„ freuen, (über etwas), χαίρειν.

„ gewöhnen (an etwas), ἐθίζειν, συνειθίζειν.

„ irren (in etwas), ἀπατᾶσθαι, σφάλλειν.

„ nähern (μετὰ δοτ.), πλησιάζειν.

„ schämen (über etwas), αἰσχύνεσθαι.

„ setzen, καθίζομαι.

„ stellen (als ob), προσποιεῖσθαι.

„ unterhalten, συνομιλεῖν, διασκεδάζειν.

„ unterstehen, ἀποτολμᾶν.

„ verirren, περιπλανᾶσθαι.

ſich verſtellen, ὑποκρίνεσθαι.

» weigern, ἀρνεῖσθαι, ἀποποιεῖσθαι.

» wundern (über etwas), θαυμάζειν.

» zurückziehen, ἀποσύρεσθαι, ἀποχωρεῖν.

2). *Κλίσις αὐτοπαθοῦς ῥήματος μετὰ δοτικῆς.*

ſich ſchmeicheln, κολακεύεσθαι.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich	ſchmeichle	mir
du	ſchmeichelſt	dir
er	ſchmeichelt	ſich.
wir	ſchmeicheln	uns
ihr	ſchmeichelt	euch
Sie	ſchmeicheln	ſich
ſie	ſchmeicheln	ſich.

Ich	ſchmeichle	mir
du	ſchmeichelſt	dir
er	ſchmeichle	ſich.
wir	ſchmeicheln	uns
ihr	ſchmeichelt	euch
Sie	ſchmeicheln	ſich
ſie	ſchmeicheln	ſich.

Παρατατικός.

Ich ſchmeichelte mir κτλ.

Ich ſchmeichelte mir κτλ.

ἢ Ich würde mir ſchmeicheln κτλ.

Παρακείμενος.

Ich habe mir geſchmeichelt κτλ.

Ich habe mir geſchmeichelt κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte mir geſchmeichelt κτλ.

Ich hätte mir geſchmeichelt κτλ.

ἢ Ich würde mir geſchmeichelt haben κλ.

Μέλλων Β'.

Ich werde mir geſchmeichelt haben κλ.

Ich werde mir geſchmeichelt haben κλ.

Προστακτική

Ἐνικός

Πληθυντικός

ſchmeichle	dir
ſchmeichle	er ſich
er ſoll ſich ſchmeicheln	
er mag (möge) ſich ſchmeicheln	

ſchmeicheln	wir uns
wir wollen uns ſchmeicheln	
ſchmeichelt	euch
ſchmeicheln	ſie ſich
ſie ſollen ſich ſchmeicheln	
ſie mögen ſich ſchmeicheln	

Ἀπαρέμψατος.

Ἐνεστῶς.— sich schmeicheln, ἢ sich zu schmeicheln.

Παρψχημ.— sich geschmeichelt haben, ἢ sich geschmeichelt zu haben.

Μετοχή.

Ἐνεργητική. sich schmeichelnd. Παθητική. geschmeichelt.

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

sich anmaßen,	ἰδιοποιεῖσθαι, σφετερίζεσθαι.
„ ausbitten,	ἑξαιτεῖσθαι.
„ einbilden,	φαντάζεσθαι, οὔσθαι, ἐπαίρεσθαι.
„ getrauen,	τολμᾶν, θαρρεῖν.
„ verschaffen,	προμηθεύεσθαι.
„ vornehmen,	προτίθεσθαι.
„ vorstellen,	παρίστασθαι τι, ὑποθέτω τι.

Ὀρομαστικὸν 55.

das Alter, ἡ ἡλικία, τὸ γῆρας.	sich legen, κατακλίνεσθαι, πέπτειν,
allein, μόνος. [γεῖν.	(περὶ τοῦ ἀνέμου).
sich begeben, μεταβαίνειν, ὑπά-	meinen νομίζειν.
dann, εἴτω, τότε.	sich öffnen, ἀνοίγεσθαι.
sich erholen, ἀναλαμβάνειν.	sich rächen, ἐκδικεῖσθαι.
sich entziehen, ἀποφύγειν.	schimpflich, αἰσχρός.
die Garnison, ἡ φρουρά.	sich ruhig verhalten, ἡσυχάζειν.
gedenken, διανοεῖσθαι.	verlangen, ἀπαιτεῖν.
gestehen, ὁμολογεῖν.	vollziehen, ἐκτελεῖν. [φεύς.
höflich, εὐγενῶς. [τητος.	der Verfasser, ὁ συντάκτης, συγγρα-
der Jugendfreund, ὁ φίλος τῆς νεό-	

Γύμνασμα 33.

1. Die Mädchen fürchten sich allein eine Reise zu machen. Fürchte dich nicht vor diesem Hunde, denn er beißt nicht. Die Türken bedienen sich bei Tische keiner Gabel. Wir haben uns beist, rechtzeitig in's Theater zu kommen. Vorüber beklagen Sie sich? Womit beschäftigt sich gegenwärtig Ihr Sohn? Er befließigt sich deutsch zu lernen. Unsere Soldaten haben sich im Kriege gut benommen. Wie betrugten sich meine Kinder, als sie bei Ihnen waren? Sie haben sich sehr ruhig verhalten. Wie befindet sich Ihre Frau Gemahlin? Hat sie sich von ihrer Krankheit erholt? Es ist schwer, sich im

Alter an etwas Neues zu gewöhnen. Gernern Sie sich noch unsrer Jugend? Ja, und erinnere mich auch unserer Jugendfreunde. Die Deutschen haben sich an den Franzosen (αἰτιατ.) gerächt. Als die Feinde sich der Stadt näherten, öffneten sich die Thore derselben und dann erst getrauten sich jene zu verlangen, daß die Stadt sich ergebe.

2. Da sich der Wind gelegt hat wollen wir uns mit einem Schiffe nach Salamis begeben und hoffen uns dort sehr gut zu unterhalten. Nehmet euch in Acht und unterstehet euch nicht, euch zu weigern, meine Befehle zu vollziehen. Mein Kind, hast du dich bei dem Herrn bedankt, der sich die Mühe gegeben hat (προσεπάθησε), dir deine verlorenen Bücher wieder zu verschaffen? Schämt sich dieser Mann nicht, sich krank zu stellen, um sich der Arbeit zu entziehen? Ich schmeichle mir, diesen Artikel geschrieben zu haben, und wundre mich, daß man sich nicht früher nach dessen Verfasser erkundigt hat. Getraust du dir dieses zu thun?

Θέμα 33.

1. Πόσον χρόνον θέλετε νὰ διατρίψητε εἰς Γερμανίαν; Τὶ λεξικὸν διανοεῖσθε νὰ μεταχειρισθῆτε; Τὰ τέκνα μου εὐχαριστοῦσι διὰ τὰ ὥραία δῶρα σας. Μὴ σπεύδετε εἰς τὴν ἐργασίαν σας. Πῶς ἔχετε μετὰ τὸ ταξείδιόν σας; Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παραπονοῦνται πάντοτε. Πολὺ ἐπεμελήθημεν καὶ ἐκοπιάσαμεν νὰ μάθωμεν γερμανικά. Διάγετε πάντοτε εὐγενῶς πρὸς (gegen) πάντας. Ἐσχολήθην πολὺν χρόνον περὶ τὴν φιλολογίαν. Τὰ παιδία μου ἐφέρθησαν καλῶς εἰς τὴν συναναστροφὴν. Εἰς τὰς νηστείας ἀπέχομεν τοῦ κρέατος. Πότε θ' ἀποφασίσητε νὰ μεταβῆτε εἰς Γερμανίαν; Ἄπασα ἡ φρουρὰ τοῦ Μιχ παρεδόθη εἰς τοὺς Γερμανοὺς. Μὲ ἐνθυμεῖσθε εἰσέτι; Ὅταν μεταβάλληται ὁ καιρὸς κρυλογεῖ τις εὐκόλως.

2. Ἀπατάσθε, ἂν νομίζητε, ὅτι δύναται τις εὐκόλως ἐν τῷ γήρατι νὰ συνειθίσῃ εἰς ἄλλον βίον. Δὲν αἰσχύνησαι τοιοῦτό τι νὰ λέγῃς; Καθίσατε, παρακαλῶ, ἵνα συνομιλήσωμεν. Ἀποτολμᾶς νὰ προσποιῆσαι ὅτι (als ob) περιεπλανήθης ἐν τῷ δάσει; Θαυμάζω πῶς ἀρνεῖσθε νὰ ὁμολογήσητε ὅτι αἰσχυρῶς ἀπεχωρήσατε. Τολμᾷ ὁ φίλος σου νὰ πηδήσῃ (übei) τὸν χάνδακα τοῦτον; Ἐπρομηθεύθητε τὰ βιβλία, ἅτινα χρειάζεσθε; Δὲν πρέπει νὰ φαντάζησαι ὅτι γινώσκεις τὰ πάντα, ἀλλὰ πρέπει νὰ κοπιᾷσης, ἵνα μάθῃς ὅ,τι εἶναι δυνατόν. Δὲν πρέπει νὰ ὑποθέτωμεν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀγαθοί.

§ 5.

Περὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων.

Τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα (unpersönliche Zeitwörter), ἢτοι τὰ φανερόντα ἐνέργειαν ἢ κατάστασιν λαμβάνουσιν χώραν ἄνευ τῆς δηλώσεως τοῦ ὑποκειμένου, σχηματίζονται μόνον εἰς τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ εἰς ὅλους τοὺς χρόνους διὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας : εἰ.

Τὰ ῥήματα ταῦτα σχηματίζουσι τοὺς παρωχημένους χρόνους των διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος : haben, καὶ κλίνονται κατὰ τὴν συζυγίαν τῶν δμαλῶν ῥημάτων, οἷον :

es bligt,	ἀστράπτει.	es hatte geblicht,	εἶχεν ἀστράψει.
es bligte,	ἤστραπτε.	es wird bligen,	θέλει ἀστράψει.
es hat geblicht,	ἤστραψε.	es wird geblicht haben,	θέλει ἔχει ἀ-

Ἐκτὸς τῶν : es friert, παγώνει καὶ [στράψει.
es giebt, ὑπάρχει, εἶναι, ἅτινα εἰσὶν ἀνώμαλα.

Κλίσις ἀπροσώπου ῥήματος.

Regnen, βρέχειν.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐνεστώς.	es regnet, βρέχει.	es regne.
Παρατατ.	es regnete.	es regnete, ἢ es würde regnen.
Παρακείμεν.	es hat geregnet.	es habe geregnet.
Ὑπερσυντ.	es hatte geregnet.	es hätte geregnet, ἢ es würde geregnet
Μέλ. Α'.	es wird regnen.	es werde regnen. [haben.
Μέλ. Β'.	es wird geregnet haben.	es werde geregnet haben.
Ἀπαρέμφ.	regnen.	
Παθ. Μετ.	geregnet.	

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

bligen, ἀστράπτειν.	stürmen, μαίνεται ὁ ἄνεμος.
donnern, βροντᾶν.	thauen, πίπτειν ὁρόσον καὶ διαλύε-
hageln, πίπτειν χάλαζαν.	wehen, πνεῖν, φυσᾶν. [ται ὁ πάγος.
nebeln, ὀμίχλοῦν, (εἶναι ὀμίχλη).	frieren, παγώνειν, πῆζειν.
reisen, παχνίζειν (ρίπτει πάχνην).	geben, ὑπάρχειν, εἶναι.
schneien, χιονίζειν.	

Παρατηρήσεις.

4. Τὸ : es gibt, (ὕπάρχει, εἶναι), μεταχειριζόμεθα, ὅταν δὲν προσδιορίζεται ὁ τόπος (ἢ θέσις), ἐν ᾧ ὑπάρχει τι, ἢ ὅταν ὁ τόπος οὐτος δηλοῦται ἀορίστως, τὸ δὲ ὑποκείμενον τίθεται εἰς αἰτιατικὴν πτῶσιν, οἷον :

Es gibt einen Gott, der Alles weiß. Ὑπάρχει Θεὸς γινώσκων τὰ πάντα.

Es gab in Griechenland früher viele kleine Staaten. Ὑπῆρχον ἄλλοτε ἐν Ἑλλάδι πολλαὶ μικραὶ πολιτεῖαι.

Was hat es Neues gegeben? Τί νέα συνέβησαν.

2. Ἀντὶ δὲ τοῦ: es gibt, μεταχειριζόμεθα τὸ: es ist, es war κτλ. ἰδίως πρὸς δήλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας (τοῦ καιροῦ) καὶ τῆς ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου π. χ.

Was für Wetter ist es? τί καιρὸς εἶναι; es war dunkel. ἦτο σκότος.

es ist schönes Wetter. εἶναι ὥρατος καιρὸς. es war spät. ἦτον ὀψέ (ἀργά).

es war schlechtes Wetter. ἦτο κακὸς καιρὸς. es ist hell. εἶναι ἡμέρα.

es ist kalt. εἶναι (κάνει) ψυχός. es ist Nacht. gewesen ἦτο νύξ.

es ist warm. εἶναι ζέστη. es ist Mittag. εἶναι μεσημβρία.

es ist heiß. εἶναι καύσων. es ist halb elf (Uhr). εἶναι δέκα καὶ ἡμίσεια.

3. Ἀπροσώπως λαμβάνονται πολλάκις καὶ προσωπικῶν τινῶν ῥημάτων τὰ γ'. ἐνικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Τὰ μᾶλλον δ' ἐν χρήσει τοιαῦτα ῥήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

es bedarf (μετὰ γεν.), δεῖ, ἀπαιτεῖται. es genügt (μετὰ γεν.), ἀρκεῖ.

es ist besser, κάλλιον εἶναι. es geschieht, γίνεται, συμβαίνει.

es betrifft, ἀφορᾷ. es heißt, λέγεται, λέγουσι, φασί.

es dauert (lang), διαρκεῖ, (βραδύνει). es kommt darauf an, ἐξαρτᾶται.

es erhellt, προκύπτει, φαίνεται. es läutet, σημαίνει (ὁ κώδων).

es fängt an, ἄρχεται, ἀρχίζει. es nügt, ὠφελεῖ.

es fehlt, (an etwas) ἐλλείπει. es schadet, βλάπτει.

es folgt, ἔπεται. es scheint, δοκεῖ, φαίνεται.

4. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀπροσώπων ῥημάτων ὑπάρχουσι καὶ ἀπρόσωπα ῥήματα συντασσόμενα, ὡς τὰ αὐτοπαθῆ, μετὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας εἰς αἰτιατικὴν ἢ δοτικὴν πτῶσιν, ἅτινα

εἶναι ἐν χρήσει καὶ εἰς τὰ τρία πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν, οἷον :

es freut mich, χαίρω.

es gefällt mir, ἀρέσκει μοι

es freut dich κτλ.

es gefällt dir κτλ.

Παραλείπεται δὲ τὸ : es, προτασσομένης τοῦ ῥήματος τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, οἷον :

mich freut,

mir gefällt,

dich freut,

dir gefällt,

Τὰ ῥήματα ταῦτα κλίνονται ὡς ἑξῆς :

Κλίσις μετὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας εἰς αἰτιατικὴν.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐρεστῶς.

Es freut mich χαίρω

Es freue mich

es freut dich

es freue dich

es freut ihn (sic).

es freue ihn (sic).

es freut uns

es freue uns

es freut euch (Sic)

es freue euch (Sic)

es freut sie.

es freue sie.

Παρατατικὸς ἢ Ἀόριστος.

es freute mich κτλ.

es freute mich, ἢ es würde mich freuen κτλ.

Παρακείμενος.

es hat mich gefreut κτλ.

es habe mich gefreut κτλ.

Ὑπερσυντελικὸς

es hatte mich gefreut κτλ.

es hätte mich gefreut, ἢ es würde mich gefreut haben κτλ.

Μέλλωv Α'.

es wird mich freuen κτλ.

es werde mich freuen κτλ.

Μέλλωv Β'. ἢ τετελεσμένος.

es wird mich gefreut haben κτλ.

es werde mich gefreut haben κτλ.

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

es befremdet mich, ξενίζομαι, (κοιν. παραξενεύομαι).

εἰς δύνει μὲν, δοκεῖ μοι, μοι φαίνεται.
 εἰς δὲρσκει μὲν, διψῶ.
 εἰς φριεῖ μὲν, κρυόνω.
 εἰς ἡγνὲ μὲν, πεινῶ.
 εἰς ἡμνὲ μὲν, οἰκτεῖρω, εὐσπλαγχνίζομαι.
 εἰς ρεῖ μὲν, μεταμέλομαι, μετανοῶ.
 εἰς σκαυδὲ μὲν, φοίττω, τρομάζω.
 εἰς σκαμνὲ μὲν, μέ πονεῖ, μέ λυπεῖ.
 εἰς σκαρδὲ μὲν, δυσαρστοῦμαι, μοι κακοφαίνεται.
 εἰς σκαρλὲ μὲν, ποθῶ τι.
 εἰς σκαρμὲ μὲν, θαυμάζω.

Κλίσις μετὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας εἰς δοτικῇ.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐρεστώ.

Εἰς γαλλί μὲν, ἀρέσκομαι.
 εἰς γαλλί δὲ,
 εἰς γαλλί ἡμν (ἡμν).
 εἰς γαλλί ἡμν,
 εἰς γαλλί ἡμν (ἡμν),
 εἰς γαλλί ἡμν.

Εἰς γαλλί μὲν
 εἰς γαλλί δὲ
 εἰς γαλλί ἡμν (ἡμν).
 εἰς γαλλί ἡμν
 εἰς γαλλί ἡμν (ἡμν)
 εἰς γαλλί ἡμν.

Παρατατικὸς ἢ Ἀόριστος.

εἰς γαλλί μὲν κτλ.

εἰς γαλλί μὲν, ἢ εἰς γαλλί μὲν γαλλί κτλ.

Παρακείμενος.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί κτλ.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί κτλ.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί, ἢ εἰς γαλλί μὲν γαλλί
γαλλί ἡμν, κτλ.

Μέλλω Α'.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί κτλ.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί κτλ.

Μέλλω Β'. ἢ τετελεσμένος.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί ἡμν κτλ.

εἰς γαλλί μὲν γαλλί ἡμν, κτλ.

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς :

es ahnt mir, προαισθάνομαι, ὑποπτεύω.

es beliebt mir, ἀρέσκει μοι.

es dünkt mir (als ob),

es kommt mir vor (als ob),

es eckelt mir, ἀηδιάζω.

es fällt mir ein, ἐπέρχεται μοι, μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν.

es gelingt mir, ἐπιτυγχάνω.

es geziemt mir, προσήκει μοι.

es liegt mir daran, διαφέρει μοι, μέλει μοι.

es mißfällt mir, δυσαρεστοῦμαι, ἀπαρέσκομαι.

es mißlingt mir, ἀποτυγχάνω.

es schwindelt mir, σκοτοδινίω, ζαλιζομαι.

es träumte mir, ἐνυπνιάσθην, εἶδον ὄναρ.

es thut mir leid, λυποῦμαι.

5. Τὰ ἐξῆς ῥήματα συντάσσονται μετὰ τῆς ἀντωνυμίας: ἴσῃ, ὡς πράγματι ἀπρόσωπα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ.

es schickt sich (für) προσήκει,

es (ge)ziemt sich » } πρέπει,

es gebührt sich » } ἀρμόζει.

es fragt sich, ἐρωτᾶται.

es begibt sich

es trägt sich zu } συμβαίνει.

es ereigne sich

es versteht sich, ἐννοεῖται.

6. Ὅταν θέλωμεν νὰ μετακινήσωμεν τὸ ὑποκείμενον, ἤτοι νὰ θέσωμεν τοῦτο οὐχὶ κατὰ τὸν κανόνα πρὸ τοῦ ῥήματος, ἀλλὰ μετ' αὐτὸ, τότε εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑποκειμένου τίθεται ἡ ἀντωνυμία: εἰς, τοῦτου δυναμένου νὰ τεθῇ οὐχὶ μόνον μετὰ τὸ ῥῆμα ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς προτάσεως, οἷον:

Es war einmal ein König (Göthe), ἀντί: ein König war einmal.
Ἦτο ποτὲ βασιλεὺς τις.

Es gingen drei Jäger wohl auf die Wirsch (Jagd) (Uhlund), ἀντί: drei Jäger gingen wohl auf die Jagd. Τρεῖς κυνηγοὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ κυνήγιον.

Es kommen zu uns jeden Tag viele Leute, ἀντί: Viele Leute kommen zu uns jeden Tag. Ἐρχονται πρὸς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν πολλοὶ ἄνθρωποι.

Ὀρομαστικὸν 54.

ausführen, διεξάγειν.	[νεσθαι. die Mühe, ὁ κόπος.
angreifen, ἐπιχειρεῖν, ἐπιλαμβάνειν.	„ Meinung, ἡ γνώμη.
die Angelegenheit, ἡ ὑπόθεσις.	obwohl, ἂν καὶ, καίτοι.
besonders, ἰδίως.	[γωγῇ. „ Revision, ἡ ἐξέλεξις.
daß Betragen, ἡ συμπεριφορὰ, δια-	richtig, ὁρθός.
billig, μετρίως.	daß Stillschweigen, ἡ σιωπὴ.
begreifen, κατανοεῖν.	seitdem, ἀφ' οὗτου.
bezüglich, σχετικῶς, ἀναφορικῶς.	träumen, ὀνειρεύεσθαι.
die Bildsäule, ὁ ἀνδριάς.	daß Unternehmen, ἡ ἐπιχείρησις.
dagegen, τοῦναντίον.	„ Unrecht, τὸ ἄδικον.
danke, εὐχαριστεῖν.	unglaublich, ἀπίστευτος.
die Deputirtenkammer, ἡ βουλὴ.	unhöflich, ἀγροῦκος.
dortig, ὁ, ἡ, τὸ ἐκεῖ.	verleumden, διαβάλλειν.
dulden, πάσχειν, ὑπομένειν.	verstorben, ἀποθανών, τεθνεώς.
erwarten, προσδοκᾶν, περιμένειν.	verstehen, νοεῖν.
erfahren, πληροφορεῖσθαι.	verändern sich, μεταβάλλεσθαι.
einst, ποτέ.	die Verhandlung, ἡ συζήτησις.
die Erzählung, ἡ διήγησις.	während, ἐνῶ.
gebildet, μορφωμένος.	wichtiges, σπουδαῖον.
hell werden, ἐξημερόνειν.	der Wortstreit, ἡ λογομαχία.
die Hinrichtung, ἡ θανάτωσις.	die Wahl, ἡ ἐκλογή.
künftig, μέλλον, οὐσα, ον.	

Γύμνασμα 34.

1. Es hat gestern geregnet. Heute wird es blitzen und donnern. Schneit oder hagelt es? Nein, es nebelt nur stark. Heute Nacht hat es gereist, nun aber thaut es. Wenn es nicht schneite, würde es frieren; oder hat es vielleicht doch gefroren? Hier in Griechenland schneit und friert es selten im Winter, dagegen regnet es sehr stark. Es gibt hier viele junge Leute, welche deutsch lernen. Es hat zu allen Zeiten Narren gegeben und besonders an Höfen, wo man sie Hofnarren nannte. Gab es hier früher ein Theater? Nein, aber jetzt gibt es mehrere.

2. Was für Wetter war es, als Sie gestern auf dem Lande waren? Es war sehr schönes Wetter. Heute ist es sehr kalt, während es gestern noch warm war. Wie spät war es, als sie gestern nach Hause kamen? Es war schon

dunkel. Wann sind Sie angekommen? Ich weiß nicht wie viel Uhr es war, aber es war schon Nacht. Wann legen Sie sich gewöhnlich zu Bette? Gewöhnlich lege ich mich um zehn Uhr, heute aber legte ich mich schon um halb neun.

3. Es bedarf des Geldes, um dieses auszuführen. Es ist besser gelobt als getadelt zu werden. Es betrifft dich, was dieser Mann sagt. Es dauerte lange bis die Kinder kamen. Es erhellt aus dem, was Sie mir sagen, daß man mich verleumdet hat. Es fängt an hell zu werden. Es fehlt an Geld zu diesem Unternehmen. Es folgt daraus, daß man ihm Unrecht gethan hat. Es genügte nur eines Wortes, um ihn zum Stillschweigen zu bringen. Es ist gestern etwas Wichtiges geschehen. Es geschahen im Alterthume viele unglaubliche Dinge. Es hieß, daß dieses Jahr viele Fremde nach Athen kommen würden. Es kommt darauf an, wie sie die Sache angreifen werden. Es läutet, es ist also Mittag. Es scheint, daß es nicht nützt, sondern daß es schadet, wenn man Jemanden verleumdet.

4. Es hat mich gefreut, Ihren Bruder gesehen zu haben. Es befremdet mich zu hören, daß Sie krank gewesen sind. Mich dünkt diesen Mann zu kennen. Es hungert und durstet immer diese Leute. Es fror mich im Theater. Es jammert mich, daß diese armen Kinder Vater und Mutter verloren haben. Es hat mich gereut, unsern guten Freund nicht besucht zu haben. Mich schauderte bei der Hinrichtung des Verbrechers. Es hat mich sehr geschmerzt, als ich erfuhr, daß Sie Ihren Vater verloren haben. Mich verdroß das Betragen unseres Freundes N. Gefällt es dir in Athen? Es ahnte mir nichts Gutes, als ich diese Nachricht hörte. Was beliebt Ihnen? Ich danke, es beliebt mir nichts. Es kommt mir vor, als wenn das Wetter sich änderte. Was fällt Ihnen ein so etwas zu glauben? Es ist mir gelungen, ein gutes Pferd sehr billig zu kaufen. Liegt es dir so sehr daran, daß diese Angelegenheit zu Stande kommt (αποφασισαι)? Es hat mir heute Nacht geträumt, daß ich unsern verstorbenen Freund N. bei uns gesehen habe; und es thut mir leid, daß es nur ein Traum war.

5. Es schickt sich nicht für junge Leute in Gegenwart (παρουσία) älterer viel zu reden. Es geziemt sich nicht für einen gebildeten Mann unhöflich zu sein. Es begibt sich vieles in der Welt, was wir nicht im Stande (εἰς θέσιν) sind zu begreifen. Was hat sich gestern in der Deputirtenkammer ereignet? Es versteht sich, eine Verhandlung und ein heftiger Wortstreit, wie es zu erwarten war, bezüglich der Revision der Wahlen. Es gehen jedes Jahr viele junge Griechen nach Deutschland, um auf den dortigen Universitäten zu studiren. Es wohnen gegenwärtig in den Gasthäusern unsrer Stadt viele Fremde.

Θέμα 34.

1. Θα βρέξῃ ἢ βρέχει ἤδη; Χθὲς ἤστραπτε καὶ ἐβρόντα ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ ἀκολούθως ἔπεσε χάλαζα. Εἶναι ομίχλη ἢ παχνίζει; Χθὲς ἐχίονισε καὶ ἐπάγωσε, σήμερον ὅμως διελύθη ὁ πάγος. Ἐ Γερμανία δὲν ὑπάρχει σχεδὸν ἄνθρωπος, ὅστις νὰ μὴ γινώσκῃ ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὑπῆρχον πολλοὶ σοφοὶ ἄνδρες. Θα ὑπάρχωσι πάντοτε εἰς τὸν κόσμον καλοὶ καὶ κακοὶ ἄνθρωποι. Ἦθελον ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι περισσότερα δάση, ἃν δὲν κατεκαίωντο.

2. Τί καιρὸς εἶναι σήμερον; Εἶναι ψῦχος. Τὸν Ἰούλιον εἶναι ἐνταῦθα τοιοῦτος (iv) καύσων, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ ἐξέλθῃ τὴν (am) ἡμέραν. Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο εἶναι σκότος. Ἄν καὶ ἦτον ἀργὰ ἦτον ὅμως ἀκόμη ζέστη. Εἶναι νύξ καὶ πρέπει νὰ ὑπάγωμεν οἴκαδε. Τί ὥρα εἶναι; Εἶναι ἴσως μεσημβρία; Ὁχι, μόλις εἶναι ἕνδεκα καὶ τέταρτον. Καθ' ἐκάστην ἐξέρχομαι τῆς κατοικίας μου εἰς τὰς 6 $\frac{1}{2}$ καὶ ἐπιστρέφω (fifteen) εἰς τὰς 8 τὸ ἑσπέρας οἴκαδε.

3. Ἐδὲι πολλοῦ κόπου, διὰ νὰ περαιώσω τὸ ἔργον τοῦτο. Κάλιον θα ἦτον, ἂν ἔπραττες ἐκεῖνο, ὅπερ σοὶ συνεβούλευσα. Ὅ,τι λέγομεν δὲν σὲ ἀφορᾷ. Βραδύνει ἕως οὔ (six) ἔλθῃ ὁ φίλος. Ἐκ τῆς διηγήσεώς σου ἐξάγεται, ὅτι δὲν μὲ ἐνόησας. Ὅταν ἦλθομεν ἤρχισε νὰ ἐξημερόνῃ. Ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ἡ γνώμη μου ἦτον ὀρθή. Λέγεται ὅτι θα ἔχωμεν ταχέως πόλεμον. Ἐσήμανεν, ὅθεν καιρὸς εἶναι νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν ὠφελεῖ πᾶν ὅ,τι δὲν βλάπτει. Ἐφαίνεται ὅτι ὁ ξένος δὲν μ' ἐγνώρισε.

4. Χαίρω ὅτι σὲ βλέπω ὑγειῇ. Ἀπορῶ ὅτι ὁ φίλος μας δὲν μ' ἐπεσκέφθη, μοὶ φαίνεται δὲ, ὅτι δὲν γνωρίζει, ὅτι ἦλθον. Τὰ παιδία ἔκραξαν: πεινώμεν καὶ διψῶμεν. Δὲν κρούνω, ἀλλὰ τρέμω, εἰπέ ποτε ὁ φίλος μας I. T. Οἰκτείρω τοὺς ἀνθρώπους τούτους καὶ μεταμέλομαι, ὅτι δὲν τοὺς ἐβοήθησα. Οὐχὶ μόνον δυσηρεστήθην, ἀλλὰ καὶ ἐλυπήθην, ὅτι δὲν μὲ (auf mich) ἤκουσαν. Θαυμάζω πῶς δὲν ἐπόθησας νὰ ἴδῃς τὸν φίλον μας. Πῶς σοὶ ἤρρεσεν εἰς

Γερμανίαν. Μοὶ φαίνεται ὅτι μετεβλήθητε πολὺ, ἀφ' ὅτου δὲν σᾶς εἶδον. Ἀηδιάζω νὰ φάγω τὸ κρέας τοῦτο. Μοὶ ἐπῆλθε χθὲς νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ ἐν Φαλήρῳ θέατρον. Ἐπέτυχον νὰ εὔρω τὴν κατοικίαν τοῦ φίλου μας, ἀλλ' ἀπέτυχον νὰ τὸν εὔρω (treffen) οἴκοι.

Β. Δὲν προσήκει εἰς καλῶς ἀνατεθραμμένα (gut erzogen) παιδίᾳ νὰ παίζωσιν εἰς τὰς ὁδοὺς. Συνέβη ὅταν ἤθελον ν' ἀναχωρήσω νὰ φυσᾷ σφοδρῶς καὶ νὰ μαίνεται ὁ ἄνεμος. Ὁμιλοῦσι καὶ ὀνειρεύονται οἱ ἄνθρωποι πολλὰ (viel) περὶ μελλουσῶν καλλιτέρων ἡμερῶν. Ἀνέκειτο (ἴστατο) ποτὲ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως χρυσοῦς ἀνδριάς τῆς Ἀθηνᾶς (Athena). Πολλὰ ἔπαθον οἱ Γάλλοι παρὰ τῶν Γερμανῶν εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον.

§ 6.

Περὶ συνθέτων ῥημάτων.

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει πλεῖστα σύνθετα ῥήματα (zusammengesetzte Zeitwörter), σχηματιζόμενα ἐκ τῶν πρωτοτύπων ῥημάτων διὰ τῆς προσθέσεως εἰς αὐτὰ ἀρχικῶν τινων συλλαβῶν ἢ λέξεων, μεταβαλλουσῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν σημασίαν τοῦ ἀπλοῦ (πρωτοτύπου) ῥήματος. Καὶ αἱ μὲν ἀρχικαὶ συλλαβαὶ εἰσὶν ἀπλᾶ μόρια, αἱ δὲ λέξεις, ἐξ ὧν συντίθενται τὰ πρωτότυπα ῥήματα, εἰσὶν ἢ προθέσεις ἢ ἐπιρρήματα, ἢ καὶ ῥήματα. Π. χ. beschreiben, περιγράφειν, ἐξιστορεῖν, εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος : schreiben, γράφειν, καὶ τοῦ μορίου : be.

erzählen, διηγέσθαι, ἐκ τοῦ : zählen, ἀριθμεῖν, καὶ τοῦ μορίου : er.

ankommen, ἀφικνεσθαι, ἐκ τοῦ : kommen, ἔρχεσθαι, καὶ τῆς προθέσεως : an.

ausgehen, ἐξέρχεσθαι, ἐκ τοῦ : gehen, βαίνειν, ὑπάγειν καὶ τῆς προθέσεως : aus.

niederlegen, κατατιθέσθαι, ἐκ τοῦ : legen, τιθέναι, καὶ τοῦ ἐπιρρήματος : nieder.

spazieren gehen, ἐξέρχεσθαι εἰς περίπατον, ἐκ τοῦ : gehen, ὑπάγειν, καὶ τοῦ ῥήματος : spazieren.

kennen lernen, γνωρίζεσθαι μετὰ τινος (κάνειν γνωριμίαν), ἐκ τοῦ : kennen, μανθάνειν, καὶ τοῦ ῥήματος : kennen.

Τὰ σύνθετα ῥήματα εἶναι τριῶν εἰδῶν :

1. Τὰ ἀχώριστα λεγόμενα (untrennbare Zeitwörter), ἥτοι ἐκεῖνα, ὧν ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ δὲν χωρίζεται ἀπὸ τῆς ῥιζικῆς λέξεως, οἷον :

verlieren, ἀπολλύναι, ich verliere.

beloben, ἐπαινεῖν, ich belobe.

vollenden, ἀποτελεῖν, περαίνειν, ich vollende.

2. Τὰ χωριζόμενα (trennbare Zeitwörter), ἥτοι ἐκεῖνα, ὧν ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ χωρίζεται ἀπὸ τῆς ῥιζικῆς λέξεως, οἷον :

ausgehen, ἐξέρχασθαι. ich gehe aus.

abreisen, ἀναχωρεῖν. ich reise ab.

zurückkehren, ἐπανέρχασθαι. ich kehre zurück.

3. Τὰ ποτὲ μὲν χωριζόμενα, ποτὲ δὲ ἀχώριστα, (bald trennbare bald untrennbare Zeitwörter), τουτέστι ἐκεῖνα, ὧν ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ ποτὲ μὲν χωρίζεται ἀπὸ τῆς ῥιζικῆς λέξεως, ποτὲ δὲ δὲν χωρίζεται, ἀναλόγως τῆς σημασίας τοῦ ῥήματος, οἷον :

durchreisen, περιοδεύειν, περιέρχασθαι. ich durchreise.

du'reisen, διέρχασθαι. ich reise durch.

überse'hen, μεταφράζειν. ich überse'he.

ü'berse'hen, διαπορθεύειν, διαβαίνειν (τὸν ποταμόν). ich sehe über.

Α'.) Σύνθετα ἀχώριστα ῥήματα.

Εἰς τὰ ῥήματα ταῦτα παρατηροῦμεν τὰς ἐξῆς ιδιότητες :

1. Ὅτι τὸ τῆς συνθέσεώς των μέρος εἶναι πάντοτε ἀρχικὴ συλλαβὴ, ἥτοι τὰ ἐξῆς ὀκτὼ ἀπλᾶ μόρια : be, emp, ent, er, ge, miß, ver καὶ zer.

Πρὸς δὲ αἱ προθέσεις : hinter, ὀπισθεν καὶ wider, ἐναντίον, κατὰ.

Καὶ τὸ ἐπίρρημα : voll, πλήρης, ὅλος, ἅτινα ἅπαντα δὲν χωρίζονται ποτὲ τοῦ ῥήματος.

2. Ὅτι ὁ τόνος μένει εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος, τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς μενούσης ἀτόνου καὶ

3. Ὅτι δὲν προσλαμβάνουσιν εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν τὴν συλλαβικὴν αὐξήσιν: ge.

Κλίσις συνθέτου ἀχωρίστου ῥήματος.

Bewachen, φυλάττειν, φρουρεῖν.

Ἐκ τοῦ : wachen, ἐγρηγορεῖν, ἀγρυπνεῖν, καὶ τοῦ μορίου : be.

Ὅριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐρεστώς.

Ich bewache
du bewachst
er bewacht.
wir bewachen
ihr bewacht
Sie bewachen
sie bewachen.

Ich bewache
du bewachest
er bewache.
wir bewachen
ihr bewachtet
Sie bewachen
sie bewachen.

Παρατατικός.

Ich bewachte κτλ.

Ich bewachte ἢ ich würde bewachen κτλ.

Παρακείμενος.

Ich habe bewacht κτλ.

Ich habe bewacht κτλ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich hatte bewacht κτλ.

Ich hatte bewacht ἢ ich würde bewacht
haben κτλ.

Μέλλων Α'.

Ich werde bewachen κτλ.

Ich werde bewachen κτλ.

Μέλλων Β'.

Ich werde bewacht haben κτλ.

Ich werde bewacht haben κτλ.

Προστακτική.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Bewache
bewache er
er soll bewachen
er mag (möge) bewachen

bewachen wir
wir wollen bewachen
laßt uns bewachen
bewachtet
bewachen sie
sie sollen bewachen
sie mögen bewachen

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. bewachen, ἢ zu bewachen.

Παρῳχημ. bewacht haben, ἢ bewacht zu haben.

Μετοχή

Ἐνεργητ. bewachend.

Παθητ. bewacht.

Ὅμοιως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς:

be:	besingen, ὕμνεῖν belohnen, ἀμείβειν. behalten, διατηρεῖν, κρατεῖν. beleidigen, προσβάλλειν.	miß:	mißdeuten, παρεξηγεῖν. ver:	verblühen, ἀπανθεῖν. verlieren, ἀπολλύναι, χάνειν. verlassen, ἐγκαταλιμπάνειν. verlernen, ἀπομανθάνειν. verderben, φθείρειν, διαφθεῖ-
emp:	empfehlen, συνιστᾶν. empfinden, αἰσθάνεσθαι. empfangen, ὑποδέχεσθαι.	zer:	zer-	zersetzen, ἀποσυνθέτειν. [ρειν. zerschlagen, συντρίβειν. zerbrechen, θρύπτειν zerstören, καταστρέφειν.
ent:	entstehen, φύεσθαι, γεννᾶσθαι. entgehen, διαφεύγειν. entfernen, ἀπομακρύνειν.	hinter:	hinter-	hinterlassen, καταλείπειν. hintergehen, ἀπατᾶν.
er:	erziehen, ἀνατρέφειν. erbauen, ἀνεγείρειν. erscheinen, (ἀνα)φαίνεται.	wider:	wider-	widersprechen, ἀντιλέγειν. widerstehen, ἀνθίστασθαι
ge:	gefallen, ἀρέσκειν. gebrauchen, μεταχειρίζεσθαι. gehören, ὑπακούειν.	voll:	voll-	vollbringen, ἐκπληρεῖν. vollziehen, ἐκτελεῖν. vollenden, περαίνειν.
miß:	mißfallen, ἀπαρέσκειν. mißbrauchen, καταχρᾶσθαι.			

Ὅρομαστικὸν 55.

der Auftrag, ἡ ἐντολή, ἡ παραγγελία	das Kreuz, ὁ σταυρός.
das Andenken, ἡ ἐνθύμησις.	sohin, ἐπομένως.
das Ausziehen, τὸ ἐξάγειν, ἐξαγωγή.	Troja, ἡ Τροάς.
die Freude, ἡ χαρά.	treu, πιστός.
der Gegenstand, τὸ ἀντικείμενον.	das Todtenbett, ἡ νεκρικὴ κλίνη.
die Güte, ἡ ἀγαθότης, καλωσύνη.	das Vermögen, ἡ περιουσία.
genau, ἀκριβώς.	versuchen, δοκιμάζειν.
das Klavier, τὸ κλειδοκύμβαλον.	warum? διὰτί;

Γύμνασμα 35.

Die Engel bewachen die Kinder, sohin haben sie uns auch bewacht, als wir jung waren. Homer besang die Helden Trojas. Der Herr belohnte seine treuen Diener und empfahl sie seinem Sohne auf seinem Todtenbette. Ich

empfand große Freude, als ich meinen Freund erblickte. Aus diesem Wortstreit entstand ein heftiger Kampf. Wir sind auf unsrer Reise einer großen Gefahr entgangen. Dieser Mann erzog seine Kinder sehr gut. Wer hat dieses schöne Schloß erbaut? Ich kann diesen Gegenstand nicht gebrauchen, wenn er mir auch sehr g. fällt. Es hat mir sehr mißfallen, daß er meine Güte mißbraucht hat. Alle meine Blumen sind verblüht. Ich habe das Deutsche ganz verlernt. Die Feinde haben alles zer schlagen. Das Glas zerbrach, als ich es in die Hand nahm. Mein Nachbar hinterließ ein großes Vermögen, seine Kinder aber sind hintergangen worden und haben einen großen Theil desselben verloren. Mein Freund widerspricht mir immer. Ich habe alle Ihre Befehle und Aufträge vollzogen und vollbracht.

Θέμα 35.

Διατήρησον τοῦτο πρὸς ἐνθούμησιν. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ὑπεδέχθησαν τοὺς νικητὰς μὲ μεγάλας τιμὰς. Κομήτης ἀνεφάνη εἰς τὸν οὐρανόν. Διατὶ ἀπομακρύνεσθε καὶ μᾶς ἐγκαταλιμπάνετε; Τὰ καλὰ παιδία ὑπακούουσι τοὺς γονεῖς των. Παρεξηγήσατε τοὺς λόγους μου. Τί ἀπωλέσατε; Ὁ ὠρολογιοποιὸς ἀπεσύνθετε τὸ ὠρολόγιόν μου. Οἱ Ἕλληνες κατέστρεψαν τὴν Τρωάδα. Τί κατέλειπεν ὑμῖν ὁ ἀποθανὼν πκτήρ σας; Ἀπέμαθον νὰ παίζω τὸ κλειδοκύμβαλον. Οἱ ἐχθροὶ ἀντέστησαν γενναίως, ἀλλ' ἐπὶ (am) τέλους παρεδόθησαν. Πότε ἐτελειώσατε τὸ ἔργον σας; Οἱ καλοὶ ὑπηρέται ἐκτελοῦσιν ἀκριβῶς τὰς παραγγελίας τῶν Κυρίων των. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέκραξεν ἐπὶ τοῦ (am) σταυροῦ: Ἐξεπληρώθη. Τὰ ἄνθη τοῦ κήπου μου ἀπήθησαν. Συνιστῶ ὑμῖν ν' ἀναγνώσητε τὸ σπουδαῖον τοῦτο σύγγραμμα. Τὰ παιδία τοῦ ἀγαθοῦ γείτονός μου εἶναι καλῶς ἀνατεθραμμένα. Σᾶς ἀρέσκει νὰ κατοικῆτε εἰς τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης; Ἡσθάνθην μέγαν πόνον εἰς (bei) τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ὀδόντος μου. Ὁ φίλος μου κατεχράσθη τῆς ὑπομονῆς μου καὶ ὅμως παραπονεῖται, ὅτι τὸν προσέβαλον. Ὁ ἀρχιτέκτων, ὅστις ἀνήγειρε τὴν Ἀκαδημίαν, ἡμεῖς θη λίαν καλῶς. Δὲν ἤλπιζον ποτὲ, ὅτι ἤθελε μὲ ἀπατήσῃ ὁ ἔμπορος οὗτος. Μὴ ἀντιλέγῃς ὅτι σὺ κατέθραυσας τὴν τράπεζαν ταύτην. Ἐδοκίμασα ν' ἀποσυνθέσω τὸ ὠρολόγιόν μου καὶ τὸ ἔφθειρον.

Β'.) Σύνθετα χωριζόμενα ῥήματα.

Τὰ ῥήματα ταῦτα ἔχουσι τὰς ἐξῆς ιδιότητας:

1. Ὅτι τοιαῦτα εἶναι ἅπαντα τὰ ἐκ προθέσεων, ἐπιρρημάτων καὶ ῥημάτων σύνθετα ῥήματα, πλὴν τῶν ὑπὸ στοιχ. Α'. ἀναφερομένων καὶ τῶν συνθέτων ἐκ τῶν προθέσεων : durch, über, um καὶ unter, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ στοιχ. Γ'. τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Ὅτι τὸ τῆς συνθέσεως τῶν ῥημάτων τούτων μέρος χωρίζεται τοῦ ῥήματος, τιθέμενον εἰς τὸ τέλος τῆς κυρίας προτάσεως, μόνον εἰς τὸν Ἑνεστῶτα, Παρατατικὸν καὶ τὴν Προστακτικὴν, οἷον:

Ich reise heute Nachmittag nach Constantinopel ab.

Ἀναχωρῶ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Mein Freund reiste heute nach Constantinopel ab.

Ὁ φίλος μου ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Reise heute nach Constantinopel ab!

Ἀναχωρήσον σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Reisen wir heute nach Constantinopel ab!

Ἀς ἀναχωρήσωμεν σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν!

Reiset heute nach Constantinopel ab!

Ἀναχωρήσατε σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Reisen Sie heute nach Constantinopel ab!

Ἀναχωρήσατε (ὑμεῖς) σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ χωρισμὸς δὲ οὗτος τοῦ συνθετικοῦ μέρους δὲν λαμβάνει χώραν εἰς τὰς ἐξαρτωμένας προτάσεις, ἥτοι εἰς ἐκείνας ἐν αἷς, ἕνεκα τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἣ τοῦ οἰκείου συνδέσμου τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, οἷον :

Hier ist mein Freund, der heute nach Constantinopel abreist.

Ἰδοὺ ὁ φίλος μου, ὅστις ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Als ich heute nach Constantinopel abreiste, regnete es stark.

Ὅταν ἀνεχώρησα σήμερον διὰ Κωνσταντινούπολιν ἔβρεχε ῥαγδαίως.

3. Ὅτι ἡ συλλαβικὴ αὐξήσις : ge τῆς παθητικῆς μετοχῆς, κα-

θῶς καὶ τὸ μόριον : zu τῆς ἀπαρεμφάτου, τίθενται μεταξὺ τοῦ συνθετικοῦ μέρους καὶ τοῦ ῥήματος, οἷον : abgereist, abzureißen.

4. Ὅτι τὰ ῥήματα ταῦτα τονίζονται εἰς τὸ συνθετικόν των μέρους καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ῥίζαν των.

5. Ὅτι τὸ μὲν μόριον : heri δηλοῖ πάντοτε τὴν προσέγγισιν πρὸς τὸ ὁμιλοῦν πρόσωπον τοῦ πρὸς ὃ τοῦτο ὁμιλεῖ, τὸ δὲ : hin, τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπομάκρυνσίν του, οἷον :

Komm her, mein Kind.

Πρόσελθον τέκνον μου.

Geh hin, mein Sohn.

Ὑπαγε, υἱέ μου.

Τὰ δὲ μόρια : herauf, hinauf, τὴν πρὸς τὰ ἄνω κίνησιν.

Τὰ μόρια : herab, hinab, herunter, hinunter, τὴν πρὸς τὰ κάτω κίνησιν, οἷον :

Komm herauf, mein Kind.

Ἐλθὲ ἐπάνω παιδί μου,

Geh hinauf mein Kind.

Ὑπαγε ἐπάνω, παιδί μου.

Komm herab (herunter).

Ἐλθὲ κάτω.

Geh hinab (hinunter).

Ὑπαγε κάτω.

Καὶ τὰ μόρια : heraus, hinaus, τὴν πρὸς τὰ ἔξω, καὶ τὰ : herein, hinein, τὴν πρὸς τὰ ἔσω κίνησιν, οἷον :

Komm heraus,

Ἐλθὲ ἔξω

Geh hinaus,

Ὑπαγε ἔξω

} Ἐξελθε.

Komm herein,

Ἐλθὲ μέσα

Geh hinein,

Ὑπαγε μέσα

} Ἐνσελθε.

6. Ὅτι ἐκ τῶν ἑκ τοῦ : wiederholen, ἐπαναλαμβάνειν.

Κλίσις συνθέτου χωριζομένου ῥήματος.

abſchreiben, ἀντιγράφειν.

Ὅριστικῇ.

Ὑποτακτικῇ.

Ἐρεστώς.

Ich ſchreibe ab

du ſchreibſt ab

er ſchreibt ab.

wir ſchreiben ab

ihr ſchreibt ab }

Sie ſchreiben ab }

ſie ſchreiben ab.

Ich ſchreibe ab

du ſchreibſt ab

er ſchreibe ab.

wir ſchreiben ab

ihr ſchreibet ab }

Sie ſchreiben ab }

ſie ſchreiben ab.

Παρατατικός.

Ich schrieb ab
du schreibst ab
er schrieb ab.
wir schrieben ab
ihr schreibt ab
sie schrieben ab.

Ich schriebe ab, ἢ ich würde ab-
du schriebeſt ab [schreiben κτλ.
er schriebe ab.
wir schrieben ab
ihr schriebeſt ab
ſie schrieben ab.

Παρακείμενος.

Ich habe abgeschrieben κτλ.

Ich habe abgeschrieben κτλ.

Ἑπερουντελικός.

Ich hatte abgeschrieben κτλ.

Ich hätte abgeschrieben ἢ ich würde ab-
geschrieben haben κτλ.

Μέλλω A'.

Ich werde abschreiben κτλ.

Ich werde abschreiben κτλ.

Μέλλω B'.

Ich werde abgeschrieben haben κτλ.

Ich werde abgeschrieben haben κτλ.

Προστακτική.

Ἑνικός

Schreibe ab
schreibe er ab
er soll abschreiben
er mag (möge) abschreiben.

Πληθυντικός

Schreiben wir ab
wir wollen abschreiben }
laßt uns abschreiben }
schreibet ab
schreiben ſie ab
ſie ſollen abschreiben }
ſie mögen abschreiben }

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς. — abschreiben, ἢ abzuschreiben.

Παρωχημένος. — abgeschrieben haben, ἢ abgeschrieben zu haben.

Μετοχή.

Ἑνεργητική. abschreibend. — Παθητική. abgeschrieben.

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς :

abreißen, ἀναχωρεῖν.

anfangen, ἀρχεσθαι.

abnehmen, ἀφαιρεῖν, μειοῦσθαι.

anziehen, σύρειν, ἐνδύειν.

ankommen, ἀφικνεῖσθαι.

sich anziehen, ἐνδύεσθαι.

außstehen, ἐγείρεσθαι.	herankommen, προσέρχεσθαι.
aufhören, παύειν.	heraufsteigen } ἀναβαίνειν.
ausgehen, ἐξέρχεσθαι.	hinaufsteigen }
beistehen, ὑποστηρίζειν, βοηθεῖν.	heraufbringen } ἀναβιβάζειν.
darstellen, παριστάναι.	hinaufbringen }
einführen, εἰσάγειν.	herausragen } ἐκφέρειν,
einladen, προσκαλεῖν.	hinaustragen } φέρειν ἔξω.
einhängen, ἐγχειρίζειν.	herausgehen }
fortfahren, ἀπελαύνειν, ἐξακολουθεῖν.	hinausgehen } ἐξέρχεσθαι.
fortsetzen, ἐξακολουθεῖν.	hereinkommen } εἰσέρχεσθαι.
herbringen, κομίζειν, φέρειν.	hineingehen }
herführen, προσάγειν.	herüberlaufen } τρέχειν πρὸς τὰ ἐδῶ,
heimkehren, ἐπανέρχεσθαι οἴκαδε.	hinüberlaufen } ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος.
hingehen, πορεύεσθαι, ὑπάγειν (ἐκεῖ).	herüberfahren } διαβαίνειν (ποταμόν).
loslassen, ἀπολύειν.	hinüberfahren } διαπλεῖν.
mittheilen, ἀνακοινοῦν.	herunterfließen } καταρρέειν.
mitbringen, φέρειν μεθ' ἑαυτοῦ.	hinunterfließen }
nachfolgen, ἀκολουθεῖν, διαδέχεσθαι.	herbeilaufen, προστρέχειν,
niederlegen, καταθέτειν.	herbeikommen, προσέρχεσθαι.
sich niederlegen, κατακλίνεσθαι. [σθαι]	herumreisen, } περιοδεύειν,
umkleiden (sich), μετενδύειν, μετενδύε-	umherreisen } περιηγεῖσθαι.
vorstellen, παρουσιάζειν, παριστάναι.	hervorbringen, παράγειν.
vorlesen, ἀναγινώσκειν (ἐνώπιον ἄλλου)	hinweggehen, ἀπέρχεσθαι.
wegnehmen, ἀφαιρεῖν, λαμβάνειν ἐν-	übereinkommen, συμφωνεῖν.
[τεῦθεν.	umherschweifen, περιπλανᾶσθαι.
wegwerfen, ἀπορρίπτειν (κοινῶς πετῶ).	vorangehen, προπορεύεσθαι.
wiederkommen, ἐπανέρχεσθαι.	voraussetzen, προϋποθέτειν.
zubringen, διατρέχειν, (διέρχεσθαι τὸν	voraussetzen, προλέγειν.
zuschließen, κλειδώνειν. καιρόν.	vorhersagen, προβλέπειν.
bevorstehen, ἐπικεῖσθαι.	vorbeiführen, παρακομίζειν.
dabeistehen, παρίστασθαι.	vorbeigehen, παρέρχεσθαι.
dahingehen, ὑπάγειν (ἐκεῖ).	zurückgehen, ἐπανέρχεσθαι, ἐπιστρέ-
einhereschreiten, διαβαδίζειν.	φείν.
entgegengehen, προὔπαντα.	zurückgeben, ἀποδίδειν.
entzweischlagen, θραύειν.	zurückschicken, στέλλω ὀπίσω, ἀναπέμ-
herabsteigen } καταβαίνειν,	πειν.
herabkommen } κατέρχεσθαι.	zusammenkommen, συνέρχεσθαι.
hinabsteigen }	zusammensetzen, συνθέτειν.
hinabkommen }	

Ὀρομαστικὸν 56.

der Ausländer, ὁ ἀλλοδαπός.

beschließen, ἀποφασίζειν.

das Diplom, τὸ διπλωμα.

ersuchen, αἰτεῖσθαι.

das Erdbeben, ὁ σεισμός.

die Familie, ἡ οἰκογένεια.

der Fährmann, ὁ πορθμεύς.

der Gefangene, ὁ αἰχμάλωτος.

herauskommen, ἐξέρχεσθαι.

hinauskommen, ἐξέρχεσθαι.

hineintreten, εἰσέρχεσθαι.

das Lesebuch, τὸ ἀναγνωσματάριον.

nämlich, δηλαδή, δηλονότι.

das Panorama, τὸ πανόραμα.

das Portefeuille, τὸ χαρτοφυλάκιον.

der Redner, ὁ ῥήτωρ.

die Schüssel, ἡ λοπάς.

die Umgegend, τὰ περὶχωρα.

der Verwandte, ὁ συγγενής.

wie oft? ποσάκις;

Γύμνασμα 36.

1. Mein Vater reist heute nach Paris ab; und wann kommt er dort an? Als ich meinen Lehrer erblickte, nahm ich meinen Hut ab und fing an, deutsch mit ihm zu sprechen. Wann ziehen Sie sich des Morgens an, und wie oft des Tages kleiden Sie sich um? Ich ziehe mich an, sobald ich aufstehe. Wann sind Sie heute aufgestanden? Ich stand heute spät auf, weil ich mich gestern spät niedergelegt habe. Höret auf zu spielen, ihr Kinder, und bringet mir eure Lesebücher her. Mein Sohn geht alle Tage um 8 Uhr aus und kehrt erst Abends heim. Mein Freund ist beim Minister eingeführt worden, und wurde dann zur Tafel (γεῦμα) desselben eingeladen. Nun werde ich meinen Freund ersuchen, daß er mich auch vorstelle. Ich habe Ihnen eine angenehme Nachricht mitzutheilen; unser Freund N. ist nämlich wieder gekommen. Er hat den Sommer in Deutschland zugebracht.

2. Dieser Stadt steht ein Unglück bevor. Ich stand dabei, als man den Dieb herführte. Gehen wir morgen nach Kephissia? Meine Familie ist schon gestern dahingegangen. Hohe Jungfrau, gehe uns voran und schreite vor unseren Fahnen einher. Ich ging meinem Freund entgegen. Die Magd hat eine große Schüssel entzweigeschlagen. Als wir in das Thal hinabstiegen, kamen unsere Freunde heran, mit denen wir den hohen Berg hinaufgestiegen sind. Komm herab, sonst steige ich zu dir hinauf. Gehst du hinein? Nein, ich bin eben herausgekommen. Treten Sie herein, mein Herr, wenn Sie nicht wollen, daß ich hinauskomme. Die Leute liefen auf der Straße herüber und hinüber, endlich kam Jemand herbei und sagte zu mir: „Gehen Sie hinweg, denn man führt wilde Thiere vorbei.“ Wir kamen überein, ein

wenig umherzuschweifen, da wir voraussetzen, daß das Wetter schön bleiben würde; aber wir kehrten bald zurück, da es anfang stark herunterzugießen (ράγδαίως νά βρέχη).

Θέμα 36.

4. "Όταν ή μήτηρ άνεχώρει, ήρχισαν τὰ παιδιά νά κλαίωσι. Μετὰ τὰς 9/24 'Ιουνίου σμικρύνονται (μειοῦνται) αἱ ἡμέραι. Πότε ἀφίκετο ὁ ἀδελφός σου; Τὰ παιδιά ἐγείρονται καὶ ἐνδύονται μόνα. "Όταν ἔπαυσεν ή βροχή ἐξήλθομεν, καθότι εἶχομεν προσκληθῆ παρὰ τοῦ φίλου μας εἰς τὸ γεῦμα (zu Tisch). Ἐξακολουθεῖ νά βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς. Ἐν τῷ πανοράματι παρίσταται ή μάχη τοῦ Σεδάν. Ὁ ἀδελφός μου προσήγαγε (ἔφερε) τὴν θυγατέρα του, ἵνα τὴν παρουσιάσῃ εἰς τοὺς συγγενεῖς του καὶ ἐπανέρχεται αὖθις μετ' ὀλίγας ἡμέρας οἴκαδε. Ὁ ρήτωρ θέλει ἐξακολουθήσει αὖριον τὸν λόγον του. Ὅλοι οἱ αἰχμάλωτοι ἀπελύθησαν. Ὁ ὑπουργὸς κατέθεσε τὸ χαρτοφυλάκιον, τὸν διεδέχθη δὲ ὁ φίλος μας. Δὲν ἔχετε νά μοί ἀνακοινώσητε εἰδησίν τινα καλήν; Διατὶ κλειδόνεις τὸ δωμάτιον; Ἀλλάζω (μετενδύομαι). "Όταν κατακλιθῶ μοὶ ἀναγινώσκει ή θυγάτηρ μου τὰς ἐφημερίδας. Λάβε ἐντεῦθεν τὰ πράγματα ταῦτα, ἄλλως τὰ ρίπτω (πετῶ).

2. Ἐπικεῖται νά ἐπανεέλθῃ ὁ σεισμός. Πολλοὶ τῶν φίλων μου παρίσταντο ὅταν μοὶ ἐνεχειρίσθη τὸ δίπλωμα. "Όταν διεβάδιζον εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας προσῆλθον οἱ φίλοι μου καὶ προῦπνηντήσαμεν τὴν οἰκογένειάν μου, ἥτις ἐπανήρχετο ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν. "Όταν κατεβαίνομεν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἀνέβαινον ἄλλοι. Εὐκόλως μὲν ἐξέφερον τὸ μάρμαρον τοῦτο, ἀλλὰ δύσκολον θέλει εἶσθαι νά τὸ ἀναβιδάσωσιν. Εἰσέλθετε, φίλοι μου, καθόσον ἔξω (draußen) εἶναι ψῦχος. Ἄς ἐξέλθωμεν, διότι ὁ καιρὸς μετεβλήθη. Τὰ παιδιά τρέχουσιν πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος). Διαπόρθμευσόν με, πορθμεῦ! Τὸ ὕδωρ καταρρέει διὰ τοῦ δαπέδου. Ὅλοι οἱ γείτονες προσέτρεζαν νά μὲ ἴδωσι. Πολλοὶ ξένοι (ἀλλοδαποὶ) περιοδεύουσιν ἐν Ἑλλάδι. Ἡ Ῥωσσία παράγει

τὸν πλεῖστον αἶτον. Ἀφ' οὗ διάφοροι φίλοι συνεφώνησαν νὰ περιπλανηθῶσιν εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, ἀνεχώρησαν ἀμέσως. Μοὶ λέγεις τοῦτο, διότι προῦποθέτεις ὅτι θέλω ἐπανέλθει βραδέως (ipāt).

Γ'.) *Σύνθετα, ποτὲ μὲν χωριζόμενα, ποτὲ δ' ἀχώριστα ῥήματα.*

Τὰ ἐκ τῶν προθέσεων : durch, über, um καὶ unter, σύνθετα ῥήματα εἰσὶ ποτὲ μὲν χωριζόμενα, ποτὲ δ' ἀχώριστα κατὰ τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει τὸ ῥῆμα.

Ὅταν τὸ ῥῆμα ἔχῃ ἐνεργητικὴν σημασίαν καὶ ἐπομένως συνοδεύηται ὑπὸ ἀμέσου ἀντικειμένου, ἥτοι αἰτιατικῆς, τότε ἡ πρόθεσις εἶναι ἀχώριστος· τοῦναντίον δὲ, ὅταν τὸ ῥῆμα ἔχῃ οὐδετέραν σημασίαν καὶ ἐπομένως δὲν ἔχῃ ἀντικείμενον, τότε ἡ πρόθεσις χωρίζεται. Ὁ κανὼν ὅμως οὗτος ἐφαρμόζεται ἰδίως εἰς τὰ ὁμόφωνα ῥήματα. Μᾶλλον δὲ ἀσφαλῶς ἐνδείκνυσιν ὁ τόνος πότε τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω προθέσεων σύνθετα ῥήματα χωρίζονται καὶ πότε δὲν χωρίζονται. Τὸ ῥῆμα εἶναι δηλ. ἀχώριστον, ὅταν αἱ ἀνωτέρω προθέσεις ὧσιν ἄτονοι, ὅταν δὲ τονίζηται ἡ πρόθεσις, τότε τὸ ῥῆμα εἶναι χωριζόμενον καὶ ἐπομένως ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὸ πάντες οἱ διὰ τὰ χωριζόμενα ῥήματα ἐκτεθέντες ἀνωτέρω κανόνες.

Παραδείγματα.

Ἀχώριστα.

durchreißen, περιοδεύειν.

Der König durchreiste das ganze Land (hat das ganze Land durchreist). [χώραν.

Ὁ Βασιλεὺς περιώδευσεν ὅλην τὴν

durchdringen, διαδύεσθαι, εἰσδύειν.

Freude hat aller Herzen durchdrungen. [δίας.

Χαρὰ εἰσέδυσεν εἰς ὅλων τὰς καρ-

Χωριζόμενα.

du'r ch reisen, διέρχεσθαι.

Der König reiste gestern hier durch (ist gestern hier durchgereist).

Ὁ βασιλεὺς διήλθε χθὲς ἐντεῦθεν.

du'r ch dringen, ἐπικρατεῖν.

Ich bin mit meiner Ansicht durchgedrungen.

Ἐπεκράτησα διὰ τῆς γνώμης μου.

übergehen, παραλείπειν.

Die'r Offizier ist bei den Beförderungen übergangen worden.

Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος παρελείφθη εἰς τοὺς προδιβασμούς.

überse'hen, μεταφράζειν.

Boß hat den Homer ins Deutsche übersetzt.

Ὁ Φῶς μετέφρασεν εἰς τὸ γερμανικὸν τὸν Ὅμηρον.

umge'hen, περιέρχεσθαι, διαφεύγειν.

Mein Freund umgeht alle Tage den Hofgarten.

Ὁ φίλος μου περιέρχεται καθ' ἐκάστην τὸν ἀνακτορικὸν κήπον.

Der Minister hat das Gesetz umgangen.

Ὁ ὑπουργὸς διέφυγε τὸν νόμον.

umfa'hren, ἀνατρέπειν ἐλαύνων, περιπλέειν.

Der Kutscher hat ein Kind umfahren.

Ὁ ἀμαξηλάτης ἐλαύνων ἀνέτρεψε παιδίον.

unterha'lten, διατηρεῖν, διασκεδάζειν.

Der König unterhält viele Menschen an seinem Hofe.

Ὁ βασιλεὺς διατηρεῖ πολλοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν αὐλήν του.

Gestern haben wir uns sehr gut unterhalten.

Χθὲς διεσκεδάσαμεν λίαν καλῶς.

unterste'hen sich, ἀποτολμᾶν.

Ich unterstand mich, ihm die Wahrheit zu sagen.

Ἀπετόλμησα νὰ τῷ εἶπω τὴν ἀλήθειαν.

ü'bergehen, αὐτομολεῖν.

Viele Soldaten gingen zum Feinde über (sind zum Feinde übergegangen).

Πολλοὶ στρατιῶται ἠὐτομόλησαν εἰς τὸν ἐχθρόν.

ü'ber setzen, διαπορθμεύω καὶ -ομαι, διαβαίνειν (διὰ ποταμοῦ).

Der Dähmman setzte uns hier über.

Ὁ πορθμεὺς μᾶς διεπόρθμευσεν ἐνταῦθα.

u'm gehen, συναναστρέφασθαι, περιόδον ποιεῖσθαι (κοιν: κάμνω γυρον).

Mit wem geht Ihr Sohn um?

Με ποῖον συναστρέφεται ὁ υἱός σας; Ich bin umgegangen, um dein Haus zu finden.

Ἐκαμα γυρον διὰ νὰ εὑρω τὴν οἰκίαν σου.

u'm fahren, κοιν: κάμνω γυρον δι' ἀμάξης ἢ πλοίου.

Der Kutscher fuhr um (ist umgefahren).

Ὁ ἀμαξηλάτης ἔκαμε γυρον.

u'n te rhalten, ὑπέχειν, κρατῶ κάτω.

Halten Sie das Licht unter, denn es blendet mich.

Κράτησον τὸ φῶς κάτω διότι με θαμβώνει.

u'n te r stehen, ἵστασθαι ὑποκάτω.

Ich stand hier unter, als es regnete.

Ἰστάμην ἐνταῦθα ὑποκάτω ὅταν ἔβρεχε.

Ὁμοίας φύσεως εἰσὶ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς :

Ἀχώριστα.

durchbre'chen, διαρηγνύειν.
durchfa'hren, διελαύνειν, διαπλέειν.
durchge'hen, διέρχεσθαι, (μεταβάτ.)
durchzi'ehen, διέλκειν, (περνῶ)μεταβ.
überla'ssen, παραχωρεῖν.
überla'ufen, ἐνοχλεῖν.
überle'gen, σκέπτεσθαι.
übertre'ten, παραβαίνειν.
überwe'rten (ſich), ἔχειν διένεξιν, (ἐρ-
umfle'i'den, ἐνδύειν. χεσθαι εἰς).
um'pfla'ngen, περιφυτεύειν.
umſchreiben, περιφράζειν. κλόνειν.
umzi'ehen, περιλαμβάνειν, περικυ-
unterſchla'gen, ὑπεξαίρειν, σφετερίζε-
[σθαι.

Χωριζόμενα.

du'rchbre'chen, διασπᾶν. πλοίου).
du'rchfa'hren, διέρχεσθαι (ἐφ' ἀμάξης ἢ
du'rchgehen, διαβαίνειν (ἀμεταβάτως).
du'rchziehen, διαπορεύεσθαι, »
ü'berlassen, ὑπολείπειν, (ἀφίνειν).
ü'berlaufen, αὐτομολεῖν, ξεχειλίζειν.
ü'berlegen, ὑπεριθίνειν.
ü'bertreten, προσχωρεῖν.
ü'berwerfen, περιβάλλειν.
u'mfleiden, (ſich) μετενδύειν, μετενδύ-
u'mpflanzen, μεταφυτεύειν. [εσθαι.
u'mſchreiben, μεταγράφειν.
u'mziehen, μετοικεῖν.
u'nterſchlagen, ὑποσκελίζειν.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ῥήματα κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς, καίτοι δὲν ἔχουσι ταῦτα ὁμόφωνα.

Ἀχώριστα.

durchblättern, διαφυλλίζειν.
durchſuchen, διερευνᾶν.
überbringen, κομίζειν. σωρεύειν.
überhäufen, ἀφθόνως παρέχειν, ἐπι-
übernehmen, ἀναλαμβάνειν.
übertreffen, ὑπερτερεῖν.
überlesen, διατρέχειν τι ἀναγινώσκων.
umarmen, ἐναγκαλιζέσθαι.
umhüllen, περικαλύπτειν.
unterdrücken, καταδυναστεύειν.
unternehmen, ἐπιχειρεῖν.
unterjochen, ὑποδουλεῖν.
unterrichten, διδάσκειν.
unterschreiben, ὑπογράφειν.
untersuchen, ἐξετάζειν.

Χωριζόμενα.

umbringen, φονεύειν.
umfallen, καταπίπτειν.
umwenden, γυρίζειν (φύλλον κλ.).
umkommen, φονεύεσθαι.
umkehren, ἐπιστρέφειν.
untergehen, δύνειν, βυθίζεται.
unterbringen, τοποθετεῖν, καταλύειν.

Ὀρομαστικόν 37.

der Antrag, ἡ πρότασις.	mitteländisch, μεσόγειος.
die Artigkeit, ἡ φιλοφροσύνη.	der Drangenbaum, ἡ πορτοκαλέα.
der Betrag, τὸ ποσόν.	die Quittung, ἡ ἐξόφλησις.
beabsichtigen, προτίθεσθαι, σκοπεῖν	das Schreiben, τὸ ἔγγραφον.
die Cypresse, ἡ κυπάρισσος.	der Stall, ὁ σταῦλος.
der Dienst, ἡ ὑπηρεσία.	der Seufzer, ὁ στεναγμός.
der Diplomat, ὁ διπλωμάτης.	das Schauspiel, τὸ δράμα.
die Flotte, ὁ στόλος.	die Säule, ἡ στήλη.
der Faden, ἡ κλωστή.	schnell, ταχέως.
feucht, ὑγρὸς	die Uebersetzung, ἡ μετάφρασις.
die Handarbeit, τὸ ἐργόχειρον.	das Vorgebirge, τὸ ἀκρωτήριο.
das Kochen, τὸ βράζειν, βράσιμον.	vorhaben, προτίθεσθαι, σκοπεῖν.
die Musik, ἡ μουσική.	wiederholt, ἐπανειλημμένως.

Γύμνασμα 37.

1. Ich habe ganz Deutschland durchreist. Durchblättern Sie auch das Buch, welches ich durchblättert habe. Ich habe alles durchsucht und nichts gefunden. Wer hat Ihnen diesen Brief überbracht? Uebergehen Sie nichts bei der Uebersetzung dieses Schreibens. Ihr Bruder hat mich mit vielen Artigkeiten überhäuft. Dieser Mensch überläuft mich sehr. Unsere Freunde haben sich überworfen. Ich habe gestern meinen Dienst übernommen. Wer hat Homer ins Deutsche übersetzt? Napoleon war ein großer Diplomat, Bismark aber hat ihn übertroffen. Der Vater hat seine Kinder umarmt. Ich habe mich warm umhüllt, weil ich friere. Diese Stadt ist mit Mauern umzogen. Dieses Vorgebirge wird immer mit Gefahr umfahren. Die Griechen waren lange von den Türken unterdrückt. Die Römer hatten unternommen, die Deutschen zu unterjochen. Meine Kinder werden in verschiedenen Sprachen unterrichtet. Was unterschrieben Sie? Ich habe eine Quittung unterschrieben.

2. Wann ist der König hier durchgereist? Der Feind ist gestern hier durchgezogen und hat dort übergesetzt. Die Milch ist beim Kochen übergelaufen. Wirf etwas über, denn es ist kalt und feucht. Die Räuber haben einen Reisenden umgebracht. Mein schöner großer Drangenbaum ist umgefallen. Warum gehen Sie mit diesem Manne um? Wenden Sie das Blatt um. Im letzten deutsch-französischen Kriege sind viele Menschen umgekommen.

Ich kleide mich immer vor dem Essen um. Um wie viel Uhr geht jetzt die Sonne unter? Im schwarzen Meere sind diesen Winter viele Schiffe untergegangen. Wo bringen Sie Ihre Pferde unter? Ich habe sie schon im Stalle meines Freundes untergebracht. Lasse mir ein wenig Wein über. Legen Sie dem Kranken etwas über. Ich habe meine Rosen umgepflanzt. Schreibe deine Aufgabe um.

Θέμα 37.

1. Περιωδεύσατε τὴν χώραν ταύτην; Οἱ στεναγμοὶ σου εἰσέδυσαν εἰς τὴν καρδίαν μου. Περιήλθομεν σήμερον τὴν Ἀκρόπολιν (die Akropolis). Ὁ φίλος μας διατηρεῖ πολλοὺς κύνas. Ὁ ἀγγλικὸς στόλος διέπλευσε τὴν μεσόγειον θάλασσαν. Διατρέξατε ἐπανειλημμένως τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ θέλετε ἶδει, ὅτι ὁ φίλος μοὶ παρχωρεῖ τὴν κατοικίαν του. Ὁ γείτων μου ἦλθεν εἰς διένεξιν μετ' ἐμοῦ. Ὁ μαθητὴς μου μετέφρασε τὸ δῶμα τοῦτο. Ἐναγκαλίσθητί με, φίλε μου. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπετόλμησε νὰ κτυπήσῃ τὸ παιδίον μου. Ἐσκέφθην ἐπὶ τῆς προτάσεώς σας. Περιεφύτευσα τὸν τάφον τοῦ πατρός μου διὰ (mit) κυπαρίσσων. Ὁ ὑπηρέτης μου ὑπεξήρесе μέγα ποσὸν χρημάτων. Οἱ Πέρσαι ἐπεχείρησαν νὰ ὑποδουλώσωσι τοὺς Ἕλληνας ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον. Αἱ θυγατέρες μου διδάσκονται μουσικὴν καὶ ἐργόχειρα (in μετάδοτ). Ἐξετάσατε πρῶτον ἀκριβῶς καὶ εἶτα ὑπογράψατε.

2. Ὁ φίλος προτίθεται νὰ διέλθῃ (ἐφ' ἀμάξης) ἐντεῦθεν. Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος εἶπέ ποτε: «Ὁ πατήρ μου δὲν μοὶ ὑπολείπει τίποτε νὰ πράξω. Μεταφυτεύσατε ταῦτα τὰ ἄνθη. Ἴδου βελόνη, διελκύσατε (περάσατε) τὴν κλωστήν ταύτην. Ὁ Ἐφιάλτης (Ephialtes) ἡτομολόησεν εἰς τοὺς Πέρσας. Περιβάλατε τὸν μανδύαν σας, καθότι εἶναι ψυχρός. Ἐχω ἐπιθυμίαν νὰ διαπορθμευθῶ ἐνταῦθα. Ὁ κακοῦργος οὗτος ἐφόνευσε τὸν παῖδα. Μὴ συναναστρέφεσαι μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἐπέστρεψα ταχέως, ἐπειδὴ ἐβράχην καὶ προτίθημι ν' ἀλλάξω τὰ ἐνδύματά μου (μετενδυθῶ). Τῷ 1851 κατέπεσε μία στήλη τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Εἰς τοὺς πόλους φονεύονται πολλοὶ ἄνθρωποι. Μετέγραψα τὴν ἐπιστολήν

πρὸς τὸν πατέρα μου. Ὅταν ἐγύρισα τὸ φύλλον τοῦ βιβλίου εἶδον τὸ ὄνομά σου. Ποῦ διεπορεύθη ὁ στρατός; Ὁ πατήρ μου ἀφίκετο ἀφοῦ εἶχε δύσει ὁ ἥλιος. Ποῦ ἐστάθητε ὑποκάτω, ὅταν ἔβρεχε;

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Περὶ ῥημάτων, συνθέτων ἐξ ἄλλων ῥημάτων.

Ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀνωτέρω § 6 ἐρρέθη, πλὴν τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐν αὐτῇ συνθέτων ῥημάτων ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει καὶ ῥήματά τινα σύνθετα ἐξ ἄλλων ῥημάτων. Τὰ τοιαῦτα ῥήματα κλίνονται κατὰ δύο τύπους, τοὺς ἐξῆς :

4. Τὰ μὲν ῥήματα, ὧν τὸ συνθετικὸν μέρος σύγκειται εἴτε ἐξ ἀπαρεμφάτου εἴτε ἐκ παθητικῆς μετοχῆς ἄλλου ῥήματος, κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὡς τ' ἀνωτέρω χωριζόμενα ῥήματα, τοῦ συνθετικοῦ μέρους μένοντος ἀκλίτου, οἷον :

spazieren gehen, ἐξέρχασθαι εἰς περίπατον, σύνθετον ἐκ τοῦ : gehen, βαίνειν, ὑπάγειν, καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ ῥήματος : spazieren, περιφέρεισθαι.

verloren gehen, ἀπόλλυσθαι, σύνθετον ἐκ τοῦ : gehen καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς : verloren, τοῦ ῥήματος : verlieren, ἀπόλλυμι, χάνω.

Παράδειγμα.

Ἐνεστὼς ich gehe . . . spazieren κτλ.

Παρατατικός ich ging . . . spazieren »

Παρακείμενος ich bin . . . spazieren gegangen.

Μέλλων Α'. ich werde . . . spazieren gehen.

Προστακτικὴ gehe . . . spazieren.

Ἀπαρέμφατος spazieren gehen, ἢ spazieren zu gehen.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς :

bleiben, μένειν· σύνθετον μετὰ τῶν ῥημάτων :

hangen, κρέμασθαι· hangen bleiben, μένειν κρεμάμενος.

liegen, κεῖσθαι· liegen bleiben, μένειν κείμενος.

- ἵſτην, κάθιſθαι· ἵſτην bleiben, μένειν καθήμενος.
 ſτεhen, ἵſταſθαι· ſτεhen bleiben, » ἵſτάμενος.
 wohnen, κατοικεῖν· wohnen bleiben, » κατοικῶν.
 finden, εὕριſκειν· σύνθετον μετὰ τῶν ῥημάτων :
 ſchlafen, κοιμᾶſθαι· ſchlafen finden, εὕριſκειν κοιμώμενον.
 liegen, κεῖſθαι· liegen finden, εὕριſκειν κεείμενον.
 gehen, βαίνειν, ὑπάγειν· σύνθετον μετὰ τῶν ῥημάτων :
 ſchlafen, κοιμᾶſθαι· ſchlafen gehen, ἀπέρχεſθαι πρὸς ὕπνον.
 ſpazieren, περιφέρεſθαι· ſpazieren gehen, ἐξέρχεſθαι εἰς περίπατον.
 betteln, ἐπαιτεῖν· betteln gehen, ἐξέρχεſθαι εἰς ἐπαιτείαν.
 haben, ἔχειν· σύνθετον μετὰ τῶν ῥημάτων :
 ſtehen, ἵſταſθαι· ſtehen haben, ὅſον : Geld auf Zinſen ſtehen haben.
 Χρήματα ἐπὶ τόκῳ ἔχειν.
 liegen, κεῖſθαι· liegen haben, ὅſον : Wein im Keller liegen haben.
 Οἶνον ἐν τῷ ὑπογείῳ ἔχειν.
 ſich legen, κατακλίνειſθαι· σύνθετον μετὰ τοῦ ῥήματος :
 ſchlafen, κοιμᾶſθαι· ſich ſchlafen legen, κατακλίνειſθαι πρὸς ὕπνον.
 fahren, ἐποχεῖſθαι, πλεῖν· σύνθετον μετὰ τοῦ ῥήματος :
 ſpazieren, περιφέρεſθαι· ſpazieren fahren, ἐξέρχεſθαι ἐφ' ἀμάξης ἢ διὰ
 πλοίου εἰς περίπατον.
 reiten, ἱππεύειν· σύνθετον μετὰ τοῦ ῥήματος : [ρίπατον.
 ſpazieren, περιφέρεſθαι· ſpazieren reiten, ἐξέρχεſθαι ἐφιππος εἰς πε-
 kommen, ἐρχεſθαι σύνθετον μετὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ἐχούσης σημα-
 σίαν ἐνεργητικῆς, τῶν ῥημάτων :
 laufen — gelaufen kommen, ἐρχεſθαι τρέχων.
 fahren — gefahren kommen, » ἐποχοούμενος ἢ πλέων.
 reiten — geritten kommen, » ἐφιππος.
 ſpringen — geſprungen kommen » πηδῶν.

2. Τὰ δὲ ῥήματα :

- fühlen, αἰσθάνεſθαι. [ζειν. lehren, διδάſκειν.
 heißen, διατάττειν, (καὶ οὐχὶ ὀνομά- lernen, διδάſκεſθαι, μαθάνειν.
 helfen, βοηθεῖν. machen, ποιεῖν, κατασκευάζειν.
 hören, ἀκούειν. ſehen, ὁρᾶν, βλέπειν.
 laſſen, ἀφίνειν.

συνθετόμενα μετ' ἀπαρεμφάτου ἄλλου ῥήματος, συντάſſονται ὡς
 τὰ τροπολογικὰ λεγόμενα βοηθητικὰ ῥήματα : ſollen, müſſen, κτλ.

(Ὅρα Κεφ. Ε'. § 2.), ἦτοι τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ μετ' αὐτοῦ συνθέτου ῥήματος δὲν προσλαμβάνει τὸ μόριον : zu. Τὰ ἀνωτέρω ῥήματα, ἐκτός τοῦ : lassen, δύνανται καὶ νὰ διατηρήσωσιν εἰς τοὺς συνθέτους παρωχημένους χρόνους των τὴν παθητικὴν μετοχὴν, ὅταν ταῦτα συνοδεύωνται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἄλλου ῥήματος.

Παραδείγματα.

Ich fühle das Blut mir ins Gesicht steigen.

Ich habe das Blut mir ins Gesicht steigen fühlen καὶ gefühlt.

Αἰσθάνομαι τὸ αἷμα ν' ἀνέρχεται (ἀνερχόμενον) εἰς τὸ πρόσωπον.

Ἦσθάνθην τὸ αἷμα ν' ἀνέλθῃ (ἀνελθόν) εἰς τὸ πρόσωπον.

Der Vater hieß mich gehen.

Der Vater hat mich gehen heißen καὶ geheissen.

Ὁ πατήρ με διέταξε νὰ ὑπάγω.

Mein Freund hilft mir arbeiten.

Mein Freund hat mir arbeiten helfen καὶ geholfen.

Ὁ φίλος μου με βοηθεῖ (ἐβοήθησε) νὰ ἐργασθῶ.

Wer hört nicht gern die Vögel zwitschern ?

Ἄσθ du die Vögel zwitschern hören καὶ gehört ? [τερίζοντα ;]

Τίς δὲν ἀκούει εὐχαρίστως (ἤκουσας) τὰ πτηνὰ νὰ τετερίζωσι (τε-

Meine Tochter lernt jetzt zeichnen.

Die Thirge hat schon zeichnen lernen καὶ gelernt.

Wo haben Sie diesen Herrn kennen lernen καὶ gelernt ?

Ἡ θυγάτηρ μου διδάσκεται τώρα νὰ ζωγραφίζῃ (ζωγραφικὴν).

Ἡ ὑμετέρα ἐδιδάχθη ἤδη νὰ ζωγραφίζῃ.

Ποῦ ἐγνώρισατε τὸν κύριον τοῦτον ;

Er macht mich lachen.

Er hat mich lachen machen καὶ gemacht.

Μὲ κάμνει (ἐκάμε) νὰ γελῶ (γελάσω).

Ich sah das Buch auf dem Boden liegen.

Wo hast du das Buch liegen sehen καὶ gesehen ?

Εἶδον τὸ βιβλίον νὰ κῆται, (κεῖμενον) χαμαί.

Ποῦ εἶδες τὸ βιβλίον νὰ κῆται (κεῖμενον) ;

Mein Freund läßt ein Haus bauen.

Mein Freund hat ein Haus bauen lassen (οὐχί : gelassen).

Ὁ φίλος μου οἰκοδομεῖ (ὠκοδόμησεν) οἰκίαν.

Dieser Mann lehrt tanzen.

Der Lehrer hat das Kind lesen gelehrt (οὐχι: lehren).

Ὁ ἀνὴρ οὗτος διδάσκει χορεύειν (χορόν).

Ὁ διδάσκαλος ἐδίδαξε τὸ παιδίον ν' ἀναγινώσκη (ἀνάγνωσιν).

ΣΗΜ. α]. Τὸ: lehren, διδάσκειν, καίτοι ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνωτέρω ῥημάτων, σπανίως συντάσσεται μετ' ἀπαρεμφάτου ἄλλου ῥήματος, ἀντικαθίσταται δὲ τότε διὰ τοῦ: lernen, διδάσκεσθαι, μανθάνειν, οἷον: Ἰχὲς ἔρνε (ἀντι: lehre) das Kind lesen.

Μανθάνω (διδάσκω) τὸ παιδίον ν' ἀναγινώσκη.

β] Τὰ ἀπαρέμφατα, ἅτινα συντάσσονται μετὰ τοῦ: haben, συνωδευμένου μετὰ τοῦ: gut, δὲν προσλαμβάνουσι τὸ μόριον: zu, οἷον:

Du hast gut lachen (οὐχι: zu lachen). Εὐκόλως γελάς.

Sie haben gut trösten. Εὐκόλον σᾶς εἶναι νὰ παραμυθῆτε.

Ὀρομαστικὸν 38.

abhanden kommen, ἀπόλλυσθαι. der Koffer, τὸ κιβώτιον.

die Briestafche, τὸ γραμματοφυλάκιον niemals, οὐδέποτε.

die Dame, ἡ Κυρία. der Platz, ὁ τόπος.

früh, ἔνωρις, πρωί. die Sorge, ἡ φροντίς.

fremd, ξένος, η, ον. unterwegs, καθ' ὁδόν.

geradenwegß, κατ' εὐθεταν. wohl, καλῶς.

sich holen lassen, μεταπέμπεσθαι, was, ὅτι.

(κοιν. στέλλω καὶ φέρνω). wenn, ὅταν, ἂν.

Γύμνασμα 38.

1. Wann gehen Sie heute spazieren? Ich bin heute schon spazieren gegangen. Gestern hat sich mein Vater sehr früh schlafen gelegt, denn er hat sich nicht wohl gefühlt. Es haben uns heute einige Damen besucht und sind fast vier Stunden sitzen geblieben. Diese Lehrerin lehrt (lernt) die kleinen Kinder lesen; sie hat auch meine Tochter lesen gelernt. Mein treuer Hund ist mir verloren gegangen. Was man liebt, geht einem leicht verloren. Meine Kinder kamen aus der Schule gelaufen, denn es regnete eben stark. Mein schönes Federmesser ist mir seit gestern abhanden gekommen.

2. Der Lehrer hieß die Kinder in den Garten gehen. Hat er dich auch gehen heißen? Hilft dir Jemand deine Aufgaben machen? Früher hat mir mein Vater sie machen helfen. Lassen Sie sich Ihre Briefe holen? Nein, jetzt hole ich sie selbst von der Post; sonst habe ich sie mir holen lassen. Ich habe den Sohn meines Nachbarn laufen machen, als ich ihm sagte, daß sein

Water ihn rufe. Haben Sie schon den Tell von Schiller spielen sehen? Ich sah dieses Stück oft spielen. Unsere Nachbarin singt sehr schön; haben Sie sie schon singen hören? Nein, ich habe sie noch nicht singen hören und ich höre so gern singen. Wer fühlt nicht seine Brust sich heben (τὴν καρδίαν του πάλλουςαν) wenn von Vaterland und Freiheit die Rede ist? Haben Sie schon deutsch sprechen lernen (ἢ gelernt)? Mein Freund hat gut reden, denn er hat keine Sorgen.

Θέμα 38.

1. Ἐξέρχεσθε καθ' ἐκάστην εἰς περίπατον; Ὁχι, καθ' ἐκάστην, ἐξῆλθον ὁμως χθές εἰς περίπατον. Εὐτακτα παιδία δὲν σταματοῦσι (δὲν μένουσιν ἰστάμενα) καθ' ὁδόν, ἀλλ' ὑπάγουσι κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οἰκίαν των (οἴκαδε). Ἐγὼ αὐδέποτε ἐσταμάτησα καθ' ὁδόν, ὅταν ἡρχόμην ἐκ τοῦ σχολείου. Ὁ φίλος μας Ν. ἔρχεται σπανίως, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ κάθηται (μένει καθήμενος) πολὺν καιρόν. Τὶ διδάσκει ὁ διδάσκαλος οὗτος; Διδάσκει τὰ παιδία μου ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν (ν' ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι). Εἰς (auf) τὴν τελευταίαν περιοδείαν μου ἀπωλέσθη τὸ κιβώτιόν μου, τὸ δὲ χαρτοφυλάκιόν μου ἀπώλλυτο.

2. Ὁ ἱατρὸς μὲ διέταξε νὰ κατακλιθῶ (πρὸς ὕπνον), ἐπειδὴ ἡσθανόμην (παρατ) τὴν καρδίαν μου πάλλουςαν (florfen). Ἐβοήθησας τὴν δεσποινίδα ν' ἀναβῇ ἐπὶ τὸν ἵππον; Βοηθῶ αὐτὴν πάντοτε ν' ἀναβαίνει ἐπὶ τὸν ἵππον. Πότε ὠκοδομήσατε τὴν οἰκίαν σας; Τὰ ὑποδήματά μου κατασκευάζω εἰς (bei) τὸν γείτονά μου ὑποδηματοποιόν. Πῶς ἔκαμες τὸν ὄνον νὰ θαδίσῃ; Δὲν βλέπω τὸν κύνα μου νὰ κῆται εἰς (an) τὸν τόπον του· πρὸ ἡμισείας ὥρας εἶδον αὐτὸν νὰ κεῖται ἐκεῖ. Τί ἤκουσας νὰ λέγωσι περὶ τοῦ συγγράμματός μου; Ἀκούω νὰ λέγωσι πολλὰ περὶ αὐτοῦ. Αἰσθάνομαι τοὺς σφυγμούς μου νὰ πάλλωσι (schlagen). Ἡσθάνθης καὶ σὺ τοὺς ἰδικούς σου νὰ πάλλωσι; Τίς μανθάνει εὐκόλως νὰ ὁμιλῇ ξένας γλώσσας; Ἐγὼ οὐδέποτε ἔμαθον εὐκόλως νὰ ὁμιλῶ μίαν. Ὅστις ἔχει τὸν ἰδιὸν τοῦ ἵππον, εὐκόλως ἱππεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἐπιρρήματος.

(Von dem Neben = oder Umstandsworte).

Ἐπιρρήματα λέγονται αἱ ἄκλιτοι ἐκεῖναι λέξεις, αἵτινες ὀρίζουσι τὴν ἔννοιαν τοῦ ῥήματος ἢ τοῦ ἐπιθέτου ἢ καὶ ἄλλου ἀκόμῃ ἐπιρρήματος, π. χ.

Mein Sohn schreibt richtig.

Ὁ υἱός μου γράφει ὀρθῶς.

Mein richtig schreibender Sohn.

Ὁ ὀρθῶς γράφων υἱός μου.

Mein Sohn schreibt sehr richtig.

Ὁ υἱός μου γράφει λίαν ὀρθῶς.

Τὰ ἐπιρρήματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἥτοι :

1. Ποιότητος (Umstandswörter der Beschaffenheit), ὅσα σημαίνουν τρόπον ἢ ἔθος, οἷον: σῦβ, γλυκύς. — weiß, λευκός.
2. Χρόνου (Umstandswörter der Zeit), ὅσα σημαίνουν καιρὸν, οἷον: früh, πρωΐ. — heute, σήμερα.
3. Τόπου (Umstandswörter des Orts), ὅσα σημαίνουν τόπον, οἷον: hier, ἐνταῦθα. — dort, ἐκεῖ.
4. Ποσότητος (Umstandswörter des Grades und der Menge), ὅσα φανερόνουν βαθμὸν καὶ ποσότητα, οἷον: sehr, λίαν. — ganz, ὅλως.
5. Βεβαιώσεως (Umstandswörter der Bejahung), ὅσα φανερόνουν βεβαιώσιν ἢ συναίνεσιν, οἷον: ja, ναί. — freilich, βεβαίως.
6. Ἀρνήσεως (Umstandswörter der Verneinung), ὅσα σημαίνουν ἀρνήσιν, οἷον: nein, ὄχι. — keineswegs, οὐδαμῶς.
7. Δισταγμοῦ (Umstandswörter der Vermuthung oder des Zweifels), ὅσα σημαίνουν ἀμφιβολίαν καὶ δισταγμὸν, οἷον: vielleicht, ἴσως.
8. Ἑρωτήσεως (Umstandswörter der Frage), ὅσα σημαίνουν ἐρώτησιν, οἷον: warum? διατί;
9. Τάξεως (Umstandswörter der Ordnung), ὅσα σημαίνουν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν, οἷον: zuerst, κατὰ πρῶτον. — wieder, αὖθις.

1. Ἐπιρρήματα ποιότητος.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶν :

1. Ἄπαντα ἐκεῖνα, ἅτινα δύνανται νὰ μεταβληθῶσι καὶ εἰς ἐ-

πίθετα, προσλαμβάνοντα τὴν ἐπιθετικὴν κατάληξιν: ε, καὶ προ-
τασσόμενα τῶν οὐσιαστικῶν, οἶον:

Dieser Mann ist gut.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι ἀγαθός.

Dieser gute Mann.

Ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἀνὴρ.

Die Milch ist weiß und süß.

Τὸ γάλα εἶναι λευκὸν καὶ γλυκύ.

Die süße weiße Milch.

Τὸ γλυκὺ (καὶ) λευκὸν γάλα.

2. Ἄπαντα τὰ ἐπιρρήματα τὰ σχηματιζόμενα ἐξ οὐσιαστικῶν τῇ
προσλήψει τῆς καταληκτικῆς λέξεως: weiß, οἶον:

paarweise, ζυγάδην, κατὰ ζεύγη.

heerdenweise, ἀγελήδον.

glücklicherweise, εὐτυχῶς.

wechselweise, ἐναλλάξ ἀμοιβαίως.

haufenweise, σωρηδόν, ἀθρόος.

3. Τὰ ἐξῆς:

also, λοιπὸν, οὕτω.

überhaupt, ὅλως, γενικῶς.

anders, ἄλλως.

ebenfalls } ἐπίσης.

blindlings, τυφλῶς.

gleichfalls }

ebenso, ὁμοίως, ὡσαύτως.

gleichsam, ὡσπερ, ὡς ἂν εἰ.

gerade (ἴο), ἀκριβῶς, ὡς.

rücklings, κατὰ νῶτα, ὀπισθεν, ὑπίως.

2. Ἐπιρρήματα Χρόνου.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς:

Abends, τὸ ἑσπέρας.

eben, ἄρτι.

ellegeit, ἀεὶ, εἰς πάντα καιρόν.

erst, μόλις.

abermals, ἐκ δευτέρου.

ehemals, προτοῦ, τὸ πρὶν.

augenblicklich, ἀκαριαίως, παραυτίκα.

ehedem, τὸ πάλαι, τὸ πρὶν.

bald, ὅσον οὐπω, ταχέως.

endlich, τέλος, τελευταῖον.

bereits, ἤδη.

flugs, εὐθύς.

bisher, μέχρι τοῦδε, τέως.

früh, πρωτῆ, ἐνωρίς.

bis dahin, ἕως τότε.

frühzeitig, πρόωρος, προώρως.

bisweilen, ἔστιν ὅτε, ἐνίοτε.

früher, πρότερον.

demnächst, προσεχῶς.

gegenwärtig, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

dann, (alsdann) εἴτα, τότε.

gerade, ἄρτι.

der einst, ποτὲ, μίαν φοράν.

gerade als, καθ' ἣν στιγμὴν.

damals, τότε, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ.

gestern, χθές.

ehgestern, προχθές.

gleich, εὐθύς.

einst, ποτὲ, πάλαι ποτέ.

heuer (dieses Jahr), ἐφέτος.

heute, σήμερον.	plötzlich, αιφνιδίως.
häufig, συνεχώς.	spät, ὀψέ, ἀργά.
immer, αἰ, πάντοτε.	schnell, ταχέως.
immerfort, αἰετοτε, συνεχώς.	selten, σπανίως.
jetzt, νῦν, τώρα.	gleich, παραχρήμα, παρευθὺς.
jährlich, ἐτησίως, κατ' ἔτος.	stets, πάντοτε.
jüngst, νεωστί, ἑναγχος.	schon, ἤδη.
künftig, τοῦ λοιποῦ, ἐπὶ τὸ μέλλον.	sonst, ἄλλοτε, ἄλλως.
kürzlich, πρὸ μικροῦ.	seitdem, seither { ἔκτοτε, ἀφ' οὗτου.
längst, πρὸ πολλοῦ.	stündlich, καθ' ἐκάστην ὥραν.
monatlich, κατὰ μῆνα.	so oft, τοσάκις.
manchmal, ἐνίοτε.	täglich, καθ' ἐκάστην.
morgen, αὔριον.	übermorgen, μεθαύριον.
Morgens, τὴν πρωΐαν.	unaufhörlich, ἀδιαλείπτως.
Mittags, τὴν μεσημβρίαν.	unterdessen, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ.
Nachts, τὴν νύκτα.	unlängst, πρὸ μικροῦ, ἐσχάτως.
Nachmittags, μετὰ μεσημβρίαν.	vorgestern, προχθές.
nimmer, οὐποτε, οὐδέποτε.	voriges (letztes) Jahr, πέρυσι.
nimmermehr, οὐκ ἔστιν ὅτε, οὐδέποτε.	Vormittags, πρὸ μεσημβρίας.
niemals, μηδέποτε.	vormal, πάλαι, πρότερον.
nachher, ὕστερον, ἔπειτα.	vorher, πρότερον.
nachdem, μετὰ ταῦτα, ἔπειτα.	wöchentlich, καθ' ἑβδομάδα.
noch, ἔτι, ἀκόμη.	wieder, αὖθις, πάλιν.
nun, νῦν, τώρα.	wiederholt, ἐπανειλημμένως.
nochmal, καὶ αὖθις.	zuerst, πρῶτος, τὸ πρῶτον.
noch nicht, οὐπω, εἰτέτι δὲν...	zunor, πρίν.
neulich, νεωστί.	zugleich, ἅμα, συνάμα.
nächstens, ἐν βραχεῖ, προσεχώς.	zuweisen, ἔστιν ὅτε, ἐνίοτε.
oft {	
öfters {	πολλάκις, συχνῶς.
oftmal {	

Εἰδικαὶ φράσεις χρονικῶν ἐπιρρήμάτων.

Anfang, κατὰ πρῶτον, ἐν ἀρχῇ.	am Ende, ἐπὶ τέλους, ἐν τέλει.
allmählig, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.	bei Tagesanbruch, ἐπιφωσκούσης τῆς ἡμέρας, ἅμα τῇ ἑφ.
alle zwei Tage, ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν.	bei Zeiten, ἐγκαίρως.
auf der Stelle, αὐθωρεῖ, παραχρήμα.	

bei Tage, τὴν ἡμέραν.

bei Nacht, τὴν νύκτα, νύκτωρ.

dann und wann, ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε.

einen Tag um den anderen, ἡμέραν

παρ' ἡμέραν.

eines Tages, ἡμέραν τινά, ποτέ.

eines Morgens, πρωΐαν τινά.

eines Abends, ἐσπέραν τινά.

eine Zeit lang, ἐπίτινα χρόνον (καιρόν)

früher oder später, τάχιον ἢ βράδιον.

fortan, τοῦ λοιποῦ.

für und für, ἀεὶ, πάντοτε. [νους.

heut zu Tage, εἰς τοὺς καθ' ἡμέρας χρό-

heute über acht Tage, μετὰ ὀκτώ ἡ-

μέρας ἀπὸ σήμερον.

heute über vierzehn Tage, μετὰ δε-

καπέντε (14) ἡμέρας ἀπὸ σή-

μερον.

im Anfang, ἐν ἀρχῇ, κατὰ πρῶτον.

Jahr aus Jahr ein, ἀδιακόπως, ἀδια-

Jahr für Jahr, κατ' ἔτος. [λείπτως.

nach und nach, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

κατὰ μικρόν.

nächster Tage, (εἰς) τὰς προσεχεῖς ἡ-

μέρας.

Sonntags (am Sonntag), τὴν Κυρια-

κὴν (καὶ οὕτω δι' ὅλας τὰς ἡμέρας

τῆς ἐβδομάδος).

stehenden Fußes, αὐθωρεῖ, παραχρῆμα

Tag für Tag, καθ' (ἐκάστην) ἡμέραν.

von nun an, ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τοῦ νῦν.

von Jugend auf, ἐκ νεότητος.

von jetzt an, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦδε.

vor kurzem, πρὸ μικροῦ.

zur rechten Zeit, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, ἐν

καιρῷ, ἐγκαίρως.

3. Ἐπιρρήματα Τόπου.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ :

1. Τὰ σημαίνοντα στάσιν ἐν χώρῳ ἢ τόπῳ ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ :
ποῦ ; καὶ

α.) Ἀορίστως ἢ γενικῶς, ἥτοι τὰ :

allenthalben, πανταχοῦ.

anderswo, ἀλλαχοῦ, ἄλλοθι.

beisammen, ὁμοῦ, μαζῇ.

fern } μακράν, πόρρω.

fort }

irgendwo, εἰς τι μέρος, ποῦ.

nirgends, οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ.

nahe, πλησίον, ἐγγύς.

ringß

ringßum } περίξ, κύκλῳ.

überall, πανταχοῦ.

unweit, οὐ πόρρω, οὐχὶ μακράν.

weit }

weg } μακράν, ἐκποδῶν.

β.) Ὀρισμένως, ἥτοι τὰ :

außerhalb (außwendig), ἐκτός.

außen (draußen), ἔξω.

da (dasselbst), ἐνταῦθα, αὐτόθι.

dort, ἐκεῖ, αὐτόσε.

diesseits, ἐντεῦθεν, εἰς τὸ ἐπὶ τάδε.

darinn (drinnen), ἔσω, μέσα.

drüben, πέραν.	links, ἀριστερά.
gegenüber, ἀπέναντι, ἀντικρύ.	mitten, ἐν μέσῳ.
hier (allhier, hierseibst, dahier) } ἐνταῦθα, ὧδε.	oben (droben), ἄνω, ἐπάνω.
hinten, ὀπισθεν, ὀπίσω.	oberhalb, ἀνωτέρω, ἄνωθεν.
innen, ἔσω.	rechts, δεξιὰ.
innerhalb (inwendig), ἐντός.	unten (drunten), κάτω.
jenseits, πέραν, ἐκεῖθεν.	unterhalb, κατωτέρω, κάτωθεν.
	vorn, ἔμπροσθεν, ἐμπρός.

ΣΗΜ. Τὰ ἐπιρρήματα: ὅα, καὶ hier, συντασσόμενα μετὰ διαφορῶν προθέσεων, σχηματίζουσιν ἕτερα ἐπιρρήματα τόπου, σημαίνοντα καὶ ταῦτα στάσιν ὠρισμένως, οἷον:

darauf (hierauf),	ἐπ' αὐτῷ, ἐπ' αὐτοῦ.
daraus (hieraus),	ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς, ἐξ αὐτῶν.
darüber (hierüber),	ὑπεράνω αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν.
darin (hierin),	ἐν αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτοῖς.
davor (hiervor),	πρὸ αὐτοῦ, αὐτῆς.
darunter (hierunter),	ὑπὸ τούτῳ κτλ. ὑποκάτω.
dabei (hierbei, hiebei),	παρ' αὐτῷ κτλ. πλησίον.
dazwischen,	μεταξὺ, ἐν μέσῳ.
daneben,	παρά τούτῳ, ἐγγύς, πλησίον.

2. Τὰ σημαίνοντα τὴν ἐν χώρῳ κίνησιν ἢ διεύθυνσιν πρὸς τι ἐπὶ ταῖς ἐρωτήσεσι: woher? πόθεν; wohin? ποῖ; διὰ ποῦ; Καί:

α) Τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιρρημάτων τούτων σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τῶν σημαίνοντων στάσιν, διὰ τῆς προσθήκης εἰς ταῦτα τῶν μορίων: her καὶ hin, ἐξ ὧν τὸ μὲν: her, σημαίνει τὴν κίνησιν πρὸς τὸ ὁμιλοῦν πρόσωπον, τὸ δὲ: hin, τὴν ἀπὸ τοῦ προσώπου τούτου ἀπομάκρυνσιν. Τοιαῦτα δὲ εἰσὶν:

allenthalbenher, allenthalbenhin,	πανταχόθεν, πανταχόσε.
anderswoher, anderswohin,	ἄλλοθεν, ἄλλαχόσε.
außenher, außenhin,	ἔξωθεν, ἔξω ἢ πρὸς τὰ ἔξω.
daher, dahin,	ἐντεῦθεν, ἐκεῖσε.
dorthier, dorthin,	ἐκεῖθεν, ἐκεῖσε.
drübenher, drübenhin,	ἀπὸ πέραν, εἰς τὸ πέραν.
fernher, fernhin,	πόρρωθεν, πόρρῳ (ποι).
hierher (hieher), hierhin,	δεῦρο, πρὸς ἐδῶ.

irgendwoher, irgendwohin,	ἀπόθεν (ἀπό κάποιον (εἰς κάποιον) μέ-
innenher, innenhin,	ἔσωθεν, πρὸς τὰ ἔσω. [ρος).
links her, links hin,	ἀριστερόθεν, ἐπὶ ἀριστερά.
nirgendsher, nirgendshin,	οὐδαμόθεν, οὐδαμόσε.
naheher, nahehin,	ἐκ τοῦ πλησίον, εἰς τὰ πλησίον.
obenher, obenhin,	ἄνωθεν, πρὸς τὰ ἄνω.
ringsumher, ringsumhin,	πῆριξ, κύκλῳ.
rechts her, rechtshin,	δεξιόθεν, ἐπὶ δεξιᾷ.
überallher, überallhin,	πανταχόθεν, πανταχόσε.
untenher, untenhin,	κάτωθεν, εἰς τὰ κάτω.
vornher, vornhin,	ἀπὸ τὰ ἔμπροσ, εἰς τὰ ἔμπροσ.
weither, weithin,	μακρόθεν, εἰς τὰ μακράν.

β') Τοιαῦτα ἐπιρρήματα σχηματίζονται προσέτι καὶ διὰ συνθέσεων ὡς ἑξῆς :

α') Διὰ τῶν συνθέσεων τῶν μορίων : her καὶ hin, μετὰ διαφορών προθέσεων καὶ μορίων, οἷον :

heran, hinan, πρὸς, ἄνω.	herauf, hinauf, ἄνω, εἰς τὰ ἄνω.
heraus, hinaus, ἔξω.	herab, hinab, }
herein, hinein, ἔσω.	herunter, hinunter } κάτω, εἰς τὰ κάτω
herzu, hingu, δεῦρο, ἐκεῖσε.	

ΣΗΜ. Τὰ ἐπιρρήματα ταῦτα συνάπτονται συνήθως μετὰ ῥημάτων, δηλούντων κίνησιν, οἷον :

herankommen, προσέρχασθαι.	herabgehen	} κατέρχασθαι.
hinangehen, ἀναβαίνειν.	hinabgehen	
herausgehen, }	herabkommen	
hinausgehen, } ἐξέρχασθαι.	hinabkommen	
hereintreten } εἰσέρχασθαι.	heraufsteigen	} ἀναβαίνειν.
hineintreten }	hinaufsteigen	
heraufkommen }	herabsteigen	} καταβαίνειν.
hinaufkommen } ἀνέρχασθαι.	hinabsteigen	

β') Διὰ τῆς συνθέσεως διαφορών οὐσιαστικῶν μετὰ προθέσεων καὶ μορίων τινῶν, οἷον :

bergauß, bergab, ἄνωθεν, ἀνωφερῶς· κάτωθεν, κατωφερῶς.
stromauf stromab, ἄνω ποταμοῦ, κάτω ποταμοῦ.
feldein, εἰς τὸν ἀγρὸν (μέσα).
waldein, εἰς τὸ δάσος (μέσα).

γ') Διὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου :	wärts, οἶον :
abwärts, κατὰ (πρὸς τὰ κάτω).	heinwärts, πρὸς τὰ ἴδια, οἴκαδε.
anderwärts, ἀλλαχόθι.	seitwärts, πλαγίως (ἐκ πλαγίου).
aufwärts, ἄνω, εἰς τὰ ἄνω.	rückwärts, εἰς τὰ ὀπισθεν, ὀπίσω.
himmelwärts, πρὸς τὸν οὐρανόν.	vornwärts, πρόσω, ἐμπρός.

Εἰδικαὶ φράσεις τοπικῶν ἐπιρρημάτων.

auf der (die) Erde	{ χαμαί.	über und über, πέρα-πέρα.
an der Erde		um und um, ἀφ' ὅλα τὰ μέρη, (ὅλο- τρόγυρα).
andrerseits, ἀφ' ἐτέρου		
daheim, οἴκοι.	[πέρα.	von hier (dort) aus, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.
durch und durch, διαμπερές, πέρα—		von ... aus (von Fenster aus), ἀπὸ, ἐκ.
einerseits, ἀφ' ἑνός.		weit und breit, περὶ μακράν.
in der (die) Ferne, πόρρω, μακράν.		zu Hause, οἴκοι.
nach Hause, οἴκαδε.		zur Erde, χαμαί.
stracks, κατ' εὐθεταν.		zu Boden, »
unterwegs, καθ' ὁδόν.		

Ὀρομαστικὸν 59.

die Aussicht, ἡ θέα, ἀποψις.	die Hausmiete, τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰ- κίας.
abhalten, ἐμποδίζειν.	
der Ausflug, ἡ ἐκδρομή.	hinaufführen, ὀδηγεῖν ἄνω.
ausführen, ἐξάγειν.	der Hügel, ὁ λόφος.
die Brücke, ἡ γέφυρα.	herunterfallen, καταπίπτειν.
bezahlen, πληρώνειν.	die Heuschrecke, ἡ ἀκρίς.
bereuen (etwas), μεταμέλεσθαι.	der Horizont, ὁ ὀρίζων.
bewirthen, ξενίζειν, ἐστιᾶν.	heirathen, νυμφεύεσθαι, ὑπαν- δρεύεσθαι.
bekommen, λαμβάνειν.	Jupiter, ὁ Ζεὺς.
begleiten, συνοδεύειν.	die Klüfte, τὸ παράλιον, παραλία.
dunkel werden, συσκοτάζειν.	das Lager, τὸ στρατόπεδον.
die Erziehungsanstalt, τὸ ἐκπαιδευ- τήριον.	lustig, εὐφρόσυνος, εὐθυμος.
fröhlich, φαίδρὸς, ἱλαρὸς. [ρος.	mächtig, ἰσχυρὸς, κραταῖος.
freundlich, φιλόφρων, εὐπροσήγο-	das Obdach, τὸ κατάλυμα, στέγη.
die Grotte, τὸ ἄντρον.	ordentlich, εὐτάκτως.
die Genesung, ἡ ἀνάρρωσις.	prächtigt, μεγαλοπρεπής, λαμπρός
die Gewitterwolke, ἡ συνέφεια.	ruhen, ἡσυχάζειν, ἀναπαύεσθαι.

rauschen, ῥοθεῖν, καχλάζειν.	verschönern (sich), καλλωπίζειν,
stürzen, ὀρμαῖν, ῥίπτεσθαι.	καλλωπίζεσθαι.
speisen, τρώγειν.	versprechen, ὑπόσχεσθαι.
fäen, σπεῖρειν.	die Windmühle, ὁ ἀνεμόμυλος.
ungern, δυσαρέστως, ἀθόμως.	das Zelt, ἡ σκηνή.
die Vorstellung, ἡ παράστασις.	zerstreuen sich, διασκορπίζεσθαι.

Γύμνασμα 39.

4. Meine Schüler sind sehr fleißig, sie lesen und schreiben sehr gut. Die Böglinge der Erziehungsanstalten gehen immer ordentlich und paarweise spazieren. Zu Ostern werden die Lämmer heerdenweise in die Stadt geführt. Marko Botzaris stürzte blindlings ins Lager der Türken, schritt stracks auf das Zelt des Pascha, und gerade als er in dasselbe eintreten wollte, fiel er rücklings getroffen (ἐληθείς) zu Boden. Allezeit kann man nicht lustig sein. Ich stehe sonst immer früh auf, aber heute bin ich spät aufgestanden. Seit gestern regnet es immerfort und mir scheint, daß heute und morgen das Wetter sich nicht ändern wird. Bezahlen Sie die Hausmiete jährlich oder monatlich? Morgens trinke ich den Kaffee im Garten, Vormittags arbeite ich, Mittags wird gespeist, Nachmittags ruhe ich ein wenig, Abends gehe ich spazieren und Nachts schlafe ich sanft. Ehedem gab es in Griechenland viele weise Männer, heut zu Tage aber sind solche selten zu finden. Bisher seid ihr nicht fleißig gewesen; ich rathe euch, von nun an euch mehr zu befließigen, denn (διότι) früher oder später werdet ihr es bereuen. Jahr für Jahr verhönert sich Athen, und eines Tages wird es eine prächtige Stadt werden. Tag für Tag in der Woche arbeite ich unaufhörlich, aber Sonntags gehe ich schon bei Tagesanbruch auf's Land, wo ich dann mit meinen Freunden den Tag auf's fröhlichste zubringe.

2. Allenthalben habe ich meinen Hund gesucht, bin ringsumt gelaufen, aber nirgends habe ich ihn finden können. Was nahe liegt besuchen wir oft seltener, als was fern ist. Außerhalb der Stadt, doch diesseits des Ilyssus stehen die Säulen des Tempels des Olympischen Jupiters; unterhalb ist die Quelle der Kallirrhoe, drüben die Grotte der Nymphen, oberhalb dieser steht eine Windmühle, rechts ein Garten, unweit links das Stadium, davor sieht man eine neue steinerne Brücke; von hier aus hat man eine schöne Aussicht; darunter hört man den Fluß rauschen. Überallher kommen wöchentlich Dampfschiffe nach Piräus und fahren wieder allenthalbenhin. Fernher kommen Fremde nach Athen, wo ringsumher Alterthümer zu sehen sind.

Mein Vater soll irgendwohin gehen zu seiner Genesung, aber er will nirgends-
hin. Kommen Sie heraus, lieber Freund, es ist heute das Wetter so schön!
Nein, ich darf nicht hinaus, der Arzt hat es mir verboten; aber ich bitte,
treten Sie zu mir herein. Ich ging hinein, mein Freund führte mich hi-
nauf zu seiner Mutter, welche mich sehr freundlich empfing, oben bewirthete
und uns dann herab begleitet hat. Nach Zatoi geht es bergauf, nach Piräus
aber bergab. Die Schafe gehen gern seldein, wenn sie nicht abgehalten wer-
den. Als ich von einem Ausfluge heimwärts ging, erblickte ich von einem
Hügel aus in der Ferne eine Gewitterwolke, unterwegs war weit und
breit kein Obdach, um und um wurde es dunkel; es fing an stark zu re-
gnen und durch und durch naß kam ich endlich nach Hause und fand daheim
glücklicherweise Alles gesund und wohl.

Θέμα 39.

1. Ὅτι πράττει τις δυσαρέστως δὲν εὐδοκιμεῖ. Σωρηδὸν κατα-
πίπτουσιν αἱ ἀκρίδες καὶ καταστρέφουσιν ἀκαριαίως ὀλοκλήρους
ἀγρούς. Εὐτυχῶς συμβαίνει τοῦτο σπανίως, ἄλλως οἱ ἄνθρωποι
πολλάκις δὲν θὰ ἔσπειρον. Ἐξετέλεσα τὴν παραγγελίαν σας ἀ-
κριβῶς ὥς μοι εἶπετε. Παρεκάλεσα καὶ αὖθις τὸν φίλον μας νὰ
μοὶ φέρῃ ὅσον οὐπω τὸ βιβλίον μου ὥς μέχρι τοῦδε μοὶ ὑπέσχετο,
ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἔλαβον τὸ βιβλίον, τὸν δὲ φίλον δὲν εἶδον ἔκτοτε.
Πρότερον ὁ χειμὼν ἐν Ἀθήναις δὲν ἦτο τόσον βαρὺς (stark) ὥς
τώρα. Τὸ πάλαι ἦσαν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ κραταιότατον ἔθνος τοῦ κό-
σμου. Ἡ ἀδελφὴ μου ἦτο μόλις δεκαπέντε ἐτῶν, ὅταν ὑπανδρεύθη.
Ἄλλοτε ἦτον ὁ μαθητὴς μου λίαν ἐπιμελής, εἴτα ἤρχισε νὰ γί-
νηται ἀμελής (faul), ἀλλὰ πρὸ μικροῦ ὑπεσχέθη, ὅτι τοῦ λοιποῦ
θὰ εἶνε ἐπιμελέστερος. Προσεχῶς θέλω σᾶς εἶπει, ἂν (ob) ἐν τῷ
μεταξὺ ἐπεμελήθη πάλιν, ὥς (wie) πρότερον. Δὲν ὑπάγω πολ-
λάκις εἰς τὸ θέατρον, ἐνίοτε μόνον, ἐπειδὴ σπανίως διδάσκονται
(geben) ὥραῖα δράματα, δὲν ἐπιθυμῶ δὲ (gern) νὰ ἐπιστρέφω οἷ-
καδε τὴν νύκτα τόσον ἀργά. Νεωστὶ ἐπληροφορήθην, ὅτι ἐν βρα-
χεὶ θέλομεν ἔχει καθ' ἑκάστην παραστάσεις, ὥς πέρουσι. Τὰς προ-
σεχεῖς ἡμέρας, ἵσως μετὰ ὀκτὼ ἢ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ σή-

μερον, θ' ἀναχωρήσω μετὰ φίλου τινός, ὃν ἐκ νεότητος γνωρίζω, εἰς Γερμανίαν, ἔνθα θέλομεν διαμείνει ἐπὶ τινα χρόνον. Ἀπὸ τοῦδε σοὶ ὑπόσχομαι, ὅτι θέλω σοὶ γράφει ἐνίοτε. Ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δηλαδὴ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἔχομεν γερμανικὸν μάθημα (Stunde). Κατὰ πρῶτον δὲν μᾶς ἤρεσκεν ἡ γλῶσσα αὕτη, ἐπὶ τέλους ὅμως ἠγαπήσαμεν (lieb gewinnen) αὐτὴν πολὺ.

2. Ἡ Ἀσία κεῖται πλησίον, ἀλλ' ἡ Ἀμερικὴ μακράν. Τοὺς δύο τούτους φίλους βλέπει τις πάντοτε ὁμοῦ. Δὲν πιστεύω νὰ εὐρίσκηται ἀλλαχοῦ ὠραιότερος ὁρίζων, ἢ ἐνταῦθα. Ἐσω (μέσα) εἶναι ζέστη, ἔξω ψυχρός. Ἡ οἰκία αὕτη ἔχει ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν κήπον, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἴστανται ὑψηλὰ δένδρα. Τίς κατοικεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἄνω καὶ τίς κάτω καὶ τίς ἀπέναντι; Ἐν μέσῳ (in μετὰ δοτ). τῆς κοιλάδος Ἀττικῆς ὑψοῦται (erhebt sich) ἡ Ἀκρόπολις· ἐπ' αὐτῆς ἴσταται ὁ Παρθενὼν (der Parthenon,) παρ' αὐτῷ τὸ Ἐρεχθεῖον (das Erechtheum), καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ ναὸς τῆς νίκης (der Siegestempel). Πολλὰ πράγματα ἔρχονται ἄλλοθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐξάγονται ἐξ αὐτῆς ἀλλαχόσε. Ὅλοι οἱ φίλοι μου διεσκορπίσθησαν, οἱ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, οἱ δὲ ἐπ' ἀριστερά. Τίς ἔρχεται ἐκεῖθεν; Πρόσελθε (έλθὲ πρὸς ἐδῶ) παιδίον μου. Ἐξελθε, φίλε μου, ὁ καιρὸς εἶναι ὥραϊος· ἄς ἀναβῶμεν τὸ ὄρος ἐκεῖνο, τὸ ἐσπέρας καταβαίνομεν πάλιν. Ἀπὸ Βιέννης εἰς Πέστην μεταβαίνει τις (fähren) ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως κάτω ποταμοῦ. Ὅταν προσῆλθον οἱ στρατιῶται ἐτράπησαν οἱ λησταὶ μέσα εἰς τὸ δάσος. Ἐμπρὸς διέταξεν ὁ ἀξιωματικὸς καὶ οἱ στρατιῶται ἐπορεύθησαν πλαγίως. Ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ βλέπει τις πέριξ μακράν, καὶ πόρρω τὴν παραλίαν τῆς μικρᾶς Ἀσίας (Asien), ἀφ' ὅλα δὲ τὰ μέρη (όλοτόγυρα) ὥραϊα δάση.

4. Ἐπιρρήματα ποσότητος.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

äusserst, ἄκρως, εἰς τὸ ἄκρον.

bei weitem, κατὰ πολὺ.

keinahe, σχεδόν, ὀλίγου δευ.

besonders, ἰδίως, διαφερόντως.

μόνῳ, μόνος.	nur, μόνον.
denmaßen, οὕτως, εἰς τοσοῦτον.	schier, σχεδόν, μικροῦ δεῖν.
etwas, τί, καί τι.	sehr, λίαν, πολύ.
fast, σχεδόν.	segar, μάλιστα, μάλα.
gar, πολλά, κατὰ πολλά.	sämmtlich, ἅπας, σύμπας.
ganz, ὅλως, ἐντελῶς.	überraus, λίαν διαφερόντως.
gänzlich, ἐντελῶς, ὁλοσχερῶς.	ungemein, σφοδρά.
genug, {	vorzüglich, ἐξαιρέτως.
hinlänglich, {	völlig, πλήρως, ὅλως, ὁλόκληρος.
höchst, εἰς ἄκρον, ὑπερβαλλόντως.	viel, πολύ.
höchstens, τὸ πολύ.	wenig, ὀλίγον.
kaum (knapp), μόλις.	wenigstens, τοῦλάχιστον.
lauter, μόνον.	weit, κατὰ πολύ.
mehr, πλεόν περισσότερον.	zu (allzu), ἄγαν, λίαν.
minder, ἥττον, ἔλαττον.	ziemlich, μετρίως, ἀρκετά.
möglichst, ὡς (ὅσον) οἷόν τε.	zusammen, ὁμοῦ.
meist (am meisten), τὸ πλεῖστον.	

ΣΗΜ. 1. Πρὸς ἔκφρασιν μερισμοῦ προστίθεται εἰς τὰ ποσότητος ἐπιρρήματα ἡ λέξις: theils, οἷον:

meistentheils, (κατὰ) τὸ πλεῖστον (μέρος).	
größtentheils, » τὸ μέγιστον »	
größtentheils, » μέγα »	

2. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιρρήματα, τὰ λέγοντα εἰς: fach, καὶ mal, οἷον:

einfach (einfältig), ἀπλῶς.	
zweifach (zweifältig), διττῶς.	
mehrfach (mehrfältig) {	πολλαπλῶς.
vielfach (vielfältig) }	
einmal, ἅπαξ.	
zweimal, δὶς κτλ.	

5. Ἐπιρρήματα βεβαιώσεως.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

allerdings, βεβαίως.	fürwahr, ὄντως, ἀληθῶς.
doch, οὐχ ἥττον, ὅμως.	gewiß, βεβαίως, ἀκριβῶς.
durchaus, παντελῶς.	ja, ja wohl, ναί, μάλιστα.
freilich, βεβαίως, καὶ μάλα.	schlechterdings, βεβαίως.

σίχηρ,	{	ἀσφαλῶς, σαφῶς.	wirklich, πραγματικῶς.
σίχηρσίχη,			wahrhaftig, ἀληθῶς.
unstreitig,		ἀναμφισβητήτως.	wohlan, λοιπόν, ἐμπρός.
wirklich, τῇ ἀληθείᾳ, τῷ ὄντι.			zwar, μὲν.

6. Ἐπιρρήματα ἀγνήσεως.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

durchaus nicht, μηδὲν ὅλως, οὐδαμῶς,	nein, οὐχί, ὅχι.
gar nicht, καθόλου, ὁλότελα.	nicht, οὐ, μὴ, δέν.
ganz und gar nicht, παντάπασι.	nicht ein mal, οὔτε κἄν.
im Gegentheil, τοῦναντίον.	umsonst, ματαίως, δωρεάν.
keineswegs, κατ' οὐδένα τρόπον.	vergebens, ματαίως, μάτην.

7. Ἐπιρρήματα δισταγμοῦ.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

etwa, ἴσως, τάχα.	vermuthlich,	{	πιθανῶς.
schwerlich, δυσκόλως.	wahrscheinlich,		
ungefähr, περίπου.	wohl, ἄρα, ἴσως, τάχα.		
vielleicht, ἴσως, τάχα.	zufällig, τυχαίως.		

8. Ἐπιρρήματα ἐρωτήσεως.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

wo? ποῦ;	wie? πῶς;
wohin? πόθεν;	wann? πότε;
wohin? (διὰ) ποῦ; ποῖ;	warum? διατί; τίνος ἕνεκα;

Τὰ: wodurch? διὰ τίνος μέσου;— worum? περὶ τί;— wozu? πρὸς τί; κτλ. εἶναι ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμιαί συνηρημέναι μετὰ προθέσεων, ὡς καὶ τὰ: weshalb? weshalb? τίνος ἕνεκα; διατί;

9. Ἐπιρρήματα τάξεως.

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἰσὶ τὰ ἐξῆς :

außerdem, ἐκτὸς τούτου.	nebenbei, ἐν παρόδῳ.
darauf, μετὰ ταῦτα, εἴτα.	zunächst, πρῶτον πάντων.
ferner, προσέτι, ὕστερον.	zuletzt, τέλος, ἐπὶ τέλους.

Προσέτι δὲ καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιρρήματα: erstens, zweitens, πρῶτον, δεῦτερον, κτλ.

Παραθετικοὶ βαθμοὶ ἐπιρρήματων.

Καὶ τὰ ἐπιρρήματα εἶναι ἐπιδεκτικὰ παραθέσεως, ὡς τὰ ἐπίθετα, ἰδίως δὲ μόνον τὰ ἐπιρρήματα ποιότητος. Σχηματίζουν δὲ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐπίθετα, τοὺς παραθετικούς βαθμούς των ὡς ἑξῆς;

1. Τὸν μὲν συγκριτικὸν διὰ τῆς προσλήψεως τῆς καταλήξεως: er, οἷον:

groß, μέγας.	größer, μείζων, μεγαλύτερος.
gut, ἀγαθός, καλός.	besser, ἀγαθότερος.
schnell, ταχύς.	schneller, ταχύτερος.
schön, ὡρατός.	schöner, ὡραιότερος.

2. Τὸν δὲ ὑπερθετικόν:

α) Διὰ τῆς προθέσεως τῆς λέξεως: am, καὶ τῆς προσλήψεως τῆς καταλήξεως: ſten, οἷον:

am größten, μέγιστα.	am schnellsten, τάχιστα.
am besten, κάλλιστα.	am schönsten, ὡραιότατα.

Ὁ τύπος οὗτος εἶναι ἐν χρήσει καὶ εἰς τὰ κατηγορούμενα.

β) Διὰ τῆς προθέσεως τῆς λέξεως: aus, καὶ τῆς προσλήψεως τῆς καταλήξεως: ſte, οἷον:

aus größten, μέγιστα.	aus schnellste, τάχιστα.
aus beste, κάλλιστα.	aus schönste, ὡραιότατα.

γ) Διὰ τῆς προσλήψεως μόνον τῆς καταλήξεως: ſten, οἷον:

besten, κάλλιστα.	meisten, τὸ πλεῖστον.
höchsten, τὸ πολύ.	spätesten, τὸ θραδύτερον.

δ) Διὰ τῆς προσλήψεως μόνον τῆς καταλήξεως: ſt, οἷον:

freundlichst, φιλοφρονέστατα.	herzlichst, ἐγκαρδίως.
gefälligst, ἂν εὐαρκετεσθε.	verbindlichst, ὑποχρεωτικώτατα.

Τὰ ἑξῆς ἀνωμαλοῦσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν παραθετικῶν βαθμῶν των, οἷον:

balb ταχέως. eher, am ehesten, (ehestens, baldigst).

gern ἰσμενως, } lieber, am liebsten.
lieb } ευχαρίστως. }

viel, πολύ. mehr, am meisten, (meistens).

wenig, ὀλίγον. weniger } am wenigsten } (wenigstens)
minder } am mindesten } (mindestens).

Ὀρομαστικὸν 40.

angenehm, εὐάρεστος, εὐχάριστος.	die Sammlung, ἡ συλλογή.
benachrichtigen, εἰδοποιεῖν.	schaden, βλάπτειν.
damalig, (ὁ, ἡ, τὸ, κλ.) τότε.	der Schall, ὁ ἦχος.
durchschneiden, διασχίζειν.	stören, ταραττεῖν.
enthalten, περιέχειν.	der Unglücksfall, τὸ δυστύχημα.
erkennen, ἀναγνωρίζειν.	übrig, λοιπός, ἡ, ὅν. ὁ ἄλλος κλ.
erobern, ἐκπορθεῖν, κυριεύειν.	verreißen, ἀποδημεῖν.
fühlen sich, αἰσθάνεσθαι.	wahr, ἀληθῶς.
geläufig, προχειρῶς, εὐκόλως.	wiederholen, ἐπαναλαμβάνειν.
grüßen, χαιρετίζειν, ἀσπάζεσθαι.	zweifeln, διστάζειν, ἐνδοιάζειν.
rüstig, εὐρωστος.	

Γύμνασμα 40.

1. Diese Sammlung enthält äußerst schöne alte Münzen, beinahe aller damaligen Reiche, aber besonders römische. Mein Freund hat sich dermaßen geändert, daß ich ihn schier nicht erkannt habe. Ich habe in der Zeltung eine höchst merkwürdige Geschichte gelesen. Ich kann mich nicht genug darüber wundern, und zweifle sogar noch, ob (ἂν) sie völlig wahr ist. In dieser Schule werden lauter Mädchen unterrichtet; sie sind zwar mehr oder minder artig, aber sämmtlich ungemein fleißig, vorzüglich die Tochter meines Freundes A., welche überaus leicht fremde Sprachen lernt; sie spricht sogar schon ziemlich geläufig deutsch. Die Bewohner Athens sind größtentheils Ausländer. Es ist nicht genug, es ihm einmal oder zweimal nur zu sagen, man muß es ihm vielfach wiederholen. Freilich ist das Wetter schön, doch kann ich nicht ausgehen, denn (διότι) fürwahr ich fühle mich unwohl und gewiß würde es mir schaden. Wohlso, so wollen wir zu Hause bleiben. Ja, unstreitig werden wir uns auch hier sehr angenehm (καλῶς) unterhalten.

2. Störe ich Sie vielleicht, mein Herr? Oh nein, durchaus nicht; im Gegentheil, Ihr Besuch ist mir sehr angenehm. Wahrscheinlich werde ich nächster Tage verreisen. Wann und wohin werden Sie gehen? Werden Sie wohl auch nach Theben kommen? Vermuthlich. Weshalb machen Sie diese Reise? Erstens wegen meiner Gesundheit, zweitens wegen Geschäfte und zuletzt um meine Verwandten zu sehen. Woher kommen diese Fremden? Zufällig habe ich erfahren, daß sie aus der Schweiz kommen. Marie schreibt gut, Polyxene schreibt besser, aber Aspasia schreibt am besten. Mit der Eisenbahn reist man am

schnellsten. Schreiben Sie diesen Brief auf's beste ab, und setzen Sie dazu: „Ich grüße Sie herzlichst und empfehle mich Ihnen bestens.“ Ich hoffe spätestens in acht Tagen bei Ihnen zu sein. Können Sie nicht eher kommen? Dieses Land ist mir sehr lieb geworden. Was trinken Sie gern, Bier oder Wein? Ich trinke lieber Bier, aber nun tränke ich am liebsten frisches Wasser, wovon ich auch freundlichst bitte. Wollen Sie nicht wenigstens auch eine Tasse Kaffee darauf trinken? Ich danke verbindlichst.

Θέμα 40.

1. Οἱ φίλοι μου ἦλθον σύμπαντες, μόνος σὺ μηδόλως (καθόλου) ἦλθες. Τοῦτο πολὺ μ' ἐλύπητεν. Εἶχον νὰ σοὶ εἶπω τι, ἀλλὰ τὸ ἐλησμόνησα ὅλως. Πίνω πολλὰ ὀλίγον οἶνον, σχεδὸν μόνον ὕδωρ. Ὁ ἔμπορος ζητεῖ (ἀπαιτεῖ) πολὺ, τὸ πρᾶγμα ἀξίζει (ist werth) τὸ πολὺ 20 δραχμάς. Προσπαθήσατε νὰ κάμνητε ὅσον οἷόν τε καλῶς τὰ δύο θέματά σας, τοῦλάχιστον τὸ ἓν. Μόλις ἡκούσθη τὸ δυστύχημα σύμπαντες οἱ συντοπιῖται συνέλεξαν χρήματα κατὰ πολὺ περισσότερα, παρ' ὅ,τι ἤλπισαν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀκούουσι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀσμένως τὴν ἀλήθειαν, κατὰ μέγα δὲ (αὖτε) μέρος ἀγαπῶσι τὴν κολακείαν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε λίαν ἀπλῆ. Ἀντέγραψα τὸ θέμα μου δίς. Βεβαίως ἤθελον ἔλθει, ἀλλ' ὄντως δὲν ἤξευρον, ὅτι πραγματικῶς μ' ἐζήτησις. Ὁ πατήρ μου εἶναι μὲν ἡλικιωμένος, ἀλλ' εἶναι ὑγιὲς καὶ εὖρωστος.

2. Ἐχετε ἀκόμη τοὺς γονεῖς σας; Ὅχι, ἀπώλεσα αὐτοὺς πρόωγος καὶ καθόλου δὲν τοὺς ἐγνώρισα! Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας περιέμενον εἰς μάτην τὸν φίλον μου καὶ αὐτὸς οὔτε κἄν μὲ εἰδοποίησεν ὅτι δὲν ἔρχεται. Εἶναι ἴσως ἀσθενής; Πόσους κατοίκους ἔχουσιν ἄρα αἱ Ἀθῆναι; Περίπου 60 χιλιάδας. Ποῦ εὕρίσκετε (finden) ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ υἱός σας; Πότε περιμένετε αὐτόν; Διὰ ποῦ ἐπορεύθη ὁ ἀδελφός σας; Πόθεν ἠξέυρετε, ὅτι ἀνεχώρησεν ὁ ἀδελφός μου; Διατὶ κραυγάζουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; Πρὸς τί θέλετε τὸν χάρτην τοῦτον; Περὶ τί κινεῖται ἡ γῆ; Διὰ τίνος μέσου ἐξεπόρθησαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν Τρωάδα (Troja); Πρῶτον

πάντων ὀφείλομεν νὰ χαιρετίζωμεν τοὺς γονεῖς μας, μετὰ ταῦτα τοὺς θεῖους καὶ τὰς θείας μας, ὕστερον τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς καὶ τέλος τοὺς φίλους μας. Ὁ ἄνεμος διασχίζει τὴν ἀτμοσφαῖραν ταχέως, ὁ ἥχος ταχύτερον, τὸ δὲ φῶς τάχιστα. Ὁ μαθητὴς οὗτος ἔκαμε τὸ θέμα του κάλλιστα. Θέλετε νὰ μοὶ δανείσητε τὸ ἀλεξίβροχόν σας, ἂν εὐαρεστεῖσθε. Δίαν εὐχαρίστως, ἀλλὰ παρακαλῶ νὰ μοὶ τὸ ἐπιστρέψετε ταχέως καὶ τὸ βραδύτερον μετὰ μίαν ὥραν. Ὁ φίλος μας ἐπιστρέφει τάχιστα καὶ τότε ὁμιλοῦμεν περισσότερον περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ποίαν ἐφημερίδα ἀναγινώσκετε μᾶλλον εὐχαρίστως; Τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἡμέρας πρέπει νὰ τρώγῃ τις. Τὰ παιδιὰ παίζουνσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον, ἢ σπουδάζουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ προθέσεως.

(Von dem Verhältniß = oder Vorwort.)

Ἡ πρόθεσις ἐκφράζει τὴν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ἢ τὴν ἀντωνυμίαν σχέσιν τοῦ ῥήματος. Ἐκ τῆς ὀνομασίας τῆς λέξεως „πρόθεσις“ (Vorwort) ἐξάγεται, ὅτι αἱ προθέσεις προτάσσονται τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἀντωνυμιῶν. Ἐν τούτοις τινὲς τούτων καὶ προτάσσονται καὶ ἐπιτάσσονται, τινὲς μάλιστα ἐπιτάσσονται μόνον. Εἰσὶ δὲ αἱ ἐπιτασσόμεναι προθέσεις αἱ ἑξῆς :

entgegen, ἐναντίον, πρὸς (πρὸς προὑπάντησιν).

gegenüber, ἀπέναντι, ἀντικρῶ.

gemäß, κατὰ, συμφώνως.

halben (ἢ: halber), ἕνεκα.

zuwider, κατὰ, ἐναντίον.

Παραδείγματα.

mir entgegen, ἐναντίον μου.

der Kirche gegenüber, ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας.

der Regel gemäß, κατὰ τὸν κανόνα.

dem Befehle zuwider, κατὰ τῆς διαταγῆς.

Αἱ προθέσεις συντάσσονται πρὸς πλαγίας πτώσεις. Καὶ αἱ μὲν εἰςὶ μονόπτωτοι, συντασσόμεναι πρὸς μίαν πτώσιν, ἦτοι: 1) γενικὴν.— 2) δοτικὴν.— καὶ 3) αἰτιατικὴν.— Αἱ δὲ εἰςὶ δίπτωτοι, συντασσόμεναι πρὸς δύο πτώσεις, ἦτοι: 4) γενικὴν καὶ δοτικὴν.— καὶ 5) δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν.

1. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ γενικῆς.

Τοιαῦται μονόπτωτοι προθέσεις εἰσὶν αἱ ἑξῆς :

anstatt, ἀντί.	unterhalb, κάτωθεν, κάτω.
außerhalb, ἔκτος, ἔξωθεν.	ungeachtet, καίτοι, καίπερ,
halben, (halber), ἕνεκα.	unerachtet { μ' ὅλον, ἤν, εἰκην.
innerhalb, ἐντός, ἔσωθεν.	unfern { οὐχὶ μακρὰν (πλησίον).
in Folge, συνεπεία.	unweit {
inmitten, μεταξύ, ἐν τῇ μέσῳ.	um . . . wissen, χάριν, ἕνεκα.
Kraft, δυνάμει.	vermittelst, διὰ μέσου.
laut, κτὰ (μετ' αὐτ).	vermöge, ἐπὶ . . ., δυνάμει (βασιζό-
mittelst, διὰ μέσου	μενος εἰς . . .)
oberhalb, ἄνω, ἄνωθεν.	während, ἐπὶ, κατὰ, (χρονικῶς, ἐπὶ
statt, ἀντί.	wegen, ἕνεκα. διαρκεία).

ΣΗΜ. 1. Ὡς μονόπτωτους προθέσεις μετὰ γενικῆς συντασσομένης μετὰ χειριζόμεθα καὶ τὰ ἐπιρρήματα :

diesseits (diesseit), ἔνθεν, ἐνταῦθα καὶ
jenseits (jenseit), ἔκεθεν, πέραν.

2. Ὡς: anstatt, δύναται καὶ νὰ χωρισθῇ, οἷον:

anstatt des Vaters, καὶ {
an des Vaters statt { ἀντί τοῦ πατρός.

3. Ὡς: laut, συντάσσεται καὶ μετὰ δοτικῆς, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν ᾗναι ἄναρθρον, οἷον:

laut Nachrichten, κατ' εἰδήσεις.

laut Briefen, κατ' ἐπιστολάς.

4. Αἱ: ungeachtet, unerachtet καὶ wegen, δύνανται καὶ νὰ προταχθῶσι καὶ νὰ ἐπιταχθῶσι, οἷον:

ungeachtet seines Unwohlseins, καὶ { M' ὅλην τὴν κακο-
seines Unwohlseins ungeachtet. { διαθεσίαν του.

wegen seines Bleibes, καὶ { ἕνεκα τῆς ἐπιμελείας του.
seines Bleibes wegen. {

8. Περὶ τῆς συνθέσεως τῶν προθέσεων : halben (halber), um . . . wil-
len, καὶ wegen, μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ὅρα : Κεφ.
ΣΤ'. § 1.—Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ : halben, συντάσσεται μόνον
μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ἡ δὲ : halber, μᾶλλον μετ'
οὐσιαστικῶν, οἷον : meinet halben, ἕνεκα ἐμοῦ.—Krankheits halber,
ἕνεκα ἀσθενείας.

6. Ὑπάρχει ἔτι καὶ πρόθεσις τις : zeit, ἐπὶ, μετ. αἰτ. (ἐπὶ ἐκτάσει
κατὰ χρόνον), συντασσομένη μετὰ γενικῆς, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν
ἐξῆς φράσιν : zeit meines Lebens, ἐφ' ὅλην τὴν ζωὴν μου.

2. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ δοτικῆς.

Τοιαῦται μονόπτωτοι προθέσεις εἰσὶν αἱ ἐξῆς :

auf, ἐκ, ἐξ.	nächst, ἐγγύτατα (ἐπὶ χρόνου καὶ τό-
außer, ἐκτός, πλήν.	που)· μετὰ, (ἐπὶ βαθμοῦ καὶ τά-
bei, παρὰ, εἰς, (πλησίον).	ξεως).
entgegen, ἐναντίον, πρὸς.	nebst, { μετὰ, ὁμοῦ μέ τὸν, κτλ.
gegenüber, ἀπέναντι, ἀντικρῶ.	sammt, }
gemäß, συμφώνως πρὸς . . .	seit, πρὸ, ἀπὸ, ἀφ' ὅτου.
mit, σὺν, μετὰ.	von, ἀπὸ, ὑπὸ, παρὰ.
nach, μετὰ, κατόπι, πρὸς, κατὰ.	zu, πρὸς, εἰς, ἐν.
	zunächst, ἐγγύτατα, (ὡς τό : nächst).
	zuwider, ἐναντίον.

ΣΗΜ. 1. Ὑ : außer, συντάσσεται εἰς τινὰς φράσεις καὶ μετὰ γενικῆς καὶ
μετ' αἰτιατικῆς, οἷον :

außer Landes, ἐκτός τῆς χώρας.

außer allen Streit setzen, ἐκτός πάσης ἀμφισβητήσεως θέτειν.

ich bin außer mich, εἶμαι ἐκτός ἑαυτοῦ.

2. Ὑ : nach, καὶ προτάσσεται καὶ ἐπιτάσσεται, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν
σημασίαν τοῦ : συμφώνως, οἷον :

nach dem Gesetze } συμφώνως πρὸς (κατὰ) τὸν νόμον.
dem Gesetze nach }

nach Ihren Vorschriften } συμφώνως πρὸς (κατὰ) τὰς
Ihren Vorschriften nach } ὁδηγίας σας.

3. Ὑ : zu, ἐπιτασσομένη φανερόναι διεύθυνσιν πρὸς τόπον τινα, οἷον :
dem Palaste zu, πρὸς τὸ ἀνάκτορον.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ προταχθῇ τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ ἡ δίπτωτος πρόθεσις: auf, οἷον:

auf den Palast zu, πρὸς τὸ ἀνάκτορον.

auf Batras zu, πρὸς τὰς Πάτρας.

3. Προθέσεις, συντασσόμεναι μετ' αἰτιατικῆς.

Τοιαῦται μονόπτωτοι προθέσεις εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

durch, διὰ, διὰ μέσου.

gen, πρὸς.

entlang, παρὰ, ἀνά (τὴν κατὰ μῆκος ὁδὸν
ἐκτασιν ἐπὶ τόπου).

sonder } ἄνευ.

für, διὰ, ὑπέρ.

um, περὶ, πέριξ.

gegen, κατὰ, πρὸς.

wider, κατὰ, ἐναντίον.

ΣΗΜ. 1. Ἡ: durch, δύναται καὶ νὰ ἐπιταχθῇ, οἷον:

die ganze Nacht durch, δι' ὅλης τῆς νυκτός, καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

2. Ἡ: entlang, προτασσομένη τοῦ οὐσιαστικοῦ συντάσσεται μετὰ γενικῆς, ἐπιτασσομένη δὲ τούτου μετ' αἰτιατικῆς, οἷον:

entlang des Waldes } κατὰ μῆκος τοῦ δάσους.
den Wald entlang }

3. Τῆς: gen, γίνεται χρῆσις ὅταν τὸ ἄρθρον τοῦ οὐσιαστικοῦ δύναται νὰ παραλειφθῇ, οἷον:

gen Himmel,

πρὸς τὸν οὐρανόν.

gen Hohen,

πρὸς τὰς Οἱήβας.

4. Προθέσεις, συντασσόμεναι μετὰ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

Τοιαῦται δίπτωτοι προθέσεις εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

binnen, ἐντός.

trotz, καίτοι, καίπερ, δίχην.

längs, παρὰ, ἀνά, (τὴν κατὰ

zufolge, συμφώνως πρὸς...

μῆκος ἐκτασιν ἐπὶ τόπου).

ob, ἔνεκα, ὑπεράνω, ἄνωθεν.

ΣΗΜ. 1. Ἡ: ob, ὡς συνώνυμος μὲ τὴν πρόθεσιν: wegen, ἔνεκα, συντάσσεται καὶ μετὰ γενικῆς καὶ μετὰ δοτικῆς, οἷον:

ob solchen Trevels } ἔνεκα τοιοῦτου κακουργήματος.
ob solchem Trevel }

ὡς συνώνυμος δὲ μὲ τὰς προθέσεις: über, ὑπέρ, ὑπεράνω, καὶ oberhalb, ἄνω, ἄνωθεν, συντάσσεται μόνον μετὰ δοτικῆς, οἷον:

Ob dem Altare hing eine Mutter Gottes.

Ἄνωθεν τοῦ βωμοῦ ἐκρέματο Παναγία.

2. Ἡ: troß, συντάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ δοτικῆς ὅταν ᾦναι συνώνυμος μὲ τὴν πρόθεσιν: ungeachtet, ὅτον:

troß des Widerstandes }
troß dem Widerstande } μ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν.

ὅταν ὁμῶς σημαίνει ὁμοιότητα πρὸς τι συντάσσεται μόνον μετὰ δοτικῆς, ὅτον: Er schreit troß einem Gjel. Κραυγάζει ὡς ὄνος.

3. Ἡ: zufolge, προτασσομένη μὲν τοῦ οὐσιαστικοῦ συντάσσεται μετὰ γενικῆς, ἐπιτασσομένη δὲ τούτου μετὰ δοτικῆς, ὅτον:

zufolge deines Befehls }
deinem Befehle zufolge } συνεπεία τῆς διαταγῆς σου.

5. Προθέσεις, συντασσόμεναι μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

Τοιαῦται δίπτωτοι προθέσεις εἰσὶν αἱ ἑξῆς:

an, παρὰ, εἰς, πλησίον.	über, ὑπὲρ, ἐπεράνω.
auf, ἐπὶ, εἰς.	unter, ὑπὸ, κάτω, μεταξύ.
hinter, ὀπισθεν, κατόπι.	vor, πρὸ, ἐνώπιον.
in, ἐν, εἰς.	zwischen, μεταξύ, ἐν μέσῳ.
neben, παρὰ, πλησίον.	

Παρατήρησις. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν προθέσεων ἐν γένει θέλομεν πραγματευθῆ εἰς τὸ δεύτερον μέρος, τὸ συντακτικόν. Ἐν τούτοις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν τῶν μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς συντασσόμενων ὅρα: Εἰδικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν προθέσεων ἐν Κεφ. Β'. § 6.

Ὅρομαστικὸν 41.

die Abwesenheit, ἡ ἀπουσία.	blicken, βλέπειν.
das Ausland, ἡ ἀλλοδαπή.	der Dank, ἡ εὐγνωμοσύνη.
abholen, μετέρχεσθαι τινα, πα-	die Dreifaltigkeit, ἡ Τριάς.
ραλαμβάνειν καὶ φέρειν.	die Ermahnung, ἡ προτροπή, νουθε-
ansichwellen, αὐξάνειν, ἐξογκοῦ-	der Entschluß, ἡ ἀπόφασις. [σία.
atlantisch, Ἀτλαντικός. [σθαι.	das Fernrohr, τὸ τηλεσκόπιον.
aufhängen, ἀναρτᾶν, κρεμαῖν.	fehlen, ἐλλείπειν.
das Blumenbeet, ὁ ἀνθών.	der Fleiß, ἡ ἐπιμέλεια.
beerben, κληρονομεῖν.	furchtbar, φοβερός.
betrachten, παρατηρεῖν.	glücken, λάμπειν.

heilig, ἅγιος, ἱερός.	schmutzig, βυπαρός.
das Lösegeld, τὰ λύτρα.	stehlen sich, διέρχεσθαι λάθρα.
lachen, γελᾶν.	die Türkenherrschaft, ἡ τουρκοκρατία.
der Meerbusen, ὁ κόλπος.	das Testament, ἡ διαθήκη.
die Natur, ἡ φύσις.	die Treue, ἡ πίστις.
der Ozean, ὁ ὠκεανός.	trocken, στεγνός, ξηρός.
die Ruhe, ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις.	unterbrechen, διακόπτειν.
der Sinn, ἡ αἰσθησις, νοῦς, φρόνημα.	das Versprechen, ἡ ὑπόσχεσις.
die Seele, ἡ ψυχή.	das Vertrauen, ἡ πεποίθησις, ἐμπιστο-
segeln, πλέειν (δι' ἰστίων).	wandeln, περιδιαβάειν. [σύνη.
schweben, αἰωρεῖσθαι, ἐπικρέμα-	weilen, διατρίβειν, χρονίζειν.
schauen, θεᾶσθαι, βλέπειν. [σθαι.	wehen, πνέειν.
sodann, εἴτα, ἔπειτα.	westlich, δυτικός.
stellen sich, τίθεσθαι.	

Γύμνασμα 41.

1. Anstatt des Vaters, der Altershalber nicht reisen konnte, kam jenseits des Meeres der Bruder inmitten des Winters und ungeachtet der Stürme, um seine kranke Schwester abzuholen. Während der Türkenherrschaft durften innerhalb der Festungen keine Christen wohnen. Laut eines Briefes ist mein Vater unweit seiner Heimath von Räubern gefangen worden, und kann nur mittelst schweren (μεγάλα) Lösegeldes seine Freiheit wieder bekommen. Vermöge Testamentes hat mein Sohn seinen Onkel beerbt. Dem Winde entgegen kann kein Schiff segeln. Ihrem Versprechen gemäß erwarten wir morgen mit dem Dampfschiffe unsere Verwandten aus Patras sammt ihren Kindern, welche wir seit mehreren Jahren nicht gesehen haben, da sie lange außer Landes waren.

2. Heute haben wir einen langen Spaziergang gemacht; wir sind zuerst den Fluß entlang, dann durch den Wald gegangen, wendeten uns darauf dem Kloster zu und mußten uns dort wider unseren Willen lange aufhalten, da es zu regnen anfang und wir ohne Regenschirme waren; wir gingen sodann um den kleinen See und kamen gegen sechs Uhr Abends nach Hause zurück. Ob des furchtbaren Regens ist der Fluß so angeschwollen, daß in Folge dessen kein Mensch gen Patras reisen könnte, und doch muß ich binnen acht Tagen dort sein. Längs dem korinthischen Meerbusen gedeihen die Korinthen am besten. Mein alter Vater arbeitet noch trotz einem Jünglinge. Auf den

Bildern der heiligen Dreifaltigkeit schwebt gewöhnlich der heilige Geist ob dem Vater und Sohne.

3. Παράδειγμα τῶν διπτῶτων προθέσεων

An einen fernen Freund.

An dir schätz ich deine Treue,
An dich denk' ich für und für,
An dich hoff' ich stets auf's Neue,
Meine Liebe ruht auf dir,
Wandl' ich zwischen Blumenbeeten,
Stellt dein Blick (βλέμμα) sich zwischen sie;
Täglich bist du hinter mich getreten,
Hast ja hinter mir gefehlet nie.
In dich setz' ich mein Vertrauen,
Sind' in dir ganz meinen Sinn.
Könnst' ich vor mir doch dich schauen,
Trätest du jetzt vor mich hin!
Neben dir wollt' ich dann wandeln,
Neben dich sank' ich zur Ruh';
Aber unter Fremde zogest,
Unter ihnen weilest du.
Über dir glüh'n andre Sterne,
Über dich weht andre Luft.
Einmal noch dich seh'n — und gerne
Stieg' ich dann in meine Gruft.

Θέμα 41.

4. Ἐν Ἑλλάδι ἐκυβέρνηα ἄλλοτε δυνάμει τοῦ νόμου ἀντὶ τοῦ βασιλέως, κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς χώρας, ἡ βασίλισσα. Ἐντὸς τῆς πόλεως αἱ ὁδοὶ εἶναι ἀκόμῃ ῥυπαραὶ, ἐκτὸς αὐτῆς εἶναι στεγναί. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας ἴσταται ἀνδριάς, ἄνωθεν αὐτῆς εἶναι ὠραῖαι οἰκοδομαὶ καὶ κάτωθεν λαμπρὸς κήπος. Διὰ μέσου τηλεσκοπίου παρατηροῦνται οἱ ἀστέρες. Ὁ Πειραιεὺς κεῖται οὐχὶ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐνεκα γυναικὸς κατεστράφη ἡ Τρῳάς. Συμφώνως πρὸς τὴν παραγγελίαν σου προσῆλθον μ' ὅλον τὸν ἄθλιον

(ισήλεσθι) καιρόν. Ἐνθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἶναι ὁ παλαιὸς κόσμος καὶ ἐκεῖθεν ὁ νέος. Ἐνεκα τοῦ καύσωνος δὲν ἐξήλθομεν. Κάθημαι παρὰ τὴν δροσερὰν πηγὴν ἀπέναντι τῆς οἰκίας μου καὶ πίνω δροσερὸν ὕδωρ ἐξ αὐτῆς. Ἐκτὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου προσῆλθον σήμερον σύμπαντες οἱ μαθηταί μου. Πᾶν ὅ,τι εἶναι ἐναντίον τῆς φύσεως δὲν εὐδοκιμεῖ. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐξέρχομαι μετὰ τῆς ἀδελφῆς μου. Μετὰ τὸν Θεὸν ὀφείλομεν εἰς τοὺς γονεῖς μας τὴν μεγαλητέραν εὐγνωμοσύνην. Μετὰ τῆς (ἡμοῦ μὲ τὴν) συζύγου μου μετέβην εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅστις πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἀσθενεῖ. Ἐναντίον τῶν προτροπῶν μου ἀπῆλθεν ὁ υἱός μου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν· κατ' ἐπιστολὴν δὲ ἔχει οὗτος καλῶς.

2. Διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ εὐπειθείας συνιστᾶται ὁ μαθητής. Ὅστις δὲν εἶναι ὑπὲρ ἑμοῦ, εἶναι κατ' ἑμοῦ. Ἀνὰ ὅλην τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ Φάληρον ἴστανται δένδρα. Καθ' ὅλον τὸν μῆνα τοῦτον ἤμην ἀσθενής. Ἀπασα ἡ οἰκογένεια ἐκάθητο περὶ τὴν τράπεζαν. Ἀνευ μέσων ἡγωνίσθησαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη κατὰ τῶν Τούρκων. Ἀν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν δὲν λάβω ἐπιστολὴν θέλω ἀναχωρήσει μ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Συμφώνως πρὸς παραγγελίαν τοῦ φίλου μου ἡγόρασα ὅλα τὰ βιβλία ταῦτα. Πρὸς τὸ Λαύριον πλέει τις παρὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀττικῆς. Τὴν πρώτην Μαΐου κρεμᾶται ἄνωθεν τῆς θύρας τῶν οἰκιῶν στέφανος ἐξ ἀνθέων. Συνεπεία τῆς πεσοῦσης χιόνος διεκόπη πᾶσα συγγνωμία (Verföhr).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Περὶ συνδέσμων.

(Von dem Bindeworte)

Ὁ σύνδεσμος συνδέει ἢ μέρη τοῦ λόγου ἢ προτάσεις πρὸς ἀλλήλας. Ὡς ἐκ τοῦ εἰδους δὲ τῆς συνδέσεως ταύτης, ἣν οἱ σύνδεσμοι ἐξασκοῦσιν ἰδίως ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ῥήματος, εἰς ἣν τοῦτο τίθεται

ἐν ταῖς προτάσεσι, διαιροῦμεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς κατηγορίας, τὰς ἑξῆς:

1. Εἰς συνδέσμους, οἵτινες δὲν μεταβάλλουσι τὴν κανονικὴν θέσιν τοῦ ῥήματος, οἷον:

Mein Bruder spielte und meine Schwester sang.

Ὁ ἀδελφός μου ἔπαιζε καὶ ἡ ἀδελφή μου ἔψαλλε.

Mein Bruder kann Klavier spielen, aber meine Schwester kann es nicht.

Ὁ ἀδελφός μου γινώσκει νὰ παίζει κλειδοκύμβαλον, ἀλλ' ἡ ἀδελφή μου δὲν γινώσκει.

2. Εἰς συνδέσμους, οἵτινες, προτασσόμενοι τῆς προτάσεως, ἀπαιτοῦσι νὰ τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, οἷον:

Als der Regen aufgehört hat, gingen wir fort.

Ὅταν ἔπαυσεν ἡ βροχὴ ἀπῆλθομεν.

Wenn ich Geld genug hätte, würde ich dieses Haus kaufen.

Ἄν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα, ἤθελον ἀγοράσει ταύτην τὴν οἰκίαν

3. Εἰς συνδέσμους, οἵτινες, ἐπιρρηματικοὶ σύνδεσμοι λεγόμενοι καὶ ὡς ἐπιρρήματα μᾶλλον θεωρούμενοι, ἀπαιτοῦσι μόνον, ἀρχομένης τῆς προτάσεως ἀπ' αὐτῶν, νὰ τίθεται τὸ ὑποκείμενον μετὰ τὸ ῥῆμα, οἷον:

Kaum war mein Freund angelangt, kam er zu mir.

Μόλις ἀφίχθεις ὁ φίλος μου ἦλθε πρὸς με.

Sonst ging ich oft auf Reisen, nun aber bleibe ich zu Hause.

Ἄλλοτε ἐταξείδευον πολλάκις (συχνῶς), νῦν ὁμῶς μένω οἶκοι.

Α'.) Σύνδεσμοι, μὴ μεταβάλλοντες τὴν κανονικὴν θέσιν τοῦ ῥήματος.

Τοιοῦτοι σύνδεσμοι εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

aber, { ἀλλὰ, ὅμως

denn, διότι, καθότι.

oder, ἢ, εἴτε.

sondern, ἀλλὰ, δέ.

sowohl—als, τόσον—ὅσον καὶ—καί.

theils—theils, τὰ μὲν—τὰ δέ, μὲν—δέ.

und (auch), καί.

weder—noch, οὐδὲ—οὐδέ, οὔτε—οὔτε.

ΣΗΜ. 1. Ὁ: ἀντὶς, δύναται νὰ τεθῇ μετὰ τὸ ὑποκείμενον, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ: allein, οἷον:

Der Bruder aber wollte nicht. Allein der Bruder wollte nicht.

Ἄλλ' ὁ ἀδελφός δὲν ἤθελε.

2. 'Ο: sondern, τίθεται ἀντὶ τῶν: aber, καί: allein, ὅταν ἡ προηγούμενη πρότασις ᾖ ἀρνητικὴ, ἔχῃ δὲ αὕτη τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἢ ῥῆμα μὲ τὴν δευτέραν, οἷον:

Der Bruder hat nicht geschrieben, sondern gelesen.

Ἄλλ' ὁ ἀδελφός δὲν ἔγραψεν, ἀλλ' ἀνέγνωσε.

Nicht der Bruder, sondern die Schwester wollte nicht.

Οὐχὶ ὁ ἀδελφός, ἀλλ' ἡ ἀδελφὴ δὲν ἤθελε.

B'.) Σύνδεσμοι, θέτοντες τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως.

Τοιοῦτοι σύνδεσμοι εἰσὶν οἱ ἐξῆς:

als, ὅτε, ὅταν, ἡνίκα.
als ob, { ὡς εἰ, (ἀν). ὡς, ὥσπερ
als wenn, { (μετὰ μετοχῆς).
als daß, ἢ ὥστε.
auf daß, ὅπως.
anstatt (daß), ἀντὶ νά.
bevor, πρὶν ἢ.
bis (daß), ἕως ἀν, (ἕως οὐ).
da, ἐπειδὴ, ὅταν.
damit, ἵνα.
daß, ὅτι, ὥστε.
ehe (daß), πρὶν ἢ.
falls, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν.
gleich wie, ὡς.
gleich wie wenn, ὡς ἀν καί.
gleich als wenn } ὡς ἀν.
gleich als ob }
indefß (indefßen), ἐν τούτοις.
indem, ἐν ᾧ.
in so fern } καθόσον.
in so weit }
je nachdem, κατὰ, καθώς.
nachdem, ὁποῦ.
ob, ἐάν, ἀν.
ob . . . auch }
obgleich }
ob schon } ἀν καί, καίτοι.
obwohl }
obzwar }
ohne (daß), χωρὶς νά.
statt (daß), ἀντὶ νά.

so daß, ὥστε, (οὕτως, ὥστε).
seit, {
seitdem, { ἀφ' ὅτου.
so (ἀντὶ τοῦ: wenn), ἀν.
so (sehr) . . . auch, ὅσον.
so bald (als), ἄμα.
so fern, καθόσον.
so lang, ἐφ' ὅσον.
so oft, ὡςάκις.
so weit, καθ' ὅσον.
so wie, ὡς.
trotz dem (daß), καίτοι.
um daß, ἵνα.
um . . . zu, διὰ νά.
ungeachtet, ἀν καί.
während (daß) { ἐνῶ, ἐν τῷ μεταξὺ
während (dem) { ὁποῦ.
wann, ὅταν.
weil, ἐπειδὴ, διότι.
wenn, εἰ, ἀν, ἐάν, ὅταν.
wenn anders, { ἀρκεῖ νά.
wenn nur, }
wenn auch, }
wenn gleich, } ἀν καί.
wenn schon, }
wie, ὡς, καθώς.
wie wenn, { ἀν καί.
wie wohl, }
wo, { ἐάν.
wofern, }

ΣΗΜ. 1. Οἱ μετὰ τοῦ : ὅς, ἢ : wenn, σύνθετοι σύνδεσμοι δύνανται καὶ νὰ χωρισθῶσι, τιθεμένου τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἰδίως ὅταν τοῦτο ᾖναι ἀντωνυμία μετὰ τῶν συνθετικῶν μερῶν, οἷον :

Ob er gleich nicht studirt hat, ist er doch ein sehr geistreicher Mann.
Καίτοι δὲν ἐσπούδασεν εἶναι ὅμως λίαν πνευματώδης ἀνὴρ.

Wenn diese Leute auch arm sind, so sind sie doch sehr ehrlich.

Ἄν καὶ εἶναι πτωχοὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, εἶναι ὅμως λίαν τίμιοι.

2. Ὁ : wenn, ὑπὸ χρονικῇν μὲν σημασίαν συντάσσεται μὲ ἐνεστώτα ἢ μέλλοντα, οἷον :

Wenn er kann, soll er kommen.

Ὅταν δύναιται, ὀφείλει νὰ (ἀς) ἔλθῃ.

Es wird mich freuen, wenn er kommen wird.

Θέλω χαρῇ, ὅταν θὰ ἔλθῃ.

Ὑπὸ ὑποθετικῇν δὲ σημασίαν συντάσσεται μὲ παρατατικόν ἢ ὑπερσυντελικόν τῆς ὑποτακτικῆς, οἷον :

Wenn er käme, würde es mich freuen.

Ἄν ἤρχετο, ἤθελον χαρῇ.

Wenn er gekommen wäre, hätte es mich sehr gefreut,

Ἄν ἤθελεν ἔλθει, ἤθελε τοῦτο πολὺ μ' εὐχαριστήσῃ.

Ὅταν ὅμως ἡ κυρία πρότασις περιέχει ῥῆμα, σημαῖνον ἀμφιβολίαν (δισταγμὸν), ἄγνοιαν ἢ ἐρώτησιν, γίνεται χρῆσις τοῦ συνδέσμου : ὅς, καὶ οὐχὶ τοῦ : wenn, οἷον :

Ich weiß nicht, ob ich morgen kommen kann.

Δὲν ἤξεύρω ἂν δύναμαι νὰ ἔλθω αὔριον.

Ich zweifle, ob das Wetter so bleiben wird.

Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ μείνῃ οὕτω ὁ καιρὸς.

Er fragte mich, ob ich in Deutschland gewesen sei.

Μὲ ἠρώτησεν ἂν ἦμην εἰς Γερμανίαν.

3. Ὁ : nachdem, συντάσσεται πάντοτε μὲ ὑπερσυντελικόν χρόνον, οἷον :

Nachdem der Regen aufgehört hatte, kehrten wir heim.

Ἄφ' οὗ ἐπαυσεν ἡ βροχή, ἐπανήλθομεν οἴκαδε.

Γ'.) Σύνδεσμοι επιρρηματικοί, θέτορτες τὸ ὑποκείμενον
μετὰ τὸ ῥῆμα.

Τοιοῦτοι σύνδεσμοι εἰσὶν οἱ ἐξῆς :

alsdann, τότε, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα.	indeffen (indefß) ἐν τούτοις, (ἐνθ'), ὅμως
also, λοιπόν, ὅθεν.	je—desto, } ὅσον, τόσον.
auch, καί, ἐπίσης.	je—umso, } (ἐν συγκρίσει).
aufferdem, ἐκτὸς τούτου.	jedoch, καὶ ὅμως, ἐν τούτοις.
bald—bald, ἄλλοτε μὲν, ἄλλοτε δέ.	kaum, μόλις, ἥμα.
dagegen, τοὐναντίον.	mithin, ἐπομένως, λοιπόν.
daher, ὅθεν, διὰ ταῦτα, ἐντεῦθεν.	nicht nur } sondern auch,
dann, τότε.	nicht allein } οὐχὶ μόνον, ἀλλὰ καί.
darauf, μετὰ ταῦτα, ἔπειτα.	nicht bloß }
darum, διὰ τοῦτο.	nichts desto weniger, οὐχ ἥττον.
dennoch, ἀλλ' ὅμως, οὐχ ἥττον.	nun, νῦν, λοιπόν.
desgleichen, ὁμοίως, ὡσαύτως.	so, οὕτω.
dennach, ἐπομένως.	sodann, εἶτα.
desßhalb, } τούτου ἕνεκα, διὰ τοῦτο.	sosort, πάρῃτα.
deswegen, }	somit, ὅθεν.
dessenungeachtet, οὐχ ἥττον.	sonst, ἄλλοτε.
doch, ὅμως, ἐν τούτοις.	umso, τόσῳ μᾶλλον, (ἐπομένου συγκ-
endlich, τέλος, τέλος πάντων.	κριτικοῦ).
entweder—oder, ἢ—ἢ, εἴτε—εἴτε.	unterdessen, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τούτοις.
ferner, πρὸς δέ, προσέτι.	überdieß, ἐκτὸς τούτου.
folglich, ἐπομένως.	vielmehr, μᾶλλον.
gleichwohl, ἀλλ' ὅμως, οὐχ ἥττον.	zudem, πρὸς δέ, προσέτι.
hingegen, τοὐναντίον,	zwar, μὲν.

ΣΗΜ. 1. Πλεῖστοι τῶν συνδέσμων τούτων ἀναφέρονται καὶ ὡς ἐπιρρήματα ἐν τῇ Κεφ. Η', διότι, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, οὗτοι θεωροῦνται μᾶλλον ὡς τοιαῦτα, ἐφ' ᾧ καὶ συντάσσονται ὡς ταῦτα. Τοιοῦτοι σύνδεσμοι εἶναι π. χ. οἱ: alsdann, darauf, endlich, κτλ.

2. Ὁ entweder—oder, δύναιται νὰ ὑπαχθῇ καὶ εἰς τοὺς συνδέσμους τῆς Α'. κατηγορίας, οἷον:

Entweder der Vater wird kommen, oder die Mutter, καὶ
entweder wird der Vater kommen, oder die Mutter.

*Ὡ δὲ πατὴρ θέλει ἔλθει ἢ ἡ μήτηρ.

*Ἐπίσης καὶ οἱ σύνδεσμοι: nicht nur, nicht allein, nicht bloß, —
sondern auch, οἷον:

Nicht nur der Vater ist krank geworden, sondern auch die Mutter. καί

nicht nur ist der Vater krank geworden, sondern auch die Mutter.

Ἦχι μόνον ὁ πατήρ ἡσθένησε, ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ.

3. Εἰς τὸν σύνδεσμον: je—desto, je—umso, τὸ συγκριτικὸν ἐπιθετον τίθεται ἀμέσως μετὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον συνθετικὸν αὐτοῦ μέρος: οἷον:

Je dunkler die Nacht ist, desto heller leuchten die Sterne.

Ὅσον σκοτεινότερα εἶναι ἡ νύξ τόσον λαμπρότερον λάμπουσιν οἱ ἀστέρες.

Τὸ αὐτὸ ἀφορᾷ καὶ τὸν σύνδεσμον: umso, οἷον:

Um so angenehmer wird es mir sein.

Τόσῳ μᾶλλον εὐάρεστον θέλει μοὶ εἶναι.

Ὀρομαστικὸν 42.

der Angriff, ἡ ἐπιδρομή.	die Drohung, ἡ ἀπειλή.
auszeichnen sich, διακρίνεσθαι.	deutlich, εὐκρινῶς.
ahnen, προαισθάνεσθαι, ὑποπτεύειν.	der Entwurf, τὸ ἐπιχειρήμα.
aufjubeeln, ἀναθρύζειν.	der Engpaß, ἡ στενωπός.
der Anführer, ὁ ἀρχηγός.	eingießen, ἐγχύν.
angewöhnen, συνειθίζειν.	ehrgeizig, φιλόδοξος.
abstecken, ἀφίστασθαι, παραιτεῖσθαι.	erstechen, φονεύειν τῷ ξίφει.
antreten, ἐπιχειρεῖν, ἀρχίζειν.	erwachen, ἐγείρεσθαι, ἐξυπνᾶν.
aufnehmen, ἀναλαμβάνειν.	erreichen, τυγχάνειν οὐ ἐπιθυμεῖ,
aussuchen, ἀναζητεῖν.	κατορθοῦν.
auslachen, περιπαίζειν, καταγελάειν.	entmuthigt, ἀποτεθαρρημένος.
aussprechen, προφέρειν.	ergeben sich, παραδίδεσθαι, γίνε-
aufreizen, παροξύνειν, ἐρεθίζειν.	σθαι ἑκδοτός).
äußern, ἐκφράζειν, δηλοῦν.	einschlafen, ἀποκοιμᾶσθαι.
ausgezeichnet, διακεκριμένος.	ersticken, πνίγειν.
die Beute, τὰ λάφυρα. [θερῶς.	der Feldzug, ἡ ἐκστρατεία.
beharren, ἐπιμένειν, μένειν στα-	folgen, ἀκολουθεῖν.
das Bündniß, ἡ συμμαχία.	die Größe, τὸ μέγεθος, μεγαλεῖον.
betrachten, θεωρεῖν, νομίζειν.	getreu, πιστός.
beitragen, συντελεῖν, συμβάλλειν.	grausam, ὠμός, σκληρός.

die Heilung, ἡ θεραπεία, ἴασις.	die Uneinigkeit, ἡ ἀσυνφωνία, διχο-
heilen, θεραπεύειν, ἰᾶσθαι.	übrig lassen, ὑπολείπειν. (νοία.
der Kieselstein, ὁ κἀχληξ.	unvorsichtig, ἀπερίσκεπτος.
kühn, τολμηρός, θαρραλέος.	üppig, ἄβρως, ἀκόλαστος.
die Lebensart, ἡ διαίτα, ὁ βίος.	umringen, περικυκλοῦν.
die Meerenge, τὸ στενὸν, πορθμός.	unerschütterlich, ἀκλόνητος.
nahe, πλησιάζειν	die Uebung, ἡ ἀσκήσις.
nachgeben, ὑπείκειν, ἐνδίδειν.	unterwerfen sich, ὑποβάλλεσθαι,
der Plan, τὸ σχέδιον.	ὑποκύπτειν.
die Ruhmsucht, ἡ δοξομανία.	unglücklich, ἄθλιος, ἀπαίσιος.
der Rückzug, ἡ ἀνχώρησις, ὑποχώ-	verehren, λατρεύειν, σέβεσθαι.
retten, σώζειν. [ρησις: die	Bergnügung, ἡ διασκέδασις.
die Schwäche, ἡ ἀδυναμία.	vermögen, ἰσχύειν δύνασθαι.
sparen, φείδεσθαι.	versüßeln, διαφθείρειν, ἐξαπατᾶν.
der Stolz, ἡ ὑπερηφάνεια.	vergeltten, ἀνταποδίδειν, ἀμείβειν.
„ Statthalter, ὁ τοποτηρητής.	verzweifeln, ἀπελπίζεσθαι.
„ Sand, ἡ ἄμμος.	verbessern, διορθοῦν.
schwelgerisch, ἄσωτος, ἀσελγής.	vermitteln, ματαιοῦν. (ρεῖν.
der Sieg, ἡ νίκη.	verbreiten, διαδίδεσθαι, διασπεί-
stammeln, ψελλίζειν.	wirksam, δραστήριος, ἐνεργητικός.
die Stimme, ἡ φωνή.	wegreißen, ἀποσπᾶν, ἀφαρπάζειν.
schwierig, δύσκολος.	warten, περιμένειν.
stärken, δυναμόνειν.	wohl sein, καλῶς ἔχειν.
die Truppen, ἡ στρατιά.	wohlgefällig, εὐάρεστος.
der Tod, ὁ θάνατος.	die Zukunft, τὸ μέλλον.
trogig, θρασύς, αὐθάδης.	zuziehen sich, κτᾶσθαι.

Γύμνασμα 42.

1. Die Griechen haben bei Chäroneia zwar tapfer gefochten, allein sie mußten sich zurückziehen, denn sie konnten der Übermacht der Macedonier nicht widerstehen. Wer hat sich in dieser Schlacht mehr ausgezeichnet, Epaminondas oder Philipp, König von Macedonien? Nicht die Schwäche, sondern die Uneinigkeit der Griechen benutzte (ἐπωφελεῖσθαι) Philipp sowohl diese sich unterthänig zu machen, als auch durch dieselben seine weiteren Pläne auszuführen, und hiezu sparte er weder Gold noch Versprechungen. Sein Sohn, der bekannte Alexander der Große, zeigte schon als Knabe kühnen Muth, Stolz und Ruhmsucht, und rief einmal: „Mein Vater wird mir Nichts zu thun

übrig lassen!“ Aber es kam anders. Als ob Philipp, der König von Macedonien, die künftige Größe seines Sohnes geahnt hätte, sagte er einmal zu ihm: „Geh' und suche dir ein anderes Königreich, denn Macedonien ist für dich zu klein!“ Als Alexander seines Vaters Thron bestieg (ἀναβαλεῖν), beschloß er sogleich, obwohl er erst 20 Jahr alt war, einen Feldzug gegen die Perser, um diese für ihre Angriffe auf Griechenland zu strafen. Nachdem er alle kleinen Reiche um Macedonien beruhigt (καθιστοχάζειν) hatte, bis daß er an den Hellespont kam, und bevor er über diese Meerenge setzte, ernannte er einen Statthalter, damit dieser mit seiner Mutter Macedonien regieren möchte, indeß er in Asien die Perser bekriegte (καταπολεμεῖν). Sobald er hier ankam, schlug er (ἐβλήκει) an einem kleinen Flusse ein persisches Heer, trotzdem dieses bedeutend stärker war, als das seinige. In Tarsus zog er sich durch unvorsichtiges Baden, da es sehr heiß war, eine so gefährliche Krankheit zu, daß kein Arzt die Heilung übernehmen wollte. Obgleich man ihm seinen getreuen Arzt Philipp verdächtig (ὑποπτος) gemacht hatte, so daß sich dieser ihm nicht nahen durfte, ließ er ihn doch rufen und sagte ihm: Wosern er ihn heilen würde, wollte er ihm wieder gnädig (εὐμενής) sein, wiewohl man ihn ihm sehr verdächtig gemacht habe. Philipp reichte (δίδειν) ihm einen wirksamen Trank (φάρμακον), und gleich als wenn dadurch ein neues Leben eingegossen worden wäre, zog Alexander nach wenigen Tagen an der Spitze (ἐπὶ κεφαλῆς) seines Heeres dem persischen Könige entgegen. Wie seine Soldaten ihn wieder erblickten jubelten sie laut auf, indem sie freudig (χαλρῶν) riefen: „Wenn gleich die Perser sind wie Sand am Meere, wir fürchten nicht, wenn nur du unser Anführer bist.“

2. Solange Alexander nur ehrgeizig und ruhmstüchtig war, ging alles gut, so daß er bis an den Indus gelangte (ἀφικνεῖσθαι). Seitdem er aber so stolz und so übermüthig (ἀγέρωχος) wurde, daß er verlangte, nicht bloß die Perser, sondern auch die freien (ἐλευθεροί) Griechen sollten ihn wie einen Gott verehren, zudem so grausam, daß er Alitus, der ihm doch das Leben gerettet hatte, dessen ungeachtet mit eigener Hand erstach und deshalb nur, weil er die Thaten Philipp's, seines Vaters, über die seinen setzte, so weigerten sich diese ihm weiter zu folgen. Außerdem hatten sich seine Soldaten durch Beute bereichert (πλουτίζειν), alsdann ihre Anführer auch eine üppige und schwelgerische Lebensart angewöhnt, daher wollten sie nicht mehr die Strapazen (ταλαιπωρίας) des Krieges erdulden, desgleichen war allen das Verlangen (ὁ πόθος) nach weiteren (παρατέρω) Siegen vergangen (παρέρχεσθαι), dagegen der Wunsch bei ihnen erwacht, in ihr Vaterland zurückzukehren. Nichts desto

weniger wollte Alexander seinen Feldzug fortsetzen, um die ganze Erde zu unterjochen. Wenn auch einige seiner treuen Freunde ihm Vorstellungen darüber machten, dennoch beharrte er auf seinen Plan, und versuchte bald durch Drohungen, bald durch gute Worte (διὰ τῆς πειθοῦς) seinen Zweck zu erreichen; endlich aber mußte er davon absteigen, denn je mehr er darauf bestand, desto trotziger wurden seine Soldaten gegen ihn. Demnach mußte er nachgeben und seinen Rückzug antreten. Gleichwohl wollte er auch diesen Rückzug nicht ganz umsonst gemacht haben. Unterdessen seine Truppen theils zu Land, theils zu Wasser zurückzuziehen, schiffte er den Indus hinunter und gelangte sodann nach Babylon. Kaum war er hier angekommen, aber nicht entmuthigt, vielmehr mit dem Plane, sowie er die Morgenländer erobert hatte, nun die Länder gegen Mittag und Abend zu erobern, als ihn plötzlich der Tod aus seinen großen Entwürfen wegriß. Ob zum Glück oder zum Unglück der Menschheit, wissen wir nicht.

Θέμα 42.

1. Ὁ Κάστωρ (Kastor) καὶ ὁ Πολυδεύκης (Pollux) ἦσαν οἱ κάλλιστοι καὶ πιστότατοι φίλοι. Ὁ Κικέρων (Cicero) ἦτο μέγας ῥήτωρ ἀλλ' ὁ Δημοσθένης (Demosthenes) ἦτον ἔτι μεγαλύτερος. Σήμερον δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω, διότι ἀσθενῶ, ἀλλ' αὔριον ἢ μεθαύριον ἐλπίζω νὰ ἦμαι εἰς κατάστασιν (im Stande sein) καὶ τὰς ἐργασίας μου ν' ἀναλάβω αὐθις καὶ σὲ νὰ ἐπισκεφθῶ. Ὁ φίλος μου δὲν θ' ἀναχωρήσῃ ἀλλὰ θὰ μείνῃ. Οὔτε χρυσὸς οὔτε ὑποσχέσεις ἔσχυσαν νὰ διαφθείρῃσι τὸν ἄνδρα τοῦτον. Σήμερον ἔλαβον διαφόρους ἐπιστολάς, τὰς μὲν παρὰ συγγενῶν, τὰς δὲ παρὰ φίλων. Ὅτε εἶδον τὸν φίλον μου μόλις ἀνεγνώρισα αὐτόν, καὶ μοι ἦτον ὡς εἰ μηδέποτε τὸν εἶδον. Θεωρῶ τὴν ὑπόθεσιν ὥσπερ (νὰ ἦτο) περαιωμένην (abgethan). Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὑπερβολικὰ φαῦλος, ἢ ὥστε νὰ δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ καλόν τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ Θεμιστοκλῆς (Themistokles) ἀνεζήτει στενωποὺς διὰ νὰ μὴ περικυκλωθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἀντὶ νὰ σπουδάσῃ παρεδόθη εἰς τὰς διασκεδάσεις. Πρὶν ἢ δύσῃ ὁ ἥλιος ἐπεστρέψαμεν ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν μας. Περίμενε ἕως ἂν σὲ κράζω. Ἐπειδὴ ἐρέχει δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξέλθωμεν. Πέμπω τὸν υἱόν μου εἰς τὸ σχολεῖον, ἵνα μάθῃ τι. Ἦκουσα, ὅτι ἦσθε ἀσθενεῖς ἐν πε-

ριπτώσει, καθ' ἣν ἐγίνωσκον (ἤξευρον) τοῦτο, βεβαίως θὰ σᾶς ἐπε-
σκεπτόμην, ὡς ἔπραξε τοῦτο καὶ ὁ φίλος μας. Ὁ ἀνὴρ οὗτος δια-
τάττει, ὡς ἂν ἦτο προϋστάμενός μου, ἐν τούτοις εἶναι μόνον ὁμοιός
μου (meines Gleichen). Ἐνῷ ἀνεγίνωσκον, ἀπεκοιμήθην. Κατὰ τὸν
καιρὸν (καθὼς εἶναι ὁ καιρὸς) εἶναι καὶ αἱ παραστάσεις ἐν τῷ θε-
ρινῷ θεάτρῳ. Τὰ τέκνα μου δὲν ἀναγινώσκουσι βιβλίον τι, χωρὶς
νὰ μοὶ τὸ δεῖξωσι πρότερον. Ἄν καὶ ἔχω μεγάλην ἀνάγκην (sehr
nothwendig) νὰ ὑπάγω εἰς τὸ λουτρὸν, δὲν ἤξεύρω ὅμως ἂν θὰ δυ-
νηθῶ νὰ πράξω τοῦτο. Ἀφοῦ ἔκαμον τὸν περίπατόν μου ἐκουράσθην
οὕτως, ὥστε ἔπρεπε νὰ κατακλιθῶ. Ἀφ' οὗτου δὲν εἶδομεν ἀλλή-
λους συνέβησαν πολλά. Εὐεργεσίαν (τινὰ) δὲν λησμονῶ ἐφ' ὅσον ζῶ
καὶ καθόσον δύναμαι θέλω ἀνταποδώσει αὐτήν. Καίτοι ὁ πατὴρ
δὲν (τὸ) ἠθέλην, ὁ υἱὸς του ἐγένετο ὅμως στρατιώτης, ἂν καὶ εἶχεν
ἤδη ἄλλην θέσιν. Ὅταν ἐπανέλθῃς θὰ διασκεδάσωμεν καλῶς. Ὁ
φίλος μου δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ, ἐπειδὴ εἶναι ἀσθενής. Ἐὰν εἶχον
φίλον τινὰ πιστὸν δὲν θὰ ἤμην τόσο δασυτυχής. Θὰ τύχῃς τοῦ σκο-
ποῦ σου, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀπελπίζησαι. Ἄν καὶ ὁ καιρὸς εἶναι κακὸς
θὰ ἐξέλθω, ἂν καὶ δὲν ἔχω τόσο καλῶς. Θὰ τὸν συγχωρήσω, ἐὰν
μοὶ ζητήσῃ συγγνώμην.

2. Ὁ Δημοσθένης ἐφέλλιζε πολὺ, ἐκτὸς τούτου εἶχε καὶ λίαν
δυσάρεστον φωνήν, ἐπίσης καὶ ἡ μορφή του (sein Aeußeres) δὲν ἦτον
εὐάρεστος, τὸναντίον ἡ θέλησίς του νὰ γείνῃ διακεκριμένος ῥήτωρ
ἦτον ἀκλόνητος. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὅλας τὰς ἀσκή-
σεις διὰ νὰ διορθώσῃ τὰ ἐλαττώματά του διὰ τοῦτο συχνῶς πε-
ριεπαίζετο, οὐχ ἥττον αὐτὸς δὲν ἀπληρύνετο, ἐπομένως προσεπά-
θει νὰ προσφέρῃ εὐκρινῶς τὰς δυσκολωτέρας λέξεις, ὡσαύτως ἔθετε
(nehmen) τούτου ἕνεκα κάχληκας εἰς τὸ στόμα. Ἄλλοτε μὲν ἀπήγ-
γειλεν (deklamiren) οἴκοι, ἄλλοτε δὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους, πρὸς δὲ καὶ ἐν
ῶρᾳ τρικυμίας εἰς τὴν παραλίαν, διὰ νὰ δυναμώσῃ τὴν φωνήν του.
Τέλος κατώρθωσε (ἐπέτυχε) νὰ τύχῃ τοῦ σκοποῦ του. Οὕτως ἐγένε-
το ὁ Δημοσθένης ὁ πρῶτος ῥήτωρ οὐχὶ μόνον τῆς ἐποχῆς του (Zeit),

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΦΑΛΤΑΤΤ

ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ῥητόρων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ὁ-
σον μεγαλύτερος ἦτον ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωσ του, τόσον μεγα-
λότερον τὸ κατὰ τοῦ Φιλίππου (Philipp) μῖσός του. Καὶ ὅμως
τοῦτο τὸ μῖσός του συνετέλεσε ἴσως τὰ μέγιστα νὰ τὸν ἀναδείξῃ
(machte zum ...) ῥήτορα. Μόλις ὁ Φίλιππος ὑπέδειξε (merken lassen)
τὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος σχέδιά του, ἤρχισεν ὁ Δημοσθένης ν' ἀπαγ-
γέλῃ (hasten) τοὺς φιλιππικοὺς λόγους του, ἐπομένως ν' ἀναδειχθῇ
(sich zeigen) ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ. Κατώρθωσε μὲν ὁ ἀνὴρ οὗτος ἰσχυ-
ρὰν συμμαχίαν κατὰ Φιλίππου νὰ σχηματίσῃ (zu Stande bringen),
ἐκτὸς τούτου καὶ τοὺς Θηβαίους νὰ παροξύνῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ
τούτου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ ἀπαισία ἡμέρα
τῆς Χαιρωνείας καὶ οὕτως ἐματαιώθησαν ἅπασαι αἱ ἐλπίδες του.
Οὐχὶ μόνον ὅμως δὲν μετεμελήθη διὰ τοὺς λόγους καὶ τὰς προτροπὰς
του, ἀλλ' ἐξέφραζε μάλιστα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (Volksversammlung) ἐκ
νέου ἐλπίδας αἰσίου μέλλοντος, λέγων, ὅτι ἢ οἱ Μακεδόνες θὰ πνί-
ξωσι τὸν Ἑλληνισμόν, ἢ θὰ διαδοθῇ οὗτος δι' ἐκείνων καθ' ὅλον
τὸν κόσμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἐπιφωνήματος.

(Von dem Ausrufungsworte oder Empfindungslaute).

Τὰ ἐπιφωνήματα δὲν εἶναι λέξεις, ἀλλ' ἅπλοϊ φθόγγοι, δι' ὧν
ἐκφράζονται διάφορα αἰσθήματα. Εἰσὶ δὲ ταῦτα :

1. Χαράς.	Αἰ! Heja! Hurrah! He! Suchhe! Suchhey!
Hopsa! Sa!
2. Λύπης καὶ θρήνου.	Αἰ! Oh! Weh! O! Au weh!
3. Φόβου.	Hu! O! Ha!
4. Ἐκπλήξεως.	Αἰ! O! Hoho! Ei!
5. Ἀποστροφῆς.	Wui! Si! Hu!

6. Συμπαθείας. Ἀχ! Leider!
7. Κλήσεως. Ἢε! Ἢolla! Ἢε da!

Ὡς ἐπιφωνήματα μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ καὶ τινὰς πραγματικὰς λέξεις, ὡς τὰς ἐξῆς: Auf! Ἢeil! Segen! Glück auf! Glück zu! Wohlan! Halt! Herbei! Fort! Frisch! Gottlob! κτλ.

Τὰ ἐπιφωνήματα τίθενται ἐν ἀρχῇ, ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τέλει τῆς προτάσεως, οἷον:

Ἀχ, wie schlägt mir das Herz!

Dahin, dahin, möcht' ich mit dir, o mein Geliebter, ziehen!

Wie groß sind deine Werke, o Herr!

Συνήθως συντάσσονται τὰ ἐπιφωνήματα μετὰ ὀνομαστικῆς, γιγνομένης οὕτω κλητικῆς, συντάσσονται ὅμως τινὰ καὶ μετὰ γενικῆς καὶ δοτικῆς, οἷον:

O! du armes Kind!

Ἀχ! des armen Menschen!

O! der Banne!

Pfui der Schande!

Weh dem Menschen, der dies gethan hat!

Wohl dem, der erlöst worden ist!

Ἢeil dem Volke, das einen guten König hat!

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

§. 1.

Περὶ ὀρθογραφίας.

Α'. Γενικοὶ κανόνες.

Ἡ γερμανικὴ ὀρθογραφία ὑπέστη πλείστας ὕσας τροποποιήσεις, σήμερον δ' ἔτι διαφέρει αὕτη πολυειδῶς. Ὅθεν ἀναγράφομεν ἐνταῦθα τοὺς γενικοὺς μόνον περὶ αὐτῆς κανόνας, ὡς οὗτοι τηροῦνται ὑπὸ τῶν πλείστων συγγραφέων. Εἰσὶ δὲ οἱ γενικοὶ οὗτοι κανόνες οἱ ἐξῆς:

1. Ἡ ὀρθὴ προφορὰ ἔστω ὁ κάλλιστος καὶ κύριος ὁδηγὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν· ἐπομένως γράφε ὡς ὀρθῶς προφέρεις καὶ συλλαβίζεις, οἷον:

Vater καὶ οὐχὶ Vatter.	Häuser καὶ οὐχὶ Häuser.
Mutter » Mutter.	deutsch » deutsch.
müde » mide.	Gurken » Gurken, ἢ Zurken.
schöne » sene.	stehen » stehen.
Freund » Freund.	sprechen » sprechen.
nichts » nir,	Vögel » Vogel.

2. Ὅταν διὰ τῆς ὀρθῆς προφορᾶς δὲν διακρίνεται ἡ ὀρθογραφία δέον νὰ ληθῇ ὑπ' ὅσιν ἡ παραγωγή τῆς λέξεως. Σημειωτέον δ' ὅτι τὰ ῥιζικὰ φωνήεντα: α, ο, υ καὶ αι, μεταβάλλονται εἰς τὰς παραγώγους λέξεις εἰς: ᾱ, ὠ, ῡ, καὶ ᾱι, οἷον:

älter ἐκ τοῦ alt.	Männer	} ἐκ τοῦ Mann.
fällt » fallen.	männlich	
größer » groß.	müßig »	Muße.
Häuser } » Haus.	nämlich »	Namen.
häuslich }	stündlich »	Stunde.

3. Ὅταν δὲ οὔτε ἡ ὀρθὴ προφορὰ οὔτε ἡ παραγωγή, μὴ ἀποδεικνυομένη, δὲν ἐπαρκῶσι, δέον ν' ἀκολουθησώμεν τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην γραφὴν τῶν λέξεων, καὶ:

α') Ὡς πρὸς τὰς ῥιζικὰς λέξεις, οἷον:

die Saat, ἡ σπορά.	der Lohn, ὁ μισθός.
der Staat, ἡ πολιτεία.	die Art, ὁ πέλεκος.
die Zahl, ὁ ἀριθμός.	der Dachs, ὁ βους.
der Hahn, ὁ ἀλέκτωρ.	der Flachs, τὸ λίνον.
hier, ἐνταῦθα.	ihr, σεῖς.
mir, μοί.	dir, σοί.

β') Πρὸς διάκρισιν ὁμοφθόγγων λέξεων:

die Waise, ὁ ὀρφανός (ἡ ὀρφανή). καὶ die Weise, ὁ τρόπος.

das, τό.

» daß, ὅτι.

maßen, ἀλήθειν,

» maßen, ζωγραφίζειν.

das Meer, ἡ θάλασσα.

» mehr, πλεόν.

das Moor, τὸ ἔλος.

» der Moör, ὁ Αἰθίωψ.

das Heer, ὁ στρατός. καὶ hehr, μεγαλοπρεπής.

viel, πολὺς. » fiel, ἔπεσε.

wieder, αὖθις. » wider, κατὰ, ἐναντίον.

γ') Ὡς πρὸς τὰς παραγώγους λέξεις, ὧν αἱ ρίζαι εἰσὶν ἢ ἄγνωστοι, ἢ ἀπηρχαιωμένοι, οἷον :

die Henne, ἡ ἀλεκτορίς. καὶ οὐχὶ Hühne, ἀν καὶ παράγεται ἐκ τοῦ Hahn.

das Mehl, τὸ ἄλευρον. » Mähl, » » mahlen.

der Müller, ὁ μολωθρός. » Mühler, » » Mühle.

edel, εὐγενής. » adel, » » Adel.

behende, ταχύς, εὐστροφος. » behände, » » bei Händen.

4. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν νεωτέρων ξένων γλωσσῶν γράφονται οὐχὶ κατὰ τὴν προφορὰν, ἀλλ' ὡς γράφονται ἐν τῇ γλώσσῃ των, οἷον: Voltaire, Rousseau, Bordeaux, Voildieu, Byron, Shakespeare, κτλ.

Ἐκ δὲ τῶν προσηγορικῶν ξένων οὐσιαστικῶν γράφονται κατὰ τὴν γερμανικὴν προφορὰν ὅσα ἐξεγερμανίσθησαν, οὕτως εἰπεῖν, οἷον:

der Marsch, ἡ πορεία.

die Maschine, ἡ μηχανή.

die Universität, πὸ πανεπιστήμιον.

marschiren, παρεῦεσθαι.

existiren, ὑπάρχειν.

exerciren, γυμνάζειν.

Ὅσα δὲ δὲν ἐξεγερμανίσθησαν ἐντελῶς φυλάττουσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν γραφὴν, οἷον: Monsieur, Mademoiselle, Bouteille, Journal, Portefeuille, Compagnie, Saloufie, Bouillon, Chef, Genie, Gendarmes, κτλ.

B.) Εἰδικοὶ κανόνες.

α.) Περὶ τῆς χρήσεως τῶν κεφαλαίων γραμμάτων.

Διὰ κεφαλαίων γράφονται εἰς τὴν Γερμανικὴν, κατ' ἐξάίρεσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν, τὰ ἐξῆς :

4. Ἄπαντα τὰ οὐσιαστικὰ ὀνόματα καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου ἐκλαμβάνονται ὡς τοιαῦτα, οἷον :

Der Mensch ist ein Geschöpf Gottes.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλάσμα τοῦ Θεοῦ.

Das Reisen ist sehr angenehm.

Τὸ ταξειδεύειν (ταξειδίου) εἶναι λίαν εὐχάριστον.

Das Grün und Blau sind schöne Farben.

Τὸ πράσινον καὶ γλαυκὸν εἶναι ὡραῖα χρώματα.

Man soll das Gute thun und das Böse meiden.

Ὅφείλει τις νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὸ κακόν.

2. Ἄπασαι αἱ κλητικαὶ λέξεις εἶτε εἶναι αὐται οὐσιαστικά, εἶτε ἀντωνυμιαί, οἷον :

Eure Königlische Majestät

Seine Excellenz.

Was willst Du dort thun?

Hört Er nicht, Johann?

Komme Sie einmal, Jungfer!

Können Sie mir Ihre Scheere leihen?

Ἡ Ὑμετέρα Βασιλ. Μεγαλειότης.

Ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης.

Τι θὰ πράξῃς ἐκεῖ;

Δὲν ἀκούεις, Ἰωάννη;

Ἐλθε τέλος, κόρη!

Δύνασθε νὰ μοι δανείσητε τὸ ψαλιδιὸν σας;

3. Ἐκ τῶν ἐπιθέτων μόνον τὰ ἐξ ὀνομάτων πόλεων παράγωγα, οἷον :

Die Athener Universität.

Das Münchener Bier.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον.

ὁ ζυθος τοῦ Μονάχου.

6') *Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς συλλαβῆς.*

1. Μετὰ πᾶν μακρῶς μὲν προφερόμενον φωνῆεν ἡ δίφθογγον τὸ ἐπόμενον σύμφωνον εἶνε ἀπλοῦν, μετὰ πᾶν δὲ βραχέως προφερόμενον διπλοῦν. (Ὅρα Εἰσαγωγὴν §. 3.), οἷον :

der Schlaf, ὁ ὕπνος.

die Nase, ἡ ῥίς.

ich kam, ἦλθον.

beten, προσεύχεσθαι,

der Hof, ἡ ἀυλή.

die Schafe, τὰ πρόβατα.

schl. ff, ἄτονος, χαλαρός.

nasse Kleider, ὑγρὰ ἐνδύματα.

der Kamm, τὸ κτένιον.

betten, στρωννύναι.

die Hoffnung, ἡ ἐλπίς.

schaffe, ἐργάσθητι.

2. Ἡ ἐπέκτασις τῆς συλλαβῆς δύναται νὰ γείνη προσέτι :

α) Διὰ τῆς διπλασιάσεως τῶν φωνηέντων : α, ε, καὶ ο, οἷον :

der Mal, ἡ ἔγχελος.

das Meer, ἡ θάλασσα.

das Mous, τὸ βρύον.

6) Διὰ τοῦ ἁφώνου : ε, ὅπερ προσλαμβάνει μόνον τό : ι, οἷον :

das Spiel, τὸ παίγνιον.

viel, πολὺς.

dieser, οὗτος.

wie, ὡς, καθώς.

Τὸ ἁφώνον : ε, προσλαμβάνει τό : ι, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεως, οὐ-

δέποτε δ' ἐν ἀρχῇ αὐτῆς, οἶον: der Zgei, ὁ ἐχτνος.— Αἱ δὲ λέξεις, αἱ λήγουσai εἰς: ie, δὲν προσλαμβάνουσιν ἕτερον: e, οἶον: das Knie, τὸ γόνυ. Πληθ. die Knie, καὶ οὐχί: Kniee.—

γ) Διὰ τοῦ ἀφώνου: h, ὅπερ παρουσιάζεται συνήθως μόνον πρὸ τῶν συμφώνων: l, m, n, καὶ r, οἶον:

die Zahl, ὁ ἀριθμός.	der Hahn, ὁ ἀλέκτωρ.
lahm, χωλός.	das Rohr, ὁ κάλαμος.

Ὅσακις δὲ τυχὸν τὸ: h, ἀναφαίνεται εἰς λέξιν τινα ἐναντίον τοῦ ἀνωτέρω κανόνος δὲν εἶναι σημεῖον ἐπεκτάσεως τῆς συλλαβῆς, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν ῥίζαν τῆς λέξεως, οἶον:

das Vieh, τὸ κτήνος.	sieht, βλέπει. (ἐκ τοῦ: sehen).
der Schuh, τὸ σανδάλιον.	geht, ὑπάγει. (» gehen).

γ') Περὶ τῆς χρήσεως γραμμάτων τινῶν.

1. Τὰ διπλᾶ φωνήεντα: aa, καὶ oo, τρεπόμενα, γράφονται ἀπλᾶ, οἶον:

der Saal, ἡ αἴθουσα.	die Säle, αἱ αἴθουσai.
der Schoss, ὁ κόλπος.	die Schöße, οἱ κόλποι.

2. Τὸ: ä, γράφεται εἰς λέξεις, παραγομένas ἐκ τοῦ: a, οἶον:

fämmen, κτενίζειν. ἐκ τοῦ Kamm, κτένιον.

Länder, χώραι.	» Land, χώρα.
----------------	---------------

Hande, χεῖρες.	» Hand, χεῖρ.
----------------	---------------

3. Ἡ δίφθογγος: äu, παράγεται ἐκ τῆς ῥίζης: au, οἶον:

Bäume, ἐκ τοῦ: Baum.—bläuen, ἐκ τοῦ: blau.

4. Ἡ δίφθογγος: ai, παρουσιάζεται μόνον εἰς λέξεις παραγώγους ἐκ ξένης γλώσσης, ἢ εἰς κύρια ὀνόματα, οἶον:

der Kaiser, ὁ αὐτοκράτωρ.	der Mai, ὁ μάϊος.
---------------------------	-------------------

die Bai, ὁ κόλπος (θαλάσσης).	der Main, (ποταμός Γερμανίας).
-------------------------------	--------------------------------

der Laie, ὁ λαϊκός.	der Baier, ὁ Βαβαρός.
---------------------	-----------------------

Πρὸς δὲ καὶ εἰς τινας γερμανικάs, πρὸς διάκρισιν ἰδίως ὁμοφθόγων, οἶον:

die Waise, ὁ ὀρφανός (καὶ ἡ ὀρφανή).	die Weise, ὁ τρόπος.
--------------------------------------	----------------------

die Saite, ἡ χορδή.	die Seite, ἡ πλευρά.
---------------------	----------------------

der Laib, ὁ ἄρτος (καρβέλι).	der Leib, τὸ σῶμα.
------------------------------	--------------------

5. Τὸ: dt, ἀναφαίνεται μόνον εἰς τὰς λέξεις:

Stadt, ἡ πόλις.— και todt, νεκρός.

καθώς και εις τὰς ἐκ τούτων παραγώγους:

städtisch, ἀστικός.— και tödten, φονεύειν.

Πρὸς δὲ και εις τὰς συλλαβάς, αἵτινες ἐκθλίβουσι τὸ: e, μεταξὺ τοῦ:
d, και t, οἷον:

beredt, εὐγλωττος· ἀντί: beredet.

gesandt, ἀπεσταλμένος, ἀντί: gesendet,

ἐφ' ᾧ και: Gesandter, πρεσβευτής, κτλ.

6. Ἰδιαιτέρας προσοχῆς χρᾶζει τὸ γράμμα: f, ὅπερ γράφεται διαφορο-
τρόπως, οἷον: f, f, ff, και β.

Καὶ τὸ μὲν: f, εὐρίσκεται μόνον ἐν ἀρχῇ λέξεως και ἐν μέσῳ αὐτῆς
μετὰ μακράν συλλαβήν, ὅτε προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον: ζ, οἷον:

fiehn, βλέπειν.— fiesen, ἀναγινώσκειν.

Ἐν τέλει δὲ τῆς λέξεως γράφεται: s, ὡς και ἐν τῇ μέσῳ συνθέτου
λέξεως, ὅταν τὸ πρῶτον αὐτῆς συνθετικὸν μέρος λήγῃ εἰς: s, οἷον:

Glasersaast, ὑάλινον παλάτιον. Hausvater, οἰκοδεσπότης.

Τὸ: ff, εἶναι διπλοῦν και ἐπομένως ἔπεται βραχείας συλλαβῆς ἐν μέ-
σῳ λέξεως, οἷον:

Wasser, ὕδωρ. besser, κάλλιον.

müssen, πρέπειν. Meißer, μαχαίριον.

Τὸ: β, ἀντικαθιστᾷ και τὸ: f, και τὸ: ff. Τὸ μὲν: f, μετὰ μακράν
συλλαβήν, ὅπως διατηρηθῇ ἡ προφορά του, ὡς ἡ τοῦ ἡμετέρου: σ,
οἷον: der Fieß, γεν. des Fießes.— der Fuß, γεν. des Fußes.

groß, der große Mann.— ich aß, wir aßen.

Τὸ δὲ: ff, ὅταν ᾗναι ἐν τέλει λέξεως μετὰ βραχεῖαν συλλαβήν, ἢ πρὸ
συμφώνου, οἷον:

der Fluß, ὁ ποταμός. γεν. des Flußes, πληθ. die Flüße.

das Schloß, τὸ κλειθρον. » » Schlosses, » » Schlösser.

der Haß, τὸ μῖσος. » » Hasses (ἐκ τοῦ hassen).

häßlich, δυσειδής. ihr müßt (ἀντί: ihr müßet).

Ὅσα ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν λήγουσιν εἰς: β, ἔχουσι δὲ πρὸ αὐτοῦ δίφθογ-
γον, φυλάττουσιν αὐτὸ εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις και ἐν τῇ περιπτώσει προσ-
λάβωσιν ἄλλην κατάληξιν, οἷον: der Fieß, ἡ ἐπιμέλεια· γεν. des Fießes.
— Ὅσα δ' ἔχουσι πρὸ τοῦ: β, ἀπλοῦν φωνῆν τρέπουσιν εἰς τὰς πλαγίας
πτώσεις αὐτὸ εἰς: ff, οἷον: der Fuß, γεν. des Fußes. Πληθ. die Flüße,—

der Schuß, γεν. τοῦ Σχυψέ, πληθ. διὰ Σχυψέ.— Ἐξαιροῦνται :

der Fuß, ὁ ποῦς.

das Maß, τὸ μέτρον.

der Gruß, ὁ χαιρετισμὸς (ἀσπασμὸς). der Stoß, ὁ κτύπος.

ἄτινα φυλάττουσιν εἰς ὅλας τὰς πλαγίας πτώσεις τό: β, οἶον: τοῦ Σχυψέ, κλ.

7. Διὰ τοῦ: τῆ. γράφουσιν οἱ Γερμανοὶ τὰς λέξεις, ὧν αἱ ῥίζαι γράφονται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διὰ τοῦ: θ, οἶον:

das Thier, τὸ θηρίον.

die Thräne, τὸ δάκρυ (ἐκ τοῦ θρηνεῖν).

die Thüre, ἡ θύρα.

die Methode, ἡ μέθοδος.

das Theater, τὸ θέατρον.

die Apotheke, ἡ ἀποθήκη.

der Thron, ὁ θρόνος.

der Aether, ὁ αἰθήρ.

das Thal, ἡ κοιλὰς (ἐκ τοῦ θάλλειν). Athen, αἱ Ἀθῆναι.

Πρὸς δὲ τὴν λέξιν: Muth, τόλμη, θάρρος, καὶ ἅπαντα τὰ ἐκ ταύτης σύνθετα ἢ ἐξ αὐτῆς παράγωγα ὀνόματα, οἶον:

die Demuth, ἡ ταπεινοφροσύνη.

vermuthlich, πιθανῶς.

der Hochmuth, ἡ ἀλαζονεία.

großmüthig, μεγαλόφυχος.

die Armuth, ἡ πενία.

muthig, τολμηρὸς, θαρραλέος.

Καὶ τέλος τὴν κατὰ ληξιν: thum, οἶον:

der Reichthum, ὁ πλοῦτος.

das Alterthum, ἡ ἀρχαιότης.

ὡς καὶ τινα ὀνόματα πρὸς διάκρισιν ὁμοφθόγγων, οἶον:

der Thau, ἡ θρόσος.

das Tau, ὁ κάλως.

der Thon, ὁ πηλός.

der Ton, ὁ τόνος.

8. Τό: W, παρουσιάζεται μόνον ἐν ἀρχῇ λέξεων γερμανικῆς ῥίζης, οἶον:

Vogel, πτηνόν.

Water, πατήρ.

Volk, ἔθνος, λαός.

Wetter, ἐξάδελφος.

von, ἀπό.

voll, πλήρης.

vor, πρό.

viel, πολὺ, κλπ.

Ἐν μέσῳ δὲ ἢ ἐν τέλει εἰς λέξεις ξένης μαλλὸν καταγωγῆς, οἶον:

Sklave, δοῦλος.

Nerve, νεῦρον, ἴς.

Olive, ἐλαία.

brav. γενναῖος κτλ.

Καὶ μόνον ἐν τῇ γερμανικῇ λέξει: der Döbel, τὸ κακούργημα.

9. Τό: X, παρουσιάζεται μόνον εἰς τὰς ἐξῆς ῥιζικάς γερμανικάς λέξεις, οἶον: die Axt, ὁ πέλεκυς.— der Bux, ἡ πύξος.— die Hexe, ἡ μαγεύτρια, μάγισσα.— die Nixe, ἡ Νηρις.— die Taxe, ἡ διατήρησις.

10. Τό: y, μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ μόνον εἰς λέξεις ἑλληνικῆς καταγωγῆς, οἶον:

die Analyse, ἡ ἀνάλυσις.

das Gymnasium, τὸ γυμνάσιον.

das Asyl, τὸ ἄσυλον.

der Tyrann, ὁ τύραννος, κλπ.

11. Ἀπαντα τὰ σύμφωνα διπλασιαζόμενα γράφονται διπλᾶ, ὅσον: ff, ff, ll, mm, nn, κτλ. Τὸ δὲ: ff, γράφουσιν οἱ γερμανοὶ διὰ τοῦ: ff, ὡς καὶ τὸ: zz, διὰ τοῦ: z, ὅσον: backen (ἀντί: backen), Rasse (ἀντί Rasse).

12. Τὰ: f, καὶ z, ὅταν προηγῇται αὐτῶν ἀπλοῦν φωνῆν καὶ οὐχὶ διφθογγος, γράφονται εἰς τὰς καθαρῶς γερμανικὰς λέξεις διπλᾶ, ἥτοι: ff, καὶ zz, ὅσον: weffen, ἐξυπνᾶν. die Spitze, ἡ κορυφή, ἄκρα.

Οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς ἐκ ξένης γλώσσης ληφθείσας, ὅσον:

die Musik, ἡ μουσική. spazieren, περιφέρεσθαι.

δ') Περὶ χωρισμοῦ τῶν συλλαβῶν.

1. Ὁ χωρισμὸς τῶν συλλαβῶν γίνεται γενικῶς κατὰ τὴν προφορὰν καὶ οὐχὶ τὴν ἐτυμολογίαν, ὅσον:

Spra—che, καὶ οὐχὶ: Sprach—e. Her—ren, καὶ οὐχὶ: Herr—en.

Freun—de, » Freund—e. schrei—ben, » schreib—en.

se—hen, » seh—en. zer—nig » zorn—ig.

2. Εἰς τὰ σύνθετα οὐσιαστικὰ ὁ χωρισμὸς τῶν συλλαβῶν γίνεται κατὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν, ὅσον:

der Haus—vater, ὁ οἰκοδεσπότης. die Haupt—stadt, ἡ πρωτεύουσα.

das Vater—haus, ὁ πατρικὸς οἶκος. der Jugend—freund, ὁ φίλος τῆς νεό-

der Hof—garten, ὁ Βασιλ. κήπος. das Bett—tuch, ἡ σινδόνη. [τητος.

3. Τὰ σύνθετα σύμφωνα: ch, sch, h, th, ph, qu, pf, sp, καὶ st, καθὼς καὶ τὸ: ff, καὶ zz, δὲν χωρίζονται ποτὲ, ὅσον:

die Sach—e, τὸ πρᾶγμα. flo—pfen, κρούειν.

die Mensch—en, οἱ ἄνθρωποι. das Ge—spenst, τὸ φάντασμα.

des Fuß—es, τοῦ ποδός. der Ra—sten, ἡ λάρναξ, κιβώτιον,

muth—ig, θαρραλέος. der Bä—cker, ὁ ἄρτοποιός.

der Pro—phet, ὁ προφήτης. die Mü—he, ὁ πῖλος.

be—quem, ἀναπαυτικός, ἀρμόδιος.

Τὰ δὲ διπλᾶ ἐξῆς ὁμοίων γραμμάτων σύμφωνα χωρίζονται, ὅσον:

die Schif—fe, τὰ πλοῖα. die Her—ren, οἱ κύριοι.

al—le, ὅλοι. das Was—ser, τὸ ὕδωρ.

die Stim—me, ἡ φωνή. die Trit—te, τὰ βήματα.

die Män—ner, οἱ ἄνδρες.

Ὅταν ὅμως ἔπεται τούτων ἕτερον σύμφωνον δὲν χωρίζονται, ὅσον:

die Tritt—leiter, ἡ κλίμαξ (κινητή). der Herr—scher, ὁ κυρίαρχος.

all—mächtig, παντοδύναμος. schiff—bar, πλωτός.

stimmt—fähig, ψηφοφόρος. männ—lich, ἀρσενικός, ἀνδρικός.

§. 2.

Περὶ τῶν σημείων τῆς στίξεως.

Τὰ κοριώτερα γραπτὰ σημεῖα τῆς στίξεως ἐν τῇ Γερμανικῇ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ ὑποστιγμὴ ἢ τὸ κόμμα (das Komma oder der Beistrich). (,)
2. Ἡ μέση στιγμὴ ἢ τὸ κῶλον (der Strichpunkt). (;)
3. Ἡ τελεία στιγμὴ (der Punkt). (.)
4. Τὸ ἐρωτηματικόν (das Fragezeichen). (?)
5. Τὸ ἐπιφωνηματικόν ἢ θαυμαστικόν (das Ausrufungszeichen), (!)
6. Ἡ διπλὴ στιγμὴ (der Doppelpunkt). (:)
7. Ἡ παύλα (der Gedankenstrich). (—)
8. Ἡ παρένθεσις ἢ τὸ διὰ μέσου (die Parenthesen, oder Klammern). () ἢ []
9. Τὸ εἰσαγωγικόν (die Ausführungszeichen). („...“)
10. Ἡ ἀπόστροφος (der Apostroph). (')
11. Τὸ συνδετικόν ἢ χωριστικόν (das Binde—oder Theilungszeichen). (=)

Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως, ὥς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, εἶναι τὰ αὐτὰ ὥς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, διαφερόντων μόνον τῶν σημείων τῆς μέσης στιγμῆς, τοῦ ἐρωτηματικοῦ καὶ τοῦ συνδετικοῦ ἢ χωριστικοῦ.

Παράδειγμα τῆς χρήσεως τῶν σημείων τῆς στίξεως.

Es geschah zu Athen, daß ein alter Herr zu spät ins Theater kam, um einen passenden Platz zu finden. Der gute Mann drängte sich durch die Menge, ohne berücksichtigt zu werden; als er aber zu den Bänken kam, welche für die Fremden bestimmt waren, (es saßen eben dort die lacedämonischen Gesandten) bemerkte er, daß diese sogleich aufstanden; sie riefen ihn zu sich und räumten ihm einen Platz, den besten, ein. Die Athener gerührt von der That der Spartaner—dadurch bezeugten diese ihre Achtung gegen das Alter—brachen in lauten Jubel aus; der alte Mann aber rief aus: „Wahrlich! die Athener wissen, was gut ist; aber die Spartaner üben es aus!“ Wer von ihnen ist lobenswerther?

ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Τὸ ἔαρ.

Τὸ ὥραϊον ἔαρ ἐπανῆλθεν. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου εἶναι θερμότεραι, καὶ τὰ δένδρα εἰς τοὺς κήπους καὶ τὰ δάση φυλάζουσι πάλιν. Οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι πανταχοῦ ποικίλα ἀνθήδια καὶ τὰ ὦτα μου ἀκούουσι γλυκυτάτας μελωδίας. Τὰ πτηνὰ ἐν τῷ δάσει ψάλλουσι τὰ εὐθυμα ἄσματά των καὶ κατασκευάζουσιν ἐντέχνους φωνεάς· οἱ δὲ χωρικοὶ καλλιεργοῦσι καὶ σπεύρουσι τοὺς ἀγρούς των. Ἐν τῇ ὡραιότητι ταύτῃ ὥρα τοῦ ἔτους τὰ παιδία παίζουσιν εὐχαρίστως ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων καὶ εἰς τοὺς ἀνθοῦντας λειμῶνας. Δὲν χρειαζόμεθα πλέον ξύλα καὶ ἄνθρακας διὰ νὰ θερμάνωμεν τὰ δωμάτιά μας, οὔτε θερμὰ ἐνδύματα, καθότι ὁ ἀγαπητὸς ἥλιος θερμαίνει ἡμᾶς καὶ ὅλην τὴν ἀτμοσφαῖραν. ὦ, πόσον ὥραϊον εἶναι τὸ ἔαρ! Ἄς δοξάζωμεν ὅθεν τὸν πατέρα ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅστις ἐπλασεν αὐτὸ πρὸς χαρὰν καὶ τέρψιν τῶν ἀνθρώπων.

2. Αἱ τρεῖς χρυσαλίδες.

Ἦσάν ποτε τρεῖς χρυσαλίδες, ἡ μὲν λευκὴ, ἡ δὲ ἐρυθρὰ καὶ ἡ τρίτη κυανῇ· ἐπαιζον εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἐχόρευον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄνθους εἰς τὸ ἄλλο. Αἶφνης ἐπῆλθε βροχὴ καὶ ἐβράχυσαν. Ἡθέλησαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς οἰκίαν τινὰ, ἀλλ' ἡ θύρα αὐτῆς ἦτο κλεισμένη, καὶ ἐπρεπε νὰ μείνωσιν ἔξω καὶ ἐβρέχοντο ἔτι περισσότερον. Προσηλθον τότε καὶ αἱ τρεῖς εἰς ἓν ἐρυθρῶς καὶ κυανῶς χρωματισμένον ἄνθος καὶ εἶπον· «ἄνοιξόν μας ὀλίγον τὴν κάλυκά σου, ὅπως κρυβώμεν ἐν αὐτῇ καὶ μὴ βραχῶμεν!» Τὸ ἄνθος ὅμως ἀπεκρίθη· «Εἰς τὴν ἐρυθρὰν καὶ κυανῇν ἀνοίγω τὴν κάλυκά μου, τὴν δὲ λευκὴν δὲν θέλω.» Ἀμφότεραι δὲ, ἡ τε ἐρυθρὰ καὶ ἡ κυανῇ, εἶπον· «Ὁχι, ἂν δὲν δέχησαι τὴν ἀδελφὴν μας, τὴν λευκὴν, δὲν ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς πρὸς σέ.» Ἐβρέχεν ὅμως ἔτι περισσότερον καὶ αἱ

χρυσалиδες προσῆλθον εἰς τὸ κρῖνον : « Καλὸν κρῖνον, ἀνοιζόν μας ὀλίγον τὰ φύλλα σου, διὰ νὰ μὴ βραχῶμεν, τὸ δὲ κρῖνον ἀπεκρίθη : « Τὴν μὲν λευκὴν δέχομαι, διότι μοὶ ὁμοιάζει, τὰς δὲ ἄλλας δὲν τὰς ἀγαπῶ. » Τότε εἶπεν ἡ λευκὴ : « Ἄν δὲν ἀγαπᾷς τὰς ἀδελφάς μου δὲν ἀγαπῶ καὶ ἐγὼ ἐσέ. » Ἄς βραχῶμεν κάλλιον (εἴη) ἔτι περισσότερον, ἢ νὰ χωρισθῶμεν ἀπ' ἀλλήλων. Ἄλλ' ὁ ἥλιος ἤκουσεν ὀπίσθεν τῶν συνέφων πόσον καλαὶ ἀδελφαὶ ἦσαν αἱ χρυσалиδες αὗται καὶ πόσον ὁμονόουν, καὶ ἀνεφάνη πάλιν, κατέπαυσε τὴν βροχὴν καὶ ἐστέγνωσε ταχέως τὰς πτέρυγας τῶν χρυσалиδων. Καὶ πάλιν ἐχόρευον καὶ ἔπαιζον αἱ χρυσалиδες ὡς πρότερον, μέχρις οὗ ἐγένετο σκότος.

5. Τὰ καλὰ παιδία.

Δύο μικρὰ ἀδέλφια ἐκάθισαν ἐπὶ θρανίου πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας των καὶ συνωμύλουν περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός. Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς ἔλεγε : « Χθὲς μοὶ ἐδῶρσεν ὁ καλὸς μου πατὴρ ὥραϊον βεβλίον, τὸ ὠραιότερον τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε εἶδον. » Ἡ δὲ ἀδελφὴ εἶπε : « Τὴν Κυριακὴν μοὶ ἔδωσεν ἡ φιλτάτη μοι μήτηρ μικρὸν πῖλον κομψότατον. Οὐδεμίᾳ ἐκ τῶν συμπαικτριῶν μου ἔχει τόσον κομψὸν πῖλον » Ὁ μικρὸς ἀδελφὸς (ὑποκορ.) ὑπέλαβε : « Σήμερον τὸ ἐσπέρας οἱ γονεῖς μας θὰ μᾶς δώσωσι γλυκύσματα καὶ ὠραιότατα ὀπωρικά. » Τότε (τα) εἶπον ἀμφοτέρα πρὸς ἄλληλα : « Πόσον καλοὶ εἶναι ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μας. » Ὁ δὲ ἀδελφὸς διηγήθη περὶ τινος μικροῦ κορασίου, οὗτινος ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ εἶχον ἀποβιώσει, καὶ ἀμφοτέρα τὰ ἀδέλφια συνεπόνεσαν τὸ πτωχὸν κοράσιον καὶ ἀνέκραξαν. « Ὁ πανάγαθος Θεὸς ἅς μᾶς διαφυλάξῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· οἱ γονεῖς εἶναι οἱ κάλλιστοι φίλοι τῶν τέκνων. »

4. Παράδοξος περίπατος.

Ἀνὴρ τις ἐπέστρεφεν ἐπὶ τοῦ ὄνου του οἴκαδε καὶ ἀφῆκε τὸν παῖδά του νὰ θαδίξῃ πεζῇ πλησίον του. Διαβάτης τις προσέρχεται

καὶ λέγει: «Δὲν εἶναι ὀρθόν, πάτερ, ὑμεῖς νὰ ἱππεύητε καὶ ν' ἀφίνητε τὸν υἱόν σας νὰ θαδίζῃ πεζῇ· ἔχετε ἰσχυρότερα μέλη.» Ὁ πατὴρ κατῆλθε τοῦ ὄνου καὶ ἀφῆκε τὸν υἱόν του νὰ ἱππεύσῃ. Προσέρχεται πάλιν διαβάτης τις καὶ λέγει: «Δὲν εἶναι ὀρθόν, νέε μου, σὺ νὰ ἱππεύῃς καὶ ν' ἀφίνῃς τὸν πατέρα σου νὰ θαδίζῃ πεζῇ, ἔχεις ἰσχυροτέρους πόδας (Bein).» Τότε ἀνέβησαν ἀμφότεροι ἐπὶ τοῦ ὄνου. Προσέρχεται τρίτος διαβάτης καὶ λέγει: «Ὅποια παραφροσύνη, δύο ἄνδρες ἐπὶ ἀσθενοῦς ζώου!» Τότε κατέβησαν καὶ οἱ δύο καὶ ἐπορεύοντο καὶ οἱ τρεῖς πεζῇ, δηλαδὴ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὁ ὄνος. Προσέρχεται τέταρτος διαβάτης καὶ λέγει: «Εἴσθε παράδοξοι σύντροφοι. Δὲν ἀρκεῖ, ἂν δύο θαδίζωσι πεζῇ; Δὲν εἶναι κάλλιον, ἂν εἷς ἐξ ὑμῶν ἱππεύσῃ;» Τότε ἔδωκεν ὁ πατὴρ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας τοῦ ὄνου καὶ ὁ υἱὸς τοὺς δύο ὀπισθίους, διεπέρασαν ἰσχυρὸν ξύλον (Stange) καὶ ἔφερον τὸν ὄνον ἐπὶ τῶν ὤμων των. Οὕτω συμβαίνει ὅταν θέλει τις νὰ εὐχαριστήσῃ (zufriedenstellen) ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

5. Τὸ Βερολίνον.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Πρωσίας, νῦν δὲ ἔδρα τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος, διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ „die Spree“, ποταμοῦ πλωτοῦ ὑπὸ (für) μικρῶν πλοίων, καὶ συνδέεται δι' αὐτοῦ μετὰ τῶν μεγαλύτερων ποταμῶν τοῦ Ἀλβέως καὶ τοῦ Ὀδήρου, καὶ πάλιν διὰ τούτων μετὰ τῆς βορείου καὶ βαλτικῆς θαλάσσης· διὰ δὲ τῶν σιδηροδρόμων εὐρίσκεται εἰς ἄμεσον σύνδεσμον μὲ τὸ ἐσωτερικὸν ὅλης τῆς Γερμανίας. Τὸ Βερολίνον εἶναι μὲν ἐμπορικὴ πόλις, καθότι ἔχει μέγαν πληθυσμὸν (900,000 κατοίκους), ἀλλ' ἔχει καὶ σπουδαιότητα ὡς πρωτεύουσα μεγάλου καὶ ἰσχυροτάτου κράτους, διότι ὅπου καταναλίσκονται παλλὰ προϊόντα, ἐκεῖ εἶναι καὶ πολὺ ἐμπόριον, καὶ ὅπου συρρέουσι πολλοὶ ξένοι, ἐκεῖ δὲν δύναται νὰ ἐλλείψῃ ἡ ἀγοροπωλησία.

Αἱ ὁδοὶ τοῦ Βερολίνου εἶναι ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐθεῖαι, ἔχουσι μῆ-

κος πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας καὶ εἶναι κεκοσμημέναι δι' ὅλως μεγαλοπρεπῶν οἰκιῶν. Ὁ ὠραιότερος περίπατος ἐντὸς τῆς πόλεως εἶναι ἡ πλατεῖα τῶν φιλῶρων („Unter den Linden“). Τὸ Βερολῖνον ἔχει πολλὰς ὠραίας οἰκοδομὰς. Τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον εἶναι μὲν ἐν μέρει παλαιόν, ἐν μέρει δὲ νέον, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀξιοπαρατήρητον. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποτεφρωθέντος θεάτρου ἀνωκοδομήθη νέον ὠραιότερον. Ὅ,τι δὲ πρὸ πάντων κοσμεῖ τὴν πόλιν εἶναι οἱ ἀνδριάντες τῶν μεγάλων ἡρώων τῆς Πρωσσίας. Ἐπὶ τῶν δημοσίων πλατειῶν ἴστανται οἱ μαρμάρεινοι οὗτοι ἀνδριάντες καὶ ἀνακαλοῦσιν εἰς τὴν μνήμην τῶν διαβατῶν τοὺς ἄνδρας, οἵτινες κατὰ τε τὸν ἑπταετῆ καὶ τὸν γαλλικὸν πόλεμον διέσωσαν τὴν Πρωσίαν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. Ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ εὐρίσκονται αἱ ἐν τοῖς πολέμοις τούτοις λαφυραγωγηθεῖσαι (erbeuten) σημαῖαι, τὰ πυροβόλα καὶ ἄλλα ὅπλα. Ὑπάρχει δὲ αὐτόθι καὶ μεγαλοπρεπὲς κατὰστημα, ἐν ᾧ δατηροῦνται ὑπὲρ τοὺς χιλίου ἀπομάχους.

Ἐν Βερολίνῳ εὐδοκιμοῦσιν ἔτι κάλλιον αἱ τέχναι τῆς εἰρήνης. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐργοστασίων διακρίνεται τὸ ἀξιόλογον χυτήριον σιδήρου (Eisengiesserei), ἐν ᾧ κατασκευάζονται ὅχι μόνον γέφυραι μὲ τόξα καὶ κιγκλίδας, καὶ μηχαναὶ διαφόρων εἰδῶν, ἀλλὰ καὶ λεπτότατα ἀντικείμενα. Κατὰ μέσον ὅρον παράγει τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἑτησίως 10,000 ἕως 12,000 καντάρια τοιούτων ἀντικειμένων, ἐξ ὧν τὰ ἐλαφρότερα ζυγίζουσιν 100 δράμια περίπου, τὰ δὲ βαρύτερα 40 καντάρια. Περιφημότατον εἶναι καὶ τὸ τοῦ Βερολίνου Πανεπιστήμιον. Ἐξ ὅλων τῶν πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας αὐτὸ ἔχει αἱ τοὺς πλείστους φοιτητὰς καὶ τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν καθηγητῶν. Τὰς δὲ ἐπιστημονικὰς προσπάθειάς τῶν πεπαιδευμένων τούτων ὑποβοηθεῖ σπουδαίως καὶ ἡ βιβλιοθήκη, ἐμπεριέχουσα πλέον τῶν 400,000 τόμων.

6. Τὸ κηπάριον παρὰ τὴν καλύβην.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τοῦ χωρίου μας κεῖται (steht) μικρά τις καλύβη, ἐν ἣ κατοικεῖ πτωχὸς ἐργάτης. Ἡ πρὸς τὸν οἰκίσκον εἴσοδος ἄγει διὰ μικροῦ κηπαρίου, περὶ οὗ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ἂν ἦναι κῆπος ὀπωροφόρος, λαχανόκηπος ἢ ἀνθῶν, καταδεικνύει δὲ πάραυτα τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν καλαισθησίαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Τὸ κηπάριον εἶναι περιφραγμένον ὑπὸ πυκνοῦ, καλῶς περιποιημένου φράκτου (Hecke)· ἡ μικρὰ ξυλίνη θύρα εἶναι χρωματισμένη λευκὴ καὶ πράσινος καὶ ἡ εἴσοδος ἐστρωμένη μὲ κάχληκας ἀνοικτοῦ καὶ θαθέως χρώματος. Ἐγγύτατα τοῦ δρόμου τούτου εὐρίσκονται δύο μακραι, ἀλλὰ στεναὶ πρασιαὶ ἀνθέων (Blumenbeet), ἔχουσαι διάφορα φυτὰ ἀνθέων, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον εἶναι ἐστολισμένοι διὰ τῶν ποικιλοτάτων ἀνθέων. Δεξιά καὶ ἀριστερὰ τῆς θύρας τῆς οἰκίας ἐκτείνονται ἐπίσης καλῶς περιποιημένοι ἀνθῶνες, ἐκ τῶν ὁποίων ὑψοῦνται μεταξὺ τῶν ἀνθέων δύο εὖρωστα κλήματα μέχρι τῆς στέγης τῆς οἰκίας. Τὸ φύλλωμα αὐτῶν εἶναι τόσον πυκνὸν, ὥστε μόνον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ φαίνονται οἱ φαιοὶ ἐκ πλίνθων τοῖχοι (Zehnwand), καλύπτονται δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ αὐτὰ τὰ χαμηλὰ παράθυρα. Κατὰ μῆκος τοῦ φράκτου ἴστανται λαμπραὶ ἀπιδέαι καὶ μηλέαι, ὧν οἱ κλάδοι ἐκτείνονται πανταχόσε. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κήπου ἐμπεριέχει διαφοροειδῆ λαχανικά, φιλοπόνως κεκαθαρισμένα (jetten). Τὸ ὅλον προξενεῖ τοιαύτην εὐχάριστον ἐντύπωσιν, ὥστε πρέπει τις ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ ν' ἀνακράξῃ: «Τὶ δὲν κατορθώνει (vermügend) ἡ φιλοπονία τοῦ ἀνθρώπου.»

L'amour le premier - ne n'est pas
substance terre. —

Et deux fois n'aime jamais
le noble cœur. —

G. A. —

C. S. Harland

neglected person

